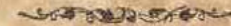

A
GRAMMAR
OF THE
PAHLVI LANGUAGE
WITH QUOTATIONS AND EXAMPLES FROM ORIGINAL WORKS
AND
A GLOSSARY
OF
WORDS BEARING AFFINITY WITH THE SEMETIC LANGUAGE
BY
PESHOTUN DUSTOOR BEHRAMJEE SUNJANA
PRINCIPAL OF SIR JAMSETJEE JEJEEBHoy
ZURTHOSTI MADRESSA.

BOMBAY:
PRINTED AT THE DUFTUR ASHKARA PRESS.
BY
BEHRAMJEE FURDOONJEE & Co.

THE ERA OF YEZDIRJED 1240.
THE YEAR OF CHRIST 1871.

Registered under Act XXV. of 1867.

The Right of translation is reserved.

To,

RUSTOMJEE JAMSETJEE JEJEEBHOY Esq.

SIR,

Permit me to dedicate this work to you in token of my humble appreciation of your valuable aid and laudable efforts towards the diffusion of religious education amongst our Community, and the dissemination of a thorough knowledge and understanding of the ancient Zend and Pehlvi works relating to the Religion of Zoroaster amongst the Parsee priesthood.

I have the honor to be

Sir,

Your admirer

PESHOTUN DUSTOOR BEHRAMJEE SUNJANA.

પેહલવી ભાષાનું વ્યાકરણ.

અસલ પુસતકોનાં દાખલાઓ તથા સૈમીટીક
ભાષાને મલતા શબ્દોની ફરહંગ સાથે.

ખ ના વ ના ર,

પેશોતન દસતુર બેહરામજી સંભાળા,

સર જમશેદજી જીજીભાઈ જરતોમતી મદરેશાનો
મુખ્ય શીખશાયર.

મું બ ઈ,

દફતર આશકારા છાપાખાના મલે
બેહરામજી ફરહુનજીની કુંપનીએ છાપાઈછે.
કોટ—બેહરામજી હોરમજી સીટ, નંબર ૩ તથા ૧૧.

સને ૧૨૪૦ યજ્ઞદજરી,

સને ૧૮૭૧ ઇસવી.

આ પુસ્તક સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આક્ર પરમાણે રેજીસ્ટર
કરાવયું છે, અને તે ફરીથી છાપવા તથા તેનો તરજુમો
કરવાનો હક એમના પનાવનારનો છે.

માનવન્ત શેઠજી સાહેબ,

શેઠ રસતમજી સર જમશેદજી જીજીભાઈ,
જોગ.

જરતોશતી મજહબને લગતી કેલવણીનો આપણા ટોલામાં
વધારો થાયે, અને આપણા મજહબને લગતાં કદીમ પુસ્તકો જે
જંદ અને પેહલવી ભાષામાં લખાયેલાં છે તેહની સહમજ સંપુર
ણુ રીતે આપણા ટોલાના અથોરનાંનો મેલવે, તે વીશે તમે સા
હેબે વખતે વખત જે ઉલટ ખતલાવી છે, અને કીમતી મદદ કીધી
છે, તેહની ઈઆદદાસતની એક જીવ નીશાંત તરીકે આપે પેહ
લવી ભાષાનાં વ્યાકરણુનું પુસ્તક નમનતાઈ સાથે તમે સાહેબને
અરપણું કરીને માંત મેલવવાની હું આપે જોગવાઈ લેઉં છું.

નેકનાંમ સાહેબ,

હું છેલ્લે તમારો હુમેશનો કુઆબો,
પેશોતન દસતુર ખેહરામજી સંભાળા.

A
GRAMMAR
OF THE
PAHLVI LANGUAGE

WITH QUOTATIONS AND EXAMPLES FROM ORIGINAL WORKS

AND

A GLOSSARY

OF

WORDS BEARING AFFINITY WITH THE SEMETIC LANGUAGE

BY

PESHOTUN DUSTOOR BEHRAMJEE SUNJANA

PRINCIPAL OF SIR JAMSETJEE JEJEEBHAY

ZURTHOSTI MADRESSA.

BOMBAY:

PRINTED AT THE DUFTUR ASHKARA PRESS.

BY

BEHRAMJEE FURDOONJEE & Co.

THE ERA OF YEZDIRD 1240.

THE YEAR OF CHRIST 1871.

PREFACE.

I was led to think of undertaking this work on the Grammar of the *Pahlvi* language in the year 1853 from the following incident:—

In that year, I was officially invited by Mr. Pestonjee Maneckjee, Secretary of the Sir Jamsetjee Jijeebhoy Parsee Benevolent Institution to join a Committee which was appointed to examine a small manual in *Pahlvi* which was prepared for publication for the use of beginners by Dustoor Jamsetjee Burjerjee, Teacher of *Zend* and *Pahlvi* class in that Institution. The other Members of the Committee were Moonsee Mir Suruff Ali, Mr. Dossabhoy Sorabjee Moonshee, Dustoor Minocherjee Eduljee Jamaspasana, and Dustoor Cowasjee Dorabjee Meherjeeeranana. In the course of our examination, we came to discuss the inflections *Dabooned* and *Daboond* and two of our number happened to differ materially as to their grammatical forms &c. As there was no available grammar or dictionary of the language at the time, no definite result could be arrived at, but I was so much impressed with the necessity of having such works of reference that I resolved as far as in me lay, to supply the desideratum. Accordingly in 1855 I finished a small elementary treatise on *Pahlvi* Grammar of about 225 pages which was kindly translated in English at my request by my friend Mr. Nowrojee Furdoonjee. It was my intention to have published that work for the use of my Zoroastrian brethren, but sometime after as my worthy friend Mr. Cursetjee Rustomjee Cama had just returned from Europe I submitted it for his opinion. He quite approved of the idea, and presented me with Professor Spiegel's *Pahlvi* Grammar and other German works relating to the subject which he had brought from Europe and I was led by his advice to think of enlarging my work by authoritative quotations from the original *Pahlvi*

works in support of the several rules laid down in my grammar. This revised plan involved much research and labor;—in fact it necessitated my rewriting the whole work, and the result is the present treatise the publication of which has been delayed fully six years owing to certain circumstances.

The first work published in Europe on *Pahlvi* Grammar was by Dr. Martin Haug in the German language in 1854. It was followed in 1856 by *Grammatik der Huzvar-Sprache* by Professor Frederick Spiegel of Erlangen. In the latter work, the learned author has confined his authorities only to *Yasna*, *Vendidad Visprad*, *Khordeh Avesta* and *Boondesh*—which is not to be wondered at as European scholars then had no access to other works, in the *Pahlvi* language. I have enjoyed this advantage but how far I have availed myself of this good fortune, it is for the reader to say. If it be not taking too much on myself, however I must bear my humble testimony to the creditable manner in which Professor Spiegel has utilized his authorities.

In 1855 my worthy friend Mr. Dhunjeebhoy Framjee Patell published a small Gujerati work containing 80 pages entitled “Hujavearas or Grammar of the *Pahlvi* language”

After this my friend Ervad Cowasjee Nosserwanjee Kanga published a *Khordeh Avesta* with its *Pahlvi* translation in the beginning of which he has introduced conjugations of *Pahlvi* verbs with a *Pahlvi* vocabulary, arranged on the system of Persian *Amadan* and *Farsiat* and about which the aforesaid Ervad submits the following explanation in his preface.

“A vocabulary of *Pahlvi* words is introduced in the beginning of this *Khordeh Avesta*, which has been taken from a book used by the late lamented Dustoorjee Shaeb Jamsetjee Burjorjee Suratwalla to teach the *Pahlvi* class in connexion with the Sir Jamsetjee Jijeebhai Institution and copies of which are now in the possession of most of the Dustoors.”

Last year (1870) I received from Dr. Martin Haug a copy of “*Pahlvi Pazand Glossary*” translated into English by Dustoor Hosangjee. In his Essay on the *Pahlvi* language prefixed to this work the learned Doctor has by means of comparative Philology traced several Semetic words used in ancient inscriptions to their origin and has expounded the meanings of others by means of the grammatical laws of the Hebrew and Chaldee languages. The work in short is a real help to *Pahlvi* scholars. Amongst the Zoroastrians the first work on *Pehlvi* Grammar was prepared in the Persian language in the year 1181 of the Yezdezard Era by my patron Dustoor Eduljee Dorabjee Rustomjee Sunjana the high priest of the Shenshai Zoroastrians. This work I have received from him with his library as a legacy. It is a small treatise of about 60 pages Octavo and has a preface in *Pahlvi* in which the learned Dustoor says;—

“As there was no work on *Pahlvi Grammar* and “what there was had passed into the hands of professors “of other religion, I was led to undertake this work “by observing in a gathering of Zoroastrians on the new “year day of Hormuzd in Ferwerdin Month of the “present year 1181 Yezdezurd Era, that there was much “difference of opinion, rivalry and dissension in regard “to the meaning of a *Pahlvi* word and phrase and “although the controversy led to the exhibition of much “impatience of feeling, yet it led to neither party “succeeding against the other. I have therefore prepared “this small essay on *Pahlvi Grammar* for the use of “candid students of that language.”

In the present work I have indicated the different parts of grammar by their *Pahlvi* equivalents and for such designations I alone am responsible.

In the appendix, I have given a Glossary of Semetic terms used in *Pahlvi* with their pronunciations in Goojerathi as handed down to us by the Dustoors of Iran and Hindoostan and I have added their generic names from Hebrew, Chaldee, Samaritan, Syrian and Arabic. The pronunciations of Semetic terms as used by the Dustoors

of Iran and of India are founded on the well known authority of *Malik Nameh Assooree* which as will be mentioned hereafter is now more than 1200 years old and at the time when this work was written, the Pahlvi language was in its pristine use amongst the Zoroastrians of Iran. The modern orientalists of Europe, however, have modified such pronunciations but such modifications I do not feel justified in recommending to my Zoroastrian brethren.

My original proposal in my advertisement was to give a Glossary of about 3,000 *Pahlvi* words-but as the work has outgrown the limit originally proposed (400 pages) I have had to content myself with only words of *semetic* derivation.

I am indebted to my worthy friend Mr. Sorabjee Shapoorjee Bengallee for first encouraging me to publish this work and since then for his valuable advice and assistance in regard to arrangements for its publication. Nor should I omit to profess my obligations to the Bombay Government and to the Trustees of Sir Jamsetjee Jeejibhoy Translation Fund and other elders of the Parsee Community for the kind patronage accorded to me.

PESHOTAN DUSTOOR BEHRAMJEE SUNJANA.

Bombay 20 April 1871.

PESHOTAN DUSTOOR BEHRAMJEE SUNJANA

INTRODUCTION. BOMBAY 20 APRIL 1871

The *Pahlvi* is the most difficult of the languages spoken in Iran or Ancient Persia. Being a compound of the *Irani* and the *Semitic* elements, some knowledge of these languages is necessary for the critical understanding of the *Pahlvi* especially a knowledge of *Avesta*, *Sanskrit* and *Persian* under the former and *Hebrew*, *Chaldic* *Seriatic* and *Arabic* under the latter. The Zoroastrian Dustoors of India who were noted for their proficiency in *Pahlvi* possessed no knowledge of the *Hebrew*, *Chaldic* and the *Seriatic* languages, but their conversance with *Avesta*, *Sanskrit*, *Persian* and *Arabic* stood them in much stead and enabled them to compare *Semitic* terms occurring in *Pahlvi* with their *Arabic* equivalents. The first text book used by *Pahlvi* students in those days was *Malik Name Asoori* which was a collection of words after the manner of *Amdan* and *Farsiast* and as the little work contained a collection of *Semitic* words, infinitives, conjunctions, adverbs such as are found in *Pahlvi* works with their pronunciations and equivalents in *Pazund* it gave them a competent knowledge of the *Semitic* element of the *Pahlvi*. The famous *Anquetil du Perron* has embodied this *Malik Name Asoori* in his edition of the *Zend Avesta* published in 1771 (Vol. II p. 476 supra) and an English translation of the work under the style of *The Old Pahlvi*, *Pazund Glossary* prepared by Dustoor Hosangjee Jamasjee was brought out last year by Dr. Martin Haug under the auspices of the Bombay Government. The authorship of this work is ascribed to a Zoroastrian Dustoor of the time of the Sassanians. Another reason why a knowledge of the *Semitic* element of the *Pahlvi* language is necessary consists in the fact that the *Pahlvi* characters being all very nearly alike their decipheration is a work of difficulty even to the best of students and the pronunciation of any words

therefore could only be brought out from the text by a competent knowledge of the language. The *Pahlvi* is superior in its grammatical structure to the *Pazund* and the modern Persian, as it contains more inflections, affixes, prepositions, adverbs and other parts of speech. Its grammatical structure agrees in a great measure with the *Avesta* and the ancient *Cuniform* texts.

It is now difficult to assign the time when the *Pahlvi* language first began to be spoken in Iran but that it was current during our *Kyanian* kings, we have several reliable datas to believe. Modern researches have not elicited any plates or coins of the *Kyanian* times containing *Pahlvi* inscriptions but European travellers have brought to light certain *cuniform* inscriptions of the days of kings *Behmen* and *Dara* and these by no means tend to disprove that *Pahlvi* had no currency in those days. On the contrary *Mohomed Hosen Tubreji* the author of the well known Persian dictionary known as *Boor Hanae Kateh* informs us on the authority of ancient texts which he was able to glean that *Pahlvi* was the Court language during the reigns of the *Kyanian* kings :—

PEHLV means a country and *Pehlvi* means a native of the country. On the frontier of *Isphan* it means a courageous man. It also means a wise man and a man of high station *Rape Pehle* means worshippers of God of high rank. There is also a kingdom of the names of *Pehle* and *Pehlvi* denotes the language spoken there. Some authorities have affirmed that the *Pehlvi* language was the Court language of the *Kyanian* kings. Many are of opinion that the name of the Son of *Sam bin Nooh* is *Pehle* and *Parse* was the name of his Son's Son and the terms *Pehlvi* and *Parsee* have reference to them.

Although this is what may be called modern testimony, yet there is no reason to impeach its veracity. *Mohomood's* researches point to three things ; *first* that *Pehlvi* is the language contiguous to the Province of *Isphan*,—*secondly*, that it was spoken at the court of *Kyanian* kings, and *thirdly*, that it owes its origin to *Pehloo bin Sam*. The term *Pehloo* however is not the name of an individual. *Sam* is the name of a country and its language was called *Soorianee* known in modern times as the *Semetic*. This language having come in

course of time in contact with ancient *Parsee* language gave rise to *Pehlvi* and this is further borne out by the fact that the *Soorianee* language was current in *Persia* in the time of Emperor *Hosung* of the *Pesdadian* dynasty. The *Pazand* and the modern Persian also owe their origin to the *Pehlvi*.

That the *Pehlvi* language obtained currency in ancient *Persia* during the dynasty of the *Kyanian* kings will be apparent from the following :—

First. In the first part of the *Pehlvi* work "*Dinkard*" there is given at the conclusion an account of the origin of that book. From this it appears that, the "*Dinkard*" was composed by a high disciple of *Zoroaster* and with his observations. The original book was ordered by king *Gustasp* to be deposited in the Royal Archives and copies of it were distributed amongst the believers. When *Alexander* conquered *Persia*, he got possession of the M. S. of the "*Dinkard*" and had the historical portion of it translated into Greek. When *Ardesir Babekan* came to power, finding the text of the "*Dinkard*" scattered throughout, he commissioned a learned *Dustoor* of the name of *Tosre* to collect the fragments and edit the work. This edition afterwards fell into the hands of *Adar Frobag Farrokhajadan* who flourished during the last dynasty of the *Sassanian* kings. This learned *Dustoor* added a second part to the "*Dinkard*" containing the history and tenets of the *Mazdiasna* religion during the times of *Alexander* and the *Sassanian* kings. To quote the original :—

The *Dinkunte'* that is the "*Dinkard*" book is composed with a view to diffuse the merits of the *Majdeasna* religion. The original work contains a dialogue written by a high disciple of *Zoroaster* which took place between him and *Zordoster* regarding the tenets and merits of the *Majdiasna* religion. King *Gostasp* of exalted dignity ordered the original M. S. to be deposited in the *Ganj Saspijan* or the Royal Archives and correct copies of it to be distributed amongst the believers. A copy was also sent and ordered to be preserved at *Dejnepest* that is at the castle of *Istakhr*. When *Alexander* of evil fame carried destruction to the heavenly religion in *Persia*, the contents of *Dajne pest* or the castle of *Istakhr* were destroyed by fire and the Greek possessed themselves of the Royal Archives and translations were made in Greek of works illustrating ancient history. When the Empire of *Persia* again flourished under the king of kings *Ardasir*

Babekan, he caused the scattered remains of the book to be collected and entrusted an elder professor of the religion, the pious *Tosra*, with the preparation of complete edition of the book with a commentary in Avesta. *Tosra* undertook the task and restored the text from the original M. S. This new edition was ordered by king Ardesir to be deposited in the Royal Archives and copies distributed for the edification of the public. In course of times when owing to religious persecutions on the part of the Emperors professing the religion * several provinces rose up in arms there was living another leading Dustoor of the family of the good *Aderbad* by name *Adar Frobag Furrokhjadan*. This Dustoor collected together the various copies of the book then extant and prepared another edition with the addition of some new matter and this was distributed amongst the followers of religion who were much edified with the new text explained with its commentary in the Avesta.

Secondly.—In the *Afreen* of *Ardašuroos* which is used as an invocation of blessings for the dead, there are repeated the names of all the Persian kings from *Gaiomerrd* to *Bahman* from which it appears that this *Doan* or blessing was composed in the time of *Behman* and is now extant both in Pehlvi and Pazund. This derives confirmation from the fact that *Afrin Punjun* which is commonly known amongst the Zoroastrians as *Rapithan Afrin* and which is supposed to be composed in the time of *Nosserwan Kobad* follows the same method and quotes the names of all the elders of religion terminating with the name of *Nosserwan*. The Pehlvi of the *Afreen Ardašuroos* is as follows;—

May the souls be at ease of *Gaimurd*, *Hosang*, *Tehmoorusp*, *Jamshed*, *Furedoon*, *Meenochehr*, *Bami* and *Jobin* *Tehmasp*—and likewise of *Kekobad*, *Kekaoos*, *Seavuxs*, *Kekhosroo*, *Lohrasp*, *Gostasp*—and *Bahaman bin Aspundiar*.

Thirdly. Recent European Travellers have brought to light several coins and seals bearing inscriptions in Pehlvi of the names of kings of the *Seleucadae* and *Askhanian* Dynasties. Count A. D. Gobineau the

* This word in the original Pehlvi is *Tajigan* which is followed by *Dinan*. *Tajigané Dinan* means leaders of religion or Zoroastrian Emperors. Thus in the Pazand *Neerung of Sarosse* Yeasts we read of *Tajigané Busté Kustian* which means emperors who put on the girdle of *Kusti*. This word *Tajigan*, however is used by Dustoor Moola *Feeroze* in *Avizch Din* and by my friend Dr. Martin Hang in the *Znd-Pehlvi Glossary* as meaning *Arabs* which I do not think is borne out by the text—for the sequel of the above quotation goes on to state that the original edition of the "*Dinkard*" by *Adar Frobag* was found in the possession of one of his descendants by Dustoor *Atoon pat Admigan* who flourished during the decline of Ancient Persia. In the year 359 *Yezdezerd* Era *Atoonpats* copy came into the possession of one *Mahurwand Ramyasa* *Faherem* from an inhabitant of *Turku Aod* in *Syria* by name *Aresoung Bagdad*. The modern edition of *Dinkard* is taken from the text of this copy.

French Consul at the Court of the Shah has published the Pehlvi texts of these inscriptions in his "*Method of reading Cuniform texts*" published in Bombay in 1865 under the auspices of the Zoroastrian Aborigines Protection Committee. Mr. Edward Thomas of the late E. I. Coy. Civil Service has also published in 1868 in London a work entitled *Early Sasanian inscriptions seals and coins* and in that book (page 125 to 134) he has inserted the texts of those seals and coins written in *Chaldi Pahlvi* with Hebrew characters and these also contain the names of some of the successors of Alexander viz. *Mithradates Dara* and *Ardesir Dara* also of *Ašak* of the *Askhanian* dynasty, which goes to prove that the Pehlvi was spoken before the Alexandrian Invasion. To quote some of the Pehlvi inscriptions on the coins.

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬀𐬎𐬎𐬀	King Matardat (Mithrodates.) (a)
𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬎𐬀	{ Arsak of exalted religion
	{ king of kings. (b)
𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬎𐬀	Ardesir the son of king Dara
𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬎𐬀	{ King Dara, son of king
	{ Atardad.

Fourthly.—There is a Pehlvi work come down to us containing an account of the miracles performed by Dustoor *Ardaš Viraf* who flourished in Persia during the reign of the Greek Kings after the conquest of the country by Alexander. The preface to this work contains the following passage;—

"The religion accepted and promulgated by Zoroaster continued in its pristine purity for 300 years during which the believers were loyal to it, when Alexander came to Iran he spread dissensions and animosity amongst the rulers of the land and when he died, the

(A) This personage lived about the year 363 of the Christian era and was one of the minor princes who succeeded to the dominions of Alexander.

(B) "Early Sassaneans inscriptions Seals and coins" p. 125. I have not followed the translation of Mr. Thomas in the text. He pronounces the word "Vulkes" as "Vulges" and translates it as descended from "Vulges." But the obvious meaning of the term is to denote the religion of *Arsak* the king named. If it had been otherwise, the text would have used the term "*Beri*" or *Beri*.

"people were divided amongst themselves as there was no leader of religion or elder or ruler over their head and moreover they were becoming sceptics in matters of religion. Upon this the Dustoors and Mobeds of the religion called a meeting of the believers at the fire temple of *Aderfrobug* though under great dread from the persecuting rulers and after good deal of conversation and discussion, it was determined to depute some persons from them to the denizens of heaven in order to ascertain whether the ceremonies now performed in honor of the dead such as *Yejusnee*, *Baaz*, *Afrunqan*, *Kiria*, *Bursnoom* and such like are felt amongst the *Izads* (inhabitants of heaven) or *Devs* (inhabitants of hell) and, whether the souls derive any benefit from such ceremonies. This was determined on as the only means of satisfying the believers. Therefore, from amongst the assembled Dustoors, Mobeds and others seven persons were unanimously selected who were noted for the orthodoxy of their faith in the divine religion. The Seven selected three from their body and these three selected one by name *Viraf* × × × The soul of *Viraf* returned after seven days and seven nights and entered his body again × × × *Viraf* then desired a wise and sagacious man to be sent for and such a person was accordingly brought and he wrote out cleanly and distinctly what *Viraf* dictated.

Fifthly. From biographies of Alexander written in Pahlvi it appears that this language was spoken in the country when it passed into the hands of that potentate *Nizami Gungnari* the author of *Sekunder Nameh* gives the following account of his authorities.

I could get no connected account of this exalted king in any one book but was obliged to collect materials from different sources and these I have utilized in this Poem, particularly the works written in Greek, Hebrew and Pahlvi of the time of Alexander himself.

I hope I have now made it sufficiently plain that the Pahlvi language was current in the time of the kyanian kings in Persia and that as maintained by some authorities it does not owe its origin to the time of the Sassanian Dynasty.

Again in the *Mujmalol*, a well known Persian history written in 1126 of the Christian era, there are copious citations from *Tareekhhe Tubree* and other authorities. In his account of *Istekhir* or *Persipolis* the historian quoting the trust-worthy authority of *Humzeh Isphani* says:—

The *Humzeh Isphani* in its account of *Koorsee* or *Tukhte Jamshid* says that in the Palace of *Tukhte Jamshid* there are Pehlvi inscriptions which at one time a Mobed was sent for to decipher. The inscriptions contained the date and month of the building of the Palace, but I could take down no further particulars from the inscription as the character could not be deciphered and the meaning could not be understood from the form of the letters.

The inscription here referred to has not come down to our days as Kerr Porter, Sir William Ousley and other modern travellers make no mention of it, but from the allusion made in the *Humze Isphani* the antiquity of the Pehlvi language could be traced to the time of the Peshadian kings of Persia.

Passing allusion has been made above to the origin of the term *Pehlvi*. The opinions of antiquarians, however, are by no means unanimous on the subject. Some maintain, that *Pehlvi* means "side" or "frontier" and *Pehlvi* consequently is the name of the language spoken in the countries surrounding Persia. *Pehlvi* also means a bold man and a hero and hence some are of opinion that *Pehlvi* is the language of the ancient kings or Pahlvians of Iran. Again *Pehlloo* or *Pehlur* also means a country and *Pehlloo* therefore is identified as the vernacular language of that country. Professor Spiegel conjoins the word *Pehlur* with the *Avesta* word *Perethoo* which means large or capacious. Professor Max Muller says that *Pehlur* is derived from the Semetic term *Fursh* which means area or openness. Spiegel also connects *Pahlur* with the Pazand word *Pasoom* which by rules of euphony was pronounced *Pahloom* in Pehlvi. Dr. Haug taking into consideration the several senses in which the *Shah Nameh* uses the term *Pehlvi* is inclined to conclude that it means "relating to ancient Persians" by which he means the Peshadians, Kyanian, Askanian and Sassanian. For my part I am inclined to think that *Pehlur* is derived from the *Avesta* word *Perethu* which in the second *Puryard*

of *Vendidad* means "road" or "way." According to Pehlvi orthography *th* can be converted into *h* and accepting this construction, *Pehlvi* can be taken to mean "relating to path or way" and the Pehlvi language as the vernacular language as contradistinguished from the Zend or avesta or religious language.

Abne Howel an Arabic author who lived in Persia in the fourth century of the Hizree era in describing the languages spoken in that country thus speaks of the *Pehlvi* language on the authority of another learned author by name *Humzool Isphahni*.

Phaluv or *Pahluv* is derived from *Phahlah*. It is the opinion of *Humzool Isphani* that there were five ancient languages in Persia. *Pehlvi*, *Dari*, *Persian*, *Khojee*, and *Syrian*. Of these, the Pehlvi was spoken at the court of the Kings of Persia on the frontiers of *Phuluv* which contained *Isphan*, *Reh*, *Hamdan*, *Mahnehavund*, and *Azerbaezan*. The Syrian is the spoken language of the inhabitants of *Sawad* yet their written intercourse was carried on in the Syrian Persian.

The learned orientalists of Europe guided by the inscriptions found at *Tukte Jamshed*, *Nukse Rustom* and the valley of *Hajiabad*, have divided the Pehlvi language into two parts namely the *Chaldee Pehlvi* containing Semetic words and idioms and the *Sassani Pehlvi* which is a mixture of Persian idioms and terms with Semetic. The former is the same as the *Syriancee Farsee* mentioned in the above quotation from *Humze Isphani*.

We moreover learn from the trustworthy authority of *Anwareh Soheli* that the Seriani language was prevalent in Persia in the time of king *Hosang Pesdad*. This work quoting another Persian work called "*Culeelood dumneh*" relates the following circumstances connected with the discovery of a document written on behalf of *Hosang* found enclosed in a box which was picked upon a mountain;

King *Dabslim* opened the box with his own auspicious hands and he found therein a piece of white silk cloth written over in the Seriac charac-

ters. Being desirous of learning the contents of the writing $\times \times \times$ a person was searched out who was versed in a knowledge of ancient writings and with the King's permission he was taken to his Majesty's presence. $\times \times \times$ The learned man deciphered every word of the writing with great difficulty and on thinking over the meaning for a long time said that this writing relates to the particulars of this treasure and is of advantage to the king. It is to the effect that this treasure is reserved by me, king *Hosang* for an exalted king of the name of *Dabselim* and I am informed by divine inspiration that it is destined to be his fortune.

This also tends to show that the Semetic element in the Pahlvi language is not owing to the admixture of the Assyrian as maintained by some but that it is only a derivation from the Syrean or *Seriac* language.

The Pahlvi language is also distinguished amongst European Orientalists by the name of the *Huzavarash* language the origin of which term has also taxed their critical skill. The learned Professor J. Muller identifies *Hazavarash* with *Hoojoorus* and ascribes its origin to the Avesta word *Hoojoothur* or "good zor." Professor Spiegel says that whether or not Professor Muller be correct in his derivation, there can be no doubt that *Huzavarash* and *Hoojoothur* are both of the same meaning. My learned friend *Dustoor Hosangjee Jamaspjee* in the preface to his *Zend Pehlvi Glossary* published in 1867 says as follows:

"This word which has been a great puzzle to the European Scholars can be explained in a very simple, and I think, satisfactory way. *Huzvareash* means nothing, and can neither be explained from the Persian, nor from a Semitic language; it is simply a mispronunciation of *Huzvanash* which is to be divided in *huzva-nashi*, i. e. the language of *Ash*, which can be only Assyria; the full form may have been *Huzvan-ashar* which was afterwards shortened and corrupted. To this interpretation I was led by Dr. Haug who directed during our frequent conversations several times my attention to the fact that the Pahlavi was more closely related to the Assyrian than to any other Semetic language. As regards the Syllable *ân* in *Huzvanash*, it is to be remarked, that the Pahlavi *ân* is always changed to *âr*

"in Persian or Dari, as *metan* to *meher*, *atan* to *adar*"
 "shatan to shahar etc. Accordingly *huzwunash* became
 "*huzwunash*."

Dr. Martin Haug in his learned and elaborate *Introductory Essay on the Pehlvi Language* prefixed to Dustoor Hosangjee's *Pahlavi Pazand Glossary* takes up fully seven pages (37-43) to explain his views in regard to this point. He says that the meaning of the term *Huzwunash* which is frequently applied to Pehlvi is more difficult to settle and quotes the authority of *Aben Mokoofa* an Arabic author who flourished about 800 years ago from which it appears that the meaning of *Huzwunash* as expounded to *Aben Mokoofa* by Parsee priests of those days was Orthography and Spelling. The Mobeds also informed the author that there were 1000 Semetic terms in *Zawarsh* or *Huzwunash* from which Dr. Haug is led to infer that the Glossary of these 1,000 words must be the one known as the *Sassanian Dictionary* which is the same as the *Old Pahlvi, Pazand Glossary* translated by Dustoor Hosangjee. I am inclined to agree with Dr. Haug on this point, but he is of opinion from what *Aben Mokoofa* says that the term *Huzwunash* can be referred to no language whatever. Referring however to Dustoor Hosangjee's rendering of the term Dr. Haug says:—

"Though there can now be little doubt as to the meaning of *Huzwunash* its etymology is by no means easily discovered. Destur Hoshengji explains it as "*Huzvan-ashor*," the language of Assyria" an interpretation "which I had also adopted before examining the actual use of the word; but this can no longer be entertained. The same authority also informs us that some antiquarians are disposed to take *Huzwunash* as a derivation from *Huzaren* which means "good zor." Dr. Haug himself attempts to resolve the term *Huzwunash* into the Avesta *Oz-vur* which means *open* or *explicit*. In this view the attempt made by my learned friend Dustoor Hosangjee to identify *Huzwunash* with *Huzwunash* cannot be reconciled with the received principles of ortho-

graphy of the Pehlvi language especially as in this language **R** is never changed into **N** except in certain terms in Persian or Pehlvi Origin. Let it not be supposed that in alluding as above to the attempts made by such men as Muller, Spiegel, and Haug to account for the origin of the term *Huzwunash* I mean in any way to reflect on their knowledge of ancient Persian literature. If, however, I can venture to put my own construction on the term it would be to the following effect:—

In Pehlvi this word is written in three ways *huzwunash*, *huzwunash*, and *huzwunash* and their phonetic renderings would be *Huzwunash*, *Huzwunash*, and *Huzwunash*. The last syllables of the second and third terms viz., *unash* and *unash* may easily be converted into *Khaldeu* and the term would thus be *Huzwunash* or *Huzwunash* which means the *Chaldee* language or language of *Chaldeu* an ancient kingdom situated between the Euphrates and the Tigris of which Babylon was the capital. Dr. J. Bunsen in his *Philosophy of Universal History* says:—

"They are reduced to the Northern branch spoken in the Euphrates and Tigris, Syria and Palestine $\times \times \times$. The northern branch is represented, first by Hebrew (the language of the Ibr., men who came from Arapakhitis) fixed in Palestine (Canaan) and divided into Phœnician and Hebrew Proper; and, secondly, by popular Chaldee, or the common language of Babylon and Assyria (Babam and assue), and of Mesopotamia and Syria (Aram and probably Iud, or semetic Asia Minor).

In further confirmation of this view we find the following passage with preface of *Sassanian Pehlvi Glossary* translated by Dustoor Hosangjee.

"Through the virtue of the auspicious name and glory of the Supreme God, may this Persian translation of *Malik Name Assoree* or work of Assyrian Glossary be of use and advantage to the students "of *Khaldee* or *Chaldee* language."

Again, no where throughout ancient *Pahlvi* writings do we find *Huzwunash* used as a term of common acceptance but under the latter of the two words above quoted from *Malik Name Assoree* viz *huzwunash* and *huzwunash* the pronunciation is rendered in *Avesta*

character as *Hazvuresh* and hence it is I think that the word has obtained currency. Through ignorance of the meaning of the term we find some Pehlvi writers stating on the front page of their works. "I write this in the *Huzvuresh* or *Pehlvi* language." The ancient Dustoors of Iran however, were aware of the real meaning of the term thus defectively rendered, for we find *Anquetil du Perron* quoting a Pazand passage to the following effect.

"It is necessary to write this in *Avesta* or *Sewad* characters, which *Sewad* characters are of *Huzavaresh* or *Chaldee* language."*

I have thus attempted to give the result of my reading and researches in connection with the literature of the Pehlvi language and although it is not for me to claim any very exaggerated value for my labours, yet I am free to confess that I have been actuated throughout with an humble desire to arrive at the truth to the best of my powers.—

The following is a list of the Works in the Pahlvi language written at different times during the sway of Persia by the Kyanian, Askanian, and Sassanian dynasties which have come down to us ;

* This passage is also quoted by Spiegel and Haug. The latter has translated *Sewad* into Chaldee and the context bears him out.

𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥	Dinkunteh.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Vuzer kunteh Dini.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Neerungstân.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Shâyest-lâ-Shâyest.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Eruzabâe Boondehsune.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Zende Javid Sidâdâde.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Zende Yajshna.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Zende vespe Ratoo.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Zende Hâdokht.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Zende Dâmdâd.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Zende Avestâe Khoordeh.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Dâdustâne Dinee.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Shecon Goomâni Vujâr.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Boondehshne.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Minoe Kherud.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Mâdigâne Goshtfuriân.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Ogamdechâ.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Jâmâsp Beetâee.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Mâdigâne Virâf.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Anderje Atoonpât Mânuspundân.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Kârnâme Aruthster Pâpkân.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Gunjeh Sâaeegân.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Setâesne Eahân.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Mâdigâne Rucjom.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Mâdigâne Ahoonver.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Mâdigâne Rucjatnân.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Mâdigâne Khondad Jome Fur-
	verdin Binâ.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Mâdigâne Aivihnguno Tushkook.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Mâdigâne Madam cheme droon.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Mâdigâne Huft Amospund.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Anderje Dânak Gubnâ.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Zende Vahooman yasht.
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥	Mâdigâne Hoosrobe Kuvâdân.

1110	Duhmâne Vehân Afneen.
1111	Nupeekimshne Puirverde.
1112	Mâdigâne Durhut.
1113	Vâje Atoon Pâte Mânuspundân.
1114	Vujere deenee.
1115	Mâdigâne Dârooe Khonsundush.
1116	Mâdigâne Avâdushe Menyhân.
1117	Mâdigâne Atoon Furobuge Furkhunjâdân.
1118	Mâdigâne Gujuste Abâlesh.
1119	Vâjeh Mâligâneh Avustâk.
1120	Mâdigâneh Chutrong.
1121	Dardôn Neerungee Pavun Zend.
1122	Cheedeh avustâ Gâsâne Afzooonee
1123	Neerunge yajshne.
1124	Yajshne chand Arj.
1125	Avestâe Daroone Faroharân yasht.
1126	Vishtasp yasht Pavun Neerung.
1127	Avestâe Zende Pocrâmoone yasht.
1128	Mâleek Nâmeh Asooric Pavunch Pârsee.

بنام ایردخت ایندوخت شکر سهراب

દી બા ચો.

પાક દાદાર અહુરમઝદનાં મોબારેક નામની સતુતી કરવા સાથે, તે મીના તથા ગેતીના સરદારની જનાબમાં સર નમાવીને, અને તે સાહેબના મોકલેલા અશો પેગંમબર નરતોશત સપીતમાંતનાં પવીત્ર ક રોહુરની ઇઆદ કરીને આએ પુસ્તકનો દીબાચો હું શરૂ કરું છું.

પેહલવી ભાષા ઇરાંન સરખમીનને લગતી ભાષાઓમાંની એક સ રવેથી બિકટ ભાષા છે. એ ભાષાની રચના તેહેની અંદર ઇરાંની તેમજ સેમીટીક તત્વો ભેલાઈને તેના મેલાવરાથી થાએલી છે; તેથી એ ભાષાનાં પુસ્તકો વાંચવાનો પુખ્ત અભિઆશ કરનારાઓને ઉપલી બેહુ ભાષા ઓને લગતી કેટલીએક માહેતગારી મેલવવી જોઈએ છે; તેમાં ખસુસન ઇરાંની ભાષાઓમાં અવસ્તા, શંઉસકરોત, અને ફારસી તથા સેમીટી ક ભાષામાં હીબરૂ, એઆલડી,* સીરીઆક, અને અરબી ભાષાનાં બે આકરણનાં મુલ તત્વો તથા શબ્દ કોશની સહમજ મેલવવી જોઈએ છે; કેમકે તે વગર એ ભાષામાં રચાએલાં પુસ્તકોની ઓબારતબંદી અને તેહેની મતલબ સંપુરણ રીતે સહમજાઈ સકતી નથી. આપણા હીંડુસતાંન ખાતે થાઈ ગએલા આગલા દશતુરો જે આએ પેહલવી ભાષા સહમજવાની કીરતી મેલવી ગએઆ છે; તેઓ જોકે હીબરૂ, એ

* આએ ભાષાને કેટલાએક ઘરસથી 'કેઆલડી' તથા 'મેલડી' કરી નેથી બોલે છે; માંટે આએ પુસ્તકનાં બહાંબી 'કેઆલડી' અથવા 'મેલડી' કરીને લખાણ થાએલું હોએ તેહેને 'એઆલડી' ભાષા બાણવી.

આલડી અને સીરીઆક ભાષાને લગતું કસું ગનેઆન ધરાવતા નહી હતા, તોપણ તેઓએ અવસ્તા, શંઉસકરીત, ફારસી અને અરબી ભાષાના હોંડસ્તાન ખાતે સારો અભેઆશ કરેલો હતા; તેહનાં બલથી તેઓ પેહલવી ભાષાનાં પુસતકો વાંચાને સહજ સંકતા હતા, અને સેનેટીક ભાષાને લગતો બોલ જો પેહલવી પુસતકમાં તેઓને મલતો હતા તો તેનો મુકાબલો તેઓ અરબી ભાષાના તેહને મલતા આવનારા શબ્દની સાથે કરતા હતા. વલી તે સાથે **માલીકનામે અમુરી** નામની એક નાધલી પેહલવી શબ્દકોશ, જે હાલમાં ફારસી ભાષા સીખનાર અભેઆશીઓને સાડ શરૂઆતમાં વપરાતી **આમદન** અને **શરસીઆતના** આકારને મલતીછે, તેહને તેઓ પેહલો અભેઆશ કરતા હતા, તેથી તેઓને સેનીટીક શબ્દોના અરથો સહજવાની વધારે કઠવત મલતી હતી; કેમકે આએ નાધલાં પુસતકની અંદર પેહલવી પુસતકોમાં વપરાએલા સેનીટીક શબ્દો તથા સેનીટીક ધાતુઓ ઉપરથી રચાએલાં સામાન્ય રૂપો તથા શબ્દયોગી અને કીરીયાવિશેષણ અવ્યયોનો એક મુખ્ય સંઘરહ તેહના પાનંદ ઉચ્ચાર અને અરથની સાથે આપેલોછે; અને તે પુસતક સાસાંનીઆંન દોરની હદમાં આપણા ટોલાના એક દસતુરની તરફથી રચાએલું ગણેઆમાં આવેછે; † માટે જોયી પેહલવી વીદેઆરથી જાંહાંવેર ઉપલી ભાષાઓની મદદ લઈને કોશેશ અને લાંમબા વખતના માહાવેરાથી એ ભાષાનું ગનેઆન મેલવે નહી, તાંહાંસુધી તે એ ભાષામાં લખાએલાં પુસતકોને સુધ

† આએ પેહલવી શબ્દ કોશની એક નકલ શરસી અલેશ, જે, ની ટીપ ના આકારમાં આંકુવીટીલ દુ પેરો નામના જાણીતા વીદવાંન શરેઅ ગરંથકારે સને ૧૭૭૧ ઇસવીનાં સાલમાં પોતાનાં શરેઅ ભાષામાં છપાવી પરગટ કરેલાં Zend Avasta **જંદ અવસ્તા**; એવે નામનાં પુસતકનાં બીજાં દરતરને ૪૭૬ મે સરેથી તેનાં અસલ ઉચ્ચાર અને અરથ સાથે પરગટ કરેલીછે; અને હાલ સને ૧૮૭૦ ઇસવીનાં સાલમાં એ શબ્દ કોશ તેહના અસલ આકારમાં અલેશ, જે, ની ટીપ સાથેની એક શબ્દ કોશ સાથે મુંબઈની નામદાર સરકાર તરફથી તેહના ઈંગરેજ તરજુમા સાથે દસતુર હોશંગજી જમાસપજીનાં લખાણ અને ડાક ૪૨ નામની હાલગની તપાસ હેઠલ **ધી આલડ પેહલવી પાનંદ ગલાસરી** હુવા નામથી પરગટ થાએલીછે.

રીતે વાંચીને તેહનો બરોબર તરજુમો કરવાને સક્તીવાંન થાએ નહી. અને જો કોઈ વીદેઆરથી ઉપર તલેની થોડી ઘણી માહેતગારીથી તેમ કરવાની હુલસાઈ કરેતો ખચીત તેવો શખસ પેહલવી લખાણની અસલ મતલબને શમજવામાં વારેવાર ભુલ ખાધા વના રેહે નહી. વલી આએ ભાષાના અક્ષરોની વલાંણુ અને આકાર એકબીજાને મલતા આવવાને લીધે તેહના ઘણા કાબેલ વીદેઆરથીનીબી કેટલાએક શબ્દો થોડોવાર વીચાર કરેઆ વગર સાધારણ નજરે જેતાંવાર ઉકલાવવાને બની સકે હેવું નથી. જેકે પેહલવી અક્ષરોની ઉતપંતી અવસ્તાના હરફોના ટુંકા આકાર ઉપરથી થાએલીછે, તોપણ અવસ્તાના અક્ષરની વલાણુ હવડાં સુધી એકબીજાથી જુદા આકારમાં રહેલીછે, તેથી અવસ્તા ભાષા સેહલાઈથી વગર અચકાવે વંચાઈ સકાએછે; પણ તેવી હાલત પેહલવી અક્ષરોની રહી નથી, તેહને લીધે એ ભાષાનો દરએક શબ્દ વગર નીઅમે તરેહવાર ઉચ્ચારથી વંચાઈ સકેછે; તેહને તેના મેહલ ઉપર ઘટતી રીતે સહજને વાંચવા સાડ એ ભાષાના પુરતા અભેઆશ અને માહવેરાની જરૂરછે.

પેહલવી ભાષા તેહનાં વેઆકરણની બાંધણીમાં પાનંદ તથા હાલની ચાલુ ફારસી ભાષા કરતાં વધારે સરસ દરજ્જે ધરાવેછે; કેમકે તેહની અંદર પાનંદ અને હાલની ફારસી કરતાં વધારે રૂપાખ્યાપણ, અર્થ, પ્રત્ય, ઉપસર્ગ, અવ્યયો અને વાકયરચનાઓછે. આએ ભાષામાં જે જે વાકરણરૂપી જોડણીઓછે તે સઘલી જોડણીઓ અવસ્તા અને કદીમ પારસી લેખો (Cuneiform Text.) ની સાથે મલતી આવેછે.

ઈરાંન દેશમાં પેહલવી ભાષા કેહારથી શરૂ થાઈ તે વીસેનો ચોકસ વખત મુકરર થાઈ સકતો નથી; પણ એ ભાષા આપણા કુઆંની પાદશાહઓના વખતમાં ચાલુ હતી હેવું સીધ કરવાને કેટલાએક ભરોસો રાખવા જોગ દાખલાઓ ઉપરથી આપણને બની આવેછે. જેકે કુઆંની પાદશાહઓના વખતમાં આએ ભાષાની અંદર કોતરાએલા સીક્કાઓ, તથા તખતીઓ હાલમાં આપણને મલી આવતી નથી, અને પાદશાહ બેહમન, અને દારાંને લગતી તખતીઓ કદીમ પારસી ભાષા

માં કોતરાએલી ઇંદોરોપીઅન મુસાફરોની સોધથી આપણને જણાએલી છે, તે ઉપરથી હેવું નથી કરતું કે ઇરાંન દેશમાં તે વેલા પેહલવી ભાષાના રેવાજ હતો નહીં; કેમકે તે વેલા ઇરાંની પાદશાહઓનું રાજ ચોખ્ખે પંથરાએલું હતું; તેથી તાંહાં ઘણીએક ભાષાઓ ચાલતી હતી, તેમાં પેહલવી ભાષા પણ હતી. આપણા કયાંની પાદશાહઓના વખતમાં પેહલવી ભાષા તેઓની દરબાર ખાતે બોલાતી હતી; હેવું “ચુર હાંને કાતેઅ” નામની નામીથી ફારસી ફરહંગના બતાવનાર મોહમદ હોસેન તબરેજીએ તેહેને મલેલી કદીમ પુસ્તકોની દલીલો ઉપરથી જણાવેલું છે. આએ કાબેલ ગરંથ કરતા પોતાનાં પુસ્તકમાં પેહલવી ભાષા વીસે નીચે જણાવેઆ પરખાંલે લખે છે:—

بعلو—بقلم لام شهر را گویند مطلقا چه پهلوی بمعنی شهری باشد و نواحی اصفهان را نیز گفته اند و مردم شجاع و دلور باشد و مردم بزرگ و صاحب حال را هم میگویند چه مراد از راه پهلوی راه بزرگان یزدانی است و نام ولایتی هم است که زبان پهلوی منسوب بان ولایت است و بعضی گفته اند که لغت پهلوی زبان بای تخت کیان بوده است و جمعی گویند نام پسر سام بن نوح است و پارس پسر او بوده و پارسی و پهلوی بدیشان منسوب است

“પેહલવ—અગત કરીને દેશને કહે છે, કેમકે પેહલવીનો અર “થ દેસીના થાએ છે; તેમજ એસકહાંનની સરહદ તથા બાહાદુર અને “દેલાવર માણસને (પેહલવ) કરીને બોલે છે. વલી બુજેરગ અને ચ “હુડતે દરજ્જાનાં આદમીનીથી ‘પેહલવ’ કરીને કહે છે; કેમકે શહે “પેહલવીની મતલબ ચહુડતે દરજ્જાના વખદાંપરસ્તોની છે. વલી એ “ક મોલકનું નામથી પેહલવ કરીને છે, અને પેહલવી ભાષા તે મોલ “કને લગતી છે. કેટલાએક લોકો હેવું કહી ગએઆ છે કે પેહલવી “ભાષા કેઆંની (પાદશાહ) ઓની દરબારને લગતી ભાષા છે. ઘણાએ “ક લોકોનું મત છે કે સાંમ બીન નુહના છોકરાનું નામ પેહલુ કરીને

“ છે, અને પારસ તેહેનો છોકરો હતો, અને પેહલવી તથા પારસી તે “ઓની સાથે સંબંધ રાખે છે.”*

જે કે આએ ફારસી ગરંથ કરતાએ તેહેને મલેલી વીગતો ઉપરથી છેક પાછલા વખતમાં ઉપર લખેલો એહવાલ આપેઆ છે; તોપણ તે કેા ઈબી પરકારે વાંધા ભરેલો નથી. ઉપલાં લખાંણમાં તરણ મુખ્ય બાબ ત આલેલી છે, તેમાં એક એજ પેહલવી ભાષા એસકહાંનના પરાંતને લ ગતી ભાષા છે, બીજું એજ તે કેઆંની પાદશાહઓની દરબાર ખાતે બો લાતી હતી, અને તરીજું એજ તેહેની ઉતપંતી પેહલુ બીન સાંમથી થા એલી છે. આએ તરીજ બાબત ઉપરથી હેવું સીધ થાએ છે કે પેહલવી જ બાંનની ઉતપંતી સાંમના બેટા પેહલુથી થાઈ છે, તે પેહલુ નાંમનો કોઈ પુ રૂશ નહી પણ “સાંમ દેશની સુરીઆની” જબાંન જ સેમેટીક ભાષાને નામે હાલમાં ચોલખાએ છે તેનું વપરાંણ કદીમ પારસી ભાષાની સાથે ભેલાઈ જવાથી પેહલવી ભાષાની તેમાંથી ઉતપંતી થાએલી છે, અ ને એ વાત માનવા જોગ છે, કેમકે સુરીઆની ભાષા પેશદદીઆંન યે લાના પાદશાહ હોશંગના વખતમાં ઇરાંન ખાતે વપરાતી હતી; અને તે ભાષાના લોગતો કદીમ પારસીમાં આમેજ થાઈને તારપછી પેહલવી ભાષા જનમ પાંખી છે. તેમજ પેહલવી ઉપરથી પાનંદ અને હાલની ફારસી ભાષાની ઉતપંતી થાઈ છે.

હવે પેહલવી ભાષા કેઆંની યેલાના પાદશાહઓના વખતમાં ઇ રાંન ખાતે ચાલુ હતી, તે વીસેની સાબેતીમાં જ દાખલાઓ હમોને મલી આલેઆ છે, તે હમો અતરે આપીએ છે.

પેહલુ—“દીનકરદ” નામની પેહલવી ભાષામાં લખાએલી મોતેબર કેતાબનાં બે ભાગોમાંહેના પેહલા ભાગની સેવરે તે કેતાબનાં લખાંણની ઉ પજ નીપજનો એહવાલ આપેઆમાં આલેઆ છે, તે ઉપરથી આપણને જ ણાએ છે કે એ દક્તર પેગમબર જરતોશતના વીચારથી તેહેના પેહેલે દર જજના શાગેરદે લખેલું હતું, અને તે અસલ કેતાબને કેઆંની પાદશા

* હમેજ મલતો વીચાર “ફરહંગે જહાંગીરી” તથા “ફરહંગે રેઝીદી” ના કાબેલ ગરંથ કરતાએબી પોતાના પુસ્તકમાં આપેલો છે.

હુ ગોશતાસપે પાદશાહી પુસ્તકખાનામાં મેલાવી હતી અને તે ઉપરથી બીજી સાફ નકલો કરાવીને તેહેનો (પરજના લોકોમાં) ફેલાવો કરેઓ હતા, અને તેજ અસલ નકલ પાદશાહ સેકંદરને ઇરાંનનાં પાદશાહી દફતરખાનાં માંહેથી મળી હતી, તેહેની અંદરના તવારીખને લગતા કેટલાએક ભાગનો તેણે યુનાની (ગરીક) ભાષામાં તરજુમો કરાવેઓ હતા. તેવાર પછી જારે પાદશાહ અરદેશીર બાબકાંનનું રાજ થાએઉં તારે તે અસલ કેતાબ છુટી પડેલી હાલતમાં તે પાદશાહને મળી હતી; તેણે તે વખતના એક કામેલ 'તોસર' નામના દસતુરની પાસે તે કેતાબને મેલવીને દફતર કરાવી હતી; અને તેહેની એક નકલ પાદશાહી પુસ્તકખાનામાં રાખવાનો તથા બીજી નકલોને જરતોશતીઓના ફેલાવવાનો હોકમ કીધો હતો. એ પછી તે કેતાબની અસલ નકલ પાછલથી "દીનકરદ" કેતાબનું બીજું દફતર લખનાર દસતુરાંન દસતુર આદરફરોબગ ફરરોખજદાંનને સાસાંનીઆન પાદશાહઓના છેલ્લા દોરમા મળી હતી. તે વેલા તેણે અસલ પુસ્તક ઉપરાંત સેકંદર અને સાસાંની પાદશાહઓના વખતમા બનેલા બીજા કેટલાએક મજદી યસની દીનને લગતા બનાવોની વીગત જણાવવા સાથે જરતોશતી દીનને લગતાં કેટલાએક ફરમાનોને લગતું પોતાની તરફથી લખાંણુક રેઉંછે. જે વીસેનું અસલ લખાંણુ આમે રીતનું છે:—

"દીનકરદે (ધ્યાને દીનકરદ કેતાબ) મજદીઅશની દીનને લ
" ગતી સઘલી કીમતી દાનાઈ પ્રસીધ કરવાની મતલબથી લખેઆમાં
" આવીછે, અને તેહેનું પેહેલું લખાંણુ પરથમ લલી દીનને કબુલ ક
" રનારાઓ મધેથી આરાધના કરવા જોગ ફરોહરના પેગમબર જરતો
" શત સપેંતમાનના પેહેલે દરજ્જેનાં શાગેરદે તે યસત ફરોહર (ધ
" આને પેગમબર જરતોશત) થી સવાલ જવાબો સાંભલીને, લલી દી
" નને લગતી દરએક બાબતની દાનાઈની સહમત (તે) રોશની વાલાં
" મુલ (ધ્યાને અશો જરતોશત) થી રોશનીની મીસાલે જાહેર કરવા
" સાફ કરેલું છે; અને તે (લખાંણુ) ની શરૂઆત સવાલ અને (તેને
" લગતા) હુકમથી છે. બુજેરગ દરજ્જાના પાદશાહ કેઆંની ગુશતા
" સપેં તે અસલ કેતાબ ઉપરથી નકલ કરવા તથા અસલને ગંનજે

"શસ્પીગાન" (ધ્યાને પાદશાહી દફતરખાનામાં) રાખવા અને સાફ
" નકલોનો (લોકોમાં) ફેલાવો કરવાને ફરમાવેઉં; અને તેવાર પછી
" તેહેની એક નકલ ૧૭૭૭ ગૅજે નવેશતે + (ધ્યાને ઇસતેઅરના

* દીનકરદનાં અસલ લખાંણુની અંદર ૧૭૭૭ ગૅજે 'ગંજે શસ્પીગાન' હુવી એવારત આવેલીછે, તેમાં લખાએલો '૧૭૭૭ શસ્પીગાન' શબ્દ અવસ્તાના ૭૭૭૭ સંધ, બોલ ઉપરથી બનેલાં સ્ત્રીલીંગ નામ 'સસ્તી' ઉપરથી બનેલોછે, જેહનો અરથ 'લેખ પતર' અથવા 'ગરથ' કરીને થાએછે. આએ શબ્દનો છેલ્લો અક્ષર 'ધ' હોવાને લીધે તેહની સેવટે 'ધ્યાન' ને બદલે 'ધ ગાન' પ્રત્યય લગાડેઆમાં આવેલોછે, માટે '૧૭૭૭ ગૅજે શસ્પીગાન' નો અરથ 'લેખ' અથવા 'ગરથને લગતી દોલત' નો થાએછે; તે ઉપરથી હોએ તેનો અરથ 'પુસ્તકખાના' નો કરેઓછે; કેમકે ઉપલી એવારતમાં આવેલા 'ગંજ' બોલની મારાદ 'પુસ્તકના સંધરહ' નીછે. '૧૭૭૭ શસ્પી' બોલની શરૂઆતમાં અસલ દંતી ૭ સ, ને બદલે વપરાએલો ટાલુ ૭ શ, કાએદાથી ઊલટી રીતે લખાએલો નથી; કેમકે પેહેલવીમાં ૭૭૭૭ અં ગોશત, અથવા ૭૭૭૭ અંગોશત, "આગલું". ૭૭૭૭ શારક, અથવા ૭૭૭૭ સારક, "બુલબુલ" હુવી રીતે દંતી અને ટાલુ ૭ શ, અવારનવાર વપરાએલોછે. એ શીવાએ ઉપલા ઇમલામાં વપરાએલા ૭ ૫, નો આકાર ૭ ત, ને બદલે ફરવાએલોછે.

+ સર ઊલીઅન આઊસલી પોતાની ઇરાંનની મુશારરીના ગરથનાં બીજાં દફતરને સરે ૩૪૪ ને તારીખે તબરીના આધાર ઉપરથી લખેછે કે:—

King Gushtasp deposited the Zend, or sacred Volume which Zerdusht (Zoroaster) had brought to him in a place at Istakhr called Dernebisht (156)

(156) مظفر یقال کہ درنیشست فی موضع من آواએ નોઠમાં આવેલા અરબી ફકરા વીસે આએ કામેલ ગરથકારે પોતાની તરફથી આએ રીતનો બોલાસો કરેઓછે કે:— "આએ કીમતી ફકરો જે હુએ ટાંકી બતલાવે ઓછે તે બરીદીશ મીઉજઅમની અંદર (Cotton. Lib. Vitell A. IV.) માં જલવાઈ રહેલોછે, અને તે (તારીખે) તબરીના અસલ અરબી પુસ્તકનાં બીજાં દફતરમાં ધ્યાને તે પુસ્તકના આથા ભાગની અંદર સાચવી રાખેલોછે."

વલી એજ ગરથકાર ઉપલાંજ દફતરને ૩૪૪ ને સરે معجم تار تاریખે મોઅમમ નામની શરસી કેતાબનો ફકરો ટાંકીને તેહેને આધારે લખેછે કે:—

گشتاسپ چون با مظفر مراجعت نمود بفرومود تا دخمه ساختند و کتاب زندرا به تعظیمی تمام اینجا بنهاد و گروهی را به محافظت آن برگماشت

"Gushtasp on his return (from Balkh) to Istakhr caused a "dakhmah or vault to be made, in which he deposited with

“કીલ્લા) માં મોકલવીને તેહેને તાંહાં જાલવીને રાખવાની એતવણી
“આપી. (તેવાર પછી) બુરી કીરતીવાલા સરદાર સેકનદરથી ધરાંન
“શેહરમાં ખોદાઈ દીનને નોકસાંન પોહોચેઉં, અને (તે વેલા) જે કાં
“ઈ દેજનપેશત (ધ્યાને એસ્તખરના કીલ્લા) માં હુતું તે બલી ગયે
“ઉં, અને જે પાદશાહી દફતરખાનામાં હુતું તે રૂમી લોકોના હાથ
“માં ગયેઉં; તે ઉપરથી (તેઓએ) આગલી તવારીખથી વાકેફ થવા
“સાડ તેહેનો યુનાની (ગરીક) ભાષામાં તરજુમો કીધો. + જરે ધરાં

“much reverential Ceremony the Book Zend, (composed by Zer-
“dusht); and appointed a body of persons to guard it.”

“જરે ગોશતાસપ (બલખથી) એશતેખરના પાછો આવેઓ તેઓએ એક
“દાખતુ અથવા ગુનખલ બનાવવા સાડ કરનાવીઉ; અને તેની અંદર તેણે
“ઘણી ધનત ભરેલી રીતે (જરતોશતે બનાવેલી) જંદની કેતાબને મેલી; અ
“ને તેની તપાસ રાખવા સાડ કંટલાએક જાણુને રાખેઆ.”

+ પાદશાહી પુસ્તકખાનામાંથી મહેલાં પુસ્તકોનો પાદશાહ સીકનદરના હુ
કમથી ગરીક ભાષામાં તરજુમો થાએઓ હતા તે વીસે પાદશાહ સેકનદરની ત
વારીખ લખનાર શાએર નીજાંની ગંજનવીએ પાતાનાં બનાવેલાં સેકનદરનામાં
ની અંદર નીચે જણાવેઆ પરનાણુનું લખાણ કરેલુંછે:—

خود نامهارا زلفظ درمی بیونان زبان کرد کسوت گرمی
“(સેકનદર) એલમને લગતી કેતાબોનો દરી ભાષામાંથી ઇઝાનાંની (ગરીક)
ભાષામાં તરજુમો કરાવેઆ.”

આએ જગાએ દરી ભાષાની મારાદ પેહલવી ભાષાની સહમજવી જોઈએ
છે; કેમકે પેહલવી ભાષા ધરાંનના કેઆંની તથા સાસાની પાદશાહઓની દરખા
રી ભાષા હતી, તે ઉપરથી ઘણાએક શારસી લખાણ કરતાએઓ પેહલવી ભા
ષાને દરી ભાષાને નામે લખેલીછે.

પાદશાહ સેકનદરના હુકમથી અવસ્તા અને બીજાં પુસ્તકોનો ગરીક ભાષા
માં તરજુમો કરેઆ પછી તે પુસ્તકોને પાદશાહી પુસ્તકખાનામાં એલાહેદાં રા
ખેઆં હતાં, તે વીસેની સામેતી સેકનદરનાનાની અંદર આવેલી નીચે લખી
જણાવેલી વીગત ઉપરથી આપણને મહેલે.

چو زهرد ببال در آمد نخست زهاروتیان جای آن بوم شست
بفرمود تا آتش موبدی کشند از هزمندی و بخردی
فسون نامه زند را ترکند وگرنی بزندان دفتر کنند

“જેઓએ (સેકનદર) આપુલ ખાતે અખતાવારી સાથે આવી પોહોચેઓ,
તારે તે જગાની સરખીનને તાંહાંના પરહેજગાર લોકોથી સાર કીધી; અને
રનાવીઉ કે સહમજ અને દાહાપણથી આતશપરસતીનો અટકાવ કરે, અને
જંદ અવસ્તાનાં ધરમ પુસ્તકોને ઘોઈ નાખે, અને જે તેમ નહીં બનેતો અ
ધીઆર પુસ્તકખાનામાં તેહેને રાખે.”

“નનું રાજ પાછું સારી હાલતમાં લાવવા સાડ પાદશાહઓના પાદ
“શાહ અરદેશેર બાબકાનનો દાર પોહોચેઓ, તેઓએ તેણે આએ
““(દીનકરદનાં) લખાણુને છુટી હાલતમાંથી એકહું કરવા તથા તેહેને
“લગતા ખોલાસાને અવસતાના ખોલાસા સાથે પાછો મેલવીને સમ
“પુરાણ કરવા સાડ દીનનો એક આગેવાન અશે “તોસરે” નામનો ધ
“રમગુરુ હતા તેહેને ફરમાવેઉં, તે ઉપરથી તેણે તે (કેતાબ) ને (તેહતા)
“રોશન મુલ (ધ્યાને અસલ નકલ) ઉપરથી ચલકાટ ભરેલી કોધી;
“અને તેહેને પાદશાહી દફતરખાનામાં રાખવા તથા તેની સાફ નકલોનો
“(પરખના લોકોમાં) ફેલાવો કરવા સાડ (પાદશાહ અરદેશેર) હુકમ
“કીધો. તેવાર પછી દીનનેજ લગતા પાદશાહઓ * ની તરફની ખ
“રાખીથી કેટલાએક મુલકોમાં ફીતનો ઉઠેઓ; તારે બલી દીનના લો

* આએ ઊપલી પેહલવી એઆરતની અંદર **તાજીગાન**, એલ
વપરાએલોછે, તે તેની પછી વપરાએલા **દીનાન**, શબ્દની સાથે સંબં
ધ ધરાવેછે; તેથી **તાજીગાને દીનાન**, નો અર્થ “દીનને લગ
તા તાજદારો” (ધ્યાને જરતોશતી પાદશાહઓ) નો થાએછે; જેમકે રાતની
સરોશ યસ્તની પછવાડે પઢવામાં આવતી પાજંદ નીરંગમાં **તાજીગાન**
“તાજીઆને યસ્તે કુસ્તીઆને” હુવી એઆરત કુસ્તી બાંધનાર પાદશા
હઓને અર્થે વપરાએલીછે; મારે “અવીજેહ દીન” નામની કેતાબની અંદર
મરહુમ દસ્તુર મુલાં શીરોજીએ તથા ‘જંદ પેહલવી ગલાસરી’ માં હમારા કામે
લ નીતર ડાકટર મારદીન હાઊગે “તાજીગાન” એલનો અર્થ ‘અરમો’ નો
કરેઓછે, તે હમાને ઘટતો અને વાજ્યા દેખાતો નથી; કેમકે ઊપલાં લખાણુની
પછી આવેલી પેહલવી એઆરત ઉપરથી જણાએછે કે “દીનકરદ” કેતાબની
આદરશરોબગ શરોખનદ વાલી અસલ નકલ તે દસ્તુરની એલાદથી ઊતરતા
આવેલા એક પેશવાની પાસેથી જરતોશતીઓ ઉપર પડેલા હાદેસાના વખતમાં
(ધ્યાને જરતોશતીઓની હકુમત ગયેઆ પછી) ઘણી પુરાંની હાલતમાં તે વ
ખતના દસ્તુર આતુનપાત આદમીગાનને મલી હતી; અને આતુનપાત આદમી
ગાનની નકલ ઇઅજ્જરદી સને ૩૫૬ માં સીરીઆ દેશને લગતી **ફરખન**
આવાદ નામની જગાના એક રેહુવાસી અરેશવંગ બગદાદ નામના ગરહ
સથ પાસેથી **માહાવનદાદ શમયાને વહેશમને** મલી હતી, અને તેણે
કરેલી નકલ ઉપરથી એકએક પછી થાએલી દીનકરદની નકલો હાલ આપણી
પાસે મોજુદ રહેલીછે.

પાંચમું—પાદશાહ સેકનદર રૂમીના વખતમાં ઇરાંન ખાતે પેહલવી લાખાનું ચલણ હતું; તે વીસેની સામેતી પાદશાહ સેકનદરની તવારીખ બીજી લાખાઓ સાથે પેહલવી લાખાની અંદર લખાઈ હતી, તે ઉપરથી આપણને મલી આવેછે. જે વીસે સેકનદરનાના બતાવનાર શાએર નીજાં મી ગંજનવીએ પોતાની તરફથી લખેલા સેકનદરની તવારીખનાં પુસ્તકની અંદર નીચે જણાવેઆ પરખાણે વરણન કરેછે:—

اترهای ان شاه آفاق کرد ندیدم نگارنده در یک نور
سخنهای که چون گنج آگنده بود بهر نسختی در پراگنده بود
زهر نسخه برداشتم مایه برو بستم از نظم پیرایه
زیاده ز تاریخهای نوی بهودی و نصرانی و بهلوی
گزیدم ز هر نامه نغز او ز هر پوست برداشتم مغز او
زبان در زبان گنج پرداختم وزان جمله سرجمه ساختم

“ તે બુજેરગ પાદશાહને લગતો સઘલો એહવાલ દરોબશત એક કેતાબની અંદર લખેલો મહુને નહી મલેઓ, તેથી છુટાં છુટાં જે જે પુસ્તકમાં તેને લગતું કીમતી વરણન હતું, તે દરએક પુસ્તકમાં થી ચુંટી કાઢીને તે ઉપરથી આએ કવીતાનું પુસ્તક હુંએ બતાવી ઉંછે; તેમાં અગત કરીને સેકનદરના વખતની તુરતની યુનાંની (ગરીક), નસરાની (હીમર) અને પેહલવી લાખામાં લખાએલી કેતાબો ઉપરથી આએ પુસ્તક રચીઉંછે.”

આપણે જોઈએ કે પાદશાહ સેકનદરના વખતમાં પેહલવી લાખાનું ચલણ હતું. તે વીસેની સામેતી પાદશાહ સેકનદરની તવારીખ બીજી લાખાઓ સાથે પેહલવી લાખાની અંદર લખાઈ હતી, તે ઉપરથી આપણને મલી આવેછે. જે વીસે સેકનદરનાના બતાવનાર શાએર નીજાં મી ગંજનવીએ પોતાની તરફથી લખેલા સેકનદરની તવારીખનાં પુસ્તકની અંદર નીચે જણાવેઆ પરખાણે વરણન કરેછે:—

હવે આએ ઉપર બતલાવેલી ભરોસો રાખવાએગ દલીલો ઉપરથી વગર શકે સામેત થાએછે કે પેહલવી લાખાનું વપરાંણ કેઆંની પાદશાહઓના વખતમાં હતું, અને જેઓ એ લાખાની ઉતપત્તી સાસાંની પાદશાહઓના વખતમાં થાએલીછે હવું મત આપી ગએઆએ, તે વાત આએ દાખલાઓથી રદ થાએછે.

વલી ^{مجلد التواريخ} મજમલોલ તવારીખ, નામની ઘણી નામીચી અને પુરાતન ફારસી કેતાબમાં તેહનો બતાવનાર ^{اسطر} અસ્તર અથવા ^{پارسی پهلوی} પારસી પોલીસનો એહવાલ આપતાં હમજે એસફહાંનીનાં બતાવેલાં ભરોસા ભરેલાં ફારસી પુસ્તકનો આધાર બતલાવીને લખેછે:—

اندر حال کوسی در کتاب الاسفهانى همی شرح دهد—بر انجا نبشتها هست بپهلوی و همی گوید در روزگار موبدی را بیاوردند که آنرا بخواند در جمله این لفظ بود که کوش این زمان جم بقلان ماه و فلان روز بپهلوی نبشتست این کلماتی و بسیاری دیگر و من از جهت نادانستن حروف آن نفوشتم که از صورت غرضی بر نخبون

“(હમજે) એસફહાંનીની કેતાબમાં ફારસી (ધઆને તખતે જમશીદ) ના એહવાલની અંદર આએ રીતનું બએઆંન કરેઉંછે કે, તાંહાં (ધઆને તખતે જમશીદવાલા પેહલમાં) પેહલવી લાખાની અંદર લખાએછે, જે વીસે હવું કેહેછે કે એક વેલા એક મોએદને તે (લેખો) વાંચવા સાઝં મોલાવેઓ હતો, તે લખાણની અંદર મતલબ એ હતી કે:—“આએ (પેહલવી) બાંધણી જમશીદના વખતમાં “ફલાંએ રોજે અને ફલાંએ મહીને કરેલીછે.” આએ પેહલવી લખાણ ઉપરાંત બીજું ઘણુંએક લખેલું હતું; પણ તે અખશર નહી સહમજ સકવાને લીધે હુંએ તે લખી લીધું નહી; કેમકે (દરતખત ના) આધાર ઉપરથી મતલબ સમજતી નથી.”

જોકે આએ પેહલવી એમારત એક હજાર વરસની લાંમબી મુદત ગુજરી જવાને લીધે ફેર, પોરટર તથા સરહલીઅમ આઉસલી, જેવા

* આએ કેતાબ સને ૧૧૨૬ ઇશવીના સાલમાં બનેલીછે, અને તેહમાં “તારીચ તખરી” ના દાખલાઓ અખજ રાંઉઆમાં આવેલાછે.

નામીયા મુશાફરોના વખતસુધી જલવાઈ રહીતી નહી, મારે તેઓ તે હેની કસી નીશાંત આપી સકેઆ નથી; પણ હમને એસકહાંની નું લખાણુ ને આપણે કયુલ રાખીએતો, પેહલવી લાખાનું પુરાતમપણુ છેક પેશદાદીઆન પાદશાહએના વખતની સાથે મલી સકેછે.

આએ લાખાનું નામ પેહલવી કરીને સા ઉપરથી પડેછે, તે વીસેની સોધ કરતાં જુદા જુદા કામેલ ગરંથકારોએ આપેલા વીચાર ઉપર આપણને ઘેઆંન આપવું નેઈએછે.

એ વીસે જુદા જુદા ગરંથ કરતાએનાં જુદાં જુદાં મતછે. કેટલાએક તવારીખ તથા કોશ લખનારાએનાં હેવું મતછે કે, પહલવ—સમ્બદનો અરથ ‘તરક’ અથવા બાજુનો થાએછે; મારે ઇરાંનના દેશોની આસપાસ બોલાતી લાખાનું નામ પેહલવી કરીનેછે. બીજું; બાહાદુર અથવા પેહવાંનને ‘પેહલવ’ અથવા પેહલવાંન કરીને કેહેછે, તેથી પેહલવી અથવા પેહલવાંની એ આગલા ઇરાંની પેહલવાનો તથા પાદશાહએને લગતી લાખાછે. તરીજું, ‘પેહલુ’ અથવા પેહલવ શેહર અથવા દેશને કેહેછે, મારે પેહલવી જખાંનનો અરથ દેશી લાખાનો થાએછે. પેરોદેસર સપીગલ ફેઝ પહલવ, બોલને અવસતાના હાલ પેરેથુ, શબ્દની સાથે મેલવેછે, જેનો અરથ ‘બોહલુ’ અથવા ‘વીસતારવાલુ’ હેવો થાએછે. પેરોદેસર મેકસમુલર, ફેઝ પહલવ, બોલની ઉતપત્તી સેમીટીક ફરશ, જેનો અરથ “બોલાસો” અથવા “વીસતાર” નો થાએછે, તે ઉપરથી થાએલી ગણેછે. વલી સપીગલે પાંજંદમાં ફેઝ પાસુમ, ઉપરથી અરશ, નો ફેઝ અહલ, બનીને રૂપ લીધેલા ફેઝ પહલુમ, બોલની સાથે પેહલવ ને મેલવે આછે. ડાકટર હાઉગે શાહનામા મધે વપરાએલા ફેઝ પેહલવી, બોલને લગતી સઘલી મતલબો ઘેઆંનમાં લઈને તે ઉપરથી ફેહલવી, બોલનો અરથ “આગલા ઇરાંનીએને લગતું” હેવો કરેઆછે. અને આગલા ઇરાંનીની મતલબ તેણે પેશદાદીઆંત, કેઆંનીઆંત, અશકાનીઆંત, અને સાસાંનીઆંત ટોલાને લગાડીછે. આએ સઘલો વીચાર ઘેઆંનમાં રાખવા સાથે માહારો વીચાર હેવોછે કે ફેઝ પેહલવ, તી ઉ

તપત્તી અવસતાના અહાલ પેરેથવ, બોલ ઉપરથી થાઈ હોએ, હેવું ને આપણે માનીએતો, વંદીદાદની બીજી પરગરદમાં ‘રસતા’ અથવા ‘મારગ’ ને મારે અહાલ પેરેથવ, શબ્દ વપરાએલોછે, અને તેમાં વપરાએલા થ, ને બદલે પેહલવીમાં કાએદાસર = હ, થાએલોછે; મારે એ ઉપરથી ને આપણુ પેહલવી બોલનો અરથ કરીએતો તેહનો અરથ “રસતા (અથવા) મારગને લગતું” હેવો થાએછે, અને તેના આધાર ઉપરથી ફેઝ પેહલવી જખાંત, નો મોરાદી માએનો “રેવાજ અથવા ચાલુ લાખા” નો થાઈ સકેછે, અને તે સહમજ આપણને કયુલ રાખવા જોગ કરેછે; કેમકે જેઆરે જંદ અથવા અવસતાની લાખા ધરમ પુસતકને લગતી મુકરર થાઈ હોએ, તારે ઇરાંનમાં રાજ દરબારી અથવા લોકોની ચાલુ લાખા તરીકે વપરાતી જખાંનનું નામ આ લખને સાડ પેહલવી કરીને રાખેઆમાં આવીઈ હોએ.

એમન હકલ + નામનો, એક અરબી ગરંથકાર ઇરાંનદેશમાં વપરાતી લાખાએ વીશેતુ વરણત આપતાં હમનેલ એસકહાંની નામના એક કામેલ ગરંથકારતાં રએલાં મુસતકના આધાર ઉપરથી પેહલવી લાખા વીશે આએ રીતે લખેછે કે;—

“ફેઝ ફહલવ, ઇઆને ‘પહલવ’ બોલ ફેઝ ‘ફહલહુ’ ઉપરથી નીકલેલોછે. હમનેલ એસકહાંનીનો કોલછે કે ઇરાંનની કદીમ “ચાલુ લાખા પાંચ હતી; પેહલવી, દરી, ફારસી, બોજ, અને સરીઆંની, તેમાં પેહલવી લાખા (ઇરાંનના) પાદશાહએની દરબાર “ખાતે બોલાતી હતી અને તે ફહલહુ † ની (સરહદને) લગતી હતી; જે (સરહદ) ને લગતાં એસકહાંત, રએ, હમદાંત, મા

+ આએ ગરંથકાર હીજરી સનેની આથી સદીમાં ઇરાંનનો થાઈ ગએઆછે.

† હમને એસકહાંનીના જણાવેઆ મુજબ ઇરાંનને લગતા એક મોહોરા પરંતતુ નામ આગલા વખતમાં ફેઝ પહલવ હેવાં નામથી જણાએલું હતું, અને તે વાતને શાહનામાના બનાવનાર શાએર શીરહોસીતુસીના કોલથી લખારે ટેકો મલેછે; કેમકે આએ શાએરે પાદશાહ કાલિશને લગતા એહવાલમાં રૂમ, અને ચીનના પરંતોની સાથે પેહલવ નામના એક પરંતતુ નામ નીચે લખી જણાવેલી મેતની અંદર જણાવેલુંછે; જેમકે:—

همه بارشان دینیه خسروی / روی و چینی و از بلوی

એછે કે પેહલવી ભાષાની અંદર સેમેટીક બોલો વપરાયેલાછે, તે વીસે કેટલાએક સાહેબો હેવું ધારેછે કે, આસીરીઆંન લોકોનું રાજ ઇરાંનમાં થાયેઆ પછી તેહનું વપરાણુ થાયેલુંછે, તે વાત બીલકુલ ભરોસા ભરેલી ઈરતી નથી; પણ સેમેટીક બોલોનું વપરાણુ ઇરાંનની સરજમીન ઉપર કદીમ વખતથી વપરાતી સીરીઆંની અથવા સીરીઆક ભાષાના સંબંધને લીધે થાયેલુંછે.

પેહલવી ભાષાને કેટલાએક ઇઝરોપખંડના વીદવાનો *હુઝવારેશ* ભાષાને નામે બોલેછે, અને એ બોલને તેઓએ તરેહવાર રીતે બીજા બોલો સાથે મેલવીને સહમજાવવાની કોશિસ કરીછે; તેમાં કાબેલ પેરોફેસર જી. મુલરનું હેવું મતછે કે *હુઝવારેશ* તથા *હુઝુરેશ* કરીને વંચાઈ સકેછે, અને તે અવસતાના *હુઝુથર*, 'સારો જોર' હેવા શબ્દ ઉપરથી નીકલેલાછે. પેરોફેસર સપીગલ કેહેછે કે જમ પેરોફેસર જી. મુલર એ શબ્દને *હુઝુથર* ઉપરથી નીકલેલો કેહેછે, તે વાત બનેલી હોએ કે નહી; તોપણ *હુઝવારેશ* બોલ *હુઝુથર* શબ્દને મલતો આવેછે હેમાંતો શક નથી. હમારા ફાન્સેલ મીતર દશતુર હોશંગજી જમાસપજી જમાસપ આસાવાલાએ સને ૧૮૬૭ ઇસવીનાં સાલમાં મુંબઈની નામદાર સરકારના હુકમથી છપાવી પરગટ કરેલી જંદ પેહલવી ગલાશરીના ઇંગરેજી ખુસતકના દીપામ્બાને સર્કે તરીજ નોટમાં આએ *હુઝવારેશ* બોલનો અરથ તથા બોલાસોનીએ જણાવેઆ પરમાંણે કરેઆછે.

“આએ (*હુઝવારેશ*) બોલ જોણે ઇઝરોપખંડના વીદવાંને એક ઘણી ગુચવણમાં નાખેઆછે, તેહનો બોલાસો ઘણી સેહેલાઈથી થાઈ સકેછે, હેવું હું ખાતરીથી વીચારું છું. *હુઝવારેશ*, બોલ કસસી માએઆપુંજી ધરાવતો નથી, અને કોઈબી ઇરાંની કે સેમેટીક ભાષાની મારફતે તેહનો બોલાસો થાઈ સકતો નથી; કારણકે તે માતરે *હુઝવાંન અશ*, નો અસુધ ઉચ્ચારછે, *હુઝવાંનશ*, નો અરથ *અશની જવાંનનો* થાયેછે, કે જે માતરે આશીરીઆ (દેશ) ની થાઈ સકસે; એનો પુરો આકાર 'હુઝવાન અશર' કરીને હો

“વો જોઈએ, પણ પાછલથી તે હુકો અને ખરાબ થાયેઆછે. “આએ સહમજ ડાકટર હાઉગની મારફતે મહને મલોછે, કેમકે “તેણે દર વખતની હમારી સાથની વાતચીતમાં કેટલીએકવેલા આ “એ બાબત ઉપર માહારૂં ઘેઆંન ખેંચેઉં હવું કે પેહલવીને અત “લગનો સંબંધ બીજી સેમેટીક ભાષાનાં કરતાં આશીરીઅન “ભાષાની સાથે વધારેછે. *હુઝવાંનશ* (બોલ) માં વપરાયેલા “*આન*, અસુર વીશે (માહારી તરફથી) બોલાસો કરેઆમાં આવે “છે કે પેહલવી “આન, હમેશાં ફારસી અથવા દરી ભાષામાં *આર*, “થાયેછે, જેમકે (પેહલવી) *મતનનું મેહુર*, *આતનનું આદર*, *શતનનું શેહુર*, ઇતીઆદી; તેમજ *હુઝવાંનશનું હુઝવરશ* થાયેલુંછે.”†

વલી આપણી ટાપુમાં પરખેઆત થાયેલો ઉગમણ પરાંતની ભાષાઓના કાબેલ વીદેઆરથી ડાકટર મારટીન હાઉગે હાલમાં “An Introductory Essay on the Pehlavi language” હેવે નામનો એક રેસાલો પેહલવી ભાષાની બાબતમાં ઘણીએક સોધ અને અંચલાઈથી લખેઆછે, અને તેહને દસતુર હોશંગજીએ ઇંગરેજી ઉચ્ચાર અને તરજુમા સાથે છપાવી પરગટ કરેલી Pahlavi Pazand.

† This word which has been a great puzzle to the European Scholars can be explained in a very simple, and I think, satisfactory way. Huzvâresh means nothing, and can neither be explained from the Persian, nor from a Semitic language; it is simply a mispronunciation of Huzvânash which is to be divided in huzvânashî, i. e. the language of Ash, which can be only Assyria; the full form may have been Huzvân-Ashar which was afterwards shortened and corrupted. To this interpretation I was led by Dr. Haug who directed during our frequent conversations several times my attention to the fact that the Pahlavi was more closely related to the Assyrian than to any other Semetic language. As regards the syllable *ân* in Huzvânash, it is to be remarked, that the Pahlavi *ân* is always changed to *âr* in Persian or Dari, as *matan* to *meher*, *âtan* to *adar*, *Shatan* to *shahar* etc. Accordingly *huzvânash* became *huzvârash*.—

Glossary ને મથાલે તેના દીપાચી તરીકે મેલેઆમાં આવેલોછે, તેહ માં આએ કાબેલ ગરહસથે 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩 બોલને લગતી તકરા રમાં પોતાના રેસાલાના ૩૭ થોતે ૪૩) સુધીના સફાએ રોકેઆછે, તે ની અંદર આએ વીદવાંન ગરહસથ આએ રીતે લખેછે કે “હુનવારે શ બોલનો અરથ વારેધીએ પેહલવી ભાશાને લાગુ પાડેઆમાં આવે છે; પણ તે સીધ કરવું ઘણું મુશ્કેલછે.” એ પછી ડાકટર હાઉગે ગ એઆ આઠસો વરસ ઉપર થાઈ ગએલા એબને મકુફા નામના એક મહમદીઅન અરબ ગરંથકારે ઇરાંનના કાબેલ મોબદોથી 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩 (એટલેજે હુનવારેશ) બોલ વીસે મેલવેલો બોલાસો, તેહની અસલ એબારત અને તરજુમા સાથે પોતાના રેસાલામાં આપેઆછે; જેહમાં બીજી બાબદો સાથે હુનવારેશ બોલનો અરથ મોબદોની તરફથી તે ગરંથકારને “શબદોના વરણની જોડણી” નો સમજાવેઆમાં આવેઆછે. એ શીવાએ તે મોબદોની તરફથી ઉપલા ગરંથકારને જવારેશની અંદર એક હુનર સેમેટીક શબ્દોનું લખાણ થાએલુંછે, હેવું પણ કેહેવામાં આવેલું હતું, તે ઉપરથી ડાકટર હાઉગ તરફ પોંહોં આડીને પોતાની તરફથી જણાવેછે કે આએ અંક હુનર બોલનો શબ્દ કોશ તે સાસાનીઆન ફરહુંગને નામે એલખાતી ચોપડી હોવી જોઈએ, અને તે હાલમાં છપાઈ પરગટ થાએલી દસતુર હોશંગજી વાલી Old Pahlavi Pazand Glossary છે. (ડાકટર હાઉગનું આએ મત કોઈબી રીતે ખોટું નથી.) એબને મકુફાના વીચારોને લગતી સઘ લી તકરાર ઉપરથી ડાકટર હાઉગ કેહેછે કે હુનવારેશ બોલનો અરથ કોઈબી ભાષાનો થાઈ સકતો નથી.

એ પછી ડાકટર હાઉગ દસતુર હોશંગજીએ કરેલા હુનવારેશના અરથ વીસે પોતાની તરફથી આએ રીતે બોલાસો કરેછે કે:—

“જેકે હુનવારેશનો અરથ હાલમાં બેશક તેહની શબ્દ સાધન “વીદઆ એ કોઈબી રીતે સેહેલાઈથી સોધી કડાતો નથી; પણ દસતુર “હોશંગજી તેહને હુનવાન અસોર ઈઆને આસીરીઆની ભાષા “કરીને સહમજાવેછે; જે એક બોલાસો આએ શબ્દની ચોકસ તપા

“સ કરવાની આગમજ હુંએબી કયુલ રાખેઆ હોતો * પણ તેહની “પરોણાગત ઘણો વખતસુધી થાઈ સકતી નહી.”

એ પછી ડાકટર હાઉગ હુનવારેશ બોલને બીજા વીદઆરથીઆ અવસતાના 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩 શબ્દ ઉપરથી બનેલો વીચારેછે, અને જેનો અરથ “સારાં કઉવત” નો થાએછે, તે જણાવીહોંછે; અને તેવા ર પછી આએ કાબેલ વીદઆરથીઆ પોતાની તરફથી હુનવારેશ બોલ નો અરથ કરવાની તબવીજ કરીછે, તેમાં તેણે પેહલવી 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩, ને અવસતાના 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩, ઉપસર્ગ સાથે, તથા 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩 વારેશને 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩 વર, ધાતુ સાથે મેલવીને, તેહનો અરથ ‘બોલવું’ અથવા ‘જાહેર’ હોવો કરેઆ છે. હવે આએ સઘલા વીચારોને ઘેઆંતમાં લેતાં હમારા કાબેલ રી તર દસતુર હોશંગજીએ 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩 હમલાને હુનવાન-અશ, કરીને વાંચેઆછે, તે વીસે હમારી તરફથી કાંઈએક બોલાસો કરવાને ઘટવું વીચારીએછે. સાદી તબરે જોતાં કોઈબી પેહલવી વીદઆરથી 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩 હમલાને હુનવાનશ કરીને કદી વાંચી સકે નહી; કેમકે 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩 કરીને વાંચવું, કાએદાની ૩ એ નહી બની સકે હેવુંછે. તેમજ 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩, નું વંચાણ અશ, કરીને મુતલક થાઈ સકે નહી. દસતુર હોશંગજીએ પેહલવી 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩, ને, ન, સાથે બદલ થવાના જે દાખલા આપેઆછે તે કેટલાએક ચોકસ પેહલવી શબ્દો ઉપરથી બનેલા ફારસી બોલોને લગતાછે, તેથી તે હુનવારેશ હેવા પેહલવી શબ્દની સાથે કસો સંબંધ ધરાવતા નથી; માટે દસતુર હોશંગજીએ કરેલું ‘હુનવાનશ’નું ઉકલામન માહારાં મત પરમાંજોવા જબી નથી, અને તેહમાંથી કાહાડવા ધારેલો અરથ વગર હસતીનો ગણાએ તેમાં થોડોજ શકે.

* હુનવારેશ એક ભાષાછે હેવું મત આપતાં હું ચાહું વીચારને મલતો થાએઆ હોતો, અને તેવાજ વીચારથી હુંએ તે બોલાસાને વાજબી ગણેઆ હોતો. શબ્દને ઊકલાવવાની જે સરવેથી સેહેલી રીતછે તેહની મારફતે 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩 અસોરને બદલે અપભ્રંશ થાએલો બોલ (હુનવારેશ) માહારા અને દસતુરના ઘેઆંતમાં આવેઆ; પણ હુંતો સારીપકે જાણતો હોતો કે અસલ 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩, સાથે બદલ થતો નથી. 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩 𐭥𐭧𐭨𐭩

કાબેલ પરોફેસરો મેખશ મુલર, સપીગલ, અને હાઉગે હુજવારેશ બોલને સાદી નજરે જેમ વંચાઈ સકે તેમ વાંચીને તેહેને અવસતાના જુદા જુદા શબ્દો સાથે મેલવીને તેહેનો અર્થ કરવાની પોતાની તરફ થી જ કોશેશ કરીછે, તેમાં આપે વીદવાનોની કસી કસુર હોમને જણાતી નથી; કેમકે તેઓને તે બોલ લુલ ભરેલી હાલતમાં વંચાએલો મલે એ હોતો, અને અક્ષરોના એકસરખા આકારને લીધે તેહેને તેમ વાંચવા માગેતો તેમ પણ બની સકે, હેવું હોવાને લીધે તેઓએ કરવા ધારેલો હુજવારેશ, નો અર્થ ખરી રીતે તેઓ કરી સકેઆ નથી.

હવે માહારી પોતાની સોધ ઉપરથી 𐤅𐤍𐤁𐤏, 𐤅𐤍𐤁𐤏 હુજવારેશ, બોલ સા ઉપરથી નીકલેલોછે, અને તેહેનું ઉકલાંમણુ પેહલવી અખશરના એકસરખા આકારને લીધે કેમ ફેરવાએઉંછે; તેહેની વીગત અતરે જણાઉંછું.

પેહલવી લખાણોની અંદર 𐤅𐤍𐤁𐤏, 𐤅𐤍𐤁𐤏 અને 𐤅𐤍𐤁𐤏, હેવા તરણુ તરેહના ઈમલાએ વપરાએલા આપણને મલેછે, તેહેને વગર વીચારે જ આપણે વાંચીએતો તેહેમાનો પેહેલો આકાર હુજવારેશ, બીજો હુજવારેશ, અને તરીજો હુજવારીને, કરી વંચાઈ સકેછે; પણ જો તે માહેના બીજા તથા તરીજા ઈમલામાં 𐤅𐤍𐤁𐤏 હુજવારેશની પછી વપરાએલા 𐤅 તથા 𐤅, ના આકારને 𐤅 ને બદલે કાંઈ એક ફેરવાઈને બનેલા આકારો ગણીએતો તે બની સકે હેવુંછે, અને તે ઉપરથી જો 𐤅𐤍𐤁𐤏 અથવા 𐤅𐤍𐤁𐤏 ના ઈમલાને આપણુ હુજવે— ખલદીય, ઈઆને “ખાલદી લાખા” કરીને વાંચીએતો તે વાંચવું ખરેખર અને વગર શકનુંછે; કેમકે આગલા વખતમાં એશીઆને લગતું ખલદય * નામનું એક મોહોટું પરાંત યુફરેટીસ, અને ટાઇગરીસ, ના મની નદીઓ વચે વસેલું હતું; જેની રાજધાની બાબીલોનનું શેહેર હતું.

* ડાક્ટર જી. લેખપરીઅરે સને ૧૮૨૦ ઈસવીના સાલમાં છપાવી પરગટ કરેલી Classical Dictionary માં લખેછે કે:—

Chaldea, a country of Asia between the Euphrates and Tigris. Its capital is Babylone, whose inhabitants were famous for their knowledge of Astrology.—

ડાક્ટર જી. બુનશન “ધી ફીલાસફી ઓફ યુનીવર્સલ હીસ્ટરી” નામનાં પુસ્તકનાં દ્વિતર બીજાંને સર્કે ૧૧) મે લખેછે કે:— “સેમીટીક લાખાને લગતી એતર તરફની સાખાને નામે એલખાતી લાખા યુફરેટીસ અને ટાઇગરીસ નદીની વચચેના દેશોમાં વપરાતી સીરીઆ અને પાલેસ્ટાઇનમાં બોલાતી લાખાછે; અને * * તે એતર તરફની લાખાને નામે એલખાતી પાલેસ્ટાઇનમાં મુકરર થાએલી પેહેલી હીબ્રુ લાખાછે. અને તે ‘ફાએનીસીઆન’ તથા ‘મુધ હીબ્રુ’ એ બે લાગમાં વેહેવાએલીછે; અને બીજી સાધારણ લોકોની ખાલદી (Chaldee) અથવા બાબીલોન તથા આશીરીઆ, અને મેસોપોટોમીઆ તથા સીરીઆની સાધારણ લાખાછે.” †

એ ઉપરથી હેવું સીધ થાએછે કે, આપણા ઇરાંની વડીઅલો સીરીઆની લાખાને નામે જ બોલી ઇરાંનમાં વાપરતા હતા, તે ઉપર જણાવેલી ખાલદી (Chaldee) લાખા હતી; જેહેને હાલમાં આપણુ ‘એઆલડી’ લાખાને નામે એલખીએછે, અને તેહેની સાથેતી ‘સાસાંની પેહલવી ફરહંગ’ ને નામે આપણા લોકોને જાણીતી “માલીક નામએ અસુરી” નામની, પેહલવી લખાણની અંદર વપરાએલા સેમીટીક બોલોની શબ્દ કોશ, ના દીપ્તિનાં લખાણુ ઉપરથી મલેછે.

‘માલીક નામએ અસુરી’ નામની શબ્દ કોશ ‡ ના પેહલવી દીપ્તિમાં તેનો બનાવનાર લખેછે કે:—

† They are reduced to the northern branch, spoken in the Euphrates and Tigris region, Syria and Palestine, and * * The northern branch is represented, first, by Hibeew (the language of the Ibri, men who came from Arapakhitis) fixed in Palestine (canaan), and divided into Phoenician and Hibeew Proper; and, secondly, by popular Chaldee, or the common language of Babylon and Assyria (Elam and Assur), and of Mesopotamia and Syria (Aram and probably Lud, or Semitic Asia Minor).

‡ આપે શબ્દ કોશને આપણા જરતોશતી દસ્તુરો “સાસાનીઆન પેહલવી ફરહંગ” ઇઆને સાસાની પાદશાહઓના વખતમાં બનેલી પેહલવી શબ્દ કોશને નામે એલખેછે, જે પુસ્તક તેહેના ઇગરેજ તરજુના સાથે Pahlave Pazend Glossary “પેહલવી પાન્દ ગલાસરી” ને નામે દસ્તુર હોશાજી તથા ડાક્ટર હાઉગની તપાસ ઉપરથી હાલમાં પરગટ થાએલોછે.

૧૯૧૩ ૧૮૦ દીન કનતે.
 ૨૧૮ ૧૯૧૩ ૬૭૧ વજેર કનતે દીની.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ નીરંગશતાંત.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ શાયસ્ત લા શાયસ્ત.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ ધરજાયાએ ખુનદેહશને.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ જંદે જવીદ શીદાદદે.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ જંદે ધજશને.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ જંદે વીરપે રવુ.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ જંદે હાલોમ.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ જંદે દામદાદ.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ જંદે અવસ્તાએ ખુરદે.
 ૨૧૮ ૧૯૧૩ ૬૭૧ દાદસ્તાને દીની.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ શેકન યુમાની વજાર.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ ખુનદેહશને.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ મીનાએ ખેરદ.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ માદીગાને ગોશતફરીઆંત.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ ઓગમદેચા.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ જમારપ ખીતાઈ.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ માદીગાને વીરાઈ.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ અન્દરજે આપુનપાત માનસપન્દાંત.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ કારનામએ અરથશતર પાપકાંત.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ ગનજે શાધગાન.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ સેતાએશને યહાન.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ માદીગાને રકજોમ.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ માદીગાને અહુનવર.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ માદીગાને રક જાતનાંત.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ માદીગાને ખાનદદ જોમે ફરવરદીન ખીના.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ માદીગાને અફવીઅંધનો તશકુક.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ માદીગાને મદમ ચેમે દરન.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ માદીગાને હફત અમહાસપન્દ.

૨૧૮ ૧૯૧૩ ૬૭૧ અન્દરજે દાનાક ગયના.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ જંદે વહુમન યશત.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ માદીગાને હુસરોમે કવાદાન.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ દહમાને વેહાન આફનીન.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ નવીકીતશને પરવરદે.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ માદીગાને દરહત.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ વાજે આપુન પોતે માનસપન્દાંત.
 ૨૧૮ ૬૭૧ વજેરદીની.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ માદીગાને દાઈએ ખુનસન્દશ.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ માદીગાને આવાદશે મેનહાલન.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ માદીગાને આપુન ફરોયગે ફર અનજાદાન.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ માદીગાને ગજસતે અપાલેશ.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ વાજે માલીગાને અવસ્તાક.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ માદીગાને ચતરંગ.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ દરેન નીરંગી પવન જન્દ.
 ૨૧૮ ૧૯૧૩ ૬૭૧ ચાદિ અવસ્તાએ ગાસાને અફશુની.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ નીરંગે ધજશને.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ ધજશને ચન્દ અરજ.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ અવસ્તાએ દરેને ફરોહરાન યશત.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ વીશતાસપ યશત પવન નીરંગ.
 ૧૯૧૩ ૬૭૧ અવસ્તા જન્દે પીરામુને યશત.
 ૨૧૮ ૧૯૧૩ ૬૭૧ માલીક નામએ અસુરી પવનચ પારસી.

આએ પેહલવી ભાષાનુ વયાકરણ બનાવવાની શરૂઆત હુમોએ
 સને ૧૮૫૩ ઇસવીના સાલમાં કરી હતી; એ વેલાએ સર જમશેદજી
 જીજીભાઈ ઇનસદીટીઉશતનાં મકાંત ખાતે જરતોશતીઓને પેહલવી
 અને જંદ સીખવવાને સાડાં આપણા ટોલાના શખીતએ માનવંતા
 બુજેરગ અકાબર સાહેબ મરહુમ સર જમશેદજી જીજીભાઈ પેહલા બા
 રોનેટના ખરચથી એક વરગ ઉંઘાડેઆમાં આપેઓ હતો, અને તાં
 હાં મુરતવાલા મરહુમ દસતુરજી જમશેદજી બરજેરજી ઉપલી ભાષાઓ

ને લગતી કેલવણી આપતા હતા; તેઓની તરફથી વીદ્યેચાર્યશ્રીઓને પેહલવી ભાષાની શરૂવાતમાં કેલવણી આપવા સાડું ફારસી 'આમદ નામે' ના આધાર ઉપરથી પેહલવી સામાન્ય રૂપોની ગરદાનો સાથે કાંઈએક પેહલવી વેચ્ચાકરણને લગતાં તત્ત્વો ફારસી કાચ્ચેદાના આધાર ઉપરથી રચીને, તે વીસેનું એક પેહલવી વેચ્ચાકરણને લગતું નાધલું પુસ્તક દસતુર મનકુરે બનાવીઈ હતું.* તે પુસ્તક છપાવી પરગટ કરવાની આગમન તેહેની તપાસ કરવા સાડું તે વખતના સર જમશેદજી જીજીભાઈ ઇનસ્ટીટ્યુશનના સેક્રેટરી મરહુમ શેઠ પેશતનજી મા જીજીજીએ એક સરકીલરની મારફતે મુનશી ખીર અશરફઅલી, શેઠ રોશાભાઈ સોહોરાબજી મુનશી, દસતુર મીનાચહુરજી એદલજી જામા સપ આસાના, દસતુર કાઉશજી દારાબજી મેહેરજીરાણાની સાથે હુમો ને પણ નોતરેઆ હતા. આએ મેલાવરાની અંદર જીજી 'દાબુનેદ' અને જીજી 'દાબુનદ,' આએ બે શેગાઓ ઉપર ઉપલી મંડલીમાં હા નર થાએલા બે ગરહસથોને એકબીજામાં તકરાર ચાલી હતી, પણ આએ ભાષાનાં બે મુખીઅ હથીઆર જે વેચ્ચાકરણ અને શબ્દકોશ, આએ તકરારને લગતા ચુકાદાને સાડું જોઈએ, તે નહી હોવાથી, આ એ તકરારનો એક તરીજ ગરહસથની તરફથી આપેલા વાનખી વી ચાર છતાં પણ કસસો ચુકાદો થાએઓ નહી. તે ઉપરથી એ પછી પેહલવી વેચ્ચાકરણનાં મુલ તત્ત્વને લગતું એક નાધલું (૨૨૫) સફાનું પુસ્તક તેહેની અંદર અસલ પુસ્તકોના દાખલાઓ જણાવેઆ વગર હુમોએ લખીને તઈઆર કીધું, અને તે પુસ્તકનો સને ૧૮૫૫—૫૬ ના સાલમાં હુમારા કામેલ ખીતર શેઠ નવરોજજી ફરહુનજીએ હુમારી એલતેમાસ ઉપરથી ઈંગરેજીમાં તરજુમો કરેઓ હતો. તે બાદ હુમારો વીચાર ઉપલાં પુસ્તકોને છપાવી નરતોશતીઓમાં પરગટ કરવાનો હતો. એટલામાં હુમારા ચાલાક અને વીદ્યેઆઅભેઆશી

* આએ કાચ્ચેદો ભાઈ કાવશજી નોશેરવાનજી કાંગાએ શને ૧૮૫૪ ઇસ વીનાં સાલમાં છપાવી પરગટ કરેલી ખોરદે અવસતા આ માંએનીનાં પુસ્તકના આગલા ભાગમાં પરગટ કરેલોછે.

ખીતર શેઠ ખુરશેદજી રૂશતમજી કામાજી ઈરોપ ખાતેથી અતરે આએ આ, તેવણ સાથે એક બે વેલા હુમારી મુલાકાત થાઈ, તેહેમાં તેઓને હુમોએ હુમારી તરફથી તઈઆર કરેલું પેહલવી વેચ્ચાકરણનું પુસ્તક બતલાવેઈ, તે કાંઈ તેઓએ પસંદ કીધું, અને તારપછી તેઓએ હુમો ને અરલાંગનવાલા કામેલ પરોફેસર સપીગલે બનાવેલું હુજવરેશ ભાષાનાં વેચ્ચાકરણનું એક નરમન ભાષામાં છપાએલું પુસ્તક પોતાની તરફથી ખીજાં પુસ્તકો સાથે ભેટ કરેઈ, અને હુમારા વેચ્ચાકરણનાં પુસ્તકમાં દરએક બાબતને લગતાં અસલ પેહલવી પુસ્તકોમાંથી દાખલાઓ ટાંકીને બતલાવવાની હુમોને ભલાંમણ કીધી; તે ભલાંમણ આ એ ભાષાના અભેઆશ કરનારા વીદ્યેચાર્યશ્રીઓના બાબમાં વધારે કાચ્ચેદાકારક હુમોને જણાઈ, તે ઉપરથી હુમોએ તેમ કરવાને કબુલ કીધું; અને તેમ કરવામાં હુમોને નવેસરથી અસલ પુસ્તક રચવા કરતાં દાખલાઓ અસલ પુસ્તકો મધેથી સોધી કાઢાડીને તેની જગાએ મેલતાં ઘણી મેહેનત અને વખત રોકવો પડેઓ હતો; અને તે ઉપરાંત આએ પુસ્તક છપાતાં હુમોને વચ્ચે નહેલી ધીલને લીધે નબદીક છ વરસની હદ ગુજરીછે.

સને ૧૮૫૪ ઇસવીનાં સાલમાં પેહલવી ભાષાનાં વેચ્ચાકરણને લગતા ટુક સારનું એક નાધલું ચોપાંતીઈ ઈરોપ ખાતે પેહલવેહેલાં ડાકટર મારટીન હાઉગની કલમથી નરમન ભાષામાં લખાએઈ હતું; તે વાર પછી અરલાંગનની "રાએલ કાલેજ" ના કામેલ પરોફેસર ડાકટર ફ્રેડરીક સ્પીગલે સને ૧૮૫૬ ઇસવીના સાલમાં Grammatic der Huzvâresche, હેવે નામનું એક પેહલવી વેચ્ચાકરણને લગતું પુસ્તક નરમન ભાષામાં છપાવી પરગટ કરેઈછે. આએ પુસ્તકમાં ઉપલા કામેલ પરોફેસરે પોતાની તરફથી પેહલવી વેચ્ચાકરણને લગતા જે દાખલાઓ લખી બતલાવેઆછે તે ઇનશને, વંદીદાદ, વીસપેરદ અને ખોરદેહ અવસતાનો પેહલવી તરજુમો તથા યુનહેહશને કેતાબ સેવા એ બીજાં કોઈ પેહલવી પુસ્તકોના નથી, અને તેહેમાં આએ વીદવાં ન ગરહસથની કસી કસુર નથી; કેમકે ડાકટર મારટીન હાઉગ અતરે

થી ઇંદ્રોપ ખાતે ગમ્યેએ તેહની આગમન ઇંદ્રોપખંડ ખાતે પેહલવી લખાણને લગતાં ઉપલાં પુસ્તકો સેવાએ બીજું કાંઈ હતું નહીં; તેથી જુદે જુદે વખતે લખાએલાં બીજાં પેહલવી પુસ્તકોની રચના અને તેહમાં વપરાએલા વેચાકરણને લગતા લાગોને લગતી તપાસ કરીને તેહનું વરણન આપવાને તથા અસલ પુસ્તકોમાંના દાખલાઓ નોંધવાને ડાકટર ઇસ્પીગલને જોગવાઈ મલી નથી; પણ આપણી પાસે તે સઘલાં પેહલવી પુસ્તકો હાજર હોવાને લીધે હમોને હમારાં આએ પેહલવી વેચાકરણનાં પુસ્તકમાં તે કદીમ પુસ્તકોના દાખલાઓ બત લાવવા સાથે વેચાકરણને લગતી બીજી સોધો દાખેલ કરવાને બની આવેલું છે. ડાકટર સ્પીગલનું ઉપલું પુસ્તક તપાસી જોતાં તેહેને મ લેલાં પેહલવી લખાણ ઉપરથી વેચાકરણને લગતા લાગો ઉપજાવી કા હડવામાં આએ ચંચલ જેહનના વીદવાને વખાણવાજોગ મેહેનત કરી છે.

સને ૧૮૫૫ ઇસવીનાં સાલમાં હમારા લાએકીવાલા મીતર શેઠ ધનજીભાઈ ફરાંમજી પટેલે ‘હુનવરશ અથવા વીશેશ પેહલવી લાખાનું વેચાકરણ’ હેવે નાંખનું ૮૦ સફાનું એક નાંધલું પુસ્તક ગુજરાતી લાખામાં છપાવી પરગટ કરીલું હતું.

એ પછી સને ૧૮૫૯ ઇસવીનાં વરસમાં હમારા મીતર એરવદ ડાવશજી નોશેરવાંનજી કાંગાએ પેહલવી તરજુમા સાથે ખુરદેહ અવસ તાનું પુસ્તક છપાવી પરગટ કરીલું છે; તે પુસ્તકની શરૂઆતમાં ‘પેહલવી ફરહંગ’ ને નાંમે પેહલવી મસદરની ગરદાંન તથા શબ્દ કોશને લગતો લાગ ફારસી ‘આમદન’ તથા ‘ફારસીઆત’ ની લઘુ ઉપર રચેલો પરગટ કરેલો છે, અને તે વીસે મનકુર એરવદે પોતાનાં લખાણમાં નીચે જણાવેઆ પરમાંણે ખોલાસો કરેલો છે :—

“આ ખોરદેહ અવસતાના પેહલા લાગમાં પેહલવી ફરહંગ મુ “કેલી છે તે શર નમશેદજી જીભાઈ ઇનશટીટીશનને લગતો જે પે “હલવી કલાસ હતો તેમાં બેહેશતનશીન દસતુરજી સાહેબ નમશેદજી “અરજેરજી શુરતવાલા શીખવતા હતા અને જે હાલ ઘણાખરા દસ “તુરો પાસે છે તે ઉપરથી દાખલ કીધી છે.”

હમોએ બીજું જણાવવું જોઈએ છે કે આએ ચાલતાં ઇસવી સ ને ૧૮૭૦ નાં વરસમાં હમારા વીદવાંન મીતર ડાકટર મારટીન હાઉ

ગની તરફથી ‘પેહલવી પાખંદ ગલાસરી’ નું દસતુર હોશંગજીની તર ફથી કરેલા ઇંગરેજી તરજુમાનું એક પુસ્તક હમોને ભેટ મલેલું છે, તે પુસ્તકમાં આએ કાખેલ ગરહસથે પેહલવી લાખા વીશે પોતાની તરફથી લખેલા રેસાલામાં આએ લાખામાં કોતરાએલી તખતીઓમાં વપરાએ લા કેટલાએક સેમીટીક બોલો તથા ધાતુઓની સરખામણી તેહની અ સલ લાખાના લોગતોની સાથે બતલાવી છે; તથા વેચાકરણને લગતા લાગમાં કેટલાએક પેહલવી રૂપોને લગતા પ્રત્યયો જણાવેઆ છે; અને તે સાથે હીબરૂ તથા ચેઆલડી લાખાનાં વેચાકરણમાં વપરાએલી રી ત મુજબ પેહલવીમાં વપરાએલાં સેમીટીક ધાતુઓને જુદા જુદા આઠ વરગતી અંદર વેહેલી નાખીને તેહેને લગતા કેટલાએક અરથોની મ હમન આપી છે, તે પેહલવી લાખાના વીદેઆરથીએને જાણવા જોગ બાબત છે.

આપણા જરતોશતીઓમાં પેહલવેહેલાં પેહલવી લાખાનું એક ટુક વેચાકરણ ફારસી લાખામાં સને ૧૧૮૧ ઇમ્મનદનરદીનાં વરસમાં મું બઈના શેહેનશાહી જરતોશતીઓના દસતુરાંન દસતુર એદલજી દારાબ જી રૂશતમજી સનજાણાએ બનાવીલું હતું; જે પુસ્તક તે હમારા મર હુમ મુરબીની તરફથી, તેઓનાં પુસ્તકખાંનાંમાં વારસા તરીકે હમોને મલેલું હાલ હમારી પાસે મોજુદ છે. આએ ફારસી નાંધલાં પુસ્તક નું કદ ડીમી કાગળના આઠમા લાગના ૬૦ સફાનું છે. તે પુસ્તકનો દીપાવળી પેહલવી લાખામાં આએ મરહુમ દસતુર સાહેબે રચે લો છે; તેમાં પણ તે દીનદાર અને કાખેલ દસતુરે પેહલવી વેચાકરણ નહીં હોવાને લીધે તેઓના વખતમાં પેહલવી લેખોનું વંચાણ અવાર નવાર જુદી જુદી રીતે થવા વીસેની ફરોઆદ નીચે જણાવેઆ પરમાં ણે કરી છે.

“જેઆરે આએ પેહલવી લાખાનાં વેચાકરણનું પુસ્તક નહીં “હતું, અને જે કાંઈ હતું તે જુદીનીના હાથમાં ગમેલું, તેવાર પછી “કોઈએ તેનું પુસ્તક બનાવીલું નહીં; તે ઉપરથી હમાણાં સને “૧૧૮૧ ઇમ્મનદનરદીનાં વરસમાં મોબારેક ફરવરદીન મહીનાં અ

टीक पेडलवी भोलोना उच्चारो करेच्या नद्येमेता तेडुभां व्यापणु वगर
युक्त करवे वानभी भारग उपर यादीये छद्ये.

આએ વેઆકરણને લગતી જાહેર ખબરની અંદર હોએ શેવટે આપવા ધારેલી પેહલવી શબ્દ કોશમાં ૩૦૦૦) પેહલવી લોગત તેના અરથ સાથે આપવાને જણાવીઉં હું; અને એ પુસ્તકની હદ ૪૦૦) સફા સુધીની થશે હેવી કમુલત આપી હતી; પણ પાછલથી આએ પુસ્તકની ઉપલી હદ ઉપરાંત વધારે સફા રોકાવવાને લીધે, હોએ ફક્ત પેહલવી પુસ્તકોના અંદર વપરાએલા સાધારણ સેનીટીક બોલો આપીને, હમારી તરફની શબ્દ કોશ પુરી કીધીછે.

આએ પેહલવી વેચાકરણુનું પુસ્તક છપાવી પરગટ કરવા નો હેતુને ઉલટ આપનાર તરીકે તથા એ પુસ્તકને લગતી સઘલી સારી ગોઠવણુ અને તે વીસે હેતુને કરેલી નેક સુચનાઓ વીસે, હેતુ હેતુમાર લાએકીવાલા અને ભલા ખીતર શેઠ શોરાબજી શાપુરજી બંગાલીના ઘણા આભારી છઈએ.

સેવટે આમ્મે પેહલવી યાકર્ણને લગતું પુસતક, પેહલવી વીદીઆ થીઆ, તેમજ બીજા એલમદારોને અગતનું અને ઉપીઓગી હોવા છતાં, પેહલવી ભાષાને લગતા એલમનો વધારો કરવાનો ભલી ઉલટ અને સારી દીલસોજીથી, તેહને આપણી નાંમદાર સરકારે, તથા શર નમશેદજી જીજીભાઈ ટરાંસલેશન ફંડના માનવન્ત તરસ્ટી સાહેબોએ, અને આપણા ટોલાના બુજેરગ અકાબરો અને લાએકીવાલા ઘરસથો એ ન કીમતી મદદ અને આસરો આપેઓછે, તે વીસે હુમે તે સાહે બોનો મોહટાં માંન સાથે ઉપકાર માંનીએછે.

રોજ ૧ લો માહ ૪ થો શને ૧૨૪૦ ઇસ્વીઅબ્દરહી.

પેશોતન દસતુર બેહરાંમલ સંભાળા.

આએ પુરાતકમાં વપરાએલા સંક્ષેપ બોલોનો બોલાસો.

संक्षेप शब्द.	आलासो.
अव०, अ०	अवस्ता.
पा०	पाज्द.
इ०	इरसी.
सं०	संस्करीत.
अर०	अरणी.
दीन० ३, ४, ५, ६, ७, ८. ..	दीनकर ३, ४, ५, ६, ७, ८ मुं द्दतर.
वीर०	वीराइ.
वन०, व० १, ६, २, ३, ४, १६, } ६, ८, १८, १६, ५, ७, ८, } २२, १३, १४, २०, १७. }	वनदीदादनी हत्यादी परगरद.
कार० (अथवा) कारना०	कारनामे अरथशतर पापक्रान.
वन०, पर०	वनदीदादनी परगरद.
पु०	पु०देह अवस्ता.
दाद०	दादस्ताने दीनी.
दीन०	दीनकरद.
ह०	हत्यादी.
पुन०	पुनदेहशने.
ह० १,	{ ह०शने १, ६, ८, ३०, २८, २३, ५, ३, १३, १०, ११, २०, ४३, ७, ६८ मो हा.
ह०, ह०	ह०शने.
आत०	आतथ.
अप०	भादीगाने अपत जादु.
नी०	नीआमेश.
अन० आद०, अन० आ० ..	अनदरजे आनुनपात मानसपन्दांत.
वीर०	वीरपेरद.
पद० नांम०	पतवन्द नांम.

નકલ.

શેઠ કાવસજી નવરોજી બાંમજી	૨
શેઠ કાવસાહા પેસતનશાહા કામાનાં	૧
શેઠ કાવસજી તથા શેઠ પાલજીજી ધનજીભાઈના છોકરાઓ ..	૧

ખ

શેઠ ખરશેદજી ફરફુનજી પારખ	૫
શેઠ ખરશેદજી નોશેરવાનજી કામાજી	૧૦
શેઠ ખરશેદજી કાવસજી માણેકજી	૭
શેઠ ખરશેદજી રૂસતમજી કાંમાજી	૫
શેઠ ખરશેદજી શોહરામજી શેઠના	૧
શેઠ ખરશેદજી માણેકજી શેઠના	૧
શેઠ ખરશેદજી શોહરામજી વાછાધાંધી	૧
શેઠ ખરશેદજી રૂસતમજી શેઠના	૧
શેઠ ખરશેદજી બાંહંગીરજી તારાચંદ	૧
શેઠ ખરશેદજી એદલજી નહુવેરી	૧
શેઠ ખરશેદજી સોહરામજી વાડીઆજી	૧

ગ

ધી હાનરએમલ સર નમશેદજી જીજીભાઈ બારોનેટ શી.એશ.આઈ. ૨૦	૨૦
શેઠ નમશેદજી દોરામજીની કુંપતી	૨૦
શેઠ નમશેદજી કુંવરજી નશાવાલાનાં છોકરાઓ	૫
શેઠ નમશેદજી હોરમજી પેસતનજી બાટલીવાલા	૨
શેઠ નમશેદજી નોશેરવાનજી દાદીશેઠનાં	૧
શેઠ નમશેદજી ધનજીભાઈ વાડીઆજી	૧
શેઠ નમશેદજી ધનજીભાઈ શેઠનાં	૧
શેઠ નમશેદજી પેસતનજી માડન	૧
શેઠ નમશેદજી ખરશેદજી બાટલીબાઈ	૧
શેઠ બાંહંગીરજી ફરાંમજી નસાવારા	૧

નકલ.

શેઠ બાંહંગીરજી રૂસતમજી મોદી	૧
શેઠ બાલભાઈ દોરામજી ઉમરીગર	૧

ટ

શેઠ ટેમુલજી નમશેદજી દેશાઈ	૨
શેઠ ટેમુલજી પેસતનજી શેઠના	૧

ડ

શેઠ ડોસાભાઈ હોરમજી કામાજી	૧૫
શેઠ ડોસાભાઈ ફરાંમજી કરાકા	૧
શેઠ ડોસાભાઈ બેનનજી	૨
શેઠ ડોસાભાઈ હોરમજી પટેલ	૧
શેઠ ડોસાભાઈ બહુમતજી મોટાભાઈ	૧
શેઠ ડોસાભાઈ ધનજીભાઈ દીનસાહ	૨

દ

શેઠ દીનશાહજી માણેકજી પીટીટ	૫૦
શેઠ દાદાભાઈ હોરમજી કાંમાજી	૧
શેઠ દીનશાહજી દાદાભાઈ ધાંધી	૧
શેઠ દીનશાહજી એદલજી લાંમના	૧
શેઠ દીનશાહજી તથા શેઠ ફરાંમજી ભીખાજી ખાંત	૫
શેઠ દીનશાહજી શાપુરજી ડાલાસનાં	૧
શેઠ દોરામજી નાનાભાઈ નવરોજી વાડીઆજી	૧
શેઠ દાદાભાઈ હોરમજી કમોદ	૧

ધ

શેઠ ધનજીભાઈ ફરાંમજી પટેલ	૧
શેઠ ધનજીભાઈ પેસતનજી મેહતા	૧
શેઠ ધનજીશાહા માણેકજી લાલકાકાના	૧

ન

નકલ.

શેઠ નાશેરવાંતજી જાંહંગીરજી વાડીઆજી	૨૫
શેઠ નાશેરવાંતજી માણેકજી પીટીટ	૧૫
શેઠ નાશેરવાંતજી બહમનજી મોદીની કુંપની	૨
શેઠ નાશેરવાંતજી રતનજી તાતા	૫
શેઠ નાશેરવાંતજી મનચેરજી પટ્ટુ	૧
શેઠ નાશેરવાંતજી ફરાંમજી ધનજીભાઈ	૧
શેઠ નાશેરવાંતજી અરશેદજી વાડીઆજી	૨
શેઠ નવરોજીજી ફરકુતજી	૧
શેઠ નવરોજીજી દોરાબજી સકલાતવાલા	૨
શેઠ નવરોજીજી મેનજી કુકીરજી	૧
શેઠ નવરોજીજી જાંહંગીરજી ગાંમડીઆ	૧
શેઠ નવરોજીજી દાજીભાઈ ઉતવાલા	૧

પ

શેઠ પેસતનજી કાવશજી શેઠના	૨૧
શેઠ પેસતનજી હોરમનજી કામાજી	૧૫
શેઠ પેસતનજી એદલજી સુખીઆશેઠનાં	૧
શેઠ પેસતનજી એદલજી સરાફ	૨
શેઠ પેસતનજી નવરોજીજી દાવર	૧
શેઠ પેસતનજી ધનજીભાઈ ફરકેવાલા	૧
શેઠ મોહોઆજી શોરાબજી મોહોઆજી	૧
શેઠ પેસતનજી દારાશાહી શેઠનાં	૧
શેઠ પેસતનજી નવરોજીજી મોહોઆજી	૧
શેઠ પેસતનજી મનચેરજી ચીનગર	૧
શેઠ પેસતનજી હોરમનજી સતતોક	૧
શેઠ પેસતનજી નવરોજીજી ખરાસ	૧

નકલ.

શેઠ પાલણજી હોરમનજીનાં છોકરાઓ	૧
શેઠ પાલણજી દોરાબજી મેહરજીનાં છોકરાઓ	૧

૫

શેઠ ફરાંમજી નાશેરવાંતજી પટેલ	૨૦
શેઠ ફરાંમજી બહમનજી શેઠનાં	૫
શેઠ ફરાંમજી હોરમનજી	૫
શેઠ ફરાંમજી એદલજી દાવર	૧
શેઠ ફરાંમજી દાદાભાઈ કરાકા	૧
શેઠ ફીરોજીશાહ પેસતનજી મેહરજી	૧

બ

શેઠ બહમનજી જીજીભાઈ	૧૦
ધી હોનરએબલ શેઠ મેહરાંમજી જીજીભાઈ	૨૦
શેઠ મેહરાંમજી નાશેરવાંતજી શીરવાઈ	૧૦૦
શેઠ બહમનજી માણેકજી જમશેદજી મુલલાં	૨
શેઠ બહમનજી મનચેરજી ધનજી મેહતાના	૧
શેઠ મેહરાંમજી નાશેરવાંતજી શંનજીભા	૧
શેઠ મેહરાંમજી દાદાભાઈ રેજીશટરાર	૧
શેઠ મેહરાંમજી કાવશજી બીશની	૧
શેઠ મેહરાંમજી હોરમનજી પટેલ	૧
શેઠ બહમનશાહી કાવશજી ભરૂઆ	૧
શેઠ બરજોરજી રૂશતમજી મુલલાં ફીરોજીજીનાં	૨
શેઠ મેહરાંમજી અરશેદજી ગાંધી	૧
શેઠ બરજોરજી બહમનજી પદમ	૧

મ

માઈ શાહેબો માણેકમાઈ તંથા મોતલીમાઈ જાંહંગીરજી નાશેરવાંતજી વાડીઆજી	૧૫
શેઠ મેહરવાંતજી માણેકજી શેઠનાં	૧૫

નકલ.

શેઠ મેહરવાંનજ ફરાંમજ પાંડેના.. .. .	૧૦
શેઠ મનચેરજ ફરાંમજ કાંમાજ.. .. .	૫
શેઠ મનચેરજ બહુમનજ પંથકી.. .. .	૧૦
શેઠ મનચેરજ પેશતનજ વાડીઆજ.. .. .	૧
શેઠ મનચેરજ હોરમનજ કાંમાજ.. .. .	૨
શેઠ મેહરવાંનજ દાદાભાઈ વાડીઆજ.. .. .	૨
શેઠ માણેકજ જાંભાશજ કાકા.. .. .	૧
શેઠ મનચેરજ ફરાંમજ શેઠના.. .. .	૧
શેઠ મનચેરજ નવરોજ બનાંજ.. .. .	૧
શેઠ મેહરવાંનજ જીજીભાઈના છોકરાવો.. .. .	૧
શેઠ માણેકજ શેરાબજ હાશબરનર.. .. .	૧
શેઠ મેહરવાંનજ હોરમનજ આરીઆં.. .. .	૨
શેઠ માણેકજ નવરોજ જહુવેરી.. .. .	૧
શેઠ માણેકજ હોરમનજ પરબેજ.. .. .	૧
શેઠ માણેકજ આદરજ ડાકટર.. .. .	૧
શેઠ માણેકજ બહુમનજ ગોરા.. .. .	૧

૨

શેઠ રૂશતમજ જમશેદજ જીજીભાઈ.. .. .	૫
શેઠ રૂશતમજ હોરમનજ વાડીઆજ.. .. .	૧
શેઠ રતનજ એદલજ.. .. .	૫
શેઠ રૂશતમજ હોશાભાઈ શેઠના.. .. .	૫
શેઠ રતનજ બહુમનજ નાદરશાહ.. .. .	૫
શેઠ રૂશતમજ મેહરાંમજ મીનાઈ.. .. .	૧

૩

શેઠ લવજીભાઈ રૂશતમજ શેઠના.. .. .	૧
---------------------------------	---

૪

શેઠ શોહરાબજ જમશેદજ જીજીભાઈ.. .. .	૧૫
-----------------------------------	----

નકલ.

શેઠ શોહરાબજ શાપુરજ બંગાલી.. .. .	૧૦
શેઠ શોહરાબજ નવરોજ વાડીઆજ.. .. .	૧
શેઠ શાપુરજ જીવાજ વાછા.. .. .	૧
શેઠ શંતોકજ તથા શેઠ ધનજીભાઈ શોહરાબજ શંતોક.. .. .	૧
શેઠ શોહરાબજ એદલજ ટાટા.. .. .	૧
શેઠ શોહરાબજ વાછાધાંધીના છોકરાઓ.. .. .	૧

૬

શેઠ હીરજીભાઈ હોરમનજ તથા શેઠ ફરાંમજ હોરમનજ શેઠના.. .. .	૧૫
શેઠ હોરમનજ તથા શેઠ જમશેદજ બહુમનજ વાડીઆજ.. .. .	૧૫
શેઠ હોમજ ખરશેદજ દાદીશેઠના.. .. .	૧
શેઠ હોરમનજ મોટાભાઈ દલાલ.. .. .	૨
શેઠ હોરમનજ જાંહંગીરજ દાદીશેઠનાં.. .. .	૧
શેઠ હોરમનજ દાદાભાઈ પલોડર.. .. .	૧
શેઠ હીરજીભાઈ મેહરવાંનજ વાડીઆજ.. .. .	૧
શેઠ હોરમનજ એદલજ.. .. .	૧
શેઠ હોરમનજ પેશતનજ મોઠવાલા.. .. .	૧
શેઠ હોરમનજ ભીખાજ કરંજઆ.. .. .	૧

શ્રી પુણાં ખાતે ખરીદ કરનાર સાહેબોનાં નામ.

ખાંનબાહાદુર શેઠ પદમજ પેશતનજ.. .. .	૫
શેઠ દોરાબજ પેશતનજ ઘાશવાલા.. .. .	૫
શેઠ ધનંજીશાહા જમશેદજ.. .. .	૧
શેઠ પીરોજશાહા પેશતનજ.. .. .	૧
શેઠ ટેમુલજ દાદાભાઈ મોદી.. .. .	૧
શેઠ દાદાભાઈ કાવશજ બુતી.. .. .	૧
શેઠ દારાબશાહા શોહરાબજ નરીમાનના.. .. .	૧
શેઠ બહુમનજ શોહરાબજ શેઠનાં.. .. .	૧

પેહલવી ભાષાનું વ્યાકરણ.

અસલ પુસ્તકોનાં દાખલાઓ તથા સેમીટીક
ભાષાને મલતા શબ્દોની ફરહંગ સાથે.

ખ ના વ ના ર,

પેશોતન દસતુર બેહરામજી સંજાણા,

સર જમશેદજી જીજીભાઈ જરતોસતી મદરેશાનો

મુખ્ય શીખશાયર.

મું બ ઈ,

દફતર આશકારા છાપાખાના મધે

બેહરામજી ફરદુનજીની કુંપનીએ છાપીદે.

કોટ—બેહરામજી હોરમજી સીટ, નંબર ૧ તથા ૧૧.

સને ૧૨૪૦ યબદજરદી,

સને ૧૮૭૧ ઇસવી.

સાંકલી ઉં.

	સંકી.
દીખાઓ ..	૧
વરણ વીચાર ..	૨
પેહલવી ભાષાના મુલાકાતરોનો કોડો ..	૫
અખશરોની જોરણીના દાખલાઓ ..	૧૧
સ્વરોની બાબતમાં ..	૧૬
અક્ષરોની તખ્તીસ ..	૪૦
સેમીટીક શબ્દોની બાબતમાં ..	૪૩
શબ્દોત્પત્તિ ..	૪૬
નામ ..	૪૭
લિંગ ..	૫૦
વચન ..	૫૩
વિભક્તી ..	૬૦
વિભક્તી રૂપ ..	૬૧
વિશેષણ ..	૬૮
કેવલ સંખ્યા વિશેષણ ..	૭૦
ક્રમ સંખ્યા વિશેષણ ..	૭૨
સર્વનામ ..	૭૩
પ્રથમપુરુષ સર્વનામ ..	૭૭
દ્વિતીયપુરુષ સર્વનામ ..	૮૦
તૃતીયપુરુષ સર્વનામ ..	૮૪
પ્રસ્તાર્યક સર્વનામ ..	૮૮
સંબંધી સર્વનામ ..	૯૦
નામવાચક સર્વનામ ..	૯૩
દર્શક સર્વનામ ..	૯૮
અનિયમિત સર્વનામ ..	૧૧૨
ક્રિયાપદ ..	૧૧૮
ઉપસર્ગ ..	૧૨૭
ક્રિયાપદોના વર્ગ ..	

ઉભયવિધ ક્રિયાપદ	૧૩૨
પ્રયોજક ક્રિયાપદ	૧૩૪
ભેદ વિચાર	૧૪૦
રૂપ વિચાર	૧૪૧
અર્થ વિચાર	૧૪૧
સુવાર્થ	૧૪૧
આત્માર્થ	૧૪૧
શક્યાર્થ	૧૪૭
સંશયાર્થ	૧૬૪
આશીરવાદાર્થ	૧૭૭
કાલ	૧૮૦
વર્તમાન	૧૮૦
અપૂર્ણ વર્તમાન	૧૮૫
રીતિ વર્તમાન	૧૮૭
ભૂત	૧૮૮
અપૂર્ણ ભૂત	૧૮૯
પૂર્ણ ભૂત	૧૯૦
ભૂતભૂત	૧૯૧
વર્તમાન ભૂત	૧૯૩
ભવિષ્ય	૧૯૫
અપૂર્ણ ભવિષ્ય	૧૯૬
વર્તમાન ભવિષ્ય	૧૯૭
ભૂત ભવિષ્ય	૧૯૭
ભવિષ્ય ભવિષ્ય	૧૯૭
કૃદંત	૧૯૮
વર્તમાન કૃદંત	૧૯૮
ભૂત કૃદંત	૨૦૦
સામાન્ય રૂપ	૨૦૨
ધાતુ રૂપ	૨૦૬
ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન	૨૦૮
અથવા ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન	૨૧૪
સકર્મક ક્રિયાપદ	૨૪૪
અથવા ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન	૨૪૪
ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન	૨૬૫

નામી ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન	૨૭૬
પ્રયોજક ક્રિયાપદ	૨૯૬
તથા ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન	૨૯૬
કર્મણી વાચ્ય	૩૧૦
તથા ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન	૩૧૧
સામાન્યરૂપની નીચાંતી તથા અન્ય ની આગલ ધાતુના અર્થ	
રેના ફેરફાર થવા વીસે	૩૨૫
શબ્દોની આગલ વપરાતા ઉપસર્ગો	૩૩૬
ઉપસર્ગો	૩૪૦
પ્રત્યયો	૩૪૧
સમાસનામ	૩૬૩
દવંદ સમાસ	૩૬૩
તત્પર સમાસ	૩૬૪
કર્મધારય સમાસ	૩૬૪
બહુવ્રીહિ સમાસ	૩૬૫
અવ્યયભાવ સમાસ	૩૬૫
વિલક્ષણ સમાસ	૩૬૬
અવ્યયો	૩૬૬
ક્રિયાવિશેષણ અવ્યયો	૩૬૭
શબ્દયોગી અવ્યયો	૩૭૯
ઉભયાન્તવર્તી અવ્યયો	૩૮૦
કેવલપ્રયોગી અવ્યયો	૩૮૪
એભક્ત વીસે	૩૮૫
વાક્ય રચના	૩૮૫
સેમીટીક પ્રત્યયો	૪૦૨
સેમીટીક પેહલની શબ્દ કોશ	૪૦૪

પેહલવી ભાષાનું વ્યાકરણ.

અસલ પુસતકોનાં દાખલાઓ તથા સૈમીટીક
ભાષાને મલતા શબ્દોની ફરહંગ સાથે.

ખનાવનાર,

પેશોતન દસતુર બેહરામજી સંભાળા,

સર જમશેદજી જીભાઈ જરતોમતી મદરેશનો
મુખ્ય શીખશાયર.

મુંબઈ,

દફતર આશકારા છાપાખાના મથે
બેહરામજી ફરહંગની કુંપનીએ છાપીછે.
કોટ—બેહરામજી હોરમજી સીટ, નંબર ૧ તથા ૧૧.

સને ૧૨૪૦ યજ્ઞવલ્કી,
સને ૧૮૭૧ ઇસવી.

પેહલવી ભાષાનું વ્યાકરણ.

સાધારણ વરણન.

૧. વ્યાકરણ તે એક વીદ્યાછે કે જેહની મારફતે વીદ્યારથી
ઓને ભાષાનો તરીકો જાણ્યામાં આવેછે, અને તેથી તેઓ ભા
શાનો વહીવટ તથા સુધ અને અસુધ જોરણી સહમજવાને સક
તીવાંન થાયછે.

વરણ વીચાર.

૨. પેહલવી ભાષામાં ઓગનતીસ મુળાક્ષરોછે, તેહમાં છ સ્વર
અને બાકી વ્યંજનછે. અને તેહનું લખવું તથા વાંચવું જમની ત
રફીછે. તેઓના જુદા જુદા આકાર તથા ઊચ્ચારની સહમજ
નીચે લખી જણાવેલા કોઠા ઊપરથી વાંચનારને મલી આવશે.
આએ કોઠામાં પેહલાં જંદ, પછી શરસી, અને તે પછી પેહલવી અ
ખશરોનો આકાર લખેઆમાં આવેલાછે, તેહની મતલબ એછે કે પે
હલવી અખશરના ઊચ્ચારની સહમજ તેહને મલતા જંદ અને શ
રસી અખશરો ઊપરથી વીદ્યારથીઓને મલી આવે.

પેહલવી ભાશાના મુળાક્ષરોનો કોઠો.

GUJERATI	AVESTAN	FARSI	PAHLAVI	જોડાએલો આકાર.		
ગુજરાતી.	નંદ.	ફારસી	પેહલવી.	આગલો.	વચલો.	છેલલો.
સ્વર.			6 VOWELS			
અ	ا	ا A	ا (૧)	ا	ا	ا
આ	آ	آ AA	آ	آ	آ	آ
ઇ-ઉ	ی	ی I	ی	ی	ی	ی
ઈ-ઈ	ه	ه EE	ه	ه	ه	ه
ઉ	و	و U	و	و	و	و
ઊ	و	و OO	و	و	و	و
ચંચન.			23 CONSONANTS			
ક	ک	ک K	ک	ک	ک	ک
ખ	خ	خ KH	خ	خ	خ	خ
ગ	گ	گ G	گ	گ	گ	گ
ઘ	غ	غ GH	غ	غ	غ	غ
ચ	چ	چ CH	چ	چ	چ	چ
જ	ج	ج J	ج	ج	ج	ج
ઝ	ز	ز Z	ز	ز	ز	ز
ઞ	ذ	ذ ZH	ذ	ذ	ذ	ذ
ટ	ط	ط T	ط	ط	ط	ط

(૧) = એ અપ્સરનો ઉચ્ચાર અ, તથા આ એ બેહુ રીતે કરેઆમાં આવેછે.

GUJERATI	AVESTAN	FARSI	PAHLAVI	જોડાએલો આકાર.		
ગુજરાતી.	નંદ.	ફારસી.	પેહલવી.	આગલો.	વચલો.	છેલલો.
દ	د	د D	د (૨)	د	د	د
ન	ن	ن N	ن	ن	ن	ن
પ	پ	پ P	پ	پ	پ	پ
ફ	ف	ف PH	ف	ف	ف	ف
બ	ب	ب B	ب	ب	ب	ب
મ	م	م M	م	م	م	م
ય	ی	ی Y	ی	ی	ی	ی
ર	ر	ر R	ر (૩)	ر	ر	ر
લ	ل	ل L	ل (૪)	ل	ل	ل
વ	و	و V	و	و	و	و
વ.	ک	NASALV	ک	ک	ک	ک
સ	س	س S	س (૩)	س	س	س
શ	ش	ش SH	ش	ش	ش	ش
હ	ه	ه H	ه	ه	ه	ه

(૨) = , આએ અપ્સરે ઉપર કેટલીએક વેલા ^ ની નીશાંત મેલેઆમાં આવેછે, અને કેટલીએક વખત નથી મેલેઆમાં આવતી.

(૩) = , અને = એ અસલ આકારછે, તે ઉપરથી = અને = બનેઆછે.

(૪) કેટલીએક વખત લખાંતમાં = ની ઉપર ^ નીશાંત નથી મેલેઆમાં આવતી.

	આગલો.	વચલો.	છેલ્લો.
૧ કિ. 00		𐭥𐭭 પુજ. 𐭥𐭭 પુસ.	𐭥𐭭 અપુ. 𐭥 હુ.
૧૧, ૧૧ કિ. 000		𐭥𐭭𐭥𐭭 દારૂદિહ. 𐭥𐭭 ડૂન.	𐭥𐭭 હનદૂ. 𐭥𐭭 જાદૂ.
૧ ક. K	𐭥𐭭 કારદ. 𐭥𐭭 કસ.	𐭥𐭭 નેગાન. 𐭥𐭭 અશકેમ.	𐭥𐭭 નીઆક. 𐭥𐭭 પુશક.
૫ ખ. KH	𐭥𐭭 ખરદ. 𐭥𐭭 પુદ.	𐭥𐭭 અખતર. 𐭥𐭭 હમખા.	𐭥𐭭 અખ.
૭ - ૭ ગ. G	𐭥𐭭 ગોશ. 𐭥𐭭 ગાસ.	𐭥𐭭 પરગાંન. 𐭥𐭭 સેહમગન.	𐭥𐭭 મજગ. 𐭥𐭭 ગોરગ.

	આગલો.	વચલો.	છેલ્લો.
૨ ઘ. GH	𐭥𐭭 ઘનશને.	𐭥𐭭 વઘદાન. 𐭥𐭭 મારઘન.	𐭥𐭭 મઘ. 𐭥𐭭 અહુરમોઘ.
૭ ચ. CH	𐭥𐭭 ચશમ.	𐭥𐭭 માનોશચેહર.	𐭥𐭭 ગચ.
૩, ૩, ૭ જ. Z	𐭥𐭭 જસ્ત. 𐭥𐭭 જહે.	𐭥𐭭 ગજાક. 𐭥𐭭 ઈજનં. 𐭥𐭭 રોજનં.	𐭥𐭭 દરૂજ. 𐭥𐭭 વરજ.
૬ ઝ. J	𐭥𐭭 હઆન. 𐭥𐭭 ઝરદ.	𐭥𐭭 અઝાન. 𐭥𐭭 હોઝવાન.	
૭, ૭ જ. JH	𐭥𐭭 જા. નૂ.	𐭥𐭭 અવીજે. 𐭥𐭭 હુજા. ખાને.	𐭥𐭭 દેજ. 𐭥𐭭 હુજ.
૯ ત. T	𐭥𐭭 તંન. 𐭥𐭭 તેશે.	𐭥𐭭 હુખતર. 𐭥𐭭 ગોશતાસ્પ.	𐭥𐭭 સખત. 𐭥𐭭 તેસ્ત.

	આગલો.	વચલો.	છેલ્લો.
ડ, ડ, જ દ. D	𐭩𐭪𐭫 દરાજ. 𐭩𐭪𐭫 દસ્ત.	𐭩𐭪𐭫 દનદાંન. 𐭩𐭪𐭫 પુનદે.	𐭩𐭪𐭫 મ્યજદ. 𐭩𐭪𐭫 સજદ. 𐭩𐭪𐭫 વાદ.
૧ ન. N	𐭩𐭪𐭫 નોશોદ. 𐭩𐭪𐭫 નીમે.	𐭩𐭪𐭫 વનાસ. 𐭩𐭪𐭫 અનાક.	𐭩𐭪𐭫 રોમાન. 𐭩𐭪𐭫 વંન.
૭ પ. P	𐭩𐭪𐭫 પાશને. 𐭩𐭪𐭫 પીમ.	𐭩𐭪𐭫 ગોસપંદ. 𐭩𐭪𐭫 ફરપદ.	𐭩𐭪𐭫 કરપ. 𐭩𐭪𐭫 શપ. 𐭩𐭪𐭫 આપ.
૭ ફ. F	𐭩𐭪𐭫 ફરદુમ. 𐭩𐭪𐭫 ફનાજ.	𐭩𐭪𐭫 વફર. 𐭩𐭪𐭫 આફનીન.	𐭩𐭪𐭫 લાજ. 𐭩𐭪𐭫

† બાલની સેવે અથવા વચ્ચે ૧ ન, ની આગલો અંતર † સાથે નો હોએતો ૧૧ લખેઆમાં આવેછે. જેમકે 𐭩𐭪𐭫 અંતરે “તામેદાર” ૧૧૧ તં ન, “શરીર”.

	આગલો.	વચલો.	છેલ્લો.
૧ બ. B	𐭩𐭪𐭫 બપશ. 𐭩𐭪𐭫 બૂમ.	𐭩𐭪𐭫 હંખાર. 𐭩𐭪𐭫 ઓરખરાંન.	𐭩𐭪𐭫 સરોખ. 𐭩𐭪𐭫 ખોંખ.
૬ મ. M	𐭩𐭪𐭫 મરદુમ. 𐭩𐭪𐭫 મીઆને.	𐭩𐭪𐭫 આશમોધ. 𐭩𐭪𐭫 ગોમાન.	𐭩𐭪𐭫 પશમ. 𐭩𐭪𐭫 દમ.
ડ, ડ ય. Y	𐭩𐭪𐭫 યજશને. 𐭩𐭪𐭫 યોશદાસ્તે.	𐭩𐭪𐭫 અયોધ. 𐭩𐭪𐭫 અયાસ્તન.	
૧ ર. R	𐭩𐭪𐭫 રોશન. 𐭩𐭪𐭫 રદ.	𐭩𐭪𐭫 દેરંગ. 𐭩𐭪𐭫 કરપ.	𐭩𐭪𐭫 વનર. 𐭩𐭪𐭫 દીવાર.
૬ લ. L	𐭩𐭪𐭫 લોહરાસ્પ. 𐭩𐭪𐭫 લપ.	𐭩𐭪𐭫 ખાલશને. 𐭩𐭪𐭫 ખાલા.	𐭩𐭪𐭫 હમીમાલ. 𐭩𐭪𐭫 ચોહલ.

ॐ → Z, E, G, D, T,
 ॐ → S, E
 ॐ → Ch, Z, J, G, P, F, V
 पहलवी लाशानु व्याकरण.

पेढलवी लाशानु व्याकरण.

	આગલો.	વચલો.	છેલ્લો.
૧ વ. V	૫૭ વેહ. ॥૧૦૫૧॥ વદાખતન.	૧૫૧ ખેવર. ૧૧૫૧ ઓરવર.	૧૫૦ સરવ. ૫ ગવ.
૭ વ. VH		૧૭૭ અવીને. ૧૭ ગવર.	૭૫૫૫ આસીઆવ. ૭૫ સેવ.
૫૭ શ. SH	૬૫૭ શરમ. ૫૧૦૫૭ શાદી.	૫૭૫૫ હેશમ. ૧૫૭૫ દોશે.	૫૭૭૫ દરશ. ૫૭૭ કેશ.
૭, ૫ સ. S	૧૦૧૫ સરદે. ૧૦૧૫૫ સતારે.	૧૦૧૭ પોસ્ત. ૭૫૫ અરુપ.	૭૫૭ ગાસ. ૧૦૧૫ રાસ.
૫ હ. H	૧૦૧૫ હાસર. ૧૦૫ હીને.	૧૦૧૭ સોહર. ૧૦૭૭ ચેહર.	૫૭૭૭ પંજાહ. ૭ દેહ.

રૂપરોની બાબતમાં.

૩. જેમ જલમાં જીવંત જીવંત રૂપના ૧૨ સ્વરો મુખેય છે, તેમ આગે ભાષામાં નથી. હમાં — અ, ઇ, યને, ઊ, હેવા ત રણ-હસ્ત છે. એ સ્વરો મધ્યેથી — નો ઊચ્ચાર અ, તથા આ, એ બેહુનો થાય છે. જેમકે:—

પ્રથમ અવીર-“નીરમલ” પાંચ મુલક ૫૦ રૂ. ૪૦ પાંચ
અંદર-“મધે” “વચે” અવન ૫૦ મુલક ૫૦ રૂ. ૪૦
અવન ૫૦ મુલક ૫૦ રૂ. ૪૦ આતરશ, ૫૦ આંશ ૫૦ આરજી-“કિમેદ”
૫૦ રૂ. ૪૦ વાદ-“પવન” અવન ૫૦ મુલક ૫૦ રૂ. ૪૦

૧-૧-૧ નો ઊચ્ચાર ઈ, ફ, અને એ, નો થાયછે. જેમકે :-
 ઇસ્તાદન—“ઊલૂ રેલું” શબ્દો. ઇસ્તાદન—
 ઇસ્તાદવાસ્તર—અવં ઇસ્તાદવાસ્તર, ઇસ્તાદ રીસ્તે—“ગુલ
 રેલું” અવં ઇસ્તાદવાસ્તર. ઇસ્તાદ ફેશ—“લીલી” અવં ઇસ્તાદ, શબ્દો
 કશ. ઇસ્તાદ પાશને—“પગની એડી”, અવં ઇસ્તાદ શબ્દો
 તિશ્તે—“વાંસલો”, અવં ઇસ્તાદ શબ્દો. ઇસ્તાદ ઘે—“આપેલું”, અવં ઇસ્તાદ શબ્દો. ઇસ્તાદ કરીને
 અથવા ૧ નો ઊચ્ચાર અવસતાની ફ-ફ, ના જેવો થાયછે, અને
 તે ખોલની સેવટે અવસતાના અ અ, ને બદલે આવેછે તથા શરસી
 માં ૪ સાથે બદલ થાયછે.

૧ જિ. નો ઊચ્ચાર ક-ઊ, અને ચો, નાં જેવો થાયછે. જેમકે:-
 ૧૧. અવજૂત-“વધારે”, પાં ۱۹۵۷۷۷ ۲۱۰ انزول، ۳-۴۷۷ پور
 ક-“સુકું”, અવ ۳۷۷۷ ۲۱۰ خشک. ۱۱ کور-“આંધલો”
 પાં ۱۹۵ ۲۱۰ رر، કેટલાએક જોવામાં ۳ આ, અથવા ۳ ۸, ની

હેને ડાહ્યા અખર—“ઊપરથી”, અવ૦ 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮 𐭥𐭮𐭥𐭮 𐭥𐭮𐭥𐭮 𐭥𐭮𐭥𐭮 હે
વું નાંમ આપેલું છે. બીજી નીશાંન હરફની નીચે મેલેઆમાં આવે છે;
જેમકે 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 તે ઊપરથી તેહેને ડાહ્યા અખર—“નીચે” અવ૦
𐭥𐭮𐭥𐭮 𐭥𐭮𐭥𐭮 𐭥𐭮𐭥𐭮 નું નાંમ આપેલું છે. અને તરીજી નીશાંન હરફની
સામમે મેલેઆમાં આવે છે; જેમકે 𐭥𐭮 𐭥𐭮, 𐭥𐭮 𐭥𐭮, તે ઊપરથી તેહે
ને 𐭥𐭮𐭥𐭮 પેશ—“આગલ” અવ૦ 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮 𐭥𐭮𐭥𐭮 𐭥𐭮𐭥𐭮 નું નાંમ આ
પેલું છે. શરસી () 𐭥𐭮 () 𐭥𐭮 અને () 𐭥𐭮 એ તરાણ ની
શાંન તથા નાંમે પેહલવી ઊપરથી લીધામાં આવેલાં છે, અને તે
અસલ પેહલવી આકાર તથા ખોલો સાથે સરખાવતાં એકમલતાં
ઊતરે છે.

ઊપલી નીશાંનો પેહલવી 𐭥𐭮 𐭥𐭮𐭥𐭮 𐭥𐭮𐭥𐭮 𐭥𐭮𐭥𐭮 𐭥𐭮𐭥𐭮
𐭥𐭮𐭥𐭮 હેવે નામનાં શરસી આમદં નાંમે, તથા શરસીઆતને
મલતાં પુરાતંમ પુસતક મધે માહુરા જોએઆમાં આવેલી છે. એ સેવા
એ બીજાં કોઈ પુસતકમાં તે મલી આવતી નથી. પણ આએ વાત
ચોકસ છે કે ઊપર લખી જણાવેલી સ્વરોની નીશાંનો ઘણી પુરાત
મ છે, અને તે આગલા વખતમાં પેહલવી વ્યાકરણ મધે વખરાતી હ
તી, જે ઊપરથી તે શરસી ભાશાને વારસા તરીકે મેલેલી છે; અને
હેવું ધારેઆમાં આવે છે કે તેહેને શરસી ઊપરથી અરખી વ્યાકરણથી
જોએ અરખી જખાંનના કાએદામાં દાખલ કરી હોએ. કેમકે અર
ખી ભાશાનું વ્યાકરણ મુસલમાનોના પેગાંમખર મહમદની પછી તેહે
ના જાએનશીન અલીના વખતમાં પેહલવેલું બનાવેલું હતું, હેવું
અરખી જખાંનના વ્યાકરણથીજો પોતે લખી બીજા છે. અરખીમાં
ઊપલી નીશાંનોને 𐭥𐭮, 𐭥𐭮, અને 𐭥𐭮 હેવાં નાંમે આપીને ઊ
પલી જ શેકલોથી વાપરેલી છે.

આએ નીશાંનો જે પેહલવી ખોલમાંથી સ્વર નીકલી બીજો હો
એ તે સ્વરની આગલના અખશરને અથવા જે યંજનનો સ્વર
સાથે લાંમખો ઊચ્ચાર કરવો હોએ તો તે અખશરને લગાડેઆમાં
આવે છે. જેમકે:—

(𐭥) ડાહ્યા અખર—

𐭥𐭮 કસ—“નાંદલું”, અવ૦ 𐭥𐭮𐭥𐭮—𐭥𐭮𐭥𐭮 𐭥𐭮𐭥𐭮—
અવ૦ 𐭥𐭮𐭥𐭮 𐭥𐭮𐭥𐭮 𐭥𐭮𐭥𐭮 𐭥𐭮𐭥𐭮, 𐭥𐭮 𐭥𐭮—“ઊંતુ”, અવ૦
𐭥𐭮𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮.

(𐭥) ડાહ્યા અખર—

𐭥𐭮 નેગાન—“છુપીડી”, અવ૦ 𐭥𐭮𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮. 𐭥𐭮 દેસ,
“શહીખાનારું જાનવર”—અવ૦ 𐭥𐭮𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮, 𐭥𐭮 𐭥𐭮—
“ખદલો”—અવ૦ 𐭥𐭮𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮.

(𐭥) 𐭥𐭮 પેશ—

𐭥𐭮 જોમેદ, “આસા”—𐭥𐭮 𐭥𐭮.

આએ ઊપલી અને તે સેવાએ બીજી નીચે લખી જણાવેલી
નીશાંનો હાલમાં જેમ પેહલવી પુસતકોમાં આપણા જોએઆમાં આ
વતી નથી, તેમજ તે નાંમીયાં શરસી અને અરખી પુસતકોમાંથી
દેખાતી નથી. પણ માતરે શખદોનો દરએક અખશર સહી રીતે
ખોલવા સાડ એ ભાશાઓની લીપી મધે જોએઆમાં આવે છે.

(𐭥) 𐭥𐭮 ગેરાંનીન—

૮. આએ નીશાંન એક શખદમાં એકજ સ્થાનના બે યંજનો

પાસે પાસે આવેઆથી એકનો લોપ થાયછે, તેહનો ઊચ્ચાર કરવા સાડ વાપરેઆમાં આવેછે. જેમકે:—**ભ** વદ + **તર**-નું **ભ** વત્તર, “ઘાણું ખરાખ”, **શ**પ + **પેરે**-નું **શ**પ્પરે, “રાતે ઊડનાર”, **અરડનતન**-નું **અરડનતન**—“ઘાવું”; હેને અરખીમાં તશદીદ કરીને કેહેછે.

(૧) **પસકુન**—

૯. આએ નીશાંન શખદની વચ્ચે અથવા છેડેના ચંજનને સ્વરનો મદદ વગર સાદેન અથવા વિરામ ખોલવા સાડ તેહની ઊપર મેલેઆમાં આવેછે. જેથી તે અખશરના ઊચ્ચારમાં કાપની થાયછે, અને સ્વરનો ઊચ્ચાર તેહમાં લેલાઈ શકતો નથી. જેમકે:—**યશમ**-આંખ, **ચત્રંગ**-શઁ હંત્ર, અરખીમાં આએ નીશાંનને કરીને કેહેછે.

અખશરોની તખદીલ.

૧૦. પેહલવી ભાશાનો મોહોયો ભાગ અવસતા અથવા જંદ ભાશા ઊપરથી નીકલેલા શખદોથી ખનેલોછે. તેહમાં હરશેની એકસરખી વલંણુ તથા એકમલતા ઊચ્ચાર અને ખીજા શખખોને લીધે કેટલા એક પેહલવી અખશરોનો ઊચ્ચાર ફેરફાર થાયલોછે, તેથી એ ભાશાનો અલેઆશ કરનારાઓને તે એકસ કરવાને અને સુધ વાંચવાને વાસતે ઘણા સંધે રહેછે. આએ કારણસર પેહલવીનો દરએક અખશર જંદના કીણ કીણ અખશરોની સાથે ખદલ થાયછે, તથા કીણ અખશરો વધારાનાછે, તેહની થોડીએક વીગત હમો અતરે આપીએછે.

અ, અથવા આ.

૧૧. પેહલવીમાં ખોલની શરૂઆતમાં તથા વચ્ચે આવેલો અ, અથવા આ, જંદના અ, તથા આ, સાથે ખદલ થાયછે, અને તેમજ તે શરસીમાં પણ મલેછે. હમાં પેહલવી ખોલની વચ્ચે લખાયેલો જંદનો ઘણું કરીને “આ” ના ઊચ્ચારથી ખોલેઆમાં આવેછે, અને તેજ કાએલો શરસીમાંખી ચાલુ રહેલોછે. ખોલની સેવરે આવેલો અ, અથવા આ, જંદની ઈ, સાથે ખદલ થાયછે. જેમકે:—

પેહલવી.	જંદ.	શરસી.
અસપ	اسپ	اسپ ઘોડો.
આપ	آب	آب પાણી.
આતશ	آتش	آتش આતશ.
ચારે	چاره	چاره એલાજ, ઊપાએ.
ગાસ	گاس	گاس જગા.
જાનું	جانو	جانو ગોઠંણ.
ખાજ	خاج	خاج ખાજી.
દાના	دان	دان ગનેઆંની.
ખાલા	خالا	خالا ઊનચે.
નસા	نسا	نسا લોથ.

૧૨. જંદનાં ખોલની અંદર આવેલો પેહલવીમાં ગુના કે વરધી થાઈને વપરાયેછે. તેહમાં ખોલની શરૂઆતમાં ગુણાની અ, લખેઆમાં આવેછે, પણ વચ્ચે લખાતી નથી. જેમકે:—

શાં ૧૬ મધ-“ખાડો” અવં 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ તંત-અવં 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ ખેરદ-“ખુધી” અવં 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ ઝર-“પરવત” અવં 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ ખૂમ-અવં 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ સં. મૂમિ.

૨૨. જંદમાં જે ખોલની સેવરનો વંજન તેહની આગલના ખી ના વંજનની સાથે જોડાયેલો હોયેય અને ઊપલા કાચેદા પરમા હો તે ખોલ પેહલવીમાં વપરાતી વખતે તેહની સેવરનો સ્વર નીકલો ગયેલો હોયેય, તેઆરે તે ખેમાંનો પેહલો વંજન જખર સાથે ઈ આને આખો ખોલેઆમાં આવેલો. જેમકે:— 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ વજર-“ગોરજ” અવં 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ શરશોસ્તર-અવં 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ શરપદ-અવં 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬.

૨૩. જંદના જે ખોલમાં ૭ ની આગલ ૩ અથવા ૫ મેલે આમાં આવેલો તે ખોલ પેહલવીમાં વાપરતી વખતે તેહમાંથી ઊપલા અખશરો કાઢી નાંખેઆમાં આવેલાલો. જેમકે:— 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ વંધ હુ-નું 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ અંધહોશ-નું 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ અહો શ-“ખેમરગ”. 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ દંધહુ પફતે-નું 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ દહી આપદ-“પાદશાહ”.

અથ જ નો.

K ૨૪. કંઠસ્થાન-૧. ૧ ક, જેહરે આએ અખશર ખોલની શરૂ આતમાં આવેલો તેઆરે તે જંદ ૭, તથા પાજંદ, અને શરસી ક સાથે ખદલ થાયેલો. જેમકે:— 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ કારદ-“છરી” અવં 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ પાં ૬. ૧૧૦ કસ-“નાદલું” અવં 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦

કામે-“મરજ” અવં 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ પાં ૬. ૧૧૦ કામ. જેહરે એ અખશર ખોલની વચ્ચે તેહની આગલ આવેલા ક ધેર વંજન સાથે જોડાયેલો હોયેય તેઆરે તે “ક” નાજ ઊચ્ચા રથી ખોલેઆમાં આવેલો, અને જંદ તથા શરસીના તેજ અખશર સાથે ખદલ થાયેલો. પાણ મૃદુ સાથે જોડાયેલો હોયેય તારે તેહનો ઊચ્ચાર ૭ ગ, ના જેવો થાયેલો, અને તે પાજંદ ૭ તથા શરસી ક સાથે ખદલ થાયેલો. જેમકે:— 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ શકસતંત-“લાંજવું” અવં 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ નેગાન-“છુપી ઊ” અવં 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ આગાસ-“ખખરદાર” અવં 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ કરગાસ-અવં 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ સેવરે ખો લાતા ૭ ક, વીસે ચોકસ નીઅમ રાખવામાં આવેલો નથી. કેમકે તેહનો આકાર ફેટલાએક અખશરોની શેકલને એકમલતો આવવાને લીધે જાંહાં તેહનો ઊચ્ચાર “ક” નો નહી કરવો જોઈએ તાંહાં તેહને ઊપલા ઊચ્ચારથી ફેટલાએકોએ વાંચેલો. જેમકે 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ દાના-આએ ખોલ જંદ ૭ ઊપરથી નીકલેલો, તેહની સેવરે આવેલો ૭ નો આકાર 𐭮 આ-ને ખદલે ૭ થાયેલો, તે છતાં તે હને દાનાક, તેમજ 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ ચારે, “એલાજ” એ ખોલ જંદ ૭ ઊપરથી નીકલેલો, તેહને ચારક કરીને વાંચેલો. એ સેવાએ ફેટ લાએક ખોલોની સેવરે આવેલો ૭ ક, જંદના ૭ સાથે ખદલ થાયેલો અને શરસીમાંખી તેમજ રહેલો. જેમકે:— 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ નીઆક-“ખપાવો” અવં 𐭮𐭥𐭥 ૧૦ ૬. ૧૧૦ નિયા અથવા નિયા.

દીન—“ખરાબ ધરમ” અવં 𐭠𐭣𐭠𐭠𐭠𐭠𐭠; છેલ્લે. ૧૬ મધ—“ખા
ડો” અવં 𐭠𐭣𐭠𐭠 𐭠𐭠𐭠𐭠. ૧૭ વજધ—“ડેડો” અવં 𐭠𐭣𐭠𐭠𐭠
𐭠𐭠 𐭠𐭠𐭠 𐭠𐭠𐭠. ૧૮ અઈઓધ—“ગુસરી” 𐭠𐭠 𐭠𐭠𐭠.

Ch ૨૫. તાલુરથાન. ૨-૧. ૯ ચ, આએ અખશર ખોલની શરૂ
આતમાં આવેછે તેઆરે હમેશ તે અવસ્તાના 𐭠 અને 𐭠𐭠 હ સાથે
બદલ થાયછે. જેમકે:—𐭠𐭠𐭠 ચશમ—“આંખ” અવં 𐭠𐭠𐭠𐭠𐭠
𐭠𐭠 𐭠𐭠. ૧૦ ચાહ—“કુઓ” અવં 𐭠𐭠𐭠𐭠 𐭠𐭠 𐭠𐭠. ૧૧
ચારે—“એલાજ” અવં 𐭠𐭠𐭠 𐭠𐭠 𐭠𐭠. ખોલની અંદર જેઆરે ખે
સ્વરોની વચ્ચે ઈઆ કોઈ મૃદુ અખશરની પછી તે સાથે જોડાયે
લો આવેછે, તેઆરે તેહનો ઊચ્ચાર “જ” ના જેવો થાયછે, અને
તે શરસી ; સાથે બદલ થાયછે, અને તેમ નહી હોય તો “ચ,”
ના ઊચ્ચારથી ખોલેઆમાં આવેછે, અને તેમજ તે શરસી હ સાથે બ
દલ થાયછે. જેમકે:—𐭠𐭠𐭠 રોજન્—“ખારી” અવં 𐭠𐭠𐭠𐭠
𐭠𐭠 𐭠𐭠. ૧૨ તજેદ—“તે ચાલેચ” અવં 𐭠𐭠𐭠𐭠 𐭠𐭠 𐭠𐭠
𐭠𐭠 અથવા 𐭠𐭠. ૧૩ માનોશચેહર—“મીનોચેહર” અવં
𐭠𐭠𐭠𐭠-𐭠𐭠𐭠 𐭠𐭠 𐭠𐭠. ૧૪ “તે ખરાબ કરેચ”
અવં 𐭠𐭠𐭠𐭠𐭠. ખોલની સેવટે ઘણું કરીને “જ” ના ઊ
ચ્ચારથી ખોલાયછે, અને તે અવસ્તાના 𐭠 અને શરસી હ અથવા
𐭠 સાથે બદલ થાયછે. જેમકે:—𐭠𐭠 𐭠નાન્—“આગલ” અવં
𐭠𐭠𐭠 𐭠𐭠 𐭠𐭠. ૧૫ પંજ—“પાંચ” અવં 𐭠𐭠𐭠𐭠 𐭠𐭠
𐭠𐭠. ૧૬ અજ—“થી” અવં 𐭠𐭠𐭠 𐭠𐭠 𐭠𐭠. કેટલીએક વ
ખંતે પેહલવીમાં ૯ ને બદલે ૬ લખેઆમાં આવેલોછે. જેમકે:—

૧૭ સજેદ—“તે જાયેચ” અવં 𐭠𐭠𐭠𐭠, તેહને બદલે ૬
સજેદ-આવેછે. તેમજ ૧૮ તજેદ-નું તજેદ-થયેલુંછે.

૨. ૯-૧૦ જ-આએ અખશર ખોલની શરૂઆતમાં આવેછે તે
આરે તે અવસ્તાના 𐭠 અથવા 𐭠 સાથે અને શરસી હ સાથે બદલ
થાયછે. જેમકે:—𐭠 જસતે—“પોહાયેલું” અવં 𐭠𐭠𐭠.
𐭠 જહે—“જનાકાર” અવં 𐭠𐭠 𐭠𐭠. ૧૧ જામા
સ્પ-અવં 𐭠𐭠𐭠 𐭠𐭠 𐭠𐭠. ૧૨ જાદુ—“જાદુઈ”
અવં 𐭠𐭠𐭠 𐭠𐭠 𐭠𐭠. ૧૩ જોઈઆન—“જવાંન” અવં
𐭠𐭠𐭠 𐭠𐭠 𐭠𐭠. ૧૪ જમ-અવં 𐭠𐭠 𐭠𐭠, વચ્ચે
આવેછે તેઆરે અવસ્તાના 𐭠, અને 𐭠 તથા શરસી હ અને 𐭠 સા
થે બદલ થાયછે. જેમકે:—𐭠 હનજમંન—“મિલાવરો” “મજ
લસ” અવં 𐭠𐭠𐭠 𐭠𐭠 𐭠𐭠. ૧૫ ખાજા—“ખાજુ”
અવં 𐭠𐭠 𐭠𐭠 𐭠𐭠. ૧૬ 𐭠રજાને—“દોનેશમંદ” 𐭠𐭠 𐭠𐭠;
ખોલની સેવટે આવેછે તેઆરેખી ઊપલાજ અખશરો સાથે બદલ
થાયછે. જેમકે:—𐭠 અરજ—“કીમત” અવં 𐭠𐭠 𐭠𐭠.
૧૭ 𐭠જ—“ખકરૂ” અવં 𐭠𐭠 𐭠𐭠. ૧૮ સીજ—“હુખ”
અવં 𐭠𐭠𐭠 𐭠𐭠 𐭠𐭠. એ સેવાએ અવસ્તાના 𐭠, અને
૯ સાથે બદલ થાયેલો આપણને મલેછે. જેમકે:—𐭠 નું
𐭠 નોમજ—“નમસ્કાર” “સલામ” 𐭠𐭠 𐭠𐭠. ૧૯ નું 𐭠
અજર—“નીચે” 𐭠𐭠 𐭠𐭠.

૩. ૬ જ-આએ અખશર ખોલની શરૂઆતમાં અવસ્તાના 𐭠,
𐭠 અને ૯ સાથે અને શરસી 𐭠 અથવા 𐭠 સાથે બદલ થાયછે. જેમકે,

એછે, અને શરસીમાં ૭ સાથે મલેછે. જેમકે:—**𐭠𐭣𐭥𐭥** હુશમન-
 “શતર” અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥** શં **𐭠𐭣𐭥𐭥**. **𐭠𐭣𐭥** દાર-“લાકડૂ”
 અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥** શં **𐭠𐭣𐭥**. **𐭠𐭣𐭥** દરૂન-“રોટી” “ખોરાક” અવં
𐭠𐭣𐭥𐭥 શં **𐭠𐭣𐭥**. **𐭠𐭣𐭥** દોશે-“ઈદછ” અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥**
 શં **𐭠𐭣𐭥**. **𐭠𐭣𐭥** દસ્ત-“હાત” અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥** શં **𐭠𐭣𐭥**.
𐭠𐭣𐭥 દામાદ-“જમાઈ” અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥** શં **𐭠𐭣𐭥**; ખોલ
 ની વચ્ચે ૭-૭ દ, અવસ્તાના ૧૦ ત, ૯ અને ૭ સાથે તથા શરસી
 ૭ સાથે બદલ થાયછે. જેમકે:—**𐭠𐭣𐭥** અંદર-“મધે” “વચ્ચે” અવં
𐭠𐭣𐭥𐭥 શં **𐭠𐭣𐭥**. **𐭠𐭣𐭥** દંદાન-“દાંત” અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥**
 શં **𐭠𐭣𐭥**. **𐭠𐭣𐭥** ગોશતદાન-“જવાંમનું વાસંત” અવં
𐭠𐭣𐭥𐭥. **𐭠𐭣𐭥** પદામ-“પદાન” અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥** શં
𐭠𐭣𐭥. **𐭠𐭣𐭥** વજદુર-“પરવરશી” અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥**; ખોલ
 ની સેવટે લખાયેલો ૭-૭-૧૦ દ, અવસ્તાના ૫, ૧૦, ૯ અને
 ૭ સાથે બદલ થાયછે. તેહમાં ૧૦ નો આકાર ઘણું કરીને અવ
 સ્તાના ૧૦ અથવા ૯ ને બદલે વપરાયેલોછે. જેમકે:—**𐭠𐭣𐭥**
 અરવંદ-“તિજવાન” અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥** શં **𐭠𐭣𐭥**. **𐭠𐭣𐭥** અંદ-
 “તેહુ” અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥** શં **𐭠𐭣𐭥**. **𐭠𐭣𐭥** સજદ-“તે જાયછે”
 અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥**. **𐭠𐭣𐭥** મેજદ-“બદલો” અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥**
 શં **𐭠𐭣𐭥**. **𐭠𐭣𐭥** દામાદ-“જમાઈ” અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥** શં
𐭠𐭣𐭥. **𐭠𐭣𐭥** વાદ-“પવન” અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥** શં **𐭠𐭣𐭥**.
𐭠𐭣𐭥 રોદ-“નદી” અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥** શં **𐭠𐭣𐭥**.

N ૩. ૧ ન, આગે અખશર ખોલની શરૂઆતમાં આવેલો હોય

તેહમેશ અવસ્તાના ૧ અને શરસી ૭ સાથે બદલ થાયછે. જેમકે:—
𐭠𐭣𐭥 નીમે-“તરફ” અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥** શં **𐭠𐭣𐭥**. **𐭠𐭣𐭥** નમદ-
 “ખીછાંતું” અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥** શં **𐭠𐭣𐭥**. **𐭠𐭣𐭥** નીઆક-“ખપાવો
 અથવા મમાવો”, અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥** શં **𐭠𐭣𐭥**; ખોલની વચ્ચે આવેછે
 તે અવસ્તાના ૧, ૫, અને ૧ તથા શરસી ૭ અને ૭ સાથે બદ
 લ થાયછે. જેમકે:—**𐭠𐭣𐭥** પાને-“સંભાલ કરનાર” અવં
𐭠𐭣𐭥 શં **𐭠𐭣𐭥**. **𐭠𐭣𐭥** અનદર-“મધે” અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥** શં
𐭠𐭣𐭥. **𐭠𐭣𐭥** ફનાજ-“આગલ” અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥** શં **𐭠𐭣𐭥**.
𐭠𐭣𐭥 યુનસેદ “તે પુછેચ” અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥** શં **𐭠𐭣𐭥**; ખોલ
 ને છેડે આવેછે તેઆરે પાણુ ઊપલાજ અખશરો સાથે બદલ થા
 યેછે. જેમકે:—**𐭠𐭣𐭥** દનદાંન-“દાંત” અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥** શં
𐭠𐭣𐭥. **𐭠𐭣𐭥** રોખાન-“આતમા” અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥** શં **𐭠𐭣𐭥**.
𐭠𐭣𐭥 શતંન-“દેશ” અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥** શં **𐭠𐭣𐭥**. **𐭠𐭣𐭥** મતંન-
 “ખંદોખસત, કરાર” અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥** શં **𐭠𐭣𐭥**. એ સેવાએ **𐭠𐭣𐭥** દ
 રંગ-“લાંમખો વખત” એ ખોલની અંદર ખોલાતો ૧ ન, અવસ્તા
 ના ૬ ને બદલે આવેલોછે, કેમકે અવં **𐭠𐭣𐭥** ખોલ ઊપરથી
 પેહલવી **𐭠𐭣𐭥** દરંગ, ખોલ નીકલેલોછે, અને તે શરસીમાંખી **𐭠𐭣𐭥**
 કરીને વપરાયેલોછે. અવસ્તાના ૬ ને બદલે પેહલવીમાં ૧, ૭,
 થાયછે, અને ૧ ન, તથા ૧, ૭, નો આકાર એકસરખો હોવાને લી
 ઘે ઊપલો ફેરફાર થાયેલોછે.

P ૨૭. ઓષ્ઠસ્થાન-૪-૧. ૭ પ, આગે અખશર ખોલની
 શરૂઆતમાં આવેછે તેઆરે અવસ્તાના ૭ તથા શરસી ૫ અથવા

બ સાથે બદલ થાય છે. જેમકે:—**પુર**—“લરેલું” અવ. **પુર** શ. **પુર**. **પાશને**—“એડી” અવ. **પાશને** શ. **પાશને** અથવા **પાશને**. **પુના**—“જવાંન પુરશ” અવ. **પુના** શ. **પુના**; **ખોલની વચ્ચે** તથા **સેવટે** અવસ્તાના **પ**, તથા **અ** ને **પ** અથવા **બ** સાથે બદલ થાય છે. જેમકે:—**સ્પે**—“હોજર” અવ. **સ્પે** શ. **સ્પે**. **પરપદ**—“ધુંડી” અવ. **પરપદ** શ. **પરપદ**. **સેપાહપત**—“લશકરનો સરદાર” શ. **સેપાહપત**. **અસ્પ**—“ઘોડો” અવ. **અસ્પ** શ. **અસ્પ**. **કરપ**—“કાલખુદ” અવ. **કરપ** શ. **કરપ**. **શપ**—“રાત” અવ. **શપ** શ. **શપ**.

૨. **પ** આમે અખશર અવસ્તાના **પ** તથા શરસી **પ** સાથે બદલ થાય છે. જેમકે:—**પરદુમ**—“પેહલું” અવ. **પરદુમ** શ. **પરદુમ**. **પનાજ**—“આગલ” અવ. **પનાજ** શ. **પનાજ**. **પરમાન**—“હોકમ” પા. **પરમાન** શ. **પરમાન**; **ખોલની વચ્ચે** આવે છે તે આરેખી અવસ્તા અને શરસીના ઊપલા **જ** અખશરો સાથે બદલ થાય છે. પણ તેહમાં આટલો ફેર છે કે અવસ્તાના કેટલાએક ખોલોમાં **જ** ની આગલ **પ**, આવેલો છે તે પેહલવીમાં હમેશ “**પ**” ના ઊચ્ચારથી ખોલેઆમાં આવે છે, અને તેમજ તે શરસીમાંથી વપરાયેલો છે. જેમકે:—**વર**—“ખર” અવ. **વર** શ. **વર**. **જુર**—“હોંડું” અવ. **જુર** શ. **જુર**. **દરશ**—“જુનડો” અવ. **દરશ** શ. **દરશ**. **સાત**—“સાત” અવ. **સાત** શ. **સાત**.

પોર—“ખલુ” અવ. **પોર** શ. **પોર**. **પોર** અર્થ આપત—“આપેપત” અવ. **પોર** શ. **પોર**. **પોર** ના—“હુંડી” અવ. **પોર** શ. **પોર**. **ખોલની સેવટે** શરસીના કેટલાએક ખોલોમાં **પ** સાથે પણ બદલ થાય છે. જેમકે:—**પોર**—“ટેકડો” અવ. **પોર** પા. **પોર** શ. **પોર**. એ સેવાએ **પેસ્તાન**—આમે ખોલમાં વપરાયેલો **પ**, અવસ્તાના **પ** ને બદલે આવેલો છે, કેમકે અવસ્તામાં આવેલા **પ** ખોલ ઊપરથી પેહલવી **પ** ખોલ નીકલેલો છે, અને જેમ પેહલવીમાં **પ**, વપરાયેલો છે, તેમજ ઊપલો ખોલ શરસીમાંથી **પેસ્તાન** કરીને **પ** થી લખેઆમાં આવે છે. આ ફેરફાર ખોલની શરૂઆતમાં આવેલા ખે નોડ અખશરોની વચ્ચે વધારાની **પ** ઈ, દાખલ થવાથી થયેલો છે. વધી **પરદુન**—ખોલની અંદર જે **પ**, વપરાયેલો છે તે અપવાદ તરીકે છે, કેમકે તે અવસ્તાના **પ** ને બદલે લખેઆમાં આવેલો છે. અવસ્તામાં પાદશાહ **પરદુન** નામ **પરદુન** કરીને લખેલું છે, તેહનું પેહલવી તથા શરસીમાં **પરદુન**, **પરદુન**, થાયેલું છે.

૩. **ખ** આમે અખશર ખોલની શરૂઆતમાં આવે છે તે આરે તે અવસ્તાના **ખ** અને શરસી **ખ** સાથે બદલ થાય છે. જેમકે, **ખેવર**—“દશ હજાર” અવ. **ખેવર** શ. **ખેવર**. **ખજ**—“ખકર” અવ. **ખજ** શ. **ખજ**. **ખાખ**—“ખાખ” અવ. **ખાખ** શ. **ખાખ**. **ખોલની વચ્ચે** અથવા **સેવટે** આવે છે તે આરે તે અવસ્તાના **ખ** અને **ખ** તથા શરસી **ખ** અથવા **ખ** સાથે બદલ થાય છે.

ગોલની સેવટે વધેલા અખશરોનાં દાખલા.

સેમીટીક.	પેહલવી.
યદ "હત" અર. ید	۱۶۰ યદમન.
ગદ "નસીખ" અર. ۱۶۰	જદમન- ગદમન.
રગલ "યગ" અર. ۱۶۰ رجل	۱۶۰ લગરમન.
ગમલ "ગિંઠ" અર. ۱۶۰ جمل	۱۶۰ જમના.
કલખ "કલ્પ" અર. ۱۶۰ کلب	۱۶۰ કલખા.
ગખર "પુરુશ" અર. ۱۶۰ نفر	۱۶۰ ગખના.
દમ "લોહી" અર. ۱۶۰ دم	۱۶۰ દમીઆ.
ખશર "ગોશત" અર. ۱۶۰ سر	۱۶۰ ખશરોઆ.
સુરા "ધોડો" અર. ۱۶۰	۱۶۰ સુસીઆ.

૩૧. એ સેવાએ પેહલવીમાં સેમીટીક બોલો થોડાએક અખશરો ના ફેરફાર ઊચ્ચારથી વાંચેઆમાં આવેછે. જેમકે :—અસર—“ખાં ધવું” અર. ۱۶۰ سر તેહનું પેહલવી ۱۶۰ આસરનતન. ખત્ત—“સીવું” અર. ۱۶۰ ۱۶۰ તેહનું પેહલવી ۱۶۰ અત્તનતન. ગમલ—“ગિંઠ” અર. ۱۶۰ جمل તેહનું પેહલવી ۱۶۰ જમના. રગલ—“યગ” અર. ۱۶۰ رجل તેહનું પેહલવી ۱۶۰ લગરમન. આએ વાંચવાનો ફેરફાર તરણ તરેહથી થએલો ધારેઆમાં આવે છે, તેહમાં એક પેહલવી અખશરોના એકસરખા આકારને લીધે પેહલવી વાંચનારોએ અખશરોને ભુલ ભરેલી રીતે વાંચેઆ હોએ અને તેથી પાછલા વખતમાં આએ ફેરફાર થએલો હોએ. ખીનું, સેમીટીક બોલોનાં થોડાએક ચોકસ અખશરોને ખદલ કરીને તેહને

આગલા વખતમાં પેહલવી વીધ્યારથીઆએ આએ ભાશામાં વાપરે આ હોએતો તેથી ઊપલો ફરક પડેઆ હોએ. અને તરીનું, સેમીટીક ભાશામાં ઊપલા બોલોનો અસલ ઊચ્ચાર પેહલવીને મલતો હોએ અને પછલાડેથી તેહમાં ફેરફાર થએઆ હોએતો તેથી પાણ ઊપર જણાવેઆ જેવો ફેર પડેઆ હોએ.

۱۶۰-۱۶۰ :—સખદોત્પત્તિ.

૩૨. સખદોની ઊત્પત્તિ, એ છુટા સખદોના આકારમાં જે ભેદ હોએચ તે ખતલાવેછે.

સખદો તરણ તરેહનાછે; સાદા, સમાસીક, અને સાધીત; તેહ માં જે સખદ ખીન કોઈ સખદમાંથી નહી ખનેઆ હોએ તેહને ۱۶۰-۱۶۰ ઈઆને સાદો સખદ કહેછે. જેમકે :—۱۶۰ પરાત—“ભાઈ”, ۱۶۰ કોશ—“પાણડ”, ۱۶۰ ચીશ—“વસ્તુ”; જે સખદ બે જુદા જુદા સખદોની મેલવણીથી ખનેલો હોએછે તેહને ۱۶۰-۱۶۰ ઈઆને સમાસીક સખદ કહેછે. જેમકે :—۱۶۰-۱۶۰ કતેખોદા—“ધરધણી”, ۱۶۰-۱۶۰ કાઆગાસ—“કાંમને. બાણુનાર”, ۱۶۰-۱۶۰ દીન દોસ્ત—“દીનને ચાહનાર”; જે સખદ કોઈ પ્રત્ય અથવા ઊપ સર્ગ જોડાઈને ખનેલો હોએછે તેહને ۱۶۰-۱۶۰ ۱۶۰ ઈઆને સાધીત કરીને કહેછે. જેમકે :—

۱۶۰-۱۶۰—“ઊગમન” તેહને ۱૬ આવાથી ۱۶-۱૬ “ઊગમનનું”.
 ۱۶-۱૬—“ખાલી” ” ” ۱૬-۱૬ “ખાલનાર”.
 ۱૬-۱૬—“હદ” તેહની આગલ ۱૬ આવેઆથી ۱૬-۱૬ “વગરહદનું”.
 ۱૬-“શલ” ” ” ۱૬-“વગરશલનું”.

કાંમમાં વાપડેલા છે તેહેને ૧૫૭૧, વરદશને-વીલકતી અથવા રૂપ કે હે છે, અને ભાશાના મુખ્ય પરકારો નાંમ, વિશેષણ, સર્વનાંમ અને ક્રિયાપદ, એઓનેજ તે લગાડેઆમાં આવે છે. તેહેમાં નાંમ, સર્વનાંમ અને વિશેષણના રૂપ આપવાને ૧૫૫૧ બનાવ-વિલકતી લગાડવી કરીને કેહે છે, અને ક્રિયાપદના રૂપ આપવાને ૧૫૫૫૧ વરદનાક-ધાતુને રૂપ આપવું કરીને કેહે છે.

નાંમ:— ૫૭

૩૫. જે ખોલ ઊપરથી ઈંદરીઓ અથવા વીચારની મારફતે હરેક ચીજ ધેઆંનમાં આવી સકે તેહેને નાંમ કરીને કેહે છે, અને તે નાંમ બે પરકારનાં છે, એક ૧૫૫૫ દુનસ્ત-વિશેષ, અને ૧૫૫૫૫ અવેદોનસ્ત-સામાન્ય; બીજું ૧૫૫૫ બરતે-સિદ્ધ, અને ૧૫૫૫૫ અવરદાશતે-ભાવવાચક.

૫૭ ૧૫૫૫-વીશેષ નાંમ, એક ચોકસ ચીજ અથવા શખ્સને લાગે છે; જેમકે:— ૫૫૫૫, ૧૫૫૫૫, ૧૫૫૫૫.

૫૭ ૧૫૫૫-સામાન્યનાંમ, આખા વર્ગમાંથી કોઈખી ચીજને અથવા જે જાતની એકથી વધારે ચીજ હોય તેહેને લગાડેઆમાં આવે છે. જેમકે:— ૧૫૫૫-નગર; ૫૫૫૫-માણસ; ૫૫૫-પેહલવાંન.

૫૭ ૧૫૫૫-સિદ્ધનાંમ, જે ચીજને ઈંદરીઓની મારફતે આપણે જોઈ સકીએ અથવા તેહેનાં ગુણ આપણા ધેઆંનમાં આવી સકે તેહેવી વસ્તુઓના નાંમને કેહે છે; જેમકે:— ૫૫૫૫-આશ, ૫૫૫-લાકડું, ૫૫૫-માણસ.

૫૭ ૧૫૫૫-ભાવવાચકનાંમ, કોઈખી ચીજનો ગુણ જેહેને આપણે તે ચીજથી છુટો ધેઆંનમાં લેઈ સકીએ છે તેહેને કેહે છે; જેમકે:— ૫૫૫૫-રોશની, ૫૫૫૫-સચાઈ, ૫૫૫૫-સુખ, ૫૫૫૫-જ્ઞેહ.

૩૬. નાંમને ૧૫૫૫ સરદે-લિંગ, ૧૫૫૫ ઓશમાર-વચન, અને ૫૫૫૫ એગુની-વીલકતી, લગાડેઆમાં આવે છે.

લિંગ:— ૧૫૫૫.

૩૭. લિંગ તરણ છે, ૧૫૫૫ જકરી સરદે-પુલિંગ, ૧૫૫૫ ૫૫૫ વકદી સરદે-સ્ત્રીલિંગ, અને ૧૫૫૫ ૫૫૫ સાદગી સરદે-નાન્યતરલિંગ.

૩૮. પેહલવી ભાશામાં નરજાતી નાંમો પુલિંગ છે; જેમકે:— ૫૫૫-છોકરો, ૫૫૫ પુરુશ. નારીજાતી નાંમો સ્ત્રીલિંગ છે; જેમકે:— ૧૫૫-છોકરી, ૧૫૫-સ્ત્રી. જે નાંમો નર અને નારી એ બે જાતીમાં નથી તેહેને નાન્યતરલિંગમાં ગણેલાં છે; જેમકે:— ૫૫-છાતી, ૧૫૫-આંગલી, ૧૫૫-હાથ.

૩૯. પેહલવી ભાશામાં પુલિંગ તથા સ્ત્રીલિંગ પીછાંણવા સારૂ એઆર રીત વાપરેઆમાં આવેલી છે, તેમજ પેહલવી રીતમાં ફક્ત નાંમો ઊપરથીજ તેઓનાં લિંગ સહુમળાયે છે; જેમકે:—

પુલિંગ.

સ્ત્રીલિંગ.

૫૫૫ પુરુશ.

૧૫૫ સ્ત્રી.

૫૫૫ છોકરો.

૧૫૫ છોકરી.

૧૫૫ બાપ.

૧૫૫ માએ.

પુલ્લિંગ.

પાપ ઘોડો.

પાપ ઘોડો.

પાપ ઘણી.

સ્ત્રીલિંગ.

પાપ ઘોડી.

પાપ ઘોડી.

પાપ ઘણીઆંની.

૪૦. ખીજી રીતીમાં પુલ્લિંગ ખતલાવ્યા સારૂ પાપ ગખના, પાપ જકર, પાપ નર અને પાપ ગોશને, તથા સ્ત્રીલિંગ ખતલાવ્યા સારૂ પાપ નેશમન, પાપ વકદ, પાપ માદે, અને પાપ દીનુતે, હેવા શખદો સાધારણ નાંમોની પાસે અથવા આગલ મેલેઆમાં આ વેછે; જેમકે:—

પુલ્લિંગ.

પાપ હકુમત કરનારો.

પાપ ચાકર.

પાપ ગોષો.

પાપ નર ઊંઠ.

પાપ ખકરો.

સ્ત્રીલિંગ.

પાપ હકુમત કરનારી.

પાપ ચાકરી.

પાપ ગાએ.

પાપ માદા ઊંઠ.

પાપ ખકરી.

૪૧. ઊપલી રીતીમાં છેલ્લાં ત્રણ નાંમો મધે જે સંખંધ ખત લાવનારી, પેહલવાં નાંમની પાસે મેલેઆમાં આવીછે તે ઊપલા ખો લો પાપ થી, ઈઆને પુલ્લિંગ તથા સ્ત્રીલિંગ ખતલાવનારા શ ખદો જે પછવાડેછે તે આગલ મેલેઆથી નીકલી જાયછે. જેમકે:— પાપ ગોષો, પાપ ગાએ, પાપ નર ઊંઠ, પાપ માદા ઊંઠ, પાપ ખકરો, પાપ ખકરી.

૪૨. તરીજી રીતમાં નાંમને છેડે કાંઈએક અખશરોનો ફેરફાર થએઆથી પુલ્લિંગ તથા સ્ત્રીલિંગ નાંમો બનેલાંછે; જેમકે:—

પુલ્લિંગ.

પાપ.

પાપ છોકરો.

પાપ ભાઈ.

પાપ સાહેબ.

પાપ પાદશાહ.

સ્ત્રીલિંગ.

પાપ માએ.

પાપ છોકરી.

પાપ મેહન.

પાપ શેકાંણી.

પાપ રાણી.

૪૩. ચોથી રીતીમાં પુલ્લિંગ નાંમોને છેડે - ઈ, અથવા ઈ, વધારેઆથી સ્ત્રીલિંગ નાંમો બનેલાંછે; જેમકે:—

પુલ્લિંગ.

પાપ ઘર ઘણી.

પાપ બપાવો, મમાવો.

પાપ છોકરાનો છોકરો, દોહિત્રો.

પાપ પુરુશ.

સ્ત્રીલિંગ.

પાપ ઘર ઘણીઆંની.

પાપ બપાઈ, મમાઈ.

પાપ છોકરાની છોકરી, દોહિત્રી.

પાપ સ્તરી.

૪૪. આએ ઊપલી ચેઆર રીતીઓમાંની ખીજી રીતીમાં પુલ્લિંગ બને વાસ્તે પાપ ગખના, તથા પાપ જકર, અને સ્ત્રીલિંગને સારૂ પાપ નેશમન, તથા પાપ વકદ, ખોલો વાપરેઆમાં આવેલાંછે તે સેમીટીકનાંછે, અને તે સેવાએ ખીજા અવસ્તાને મલતાંછે. પણ પાપ ખોલ અવસ્તાના પાપ “માદા” ઊપરથી નીકલેલાંછે તે છતાં તેહમાં સેમીટીકનાં કાએદા પરમાણે સ્ત્રીલિંગની નીશાંન ખત લાવ્યા સારૂ જ ત, દાખેલ કરવામાં આવેલાંછે. તરીજી રીતીમાં આ ઘેલા સઘલા સેમીટીક લોગતોછે તેમધે સ્ત્રીલિંગ નાંમોમાં જ ત, વાપ રેઆમાં આવેલાંછે તે ઊપલી ભાશાના કાએદા પરમાણે વાજખીછે.

વિભક્તી રૂપ.

ગળના-મરદ.

એકવચન.	બહુવચન.
૧ ^{GUBANA} ગળના મરદ.	ગળના મરદો.
૨ $\left. \begin{array}{l} \text{ગળના} \\ \text{ગળના} \end{array} \right\}$ મરદને.	$\left. \begin{array}{l} \text{ગળના} \\ \text{ગળના} \end{array} \right\}$ મરદોને.
૩ ગળના ૧૧૭ મરદો.	ગળના ૧૧૭ મરદોએ.
૪ $\left. \begin{array}{l} \text{ગળના} \\ \text{ગળના} \end{array} \right\}$ મરદને સાર.	$\left. \begin{array}{l} \text{ગળના} \\ \text{ગળના} \end{array} \right\}$ મરદોને સાર.
૫ $\left. \begin{array}{l} \text{ગળના} \\ \text{ગળના} \end{array} \right\}$ મરદથી.	$\left. \begin{array}{l} \text{ગળના} \\ \text{ગળના} \end{array} \right\}$ મરદોથી.
૬ $\left. \begin{array}{l} \text{ગળના} \\ \text{ગળના} \end{array} \right\}$ મરદનું.	$\left. \begin{array}{l} \text{ગળના} \\ \text{ગળના} \end{array} \right\}$ મરદોનું.
૭ ગળના ૧૧૭ મરદમાં.	ગળના ૧૧૭ મરદોમાં.
૮ ગળના ઓ મરદ.	ગળના ઓ મરદો.

ગળના મગોપત-ધરમગુરુ.

એકવચન.	બહુવચન.
૧ ગળના ધરમ ગુરુ.	ગળના ધરમ ગુરુઓ.
૨ $\left. \begin{array}{l} \text{ગળના} \\ \text{ગળના} \end{array} \right\}$ ધરમ ગુરુને.	$\left. \begin{array}{l} \text{ગળના} \\ \text{ગળના} \end{array} \right\}$ ધરમ ગુરુઓને.
૩ ગળના ૧૧૭ ધરમ ગુરુઓ.	ગળના ૧૧૭ ધરમ ગુરુઓએ.
૪ $\left. \begin{array}{l} \text{ગળના} \\ \text{ગળના} \end{array} \right\}$ ધરમ ગુરુને સાર.	$\left. \begin{array}{l} \text{ગળના} \\ \text{ગળના} \end{array} \right\}$ ધરમ ગુરુઓને સાર.
૫ $\left. \begin{array}{l} \text{ગળના} \\ \text{ગળના} \end{array} \right\}$ ધરમ ગુરુથી.	$\left. \begin{array}{l} \text{ગળના} \\ \text{ગળના} \end{array} \right\}$ ધરમ ગુરુઓથી.
૬ $\left. \begin{array}{l} \text{ગળના} \\ \text{ગળના} \end{array} \right\}$ ધરમ ગુરુનું.	$\left. \begin{array}{l} \text{ગળના} \\ \text{ગળના} \end{array} \right\}$ ધરમ ગુરુઓનું.
૭ ગળના ૧૧૭ ધરમ ગુરુમાં.	ગળના ૧૧૭ ધરમ ગુરુઓમાં.
૮ ગળના ઓ ધરમ ગુરુ.	ગળના ઓ ધરમ ગુરુઓ.

વિશેષણ:—ગળના.

પટ. વિશેષણ ગુણ અથવા સંખ્યા બતલાવેછે. તેહમાં જે, નાંમ નાં ગુણ બતલાવેછે તેહને ગળના ગોહરે દખશે-ગુણ વિશેષણ કરીને કહેછે. જેમકે:—ગળના વેહ-સાર; ગળના સ્પેદ-ઊજર;

૨૭	સસ	સત્તાવીસ.	સસ-સસ
૨૮	સસ	અઠાવીસ.	સસ-સસ
૨૯	સસ	ઓગનતીસ.	સસ-સસ
૩૦	લ	તીસ.	સસ-સસ
૪૦	૫	ચેઆલીસ.	સસ-સસ
૫૦	૬૫	પચાસ.	સસ-સસ
૬૦	૭૫	સાઠ.	સસ-સસ
૭૦	૮૫	સીતેર.	સસ-સસ
૮૦	૯૫	એંસી.	સસ-સસ
૯૦	૧૦૫	નેવું.	સસ-સસ
૧૦૦	૧૧૫	સો.	સસ-સસ
૨૦૦	૨૨૫	બસો.	સસ-સસ
૧૦૦૦	૧૧૫	હજાર.	સસ-સસ

૭૩. એ સેવાએ ખીજા સંખેઆ ખતલાવનારા શખદો નાંમને ઠેકાંએ વપરાએછે; જેમકે:—સસ દોખત-જોડ; સસ બેવર-દસ હજાર; ૫૫ પંગ, અથવા ૬૬ નીમે-હરથું.

ક્રમ સંખ્યા વિશેષણ.

૭૪. ક્રમ સંખ્યાવાચક વિશેષણો એક હારની અંદર, ઠેકાંણું અથવા સંખ્યાની હદ ખતલાવેછે. જેમકે:—સસ ૫૨દુમ-પેહલવું; સસ દહીગર-ખીજું; સસ સેદીગર-તરીજું.

૭૫. કેવલ સંખ્યાવાચકના કોઈખી ખોલને છેડે ફી ઊમ, પ્રત્ય જોડાએઆથી તે ક્રમસંખ્યા વાચક થાએછે. તેહમાં સસ નખો.

સ્ત, સસ નજેસ્ત, સસ અવલન, અથવા સસ અવલા, સસ દહીગર, અથવા સસ દુદ, અને સસ સેદીગર, એ ખોલો અપ વાદ તરીકે વપરાએલાછે અને ખાકીના કાએદા પરમાંએછે. જેમકે—

- ૧ ફી 'સસ, સસ, સસ, સસ પેહલવું.
- ૨ ફી ફી, સસ, સસ ખીજું.
- ૩ ફી સસ, સસ તરીજું.
- ૪ ફી ફી, ફી, ફી ચોથું.
- ૫ ફી સસ ફી, સસ પાંચમું.
- ૬ ફી સસ ફી, સસ છઠું.
- ૭ ફી સસ ફી, સસ સાતમું.
- ૮ ફી સસ ફી, સસ આઠમું.
- ૯ ફી સસ ફી, સસ નવમું.
- ૧૦ ફી ફી, સસ દસમું.
- ૧૧ ફી ફી, સસ અગીઆરમું.
- ૧૨ ફી ફી, સસ બારમું.
- ૨૦ ફી ફી, સસ વીસમું.

૭૬. ઊપર લખી જણાવેલાં કેવલ સંખ્યા વિશેષણ તથા ક્રમ સંખ્યા વિશેષણોમાં સેમીટીકને મલતી સંખ્યા ૧૦ માં આંક સુધી પેહલવી પુસતકોમાં વપરાએલી આપણને મલી આવેછે, તે પછીની ખીજ મલતી નથી. પણ તે સંખ્યા અરખી ઊપરથી હમોએ પુ રી કંરેલીછે.

૭૭. ક્રમ સંખ્યા વિશેષણને સાદ પેહલવીમાં ફી ઊમ, પ્રત્ય વ

પરાએઓછે તે અવસ્તામાં 𐭠 કારાંત શખદને કેવલ સંખ્યાવાચક વિશેષણની નીશાંની 𐭠 લગાડેઆથી તેહેનો આકાર 𐭠૬૬ ફમ, થાએછે, તે ઊપરથી લીધામાં આવેલોછે. જેમકે :—અવસ્તા 𐭠૭૫૫ અશત-આઠ, તેહેનું 𐭠૬૬૫૫૫ અશતેમ-આઠમું, 𐭠૫૫૫ દસ-દસ, તેહેનું 𐭠૬૬૫૫૫ દસેમ-દસમું. શરસીમાં ક્રમસંખ્યા વિશેષણની એલામાત તરીકે જે 𐭠 ઓમ, વપરાએછે તે ઊપલાજ પ્રત્ય ઊપરથી બનેલોછે.

સર્વનાંમ.

૭૮. સર્વનાંમો નાંમની જગોએ વાપરેઆમાં આવેછે, અને તે ખોલનાર, સાંભલનાર અને જેહેને સારૂ કહેવામાં આવતું હોએ તેહેવા પુરૂશ અથવા વસ્તુને ખતલાવેછે, અને તેઓ વચ્ચેનો સંબંધ દેખાડેછે.

૭૯. સર્વનાંમો નીચે લખી જણાવેલા પાંચ વરગમાં વેહેઆ એલાંછે. ૧. 𐭠૭ 𐭠૫૭-૭૫૭ 𐭠૫૫૫ પુરૂષ વાચક સર્વનાંમ; ૨. 𐭠૭ 𐭠૫૭-૭૫૭ 𐭠૫૫૫૫૫ પ્રશ્નાર્થક સર્વનાંમ; ૩. 𐭠૫૫૫ 𐭠૭ 𐭠૫૭-૭૫૭ અન્વિત સર્વનાંમ; ૪. 𐭠૭ 𐭠૫૭-૭૫૭ 𐭠૫૫૫ નામ વાચક સર્વનાંમ; ૫. 𐭠૭ 𐭠૫૭-૭૫૭ 𐭠૫૫૫ વિશેષણાર્થક સર્વનાંમ.

પુરૂષવાચક સર્વનાંમ :—𐭠૭ 𐭠૫૭-૭૫૭ 𐭠૫૫૫.

૮૦. જે સર્વનાંમો ખોલનાર અથવા ખોલનારાઓને ખતલાવેછે તેઓને પ્રથમ પુરૂષ સર્વનાંમ કહેછે. જેઓ સાંભલનાર શખસ અથવા શખસોને ખતલાવેછે તેઓને દ્વિતીય પુરૂષ સર્વનાંમ કહેછે, અને જેઓ જે શખસ અથવા વસ્તુને સારૂ બએઆંન કરેઆમાં આવતું

હોએ તે શખસ અથવા વસ્તુને ખતાવેછે, તેઓને તૃતીય પુરૂષ સર્વનાંમ કહેછે.

પ્રથમપુરૂષ સર્વનાંમ.

૮૧. પ્રથમપુરૂષ સર્વનાંમ છ પરકારનાંછે અને તેઓની વીગત નીચે જણાવેઆ પરમાણેછે.

એકવચન.	બહુવચન.
૧. 𐭠 ૨-“હું”.	𐭠૭ રોમન-“હમો”.
૨. 𐭠૭ ઓમનમ.	𐭠૭૫ ઓમનીમ.
૩. 𐭠૭ ઓમન.	
૪. 𐭠૭ અવમ.	𐭠૭૫ અવમાન.
૫. 𐭠૭ અમ.	𐭠૭૫ અમાન.
૬. 𐭠 મ.	𐭠૭ માન.

૮૨. ઊપલાં સર્વનાંમો મધેનાં પેહલવાં એઆર સર્વનાંમો સેમીટીક ભાષાના જે સર્વનાંમો સાથે મલતાં આવેછે. તેહેમાં ૧ ૨-“હું” અને 𐭠૭ રોમન-“હમો”, એ સેમીટીક 𐭠૭ લી, અને 𐭠૭ લવ, અથવા લો સાથે મલેછે; અને 𐭠૭૫ ઓમનમ, 𐭠૭૫ ઓમન, અને 𐭠૭૫ અવમ, એ ઓ અથવા અવ સાથે મલેછે. પેહલવી ભાશામાં કેટલાએક સેમીટીક ખોલો વાપરતી વખતે જેમ ખોલની સેવટે 𐭠 વધારેઆમાં આવેલોછે, તે કાએદા પરમાણે 𐭠૭૫ તથા 𐭠૭૫૫ ની અંદર 𐭠 વધેલોછે, અને તે ઊપરાંત તેહેની સાથે પ્રથમપુરૂષની નીશાંન તરીકે અવસ્તાને મલતો 𐭠 મ, જોડેઆમાં આવેલોછે.

† લી, અને લો, એ પ્રથમપુરૂષ સર્વનાંમો ઊપર જ્યાંનાંમાં ખીજી તથા છઠી વીભક્તીમાં વપરાએલાંછે, અને ઓ, અથવા અવ પેહલવીમાંછે,

૮૩. આએ સર્વનાંમો મધે છતાં આંકવાલાં સર્વનાંમો નાંમ, વિશેષણ ક્રિયાપદ અને ખીજા અલ્પોની સાથે જોડાઈને લખેઆમાં આવેછે. જેમકે:—

દા ખ લા .

મમ્માન લામ મમ્માન લામ મમ્માન લામ મમ્માન લામ (વિરં) તું સારા વીચાર, સારા વચન, સારી કરણી આ ને સારી દીનવાલા શખસની હું ફરદાર છેઠાં. ફાલ્લુ કુ ૧૧૭
મમ્માન મમ્માન લામ મમ્માન લામ (વિરં) તે પેહલવી રાતે હું સરોશઅશોની હુરમાં પોહાયેઆ. કુ ૧૧૮
મમ્માન મમ્માન લામ મમ્માન લામ (કારં) હવે માહારી ઘણી સખત સીખાંમણ તુંને એજછે કે તું નમનતાઈ અને ફરમાંબરદારી કરજે. મમ્માન મમ્માન લામ મમ્માન લામ
મમ્માન લામ ફાલ્લુ લામ (વિરં) આએ આરાધના, દરૂન, આ ફરીગાંન, કીરીઆ, ચોખાઈ અને પવીતરાઈ જે આપણુ કરવામાં લાવીએછે તે ઈજદાને પોહાયેછે કે દેવાને? મમ્માન લામ
ફાલ્લુ લામ મમ્માન લામ (દીનં) આપણુ આદમીઆએ હા શીઆર રહેવું (જોઈએ) કે આપણુ ઈજદાની (તરફ) થી પાછા નહી રહીએ, અને દરૂનેની પુઠે નહી ચાલીએ. જો મમ્માન મમ્માન
મમ્માન લામ (કારં) હમારી ખાહેશછે કે તું તેહને હ મારી દરબાર ખાતે મોકલે. ફાલ્લુ લામ મમ્માન લામ

(વનં ૨) તાહારી આએ દુનીઆંને હું ફરાખી આપું. ફાલ્લુ લામ
ફાલ્લુ લામ (વિરં) હું એક જગો આગલ ગીઆ (તાંહાં) તે સખીનાં રવાંનને મેં જોઈઠાં. ફાલ્લુ લામ
ફાલ્લુ લામ (વનં ૧૯) સી રીતે તેઆથી હું કહું? ફાલ્લુ લામ લામ (દાદં) જેહારે શેહરેવર મહીને હું શીરાજમાં આવેઆ. ફાલ્લુ લામ
ફાલ્લુ લામ (વનં ૨) આદમીઆ મધેથી પે હેલાં મેં તેહની સાથે પુછપરછ કીધી. ફાલ્લુ લામ
ફાલ્લુ લામ (વિરં) એક જગો આગલ હું ગીઆ (તાંહાં) મેં કેટલાંએક આદમીનાં રવાંનને જોએઆં. ફાલ્લુ લામ
ફાલ્લુ લામ (વનં ૨૨) હું જે અહુરમજદ છેઠાં, (અને) હું જે લલો પેદાનો કરનાર છેઠાં. મમ્માન લામ
ફાલ્લુ લામ (વનં ૨૨) દુનીઆંની પર વરશી હું તાહારીથી કબુલ કરું. ફાલ્લુ લામ
ફાલ્લુ લામ (પુનં) તમોને મેં ઘણી સરસ, સંપુરાણ મનસકતી આપીછે. મમ્માન લામ
ફાલ્લુ લામ (વનં ૧૯) કી હા સખુનથી તું મહુને દુર કરશે? ફાલ્લુ લામ
ફાલ્લુ લામ (દીનં) હમોને આ રીત સારી લાગેછે કે આએ વસતુ મેહનતથી હમો પોતે પેદા કરીએ. ફાલ્લુ લામ
ફાલ્લુ લામ (વનં ૧) હું જે અહુરમજદ છેઠાં તે મેં ઘણું સરસ પેદા કીધું. મમ્માન લામ
ફાલ્લુ લામ (વનં ૧૯) પુરી દાંનાઈ

(અનં આદ૦) સારી ખસલતનો તથા દરસ્ત અંદામનો અને અનુભવ વાલો પુરૂષ જો કણુ અદના હોએ તોએ પણ તું તેહેને દામા દ કરજે. ۱ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ (દાદ૦) જોકે તમોએતો તે દોસતીને અરથે લખેલું છે તોપણ મહુને (તે) કદાજ લાગે છે.

૯૦. પુરૂષ સર્વનાંમો મધે ۱۰, ۱۰, ۱۰, ۱۰, ۱۰, ۱۰, ۱۰, ۱۰, ۱۰, ۱۰ અને ۱۰ એ સર્વનાંમો વીલકતીને લગતા હરશે આસપાસ આવેઆ વગર સંઘલાં રૂપોમાં વપરાએ છે.

પ્રશ્નાર્થક સર્વનાંમ :— ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰

૯૧. પ્રશ્નાર્થક સર્વનાંમો સવાલ પુછવાના કારણસર વાપરેઆ માં આવે છે, અને તેઓની વીગત નીચે જણાવેઆ પરમાણે છે.

૧. ۱۰ મવન—કોણ.
૨. ۱۰ કદામ—કોણ, કીહું.
૩. ۱۰ કદાર— ” ”
૪. ۱۰ મેમન—શું ?
૫. ۱۰, ۱۰ ચેમ—કાંએ ?
૬. ۱۰ આગ—કાંહાં ?
૭. ۱۰ અહમત—કહારે ?
૮. ۱۰ ચેગુન—કેમ, સી રીતે ?
૯. ۱۰ ચંદ—કેટલું ?

૯૨. આએ સર્વનાંમો મધેનું પેહલું સર્વનાંમ પુરૂષને લાગે છે અને તે વાક્ય રચનામાં નાંમની આગલ ઈઆ પાછલ ખેહુ રીતે

મેલેઆમાં આવે છે. ખીજું અને તરીજું સર્વનાંમ પુરૂષ અને ચીજ એ ખેહુને વાસતે વાપરેઆમાં આવે છે. ચોથું સર્વનાંમ ચીજને લગાડેઆમાં આવે છે. પાંચમું કારણ અથવા સખખ ખતલાવ્યા સારૂ વાપડે છે. છઠું મક્કાન અથવા કેકાણું ખતલાવે છે. સાતમું વખતને ખતલાવે છે. આઠમું રીત અથવા તરીકો ખતલાવ્યા સારૂ વાપડેઆમાં આવે છે, અને નવમું સંખ્યા અથવા હદ પુછવા સારૂ લખેઆ અથવા ખોલેઆમાં આવે છે. જેમકે :—

દા અ ભા .

۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ (વનં ૨૦) પરહેજ કરનારાં આદમીઓ મધેથી કોણે સારી પરહેજ કરી જાણી ? ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ (વીરં) અરે તું કોણે અને કોણ સાથે સંબંધ રાખનાર છે ? ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ (વનં ૮) ઓ પેદાના કરનાર દેવ કોણે ? અને દેવની આરાધના કરનાર કોણે ? ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ (દીનં) હું કોણ છેહાં ? આદમી છેહાં કે દેવ ? ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ (વીરં) આએ કેહી જગો અને આએ કીહાં માંણસો છે ? ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ (કારં) તું કીહાં ખાંનદાંનની યુનીઆદનો છે ? ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ (યુનં) આગલ કોણને પેદા કીધું હવને કે ખદનને ? ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ (વનં ૭) તે હની સખ કેહી છે ? ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ (વનં ૭) ઓ અહુરમઝ

ભાગ-૩ ૧-૩૩ ૧૧ થ ૩૩ ૩૩૩૩ * * ૩૩૩૩ (વીર૦) મેં તે
ઓરતોનાં રવાંનને જોએઆં કે જોએએ ખાવંદને સરદાર તરીકે
ગણેઆ હતા. ૩૩ ૩૩ ૩૩૩૩ ૩૩૩૩ ૩૩૩૩ ભાગ-૪ ૬૪
જાહેલા ભાગ ૩૩૩ ૩૩૩૩ ભાગ-૫ (દીન૦) મેં તેઓનાં રવાંન
ને જોએઆં કે જોએએ હમેશ દીનને ઈઆદ રાખી અને ખોદાની
આરાધના કીધી તથા શરમાવી. ૩૩૩૩ ભાગ-૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬
ભાગ-૭ (કાર૦) તે સપનો જે મેં જોએએ તે સાચો થડેએ. ૬૬
૬૬૬૬ ૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ (વન૦ ૧૯) એ
(અંધરેમેનીએ) જે (કાંમ) તું પોતે નહી કરી સકે તે તું હમેને ૫
રમાવેછે. ૬૬૬૬૬૬ ૬૬ ૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬ (દાદ૦)
તમારાં કાગજની અંદર જે લખી જણાવેજિંચ.

નાંમવાચક સર્વનાંમ :— ૬૬ ૬૬-૬૬૬૬ ૬૬૬૬

૯૬. નાંમવાચક સર્વનાંમની અંદર પ્રસપવીચક સર્વનાંમોને
ગણેલાંછે અને તે ખે પરકારનાંછે, તેહમાં એક અવસ્તાને લગતાં અ
ને ખીજાં સેમીટીકને લગતાંછે, જેહની વીગત નીચે જણાવેઆ પ
રમાણેછે.

૧. ૬૬ ખુદ—પોતે.
૨. ૬૬૬૬ ખેશ.
૩. ૬૬૬૬ ખેનપશમન.
૪. ૬૬૬૬ નપશમન.

૯૭. ઊપલાં શર્વનાંમો મધે ૬૬ ખુદ, અને ૬૬૬૬ ખેશ, એ
અવસ્તાના ૬૬૬૬ “પોતે” અને ૬૬૬૬૬૬ “પોતાનું” ખોલો

ઊપરથી લીધામાં આવેલાંછે. જે ઊપરથી શરસીમાં ૬૬ અને
خوش, ખોલો ઊપલાજ અરથને વાસ્તે વાપરેઆમાં આવેલાંછે.
૬૬૬૬ ખેનપશમન, અને ૬૬૬૬ નપશમન, ખોલો સેમીટીક
નપશ ઊપરથી ખુનેલાંછે, હેને મલતો અરખીમાં ૬૬૬૬ ખોલ વ
પરાએછે. ૬૬૬૬ અને ૬૬૬૬ આએ ખે આકારોમાંનો પેહલ્લો
ઘણું કરીને ૬૬ ની માફક કરીને અરથે વાપરેઆમાં આવેછે,
અને ખીજો ૬૬૬૬ ની જગાએ સંબંધ ખતલાવનારાં વિશેષણ ત
રીકે વપરાએલાંછે. જેમકે :—

દાખલા.

૬૬૬૬ ૬૬૬ ૬૬ ૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ (વન૦ ૧૯)
એ જરતોસત તું પોતે પદ આએ અહુરમજદની પેદાએશને.
૬૬૬૬ ૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ (વન૦ ૧)
આદમીએ પોતે શકમંદછે અને વલી ખીજાએને શકમંદ કરેછે.
૬૬૬૬ ૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ (વીસ૦ ૨૧) જે પોતાની
દીઆંતતની અંદર એખો હોએ. ૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬
૬૬૬૬ ૬૬૬૬ (ઈજ૦ ૮) પોતાની પેદાએશને નેકીમાં સકતીવાંન
કર. ૬૬ ૬૬ * * ૬૬ ૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬
૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ (કાર૦) તું પોતે જાણેછે કે અ
રદવાંન હું અને તું કરતાં તન-રવાંન અને દોલતમાં વધારે સકતી
વાંનછે. ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬૬૬ (ઈજ૦) હું પોતે તુંહુંને
આપું. ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ (ઈજ૦ ૩૦) એરલે
જે તેઓ પોતે ગુનાહ અને સવાખ વીરો ખોલેઆ. ૬૬ ૬૬૬૬

પ્રથમ ૧૯૧ પાંચ જુદા જુદા જુદા જુદા જુદા (દીન૦)
હોમોને તે રીત સારી લાગે છે કે આએ વસ્તુ હોમો પોતાની મેહનતથી
પેદા કરીએ. ૧૯૨ પાંચ ૧૯૩ પાંચ ૧૯૪ પાંચ ૧૯૫ પાંચ (દાદ૦)
કેમકે તમોએ મહુને પોતાના કરતાં મોડાટા સરદારનું નામ આપેલું
છે. ૧૯૬ પાંચ ૧૯૭ પાંચ ૧૯૮ પાંચ ૧૯૯ પાંચ ૨૦૦ પાંચ ૨૦૧ પાંચ ૨૦૨ પાંચ
(દીન૦) હું પોતાને વાસ્તે બાંધું છેડું, કારણ કે અહુરમઝદ
દ મોદાની તરફથી હું આવેલો છેડું.

૯૮. ઊપલાં સર્વનાંમો મધેનાં જાન ની મહવાડે ૫૭ શ, જોડા
એઆથી તે સંબંધ ખતલાવનારું વિશેષણ થાએ છે, અને ૫૭૫
ની જગાએ વાપરેઆમાં આવે છે. જેમકે:— ૫૭૬ ૫૭૭ ૫૭૮ ૫૭૯
૫૮૦ (દીન૦) તેહનું પોતાનું એક નામ અહુરમઝદ. ૫૮૧
૫૮૨ ૫૮૩ ૫૮૪ ૫૮૫ (દીન૦) પોતાની જાતી કરણીએ
પરહેજથી રહેડું. એ સેવાએ કેટલીએક વેલા ૫૮૬ અને ૫૮૭
ને બદલે ૫૮૮ ૫૮૯ તથા ૫૯૦ ૫૯૧ વાપરેઆમાં આવે છે. જેમકે
૫૯૨ ૫૯૩ ૫૯૪ ૫૯૫ ૫૯૬ ૫૯૭ ૫૯૮ ૫૯૯ ૬૦૦ ૬૦૧ ૬૦૨ ૬૦૩ (કાર૦) પોતાની જુ
જોરગીને નહી (જુજોરગી) હોએ તેમ ગણ. ૬૦૪ ૬૦૫ ૬૦૬
૬૦૭ ૬૦૮ ૬૦૯ ૬૧૦ (૫૬૦ નાંમે૦) સાચવટે કરી પોતાને
ખોલ્લો રાખજે. હોને મલતું શરસીમાં વાપરેઆમાં આવે છે.

૯૯. કેટલીએક વેલા ૬૧૧ પોલતરીજા પુરૂષનાં સર્વનાંમ તરી
કેળી વાપરેઆમાં આવે છે. જેમકે:— ૬૧૨ ૬૧૩ ૬૧૪ ૬૧૫ ૬૧૬ ૬૧૭ ૬૧૮ ૬૧૯ ૬૨૦
૬૨૧ ૬૨૨ ૬૨૩ ૬૨૪ ૬૨૫ ૬૨૬ ૬૨૭ ૬૨૮ ૬૨૯ ૬૩૦ ૬૩૧ ૬૩૨ ૬૩૩ ૬૩૪ ૬૩૫ ૬૩૬ ૬૩૭ ૬૩૮ ૬૩૯ ૬૪૦
(વીર૦) ખરશતરો માથાનું ભેળું ખાતાં હતાં અને વારેવાર

તેહનાં બદનને દાંતમાં પકડીને ગોશતને ગરી જતાં હતાં. ૬૪૧
૬૪૨ ૬૪૩ ૬૪૪ ૬૪૫ ૬૪૬ ૬૪૭ ૬૪૮ ૬૪૯ ૬૫૦ (ઈજ૦) તેઓને હું ઈઆદ કરું તે
ઓનાં નાંમે કરી.

વિશેષણાર્થક સર્વનાંમ:— ૬૫૧ ૬૫૨ ૬૫૩ ૬૫૪ ૬૫૫ ૬૫૬ ૬૫૭ ૬૫૮ ૬૫૯ ૬૬૦

૧૦૦. વિશેષણાર્થક સર્વનાંમની અંદર દર્શક સર્વનાંમ, દર્શક
શબ્દો અને અનિયમિત સર્વનાંમો ગણેઆમાં આવેલાં છે.

દર્શક સર્વનાંમ.

૧૦૧. દર્શક સર્વનાંમ, જે વસ્તુ આપણી વીચાર સકતીથી અ
થવા ઈદ્રિઓની મારફતે આપણને દેખાએ છે તેહને ચાકસ ખતલા
વ્યા સાડ વાપડેઆમાં આવે છે, જેઓની વીગત નીચે લખી જણા
વેઆ પ્રમાં છે.

૧.	જાન	રજોમન—એ, આએ,
૨.	જાન	જોમન— „
૩.	અફ, એ	અફ, એ— „
૪.	એમ	એમ— „
૫.	અના	અના— „
૬.	જક	જક— તે.
૭.	વરમન	વરમન— „
૮.	હોમો	હોમો— „

૧૦૨. ઊપલાં સર્વનાંમો મધે જાન, જાન, અફ, એ, અને
જા એ સર્વનાંમો નજદીકની ચીજ ખતલાવ્યા સાડ વાપરેઆમાં
આવે છે, અને અફ એ નજદીક અથવા દુર એ ખેહુને લગાડેઆ
આમાં આવે છે. એ સેવાએનાં ખીજાં સર્વનાંમો દુરની વસ્તુ ખત

જાણીએ જાણીએ ૧૫ ૧૫ ૧૫ (અનં આનં) જેમ એક
પરંદું એક જાડ ઊપરથી ખીજાં જાડ ઊપર ખેસેછે તે પરમાણુ
આએ દુનીઆની દોલતછે. જાણીએ જાણીએ જાણીએ જાણીએ
જાણીએ જાણીએ (વીરન) હું એક જગો આગલ ગીચો તાંહાં હું એ
એક મરદનાં રવાંનને જોઈશું.

૧૦૫. જેમ પેહલવીમાં અનિયમિત દર્સક શબ્દને સાડ ૭ અ
થવા ૮ વપરાયેલોછે, તેમજ શરસીમાં ૯ વપરાયેલો.

અનિયમિત વિશેષણાર્થક સર્વનાંમ.

૧૦૬. અનિયમિત સર્વનાંમોની વીગત નીચે લખી જણાવેઆ
પરમાણુછે.

૧	જાણીએ	હરએક, દરએક.	૧૭	જાણીએ, જાણીએ	સઘલું.
૨	જાણીએ	"	૧૮	જાણીએ	"
૩	જાણીએ	કોઈ.	૧૯	જાણીએ-જાણીએ	"
૪	જાણીએ	કાંઈ.	૨૦	જાણીએ	ખીજું.
૫	જાણીએ	કોઈ, ચીજ.	૨૧	જાણીએ	"
૬	જાણીએ	કોઈ, કાંઈ.	૨૨	જાણીએ	"
૭	જાણીએ	કાંઈ, કોઈ.	૨૩	જાણીએ	ખેડું.
૮	જાણીએ	દરએક, કોઈખી.	૨૪	જાણીએ	"
૯	જાણીએ	કોઈ પણ, કોઈખી.	૨૫	જાણીએ	એટલું, કેટલું.
૧૦	જાણીએ	"	૨૬	જાણીએ	કેટલુંએક.
૧૧	જાણીએ	દરએક, કોઈખી.	૨૭	જાણીએ	કેટલુંએક.
૧૨	જાણીએ	કોઈ પણ.	૨૮	જાણીએ	"

૧૩	જાણીએ	કાંઈ પણ.	૨૯	જાણીએ	એખલું.
૧૪	જાણીએ	"	૩૦	જાણીએ	"
૧૫	જાણીએ	"	૩૧	જાણીએ	"
૧૬	જાણીએ	દરએક.	૩૨	જાણીએ	"

૧૦૭. ઊપલાં સર્વનાંમો મધેનું પેહલવું સર્વનાંમ જાણીએ કના—
સેમીટીક કલ ને મલતુંછે જેહનો અરથ “સંઘલું” અથવા “દર
એક” નો થાયેછે. એને મલતું અરખીમાં કલ અથવા કલિ છે.
ખીજું સર્વનાંમ જાણીએ હર, વપરાણમાં ઘણું કમ આવેલુંછે અને તે
અવસ્તાના જાણીએ “સંઘલું” ખોલ ઊપરથી ખનેલુંછે, જે ઊપર
થી હાલની શરસીમાં ઊપલા અરથને વાસ્તે જ વપરાયેછે. તરી
જું સર્વનાંમ જાણીએ અદશ, સેમીટીક અઈશ ને મલતુંછે, સેમીટીક
ઈ નો ઊચ્ચાર ઘણુંકરીને પેહલવીમાં દ સાથે બદલ થાયેછે. જેમ
અઈશ ખોલ સેમીટીકમાં પુરશ, અથવા શખસ, ને અરથે વપરાયેલો
છે તેમજ તે પેહલવીમાંખી રહેલોછે. ચોથું સર્વનાંમ જાણીએ સેમીટીક
મનકુમને ખરોખર મલતુંછે. પાંચમું સર્વનાંમ, જાણીએ ચેશ, વપ
રાણમાં ઘણું કમછે. એ સર્વનાંમ અવસ્તાના જાણીએ “કોઈ” ખોલ
ઊપરથી ખનેલુંછે, જે ઊપરથી પાજંદમાં જાણીએ અને શરસીમાં જાણીએ
ખોલો ઊપલા અરથને સાડ વપરાયેલાછે. છઠ્ઠા આંકવાલું સર્વનાંમ
જાણીએ પાજંદ જાણીએ તથા શરસી જાણીએ ને મલતુંછે. સાતમાં આંકવાલું
સર્વનાંમ જાણીએ સહુચ, જાણીએ, અને જાણીએ એ ખે ખોલો નો
ડાઈને ખનેલુંછે. આઠમાં આંકવાલું સર્વનાંમ જાણીએ અવસ્તાના,
જાણીએ “દરએક” અથવા “હરકાંઈ” ખોલ ઊપરથી ખ

નેલું છે. જેહમાં 𐭠𐭡 અને 𐭠 એવા બે લોગતો વપરાયેલા છે, તેહમાં 𐭠𐭡 અવસ્તાના 𐭠𐭡𐭠𐭡 ને મલતો છે અને 𐭠 અવસ્તાના 𐭠𐭡, નો ખનેલો છે. 𐭠𐭡𐭠𐭡 ઊપરથી કાંઈએક ફેરફાર થઈને નવ અને દસમાં આંકવાલાં સર્વનાંમ 𐭠𐭡𐭠𐭡 તથા 𐭠𐭡𐭠𐭡 ખનેલાં છે, તે મધે પેહલવાંમાં 𐭠 ને બદલે 𐭠 થયેલો છે, અને બીજામાં 𐭠 ને બદલે 𐭠 થયેલો છે. અગીઆરમાં આંકવાલું સર્વનાંમ 𐭠𐭡𐭠𐭡 ચીકામચફ, 𐭠𐭡, 𐭠 અને 𐭠 એ ત્રણ શબ્દો મલીને ખનેલું છે, તેહમાં ફેરફાર માતર આએજ થાયેલો છે કે 𐭠𐭡 ની અંદરનો 𐭠 નીકલી જઈને 𐭠 ને બદલે 𐭠 થયેલું છે. બારમાં આંકવાલું સર્વનાંમ 𐭠𐭡𐭠 અદશીય, 𐭠𐭡, 𐭠, અને 𐭠 એ ત્રણ શબ્દો જોડાઈને ખનેલું છે, તેહમાં 𐭠નો અર્થ થ “કોઈ” 𐭠નો અર્થ “એક” અને 𐭠નો અર્થ “બી” અથવા “પણ” નો થાયેલો છે, અને એ સર્વનાંમ પુરૂશને વાસતે વપરાયેલું છે. તેરમાં આંકવાલું સર્વનાંમ 𐭠𐭡𐭠 મનદુમીય, ઊપલીજ વીગતને મલતું છે, અને તે બેજાંન પદારથને સારૂ વપરાયેલું છે. ચરિદ અને પંદરમાં આંકવાલાં સર્વનાંમ 𐭠 ની સાથે 𐭠 અથવા 𐭠 જોડાઈને ખનેલાં છે, એમાં 𐭠 એ સેમીટીકને મલતો બોલ છે. સોલમાં આંકવાલું સર્વનાંમ 𐭠 કાદમન, સેમીટીક છે, એને મલતું અરબીમાં 𐭠 મલે છે. સતરમાં આંકવાલું સર્વનાંમ 𐭠 હરવેરુપ, અથવા 𐭠 હરવેસંપીન, અવસ્તાના 𐭠 અને 𐭠 એ બે બોલો જોડાઈને ખનેલું છે. આએ સર્વનાંમને છેડેના 𐭠 ની જગાએ 𐭠 બદલ થવાથી અઠારમાં આંકવાલું સર્વનાંમ ખનેલું છે. આગનીસમાં આંકવાલું

સર્વનાંમ 𐭠 અથવા 𐭠 હમા, “સઘલું” અવસ્તાના 𐭠 બોલ ઊપરથી નીકલેલું છે, જે ઊપરથી શરસીમાં 𐭠 અથવા 𐭠 એ બોલો ઊપલાં સર્વનાંમની જગાએ વપરાયે છે. વીસમું સર્વનાંમ 𐭠 આવાની, “બીજું” અવસ્તાના 𐭠 બોલ ઊપરથી ખનેલું છે, જેહને મલતું પાજંદ 𐭠 છે. જે કાએદાથી અવસ્તાનો 𐭠 પેહલવીમાં 𐭠 સાથે બદલ થાયેલો છે, તેજ કાએદાથી 𐭠 ની અંદર 𐭠 ને બદલે 𐭠 વપરાયેલો છે. એકવીસમાં આંકવાલું સર્વનાંમ 𐭠 હાંન, અવસ્તાના 𐭠 અથવા 𐭠 બોલ ઊપરથી નીકલેલાં હોએ હેલું ધારેઆમાં આવેલો છે. બાવીસમાં આંકવાલું સર્વનાંમ 𐭠, સેમીટીક દસીક સર્વનાંમ 𐭠 અને 𐭠 મલીને ખનેલું છે. ચોવીસમાં આંકવાલું સર્વનાંમ 𐭠 કનાદો, 𐭠 અને 𐭠 એ બે લોગતોની જોરણીથી ખનેલું છે. પચીસમાં આંકવાલું સર્વનાંમ 𐭠 અંદ, અવસ્તાના 𐭠 બોલ ઊપરથી નીકલેલું છે, અને તે ઊપરથી પાજંદ તથા શરસીમાં 𐭠, 𐭠, વપરાયે છે. છવીસમાં આંકવાલું સર્વનાંમ 𐭠 અવસ્તાના 𐭠 બોલને મલતું છે. શરસીમાં 𐭠 એવો બોલ આએ સર્વનાંમની જગાએ વપરાયે છે તે ઊપલાજ લોગત ઊપરથી લીધામાં આવેલો છે. સતાવીસમાં આંકવાલું સર્વનાંમ 𐭠 𐭠 અંદ ચંદ, પચીસ અને છવીસમાં આંકવાલાં બે સર્વનાંમો જોડાઈને ખનેલું છે, એજ પરમાણે અવસ્તામાંબી 𐭠. 𐭠 એ બોલો ઊપલા અરથને સારૂ વપરાયેલા વારે ઘડીએ જોએઆમાં આવેલો છે. અઠાવીસમું સર્વનાંમ 𐭠 અથવા 𐭠 વીચાર કરીને જોતાં 𐭠 “એક”, અને 𐭠 “ફેરલું” એ

ખે ખોલો જોડાઈને બનેલું છે. જોગનતીસ અને તીસમા આંકવાલાં સર્વનાંમો ફાલખ તથા ગમલખ અવસ્તાના મુખ્ય ખોલ ઊપરથી બનેલાં છે, તેહમાં મુખ્ય ને બદલે ખૂ થાયેલું છે, અને તેહેને ફાલ તથા ગમલ પ્રત્યે લગાડેઆમાં આવેલાં છે. એકતીસમું સર્વનાંમ મુખ્ય તંનીહ, અવસ્તાના મુખ્ય ખોલ ઊપરથી બનેલું છે. જે ઊપરથી શરસી ફાલ થાયેલું છે. બતરીસમું સર્વનાંમ મુખ્ય એ ૧૧ અને ૨ એવા ખે શખદો જોડાઈને બનેલું છે જેહેનો અરથ “એક તંન” નો થાયે છે. આએ સર્વનાંમો એખારતમાં કેહેવી રીતે વપરાયેલાં છે તેહેના દાખલાઓ હમો અતરે પરગટ કરીએ છે.

દા ખ લા .

૧૦ ૧૫૭૫ ૫૭૫ ૧૫૫૫ ૧૫૫૫ ૧૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫
 ૧૫૫૫૫૫ (દીન૦) દરએક માંણશ જે ગુજરેલું હોએ તેથી પોતે દુર રહે. ૫૭૫ ૭૫૫ ૫૫૫૫૫ ૫ ૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫
 ૧૫૫૫ ૫ ૫૫૫ ૫૫ (વીર૦) કારણ કે દરએક (માંણશ) જેહેનું હું
 ૧૫ પાપ કરતાં તરાણ સરોશોચરનાંમ ભાર વધારે (હોએતો) તે ખેહે
 શતી છે. ૧૫૫૫ ૧૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫૫ ૧૫ ૫૫૫ ૫૫૫
 (ઈજ૦ ૨૮) દરએક જાણ નેકીથી વાકેફકાર કેઆરે થસે? ૧૫૫૫
 ** ૫ ** ૧૫૫૫ ૫૫ ૧૫૫૫ ** ૫૫૫૫૫ ૫૫૫ ૧૫૫૫૫૫
 ૫૫૫૫ ૧૫૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫ ૫ ૫૫૫૫ (દાદ૦) કે તમોએ હ
 રએક તરેહથી વગર મોહોતાને અને દરએક ઈદછથી વગર ધાસ
 તીએ રહેવા સારૂ દીનની ખાહેશને લગતા જવાબ મેલવવા થકી સ
 વાલો લખેઆ છે. ૫૫૫૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫૫૫ ૫

૧૫૫૫ (કાર૦) તે પુરુશના ૫૨૪ દેમાંનો કોઈ દુનીઆની
 પાદશાહીએ પોહોચસે. ૫૫ ૫૫૫ ૧૫૫૫ ૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫
 ૧૫૫૫૫૫ (વન૦ ૪) કોઈ શખસ તરાણે (ગુનાહ) ની, ગુજારેશ કે
 રેતો એકનીખી ધાસતી રાખવી નહી. ૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫
 ૧૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫ (અન૦ આ૦) જેમ જંગલમાં વા
 ઘ કોઈખી શખસથી ખીહીતો નહી તેમ. ૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫
 ૫૫૫ ૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫
 (અન૦ આ૦) જો તું ચાહતો હોએ કે કોઈથી ગાલ નહી સાંભલે
 તો તું કોઈને ગાલ દેતોમાં. ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫
 ૫૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫ (દાદ૦) વલી જેહેમાં કાંઈ નથી તેહેને હું આ
 એ રીતે પરતું મેલું છું. ૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫
 ૫૫૫ ૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫ (અન૦ આ૦)
 જેમ એક વિધવા આરત (કે) જેહેની પાસેથી કોઈ શખસ કાંઈ ચીજ
 લીએ તેહેને તે કાંઈજ કરી સકે નહી. ૧૫૫૫ ૧૫૫૫ ૧૫૫ ૫૫
 ૧૫૫૫ ૫૫ ૧૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫ (દીન૦)
 આએ બદનને એવી રીતે રાગે કે બદનને વાસતે રવાંનને
 કાંઈ દુખ નહી પોહોચે. ૧૫ ૫૫૫૫ ૫૫ ૧૫૫ ૧૫૫
 ૧૫૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫૫ (વન૦ ૩) રોશને
 કહેલું છે કે કોઈ શખસ જાણે કે સગદીદ થએલો નથી તો તેણે હો
 શીઆરી રાખવી ધરાવત છે. ૧૫૫ ૧૫ ૫૫૫ ૫૫ ૫૫૫
 ૧૫૫૫૫ (ઈજ૦ ૯) તું તેહેને હરેક વસ્તુ આપવા જોગ આપે છે.
 ૧૫૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫૫ ૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫ ૫૫

૧૧૨. પેહલવી ભાષામાં અવસ્તા અને સેમીટીક એ બેહુ ભાષાનાં ધાતુ વાપરેઆમાં આવેલાં છે, તેહમાં જે ધાતુઓ અવસ્તા મધેથી લીધેલાં છે તેઓને સામાન્યરૂપની હાલતમાં લાવવાને સાડ ખે રીત વાપરેલી છે, એક અસ્તાનાં અસલ ધાતુનો ભુતકરૂંદત ખનાવીને તેહમાંથી તે કરૂંદતનો પ્રત્યક્ષ કાઢાડી નાંખી તેહને ખદલે સામાન્યરૂપનો પ્રત્યક્ષ મેલીને તથા ખીન્નું અસલ જંદનાં ધાતુને ૧૧૦ અથવા ૧૧૭ પ્રત્યક્ષ લગાડીને તેહનું સામાન્યરૂપ ખતાવેલું છે. જેમકે:—અવસ્તાનો ભુતકરૂંદત ખાધેલું, જાણેલું, ચાલેલું; તે ઊપરથી પેહલવી સામાન્યરૂપ ખાધેલું, જાણેલું, જાણેલું, જાણેલું જાણેલું ચાલેલું, અથવા દોડેલું; તેમજ અવસ્તાનું ધાતુ-લગાડ તપેલું, આપેલું, થયેલું, પુછેલું, એખતીઆર કરેલું; તે ઊપરથી પેહલવી સામાન્યરૂપ તપેલું, આપેલું, પુછેલું, અને એખતીઆર કરેલું.

૧૧૩. ક્રિયાપદ.

૧૦૮. જે શબ્દની મારફતે કોઈખી જાતનું કાંમ અથવા સ્થિતિની આપણને સહમજ મલે છે તેહને ૧૧૩ અથવા ક્રિયાપદ કરીને કહે છે. જેમકે—૧૧૩ તે કરે છે, ૧૧૪ તે ખલે છે, ૧૧૫ તે ચાલે છે, ૧૧૬ તે રેહે છે, ૧૧૭ હો, ૧૧૮ થએઓ, ઈ.

૧૦૯. ક્રિયાપદનો અસલ લોગત જેહને ખીજા પ્રત્યયો લાગીને જુદાં જુદાં રૂપો ખને છે તેહને ૧૧૯ ઈઆને ધાતુ કરીને કહે છે, અને તેહની સહમજ ખતલાવવા સાડ ધાતુ કરીને ખીજા પુરુશ એકવચન ને વાસતે વપરાવું સા રૂપ છે; જેમકે—૧૧૯ હો, ૧૨૦ થા, ૧૨૧ કર, ૧૨૨ જાણ.

૧૧૦. ધાતુઓની સેવડે ૧૧૩ તથા ૧૧૭ એવા બે પ્રત્યયો લગાડેઆથી તેહનું સામાન્યરૂપ ખને છે; જેમકે—૧૧૩ થયું, ૧૧૭ પુછેલું, ૧૧૯ કાપેલું.

૧૧૧. પેહલવી ભાષામાં અવસ્તા અને સેમીટીક એ બેહુ ભાષાનાં ધાતુ વાપરેઆમાં આવેલાં છે, તેહમાં જે ધાતુઓ અવસ્તા મધેથી લીધેલાં છે તેઓને સામાન્યરૂપની હાલતમાં લાવવાને સાડ ખે રીત વાપરેલી છે, એક અસ્તાનાં અસલ ધાતુનો ભુતકરૂંદત ખનાવીને તેહમાંથી તે કરૂંદતનો પ્રત્યક્ષ કાઢાડી નાંખી તેહને ખદલે સામાન્યરૂપનો પ્રત્યક્ષ મેલીને તથા ખીન્નું અસલ જંદનાં ધાતુને ૧૧૦ અથવા ૧૧૭ પ્રત્યક્ષ લગાડીને તેહનું સામાન્યરૂપ ખતાવેલું છે. જેમકે:—અવસ્તાનો ભુતકરૂંદત ખાધેલું, જાણેલું, ચાલેલું; તે ઊપરથી પેહલવી સામાન્યરૂપ ખાધેલું, જાણેલું, જાણેલું, જાણેલું જાણેલું ચાલેલું, અથવા દોડેલું; તેમજ અવસ્તાનું ધાતુ-લગાડ તપેલું, આપેલું, થયેલું, પુછેલું, એખતીઆર કરેલું; તે ઊપરથી પેહલવી સામાન્યરૂપ તપેલું, આપેલું, પુછેલું, અને એખતીઆર કરેલું.

૧૧૨. ફેરલાંએક ધાતુને સામાન્યરૂપની હાલતમાં લાવતી વખતે ધાતુ અને સામાન્યરૂપનો પ્રત્યક્ષ ૧૧૩ ની વચ્ચે ૭ સ, વધારેઆમાં આવેલો છે. જેમકે:—૧૧૩ દોડ, તેહનું ૧૧૩૭ દોડેલું, ૧૧૩૮ ચાલ, તેહનું ૧૧૩૭૮ ચાલેલું; વધી ફેરલાંએક ધાતુઓને સામાન્યરૂપની હાલતમાં લાવતી વખતે ૭ ની આગલ વધારાની ૭ ઈ, દાખલ થાએલી છે. જેમકે:—૧૧૩ ચાલ, તેહનું ૧૧૩૭૮ ચાલેલું, ૧૧૩૮ જાણ, તેહનું ૧૧૩૭૮ જાણેલું; એ સેવાએ થોડાંએક સામાન્યરૂપોમાં ધાતુ અને સામાન્યરૂપનું પ્રત્યક્ષ ૧૧૩ ની વચ્ચે ૭ સ, ને ખદલે ૭ આ, વપરાએલો જોઆમાં આવે છે. જેમકે:—૧૧૩ પ્રડ,

એમાં અવસ્તાનું ધાતુ ૧૦૫ છે. અને તેહની આગલ ૫ ઊપસર્ગ સરીકે આવેલો છે. તેહનું ૧૧૫૧૦૫ પડવું, ૧૧૬૧ ઊભો રેહ, તેહનું ૧૧૫૧૧૬૧ ઊભું રેહવું.

૧૧૩. જંદનાં ધાતુની સેવટે જો દંતસ્થાનનો કોઈ અક્ષર આ વેલો હોય છે તો તેહને સામાનીઅરૂપનો પ્રત્ય ૧૧૦ લાગતી વખતે તે બદલાઈને ૭ થાય છે. જેમકે:—**و** પાંધવું, તેહનું ૧૧૫૧; **و** ઊગવું, તેહનું ૧૧૫૧; **و** સુંદર બનવું, તે ઊપરથી ૧૧૫૧.

૧૧૪. જંદ ભાષાને લગતાં જે ધાતુની સેવટે કોઈબી સ્વર આવે લો હોય અને તેહની પાસે જો વધારાનો ૭ દાખલ થયેલો નહી હોય તો, તે ધાતુને સામાનીઅરૂપ પ્રત્ય ૧૧૦ લાગતી વખતે ૧૦ ત, નો ઊચ્ચાર બદલાઈને “દ” થાય છે. અને તેજ કાએલો જે ધાતુની સેવટે ૧૨, આવેલો હોય છે તેહને પણ લગાડેઆમાં આવેલો છે. જેમકે:—અવસ્તા-**و** આપવું, **و** ઊભું રેહવું, **و** થવું, **و** લેઈ જવું, તે ઊપરથી પેહલવી સામાનીઅરૂપ ૧૧૫૦ દાદંન, ૧૧૫૦૦ ઈસ્તાદન, ૧૧૫૦ બુદન, અને ૧૧૫૦ બુરદંન; એ રીતે આવે છે.

૧૧૫. સેમીટીક ભાષાને લગતાં જે ધાતુઓ આએ ભાષામાં વાપરેલાં છે તે હવી રીતે છે કે જેમ અરબી જાંબાંમાં હમણાં નાંમની સેવટે “و” **و** મેલેઆમાં આવે છે, તેમ અસલ ધાતુની સેવટે **و** સરીકે ૧૧ ઊન, લગાડીને પછી તેહને સામાનીઅરૂપ પ્રત્ય ૧૧૦ લગાડેઆમાં આવેલું છે. જેમકે:—કેઆલડી તમેર “લાંજવું”, તેહનું પેહલવી ૧૧૫૦; અને તે ઊપરથી પેહલવી સામાનીઅરૂપ ૧૧૫૦.

“લાંજવું” કરીને થાય છે; જેહને મલતું હીખરૂમાં સમેર અને અરબીમાં **و** મલે છે; તેમજ હીખરૂ અલેપ “શીખવું” તેહનું પેહલવી ૧૧૫૦; અને તે ઊપરથી તેહનું મસદર ૧૧૫૦ “શીખવું” કરીને થાય છે.

૧૧૬. સેમીટીક ભાષાનાં જે ક્રિયાપદો પેહલવીમાં વપરાયેલાં છે તે સાત તરેહનાં છે. તેહમાં એક તરણ વ્યંજનથી બનેલાં ધાતુઓનું છે; જેમકે:—તમેર, લાંજવું; કતર ખેડી રેહવું; તે ઊપરથી પેહલવી ૧૧૫૦ લાંજવું, ૧૧૫૦ રેહવું, અથવા સખર કરવી; આએ વર્ગનાં કેટલાંએક ક્રિયાપદોમાં ધાતુના ખીજા અક્ષરની પાસે ઘણીએક વેલા ૭ ઈ, વધારેઆમાં આવે છે. જેમકે:—કતમ, લખવું; મકેર, તાએમે થવું; તે ઊપરથી પેહલવી ૧૧૫૦ લખવું; ૧૧૫૦ કબુલ કરવું; આએ છેલ્લા શબ્દમાં આવેલી ૭ ઈ, ને કેટલાંએક સાહેબો કે વાંચે છે. ખીજા વર્ગમાં ધાતુનો પેહલ્લો અક્ષર ૧ ન, આવે છે, જેહને પેહલવીમાં ઘણું કરીને ૧ વ, ના ઊચ્ચારથી વાંચેઆમાં આવેલો છે. જેમકે:—નહેલ, પડવું; નહેલ, જવું; નતેર, કાએમ રેહવું; તે ઊપરથી પેહલવી ૧૧૫૦ પડવું; ૧૧૫૦ જવું; ૧૧૫૦ કાએમ રેહવું; તરીજા વર્ગમાં ધાતુનો ખીજો વ્યંજન બે વરાએલો હોય છે. જેમકે:—હેરર, ધોવું; મેલ્લ, કેહવું; તે ઊપરથી પેહલવી ૧૧૫૦ ધોવું; તથા ૧૧૫૦ કેહવું; ચોથા વર્ગમાં ધાતુનો પેહલ્લો ઈઆ છેલ્લો અક્ષર કંઠસ્થાનનો હ, ઝ, અને દ, હોય છે. જેમકે:—હેરક, ભાગ પાડવો; વેહચવું; હેરમ, હુંગાવું, આરાંમ કરવો; હેર, ખોધવું; જેરમ, જણમવું; તે ઊપરથી પેહલવી ૧૧૫૦.

ભાગ કરવો; ખખશવું; ॥૧૧૧૬॥ ખોઆખ કરવો; શવું; ॥૧૧૧૭॥ ખોધવું; અને ॥૧૧૧૮॥ જાણવું; પાંચમાં વર્ગમાં ધાતુનો પેહલ્લો અક્ષર ડ, આવેલો. જેમકે—ઈહુખ, આપવું; ઈતેખ, ખે સવું; તે ઊપરથી પેહલ્લવી ॥૧૧૧૯॥ આપવું; ॥૧૧૨૦॥ ખેસવું; છઠા વર્ગમાં ધાતુનો ખીજો અક્ષર , વ, આવેલો. જેમકે:—કથમ, ઊભું થવું; મોત, મરણ પામવું; તે ઊપરથી પેહલ્લવી ॥૧૧૨૧॥ ઊભું રહેવું; ॥૧૧૨૨॥ મરણ પામવું; સાતમાં વર્ગની અંદર ધાતુનો છેલ્લો અક્ષર આ, હાએચ, તે બદલાઈને ઈ થાએ છે અને તેહની પાસે કાએદા મુજબ ૯ ઘખેલ થાએ છે. જેમકે—કરા, ખોલાવું; મુછવું; રમા, રેકી નાખવું; મહા, મારવું; તે ઊપરથી પેહલ્લવી સામાનીઅરૂપ ॥૧૧૨૩॥ અથવા ॥૧૧૨૪॥ પઢવું; ॥૧૧૨૫॥ રેકી નાખવું; ॥૧૧૨૬॥ મારવું; પણ ૧૧ અથવા ૧૨ ખાહેશ કરવા, અથવા માંગવું; તેહને પેહલ્લવી સામાનીઅરૂપની હાલતમાં લાવતી વખતે ૯ નીકલી જાઈને ॥૧૧૨૭॥ થાએવું છે. એ સેવાએ ॥૧૧૨૮॥ આવું; સેમીટીક ॥૧૨૯॥ ઊપરથી લીધામાં આવેવું છે. પણ તેહમાંથી ધાતુનો છેલ્લો અક્ષર ૨ ને બદલે થએ લી ૩ નીકલી ગએલી છે. સેમીટીક ભાશામાં ધાતુને ૧૦૦ અથવા સામાનીઅરૂપની હાલતમાં લાવતી વખતે તેહમાં ફેરવોએક ફેર ફાર ફરેઆમાં આવેલો. તેહમાં એકતો એક ધાતુની આગલ મ વ ધારેઆમાં આવેલો; જેમકે—પકેદ મેલાખ, તેહનું મપકેદ મેલાકા ત કરવી; ખીજું ધાતુના છેલ્લા અક્ષરની આગલ હા વધારેઆમાં આવેલો. જેમકે:—ફતલ નું કતુલ મારીનાખવું; તરીજું

ધાતુની સેવડે અ અથવા હ વધારેઆમાં આવેલો. જેમકે—ધાતુ શકખ નું શકખહ હેકે મેલવું; તેમજ આએ તરાણ રીત પેહલ્લવી માંખી વપરાએલી છે, અને તેહને મુલ ધાતુ તરીકે ગણેઆમાં આવેલી છે. જેમકે એમન મજખુત થવું; તે ઊપરથી પેહલ્લવી ॥૧૧૩૦॥ ઈમાંન લાવું, અથવા મજખુત થવું; એમાં ધાતુનો છેલ્લો અક્ષર ૬ મ, સેમીટીક , ન, ને બદલે આવેલો છે. કતુખ લખવું, તે ઊપરથી પેહલ્લવી ॥૧૧૩૧॥ લખવું, એમાં હા ને બદલે ૩ ઈ વપરાએલી ધારેઆમાં આવેલો. શકખહ, હેકે મેલવું; તે ઊપરથી પેહલ્લવી સામાનીઅરૂપ ॥૧૧૩૨॥ હેકે મેલવું; એ સેવાએ ફેરલાં એક સેમીટીક ધાતુને પેહલ્લવી ભાશામાં વાપરતી વખતે તેહની આગલ ૩ જ, વધારેઆમાં આવેલો છે. જેમકે:— ॥૧૧૩૩॥ લખવું, ॥૧૧૩૪॥ ઊભું રહેવું, ॥૧૧૩૫॥ મરણ પામવું. ફેરલી એક વેલા ૩ જ, નો ઊચ્ચાર નરમ થાઈને ૬ જ, વાપરેઆમાં આવેલો છે. જેમકે:— ॥૧૧૩૬॥ મારીનાખવું, તેહનું ॥૧૧૩૭॥ આવેલો. ફેરલાએક સાહેબો એ ૩ જ, અક્ષરના એકસરખા આકારને લીધે તેહને, ૬, ના ઊચ્ચારથી પણ વાંચેલો. ફેરલીએક વેલા સેમીટીક ધાતુનો પેહલ્લો અક્ષર ૬ જ, થી શરૂ થએલો હાએ છે તો તેહની આગમચ આવેલો ૩ જ, “ઈ” ના ઊચ્ચારથી ખોલે આમાં આવેલો. જેમકે:—જખહ, નું ॥૧૧૩૮॥ ઈઆદ કરવું; જ.રેર નું ॥૧૧૩૯॥ લેઈજવું.

૧૧૭. મારે જણાવવું જોઈએ કે જેમ અવસ્થા ઊપરથી ખને લા ફેરલાએક પેહલ્લવી લોગતોમાં ૧ ને બદલે , ન, વપરાએલો.

છે; જેમકે— 𐭥𐭥𐭥𐭥 નું 𐭥𐭥𐭥 , 𐭥𐭥 નું 𐭥𐭥𐭥 , તેમજ સેમીટીક ખોલોમાં આવેલા 𐭥 અથવા 𐭥 ને પેહલવીમાં 𐭥 સાથે બદલ કરીને વાપરેલો છે. જેમકે— 𐭥𐭥𐭥 પદ્યું, ખોલાવયું; તેહનું 𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 , હેમર ધધેરું, તેહનું 𐭥𐭥 , મલેલ, કેહવું; તેહનું 𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 , ગમલ કાંઠ, તેહનું 𐭥𐭥 .

૧૧૮. આપણે જાણીએછે કે અવસ્તા અને સંસકરીત ભાશાનાં ઘણાંએક સાદાં ક્રિયાપદોની આગલ તેહની પ્રુપસુરતી ખતલાવવા સાડ કેટલાએક ઊપસર્ગ વાપરેઆમાં આવેલાછે, તેમજ તે પેહલવી ભાશામાં ક્રિયાપદો અથવા નામની આગલ છુટા ઈઆ નોડાઈને આવેલાછે. તેમાં જે ઊપસર્ગ ક્રિયાપદથી એહલાએદા લખે આમાં આવેછે તે અગત કરીને શબ્દયોગીઅવ્યયછે. અને નોડાઈ ને આવેછે તે ક્રિયાપદના અસલ આકાર મધે ગણેઆમાં આવેલા છે. જેઓની વીગત નીચે જણાવેઆ પરમાણેછે.

𐭥 અ—આએ ઊપસર્ગ વધારા તરીકે વપરાએલોછે; જેમકે—અસલ અવસ્તા 𐭥𐭥𐭥 ઊપરથી પેહલવી 𐭥𐭥𐭥𐭥 અથડવું, લાગવું; 𐭥𐭥 ઊપરથી 𐭥𐭥𐭥 ઊગવું; 𐭥𐭥𐭥 ઊપરથી 𐭥𐭥 ઊપર; 𐭥𐭥 .

𐭥 અફ—આએ ઊપસર્ગ અવસ્તાના 𐭥𐭥𐭥 ઊપરથી ખનેલો છે, એનું 𐭥𐭥𐭥 અને 𐭥𐭥 ; જેમકે—અં 𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 ઊપરથી 𐭥𐭥𐭥𐭥 સલગવું; 𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 ; 𐭥𐭥𐭥 વધવું, તેહનું 𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 .

𐭥 આ—આએ ઊપસર્ગ અં 𐭥𐭥 ઊપરથી ખનેલોછે. જેમકે

અં 𐭥𐭥 ઊપરથી 𐭥𐭥𐭥𐭥 અથવા 𐭥𐭥𐭥 દુખ દેવું; અં 𐭥𐭥𐭥 પરથી 𐭥𐭥𐭥𐭥 ગુનાહ બખશવો, માફ કરવું; એનું 𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 તથા 𐭥𐭥𐭥 છે.

𐭥 ઈ—આએ ઊપસર્ગ પાછલથી ઊચ્ચારની સેહલાઈને ખાતર વધારેઆમાં આવેલોછે. જેમકે—અં 𐭥𐭥𐭥 ઊલું રેહવું, તે ઊપરથી 𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 .

𐭥 ઓ—આએ ઊપસર્ગ અવસ્તાના 𐭥𐭥𐭥 ઊપરથી નીકલેલો જણાએછે, અને તે 𐭥𐭥 થી લખેઆમાં આવેછે; જેમકે—અવસ્તાનાં 𐭥𐭥𐭥 ધાતુ ઊપરથી 𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 પડવું; 𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 ; અં 𐭥𐭥𐭥 ઊપરથી 𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 ઊલું રેહવું.

𐭥 અં—આએ ઊપસર્ગ અવસ્તાના 𐭥𐭥𐭥 ઊપરથી ખનેલો છે, જેહનો અરથ એકદું, સાથે, નો થાએછે. એને મલતો 𐭥𐭥 અને 𐭥𐭥 આવેછે. જેમકે— 𐭥𐭥𐭥𐭥 એકદું કરવું; તેનું 𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥 ; તેમજ અં 𐭥𐭥𐭥 અથવા 𐭥𐭥𐭥 અને 𐭥𐭥𐭥 ઊપરથી પેહલવી 𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 સાંલલવું.

𐭥 ખ—આએ ઊપસર્ગ વધારા તરીકે વપરાએલોછે, કદાચ એ અ ને બદલે ખ વંચાએઓ હાએ, પણ અવસ્તાનાં 𐭥𐭥𐭥 ધાતુ ઊપરથી 𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 ચાહવું; હેવું ક્રિયાપદ પેહલવીમાં વપરાએલું છે. જે ઊપરથી 𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 ખોલ એજ અરથને સાડ વપરાએલોછે.

𐭥 ગ—આએ ઊપસર્ગથી વધારા તરીકે આવેલોછે. અને તે શરસીમાં પણ મલેછે. જેમકે—અં 𐭥𐭥𐭥 𐭥 તે ઊપરથી 𐭥𐭥𐭥

ભાષણ ફફ તે આગલ ગેઈ, (દીનં ૬૫૦ ૬). કેટલીએક વખત એ ઊપસર્ગ કલાંમની જેખાએશ તરીકે વગર અરથે વપરાયેલો છે. જેમકે:—ભાષણ ફફ તે ગુરું કરે, ભાષણ ફફ સાંભલવું, (વનં ૫૨૦ ૭).

ખખ—આએ ઊપસર્ગ અવસ્તાના ફખખખ ખોલ ઊપરથી નીકલેલો છે. એનો અરથ “વચ્ચે” નો થાયો છે. જેમકે:—ખખખખ તે વચ્ચે લેઈ ગીઓ, (દીનં ૬૫૦ ૭). આએ ઊપસર્ગ ઘણો કમ વપરાયેલો છે. અને તે ઊપરથી શરસીમાં ખખખ ખોલ ઊપલા અરથને વાસતે વાપરેઆમાં આવેલો છે.

ખખ—આએ ઊપસર્ગનો અરથ ‘પાછું, ફરીને’ હોવા થાયો છે. જેમકે:—ખખખ ખખ પાછો ફરેઓ, (દીનં ૬૫૦ ૫). ખખખખ ખખ પાછી રાખ, (વનં ૫૨૦ ૮). એ ઊપરથી શરસીમાં ખખખ ખોલ ઊપલા અરથને વાસતે વપરાયેલો છે.

ખખખ—આએ ઊપસર્ગ ઊપલા ખખ ને ખદલે ઘણું કરીને વપરાયેલો છે. જેમકે:—ખખખખખ ખખખ પાછો આવેઓ, (વીરં). ખખખખખ ખખખ પાછું રાખેઓ, (દીનં ૬૫૦ ૭). ખખખખખ ખખખ પાછું નાખેઓ, (દીનં ૬૫૦ ૪).

ખખખ—આએ ઊપસર્ગ દુરના અરથને વાસતે વપરાયેલો છે. જેમકે:—ખખખખખ ખખખ તે દુર થાયોય, (દીનં ૬૫૦ ૬). ખખખખખ ખખખ તે દુર થાયોય, (વનં ૫૨૦ ૭).

ખખ—આએ ઊપસર્ગ અવસ્તાના ખખખખ ખોલ ઊપરથી નીકલેલો છે, એનો અરથ “ઊપર” નો થાયો છે. જેમકે:—

ખખખખ ખખ ઊપર લખેઓ, (દીનં ૬૫૦ ૫). કેટલીએક વખતે વગર અરથે પણ વપરાયે. જેમકે:—ખખખખખ ખખખ તે કોટ તોડે. ખખ ઊપરથી શરસીમાં ખખ અથવા ખખ વપરાયેઓ છે.

ખખ—આએ ઊપસર્ગ ‘અંદર’ અથવા ‘આગલ’ ને વાસતે આવેલો છે. જેમકે:—ખખખખ ખખ અંદર ફેરવેઓ, (વીરં). ખખખખખ ખખ અંદર જવું, (પુનં ૫૧૦ ૫૨૦ ૪). ખખખખખખ ખખખ આગલ આવેઓ હવું, (દીનં ૬૫૦ ૭). આએ ઊપસર્ગ ઊપરથી શરસીમાં ખખ વપરાયેઓ છે. કેટલીએક વેલા ખખ વગર અરથે પણ વપરાયો છે. જેમકે:—ખખખખખ ખખ તે જાણે, તે સહમજે, (વનં ૫૨૦ ૮).

ખખખખ—આએ ઊપસર્ગ અવસ્તાના ખખખખ ખોલ ઊપરથી નીકલેલો છે. અને તે ‘આસપાસ’ ના અરથને વાસતે વપરાયેલો છે. જેમકે:—ખખખખખખ ખખખ આસપાસ કશ ખેંચવો, (વનં ૫૨૦ ૧૮). ખખખખખખખખ ખખખ તેઓ આસપાસ ખેડાં હતાં, (દીનં ૬૫૦ ૭).

ખખખખ—આએ ઊપસર્ગ ‘મોઢાખેલ’ અથવા ‘સાંમણે’ નાં અરથને વાસતે વપરાયેલો છે. જેમકે:—ખખખખખખ ખખખ તે સાંમણે આવેઓ, (વીરં). ખખખખખખખખ ખખખ તે સાંમણે પોહોચે, (દીનં ૬૫૦ ૬).

ખખ—આએ ઊપસર્ગ ખખ ની આગલનો ખખ નીકલી જઈને ખનલેલો છે. એનો અરથ ‘ઊપર’ નો થાયો છે; અને તે ઘણો કમ વપરાયેલો છે. જેમકે:—ખખખખખખ ખખ ઊપર ઊભો, (દીનં ૬૫૦ ૭).

ખખખ—આએ ઊપસર્ગ અવસ્તાના ખખખખ ખોલ ઊપરથી

એવું, સમગ્ર નજર, મુલ્યે કદ. તે ઊપરથી ૥૥૥૥૥ ૥૥૥ ધુધુ
કરવું, ૥૥૥૥ ૥૥૥ અતરાએવું કરવું, ૥૥૥ સમગ્ર નજર કરવી,
૥૥૥૥ મુલ્યે કદ કરવું. જે વીસેના દાખલાઓ નીચે જણાવેઆ
પરમાણે આપણને મલેછે.

દા ખ લા .

ગાંધીજીના જન્મજયંતી (૧૦ માર્ચ ૧૮૬૯) શરેયે ક
રે એટલેજ તે તેહને વાસતે નશે કરે; જાણના જાણ ગાંધી
જીના જન્મજયંતી (૧૦ માર્ચ ૧૮૬૯) શરેયે ક
જાણના જાણ ગાંધીજી (૧૦ માર્ચ ૧૮૬૯) શરેયે ક
કીધીછે. અને જે પરમાણુના આશરવાદ દીધાછે. તે સઘલાં પરમાણુ
પરમાણુ (તે આશરવાદ) ** તમે દરએક દોસતોને જુદા જુ
દા ** પોહોચએ; જાણના જાણ ગાંધીજી (૧૦ માર્ચ ૧૮૬૯) શરેયે ક
જાણના જાણ ગાંધીજી (૧૦ માર્ચ ૧૮૬૯) શરેયે ક
જાણના જાણ ગાંધીજી (૧૦ માર્ચ ૧૮૬૯) શરેયે ક
(વીરં) પોતાની મીઠી જખાને કરી પારકાઓની આરતોને ઠગીને
ઊભેદવાર કીધી. અને (તેઓના) ખાવંદથી જુદી પાડી; ૧
જાણના જાણ ગાંધીજી (૧૦ માર્ચ ૧૮૬૯) શરેયે ક
કરવા (સાડ) કરમાવીડી; જાણના જાણ ગાંધીજી (૧૦ માર્ચ ૧૮૬૯) શરેયે ક
(કારં) કનીજક દુરથી જોતી હતી; ૧
ગાંધીજીના જન્મજયંતી (૧૦ માર્ચ ૧૮૬૯) શરેયે ક
અરદેશર ખીધો કે રખેને ગાંધીજીના જન્મજયંતી (૧૦ માર્ચ ૧૮૬૯) શરેયે ક

૧૨૪. કેટલાંએક વીરોપણો. નાંમની પાસે μ પ્રત્ય લાગીને બ

નેલાં હોયેચ, તેઓને સકર્મક ક્રિયાપદનું પ્રત્ય ॥૪૭॥ લાગતી વખ
 તે વીશેપાણનો ૫ પ્રત્ય નીકલી જાયેછે. જેમકે:—પ્રત્ય મોતવાણું,
 દુખી, પ્રત્ય તરતાણું, તેહનું ॥૪૮॥ દુખી કરવું, ॥૪૯॥ તા
 ણું કરવું; જે વીશેના દાખલાઓ નીચે લખી જણાવેયા પરમાણે
 આપાણને મહેલે.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 (दीन ७) जरतोसतने (तेहनी) भायेना पेटमां
 मोतवावो करवा साइ देवाये तरेहवार सभत कोशेश कीधी.

॥००३ ॥०००॥ ॥०००॥ ॥०००॥ ॥०००॥ (दीन० ७) तेहे
ने साइ दुनीआंने वीसतारवाली कीधी, तरी ताजगीवाली कीधी अ
ने वरधीवाली कीधी.

૧૨૫. નાંમ અથવા વીશેષણને સકર્મક ક્રિયાપદની હલતમાં
લાવવા સાડુ તેહની સેવટે જોઇએને આવનારો પ્રત્ય ઘણું કરીને
॥૯૪॥ છે. પણ કેટલેચોક કેઠાણે ॥૯૫॥ ને બદલે ॥૯૬॥ વપરાયેલો
છે, અને એ શ્વેશર પાછલથી થાયેલો ધારેઆમાં આવેછે. એમાં
કાએદાથી ઊલટું થાયેલું કાંઈ નથી. જેમ સામાન્યરૂપની નીસાંની
॥૯૭, ॥૯૮, અને ॥૯૯॥ છે, તેમ સકર્મકની ઈધાંની ૫ ને ગલવી
રાખીને ॥૯૯ ને બદલે ॥૧૦૦ પ્રત્ય વાપરેઆછે ; જે વીસેનો ચોક
દાખલો હોયો અતરે આપીએછે. ગાળા ॥૧૦૧॥ ॥૧૦૨॥ ॥૧૦૩॥
જીગલી, જીગલીયા ૫૦૫૫૫૫ । ૧૦૫-૫૫ ૫૦૫૫૫૫ ૫૦૫૫ ૫૦૫૫
૧૦૫૫૫૧૦૫ (કાર) તેઓએ પોતાની જાત, તથા દોલત અને મા
લ મતા અરહેશેરની આગલ મેલી અને (પોતાની) એકદેલી તથા તા
બેદારી જાહેર ફીધી.

કર્મણિ વાચ્યં નો તશવત યુનદેહસને કેતાખના ખનાવનારે ઘણાજ થોડો રાખેલા છે, જ્યાંથી વાક્ય કર્તારિ વાચ્યની હલતમાં લખાયેલા છે તેમાં જોઈ કાએદા પરમાણુ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ક્રિયાપદનો સેગો આગલ અને અસલ ક્રિયાપદ તેહેની પછી આવું જોઈએ, તેહેને બદલે અસલ ક્રિયાપદ આગલ વાપરેલું છે અને ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ના સે ગાઓ તેહેની પછી વાપરેલા છે. જેમકે :— ગાફ ગમ્ ગં ॥૬૭૭ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ (યુન૦). તે દોઝખી ગનામીનો અથો મરદની ધાસતીને લીધે માંથું ઊંચકી સકેઓ નહી; — ગા ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ (યુન૦). કેમકે જો (તે અહેવાલ) કહેઓ હોતતો દેવોએ ભેદને જાણેઓ હોત અને નોકસાંન કરી સકેઓ હોત; જોઈ કાએદા પરમાણુ ઉપલા વાક્ય ચોમાં ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ (યુન૦). કરીને જોઈએ; પણ તેહેને બદલે ઉપલી રીતે વપરાણું થયેલું છે. ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ અને ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ક્રિયાપદોમાંનું પેહેલું ઈરાંની અને ખીજું સેમીટીકને મલતું છે; જેઓના દાખલાઓ નીચે જણાવેઓ પરમાણુ આપણને મલે છે; — ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ (વીર૦). અતીશીય સંકયાસને લીધે (તાંહી) કોઈથી રહેવાઈ સકે નહી; — ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ (કાર૦). કારણ કે અરદવાંન વધારે ભાએગસારી હતો તેહેને લીધે પાપકથી તે હોકમ રદ કરાઈ તથા છુપવાઈ સકાયેઓ નહી; — ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫ ॥૧૪૫૫૫૫૫૫

(દાદ૦). જે સખખને લોપે માહારીથી આએ તનને લગતા ગુનાહ
ની ગુજરેશ અને રવાનને છોડવું થાઈ સકેછે હાત; ॥૫૫૭॥
॥૫૫૮॥ ॥૫૫૯॥ ॥૫૬૦॥ ॥૫૬૧॥ ॥૫૬૨॥ ॥૫૬૩॥ ॥૫૬૪॥ ॥૫૬૫॥ ॥૫૬૬॥ ॥૫૬૭॥ ॥૫૬૮॥ ॥૫૬૯॥ ॥૫૭૦॥ (દીન૦). જે
આએ દુનીઆનાં લોકોછે તેઓથી પેદાના કરનારને પીછાંણવું ત
થા તે પેદાના કરનારથી પુજારગ પેદાએશ કેમ થાઈ તે જલદીથી
સહમજઈ સકાતું નથી. કર્તરી વાચકમાં ॥૫૭૧॥ ॥૫૭૨॥ ॥૫૭૩॥ ॥૫૭૪॥ ॥૫૭૫॥ ॥૫૭૬॥ ॥૫૭૭॥ ॥૫૭૮॥ ॥૫૭૯॥ ॥૫૮૦॥ ની માશક
॥૫૮૧॥ ॥૫૮૨॥ ॥૫૮૩॥ ॥૫૮૪॥ ॥૫૮૫॥ ॥૫૮૬॥ ॥૫૮૭॥ ॥૫૮૮॥ ॥૫૮૯॥ ॥૫૯૦॥ અથવા ॥૫૯૧॥ ॥૫૯૨॥ ॥૫૯૩॥ ॥૫૯૪॥ ॥૫૯૫॥ ॥૫૯૬॥ ॥૫૯૭॥ ॥૫૯૮॥ ॥૫૯૯॥ ના સેગાઓ અસલ ક્રિયાપદની
આગલ મેલેઆમાં આવેલાછે; જે વીસેના દાખલાઓ આપણને
નીચે જણાવેઆ પરમાંણે મેલેછે:—૧૧૦ * * ૧૧૧ ૧૧૨ * *
૧૧૩ ૧૧૪ ૧૧૫ ૧૧૬ ૧૧૭ ૧૧૮ ૧૧૯ ૧૨૦ (કાર૦). તે ગુનેહગાર * *
કેહી જગોએ ગીઓચ અને હમો (તેહને) કેઆરે પકડી સકસું;
૧૨૧ ૧૨૨ ૧૨૩ ૧૨૪ ૧૨૫ ૧૨૬ ૧૨૭ ૧૨૮ ૧૨૯ ૧૩૦
૧૩૧ ૧૩૨ ૧૩૩ ૧૩૪ ૧૩૫ ૧૩૬ ૧૩૭ ૧૩૮ ૧૩૯ ૧૪૦ (કાર૦). આપણને દોડવુંતો નોઈએ
કેમકે તેહને તે ખોરેહ મલે તેહની આગલ કદાચ આપણ તેહને
પકડી સકીએ; ૧૪૧ ૧૪૨ ૧૪૩ ૧૪૪ ૧૪૫ ૧૪૬ ૧૪૭ ૧૪૮ ૧૪૯ ૧૫૦
૧૫૧ ૧૫૨ ૧૫૩ ૧૫૪ ૧૫૫ ૧૫૬ ૧૫૭ ૧૫૮ ૧૫૯ ૧૬૦ (પુન૦). કપુ અંધારી રાતે જમીન ઊપર
એક બાલ (હાએતો તેહને) તે નોઈ સકે; ૧૬૧ ૧૬૨ ૧૬૩ ૧૬૪ ૧૬૫ ૧૬૬ ૧૬૭ ૧૬૮ ૧૬૯ ૧૭૦

† પેહેલવી પુસ્તકોમાં શક્યાર્થની અંદર ઘણેએક ઠેકાણે સામાન્યરૂપ અથવા ભુતકાલના સેગાઓનો નીચમ સૂચવાયેલો નથી; જેમ ફારસી ભાષામાં *دیش*, *دیر*, *تو*, અને *روز* ની પાસે *دیر*, *تو*, હવા સેગાઓ ભુતકાલની હાલતમાં લખાયેલે અને તેહેનો અર્થ સામાન્યરૂપમાં થાયેલે, તેમ આગે ભાષામાં અસલ ક્રિયાપદના સેગાઓ કોઈ વખતે સામાન્યરૂપની હાલતમાં ભુતકાલને સાર લખાયેલા આવેલે અને ભુતકાલના સેગાઓ સામાન્યરૂપના અર્થને સાર લખાયેલા આપણને મળેલે.

ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા (વીર૦). હવે રીતનું અંધારું કે
હોતે પકડી સકે; ગ્રામ્ય ક્ષિપ્ત ગ્રામ્ય ક્ષિપ્ત ગ્રામ્ય ક્ષિપ્ત
ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
(બુન૦). જો તે પુરુશને આએ વખતે આએ જમીન ઉપર જલદી
થી પેદા કરી શકત તો ધનામીનો આએ રીતે જલેમ નહી થએઓ
હોત; ૧. ગ્રામ્ય ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
(દાદ૦). પુરા લોકોનાં કરતાં સારા લોકોને હલાકી સાવાસતે પોહોએ
છે, ખસુસન તે કારણસર કે જેને લીધે તેઓને ખેડેશતમાં (જવાનો)
મારગ થઈ સકે; ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
(દિન૦ ૧૦). કારણ કે દીનનો રેવાજ ખ
સુસન દીનદારોની મારફતે થઈ સકે છે. હરકાંઈ ચીજની જરૂરીઅત
ખતલાવવાને સારૂ ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
પદની આગલ અથવા પછવાડે મેલેઆમાં આવે છે. અને તે વીસેના
દાખલાઓ આપણને આએ રીતે મલે છે; જેમકે:—ભાષા ભાષા
ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
(દાદ૦). અથો મરદને આએ દુની
આમાં સા કારણને માટે પેદા કરેલો છે અને તેને આએ દુનીઆ
માં કેહવી રીતે રહેવું જોઈએ? ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
(વન૦ ૪). કારણ કે તે (કાંમ) તેણે ચાલુ કરવું જોઈવું નહી હતું;
—ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
(વીર૦). ઘણી તરેહની વાત અને તકરાર આએ

ઉપર થઈ કે આપણે ઉપાએ સોધવો જોઈએ. ભાષા ભાષા
ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
(વીર૦) મોહો જલેમો આપવો પડતો હતો.
ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
(કાર૦) ઈરાંન શેહરની પાદશાહી તુંને ઘણાં વરસ કરવી પડશે. ભાષા ભાષા
ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
(વન૦ ૫) પકાવેલું ખાનું (મુરદાંથી) તરણ કદમની અંદરનું ઈઅ
જદાંની ઈઆદને સારૂ મુતલક રવા નથી; ભાષા ભાષા ભાષા
ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
(વન૦ ૮) જેઆરે લેઈજાએ તેઆરે
પાછું નહી લાવ્યું જોઈએ; ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
(વન૦ ૮) સોશીઓએ કહીકાં છે કે રોટીખી સુ
કી ખાવી જોઈએ; ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
(વન૦ ૫) જો કોઈ આદમીઓ ખાલવાનાં લાકડાં લાવ્યા
સારૂ જાએ તો તેહેની જગાની હદ નથી; કેમકે જાંહાં હોએ તાંથી
તે કાપવાને યોગીઅ છે; ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
(વન૦ ૧) (જાદુઈનાં કાંમને) હલકુ કહેવું છે; કારણ
કે તે કાએદાસર ઘટવું નથી. ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
(વન૦ ૫) ધરમ ગુરૂઓ તેહે
નાં રવાંનનો એક તરતીઆકાંશ ગુનાહ રદ કરેતો વાજખી છે.
ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
(વીર૦) જે તેહેનેક
રવું તથા શરમાવું જોઈવું હતું તે તેણે નહી કીધું તથા નહી (કરવા)
શરમાવીકાં. ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા ભાષા
(દાદ૦) ખસુસન તે ખીજા વધારે

સંપુરણ વીચારવાલા દાનેશમંદ અશો મરદો ઊપર (તમોએ) લખ વું નોઈવું હું.

૧૪૮. આએ ઊપર જણાવેલી સહાયકારક ક્રિયાપદના સેગાઓની મદદ સાથની શક્યાર્થની રીત પછવાડેથી દાખેલ થાએલી માલું મ પડેછે; કેમકે એ સેવાએ શક્યાર્થની મતલબ જણાવવા સારૂ ખીજી રીત ક્રિયાપદના સેગાઓમાં પેહલવા પુરૂષ સેવાએ ખીજા અને તરીખા પુરૂષના અંત્યવાર્ણોમાં નીચે જણાવેલા મુજબનો ફેરવોએક ફેર શર થવાથી વપરાએલી આપણને મલેછે.

૧૪૯. શક્યાર્થની આએ રીતના અંદર ખીજા પુરૂષનાં એક વચનને સારૂ $\text{—} \text{—} \text{—} \text{—}$ યોફશ, $\text{—} \text{—} \text{—}$ અથવા $\text{—} \text{—} \text{—}$ યોશ, $\text{—} \text{—} \text{—}$ યોફ, $\text{—} \text{—} \text{—}$ એશ, $\text{—} \text{—} \text{—}$ ઈશ, $\text{—} \text{—}$ શ, અને $\text{—} \text{—}$ યા, હવા અંત્યવાર્ણો આવે છે; તેમાં $\text{—} \text{—} \text{—} \text{—}$ અથવા $\text{—} \text{—} \text{—}$ યોફશ—એ અંત્યવાર્ણ અવસ્તા મધે આવેલા પેહલવા Potential (શક્યાર્થ) ના ખીજા પુરૂષ એકવચનને સારૂ Active Voice (પરસમર્થપદ) માં વપરાએલા $\text{—} \text{—} \text{—}$ ઓફશ—પ્રત્ય ઊપરથી લીધામાં આવેલોછે; એ આકારમાં આગલ વપરાએલી ડ ઈ—વધારા તરીકે દાખેલ થાએલી ધારવામાં આવેછે; અને $\text{—} \text{—} \text{—}$ યોફ, $\text{—} \text{—} \text{—}$ યોફશ, માંથી $\text{—} \text{—}$ શ—નીકલી નાઈને ખનેલો આકારછે. $\text{—} \text{—} \text{—}$ એશ, તથા $\text{—} \text{—} \text{—}$ ઈશ—એ પ્રત્યયો ખીજા પુરૂષ એકવચનને સારૂ અવસ્તામાં એજ અર્થના Middle Voice (આતમનેપદ) નાં અંત્યવાર્ણો $\text{—} \text{—} \text{—} \text{—}$ અફશ—તથા $\text{—} \text{—} \text{—}$ ઈશ—ને ખરોખર મલ તા આવેછે; અને $\text{—} \text{—}$ શ—એ તેહનો શંસેપ થાએલો આકારછે. $\text{—} \text{—}$ યા—એ આકાર અવસ્તામાં વપરાએલા ખીજા શક્યાર્થના પરસ મર્થપદમાં ખીજા પુરૂષ એકવચનને સારૂ વપરાએલા $\text{—} \text{—} \text{—}$ યાક—પ્રત્ય

ને મલતોછે. આએ છેલ્લા પ્રત્યને બદલે ફેરવોએક ફેરવો $\text{—} \text{—}$ ય—વપરાએલો મલેછે, તેને $\text{—} \text{—}$ યા—નો સંકેત્યાએલો આકાર આપણે ગણવો નોઈએ.

૧૫૦. ખીજા પુરૂષનાં અનેકવચનને સારૂ $\text{—} \text{—}$ યેત—પ્રત્ય વપરા એલો મલેછે, અને તે યેત તથા એત એ બેહુ ઊચ્ચારથી બોલાએ છે. આએ અંત્યવાર્ણની ઊત્પત્તિ અવસ્તાના પેહલવા અને ખીજા શક્યાર્થની અંદર ખીજા પુરૂષ અનેકવચનને સારૂ Act. Voice માં વપરાએલા અંત્યવાર્ણો $\text{—} \text{—} \text{—} \text{—}$ અફત—અથવા $\text{—} \text{—} \text{—}$ યત—ઊપરથી થાએલી ધારવામાં આવેછે.

૧૫૧. તરીખા પુરૂષ એકવચનને સારૂ બે રીત વપરાએલી નો એઆમાં આવેછે; તેમાં એક અંત્યવાર્ણમાં $\text{—} \text{—}$ ઈત, અથવા એત, અને $\text{—} \text{—}$ ઈદ—પ્રત્યયો આવેછે. આએ છેલ્લો આકાર કાંઈ જુદો નથી; પણ તે $\text{—} \text{—}$ ઈત—ઊપરથીજ ખનેલોછે, એમાં — , એ — ના આકારમાં અને — એ — ના ઊચ્ચાર તથા એમલામાં બદલાઈ ગીઓછે. $\text{—} \text{—}$ ઈત, પ્રત્ય અવસ્તાના એજ અર્થમાં તરીખા પુરૂષ એકવચનને સારૂ Middle Voice માં વપરાએલા અંત્યવાર્ણો $\text{—} \text{—} \text{—}$ ઈત, ને મલતોછે. ખીજી રીતમાં વર્તમાનકાળના તરીખા પુરૂષ એકવચનનો સેગા વપરાએછે, અને તેહની આગલ — , — , અને — શક્યાર્થની નીશાંની બતલાવવા સારૂ એલે આમાં આવેછે. આએ ઉપસર્ગોમાંનો પેહલવા અને તરીખો આકાર શક્યાર્થને સારૂ અવસ્તામાં વપરાએલી $\text{—} \text{—}$ ય—ના ઊચ્ચાર તથા આકારને મળતોછે, અને ખીજો આકાર તેઓ ઊપરથી શંસેપ થાઈને ખનેલોછે.

૧૫૯. કેટલીએક વેલા જે આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:— $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ (વનં ૮) જો દરને મંદે કાંઈ નહી હોએતો પેદા કરે; $\text{જો દરને મંદે કાંઈ નહી હોએતો પેદા કરે;}$ $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ (દીનં) અગરજો તે જુહું ખોલનાર ખોદું ખોલવાને લગતો હોવાછતાં તેહની ખોરી ખખર આપવામાં અશો લોકોને શએદો પોંહ્યે તોપણ તેહને કબુલ રાખે નહી, અને તે જુહું ખોલનારની વખાંણ કરે નહી.

૧૬૦. એ સેવાએ કોઈકોઈ વેલા વર્તમાનકાલના તરીજાપુરષ એ કવચનના સેગાની આગલ આએ અર્થની નીશાંની દાખલ આ, ઊપસર્ગ તરીકે આવેલો આપણને મલેછે. જેમકે:— $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ (વનં ૮) પછી અશો દશતુર તમો મજદીઅસનાંનો તે મજદીઅસનાંન નસાસાલારો વીસે કેહ. આએ જગાએ અવસ્તાના $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ વડ્યાદ, ખોલના તરજુમા દાખલ $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ નો સેગો વપરાએલોછે. † એ સેવાએ કેટલીએક વેલા ધાતુને તરીજા પુરુશનું પ્રત્ય લાગા પછી $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ યાદ, તેહની પાસે વાપરેલો જોએઆમાં આવે છે, અને તે વીસેના દાખલાઓ ઘાણું કરીને વંદીદાદના તરજુમાં મધે

† વંદીદાદની ૧૫ મી પરગરદમાં સંશયાર્થની નીશાંની દાખલ વર્તમાન કાલના સેગાની આગલ આ, ને બદલે આ અના, મલેછે, જેમકે:— $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ જો તાંહ શુધી તે ખીજું સગ મોદું યાએ તાંહ શુધી તેહની બલવણી કરે. આએ વાક્યમાં અવસ્તાના $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ ખોલના તરજુમા દાખલ $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ નો સેગો વપરાએલોછે.

થી આપણને મલેછે. જેમકે:— $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ (વનં ૧૫) મજદીઅસનાંનો મધેથી તેહનું વાલીપ ણું કોણ કરે. *

૧૬૧. તરીજા પુરુશ અનેકવચનને સાંઝં ઘાણું કરીને $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ અને $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ યાન અથવા $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ યાયાન, પ્રત્યઓ વપરાએલા જોએઆ માં આવેછે; તેહમાં $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ એ આકાર અવસ્તાના $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ આ કન્તે-ઊપરથી ખનેલો ધારેઆમાં આવેછે; અને $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ યાન્-અથવા $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ યાયાન્-એ આશીર્વાદ અર્થમાં તરીજા પુરુશ અનેકવચનને સાંઝં વપરાએલા $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ યાન્, પ્રત્ય ઊપરથી ખનેલોછે. એ વીસેના દાખલા ઓ નીચે લખી જણાવેઆ પરમાંણે આપણને મલેછે:— $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ (વનં ૧૫) ઓ પેદાના કરનાર! કેઆરે તે કુતરાંઓ પોતાની મેલે જનદગી ભો ગવનાર અને ખોરાક ખાનાર થાએ. $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ (વનં ૫) તાંહાંવેર કે પખ્શીઓ ઊડે ઈઆને ફરહર કરે, અને જાહક પાંનો નીકલે ઈઆને ઊગે; $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ (વનં ૬) હેવી રીતે કે તેહને અગત કરીને કાલબુદને ખાનારાં સગ અને પરં દાંઓ ઓલખે; $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ (વનં ૬) ઓ પેદા ના કરનાર! જો તેઓ (તે જમીનને) હાડકાં, ખાલ, મુરદાર ગોશત,

* એજ પરગરદમાં ચેઆર કેકાંણે અવસ્તાના $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ બરાદ-ખોલના તરજુમા દાખલ $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ ને બદલે $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ અને એક કેકાંણે $\text{આદ-ને કેકાંણે પ્રકત આ, મલે છે. જેમકે:—}$ હેવા એમલાઓ લખાએલા મલેછે.

માં આવેછે; જેને મલતા પ્રારસીમાં ૭૫ અને ૭૬ લેખતો ઊપલા અરથને સારૂ વપરાયેલાછે.

૫૬ વર્તમાન-કાલ.

૧૭૦. પેહલવી ભાષામાં વર્તમાન અને ભૂત એવા બે મુખેએ કાલછે. જેમ અરખીમાં ૬૫૦ મોજારે, ના સેગાઓ વર્તમાન અને ભવીષ્ય, એ બેહુ કાલને સારૂ વપરાયેછે, તેમ પેહલવીમાં વર્તમાનને લગતા સેગાઓ ભવીષ્યને માટે એકસરખી રીતે વપરાયેલાછે; આ ને તેઓના વર્ગને લગતા ખીજા કાલોનાં રૂપો તેઓની પાસે ૧૧૧૫ ખુદન, ૧૧૧૫૦ જાહુનતન- ૧૧૧૫૭૭ ઈસ્તાદન, ૧૧૧૫૧૭ જાકવીયુ નતન, અને ૧૧૧૭ હોમન-ઈ૦ સહાયકારક ક્રિયાપદોના સેગાઓ આ વેઆથી, અથવા ઊપસર્ગો આગલ મેલેઆથી બનેલાંછે.

વર્તમાન.

૧૭૧. વર્તમાનકાલના પરકાર તરંગછે, એક વર્તમાન, ખીજો અપૂર્ણ વર્તમાન અને તરીજો રીતી વર્તમાન છે; તેમાં ધાતુ અથવા આસાર્યના ખીજા પુરૂષ એકવચનના સેગાને છેડે નીચે જણાવેલા પુરૂષ સર્વનાંમોને લગતા પ્રત્યયો લગાડવાથી વર્તમાનકાલ બનેછે; જેમકે ૧૫૫૫ વીનાર-અને ૧૫૫૫ વાહુન- એ ધાતુઓને નીચે જણાવેલા અંત્યવર્ણો લગાડે;—

પુરૂષ એકવચન.	પુરૂષ અનેકવચન.
૧ ૬ મ્	૧ ૬ ઈમ્
૨ ૫ ઈ	૨ ૧૭ ઈત્
૩ ૧૭ એદ્	૩ ૩૫ ઈન્દ્
	૩ ૧૬

અવસ્તા ઉપરથી બનેલાં ક્રિયાપદમાં આએ બે રીત મળેછે; પણ સેમે ઠીકમાં ફક્ત ૩ મળેછે.

૧૭૨. આએ ઊપલા પ્રત્યયો અવસ્તામાં વર્તમાનકાલને સારૂ વપરાયેલા અંત્યવર્ણોને મલતા આવેછે; પણ તેહમાં તથાવત માંતરે એટલોજછે કે તરંગે પુરૂષ સર્વનાંમોનાં એકવચનને છેડે અવસ્તા મ ધે પરસ્મૈપદમાં ૭ ઈ, અને આત્મનેપદમાં ૫ એ, આવેછે, તે પેહલવીમાંથી નીકલી ગયેલીછે. જે વીસેનો વીચાર નીચે જણાવેલા કોષા ઊપરથી વાંચનારને જણાસે. જેમકે:—

અવસ્તા એકવચન

તેહનું પેહલવી.

પરસ્મૈપદમાં.

આત્મનેપદમાં.

પુરૂષ ૧ ૬ મ્,	૫ એ, ૬ મ્
૨ ૫ ઈ,	૫ એ હે, ૫ ઈ
૩ ૫ તી,	૫ એ તે, ૧૭ એદ્
અનેકવચનમાં.	અનેકવચનમાં.
૧ ૫ એદ્ મહી,	 ૬ ઈમ્
૨ ૫ ત્,	 ૧૭ ઈત્
૫ થ,	 ૧૭ ઈત્
૩ ૫ એન્દ્ અન્તી,	૫ એન્દ્ એન્તે, ૧ ૩૫ ઈન્દ્
	૩ ૧૬

૧૭૩. આએ ઊપલા પ્રત્યયોમાં ખીજા પુરૂષ એકવચનને સારૂ જે ૫ હ ને બદલે પેહલવીમાં ૫ ઈ, થાઈછે, તેહનો સખખ પેહલવી અક્ષરોમાં ૫ હ અને ૫ ઈ, નો એકસરખો આકાર હોવાને લીધે બનેલો ધારેઆમાં આવેછે. તરીજા પુરૂષ એકવચનના પ્રત્યમાં ૧ ત્ ની આગલ ૭ ઈ, આવેલાંછે તે અવસ્તાના કાએદા પરમાં છે ૧ ત્ ની આગલની પુશતીની ૭ ઈ, ને લગતીછે. આએ ૭ ઈ,

૧ ૩૫ ઈન્દ્-એ આકાર ધાતુ કરીને અવસ્તાનાં એવા વર્ગનાં ધાતુ ઉપરથી બનેલાં ક્રિયાપદના સેગાઓમાં મળેછે.

ગામ્ ૧૧૦ ફાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ફાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ફાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ફાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦
 ફાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ (ઈજ. ૧ હા.) જેથી હમો પેદા થએલા છ
 ઇએ, જેથી શરીરી રૂપમાં હમો ખનેઆ છઈએ, અને જેથી હમો પ
 લેઆ છઈએ. લાહી ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ફાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ (ઈજ. ૧૬ હા.) જેઓ થએઆછે, અને વહી જેઓ થસે,
 તે વીસેની વાકેશકારી અહુરમજદનેછે. જે ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ફાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ * * *
 ફાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ (કાર. ૦) હું કેરમની લડાઈથી લા
 ચારીમાં આવેઓ છેહાં; જે ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ફાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ફાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦
 ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ (ઈજ. ૧૮ હા.) જે હું સીખેઓ નથી તે તું સીખેઓછે.
 ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ (ઈજ. ૨૦ હા.)
 કારણ કે તુંએ પોતાના આતમાને નેક તથા ઈન્ના વગરનો કરેઓછે;
 જે ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦
 ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ (દાદ. ૦) અશો મરદને સેતારા, ચંદર
 સુરજ અને આતશનાં કરતાં ભલો પેદા કરેલોછે તે સા માંટે? ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦
 ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦
 (કાર. ૦) પાપક નહીં જાણતો હતો કે સાસાન દારાએ દારાની પુત્રી
 આદથી જાણેલોછે. ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦
 ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ (વીર. ૦) તેઓ ખીન્ના સવાખને લીધે અશો થાએલાછે.

૧૮૬. આએ કાલની પેહલવી રીતીમાં વપરાએલાં ફાઈમ્ ક્રિયા
 પદના પુરૂષ સર્વનાંમો વર્તમાનના સેગાઓના આકાર સાથે એકમલ
 તા હોવાથી, કેટલાએક વાકીઅઓમાં જાંહાં તેઓ ભૂતકાલના સેગાની
 પછી પુરૂષ સર્વનાંમ તરીકે કર્તા તથા કર્મની હાલતમાં વપરાએલાંછે

† અતરે ગાઈમ્ નો સેગો ગાઈમ્ નો આકારમાં લખાએલોછે, તેમાં
 કાતેખની મુલથી ને બદલે તેહનો આકાર જ કરીને લખેઆમાં આવેલોછે.

તેહમાં અને ભૂત વર્તમાનનાં રૂપમાં કરસો ફરક દેખાતો નથી; પ
 છ વાક્ય રચનાની સહમજ ઊપરથીજ તેઓની એક ખીન્નાથી પી
 છાંણ થાઈ સકેછે. જેમકે:— ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ફાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦
 ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ (ઈજ. ૨૦ હા. ૮) કારણ કે સઘલી જ
 સમાંની આલમની અંદરથી ઘણો સુનદરખી મેં તુહુને જોએઓછે;
 ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ (પુન. ૦) હુંએ તમોને
 ઘણીજ ઓતમ સંપુરણ મનસકતી આપીછે. ફાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦
 ફાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ (વન. ૨) આદમીઓમાંથી તે સાથે
 પેહલાં હુંએ પુછપરછ કીધી.

ભવિષ્ય.

૧૮૭. ભવિષ્યકાલને સારું કોઈખી સાહીઆકારકે (કયાપદ અથવા
 ઊપસર્ગો વગર ફક્ત અનિયમીત વર્તમાનકાલના સઘલા સેગાઓ એ
 કરસખી રીતે વાપરેઆમાં આવેલાછે; જેમકે:— ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦
 ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ (કાર. ૦) જાંહાં
 વેર હું જીવતો રેહવસ તાંહાંવેર હું પોતે (માહરાં) ફરજંદો સાથે તા
 હરો તાખેદાર રેહવસ; ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦
 ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦
 (દીન. ૭) તે ફરશકંતને વખતે હું જે અહુરમજદ છેહાં તે ઈન્દ્રજ
 પરમાંણે દુનીઆનાં લોકોમાં હમશેની જનદગી, હમશેનો શએદો,
 અને મરજ મુજખનું સુખ આપસ; ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦
 ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ ગાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦
 ફાઈમ્ ૧૧૦-૧૧૦ (કાર. ૦) જો મોદાઈ નુરં ઈરાંન શેહરને માંટે આપણી મદ
 દે પોંહચસેતો આપણ ખનચસું, અને નેકી તથા ખુખીએ પોંહચસું;

નો ભુત કૃદંત ૧૧૭ અથવા ૧૧૭ પ્રત્ય લાગીને બનેછે. જેમકે; ૧૧૭
 ૧૧૭-૧૧૭-૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭-૧૧૭-૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭-૧૧૭-૧૧૭ ૧૧૭
 ૧૧૭-૧૧૭ (વાદ૦) અકલે કરી દરએક પુરાઈ બાંખ પાંમેલી, અને
 અકલે કરી દરએક પુખી પુખોરગીએ પોંહચેલીછે. ૧ ૧૧૭-૧૧૭
 ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭-૧૧૭ ૧૧૭-૧૧૭ ૧૧૭ (ઈજ્ઞ ૩૫ હ.) જે હમણાં
 થુધી કરેલું અને જે કાંઈ હવેથી આગલ કરાનારું (છે.)

સામાન્ય રૂપ.

૧૯૭. આએ ભાષામાં સામાન્ય રૂપ તરેવાર રીતે બનેલાંછે, તે
 માં ચેઆર રીત મુખીઅછે. જેમાંની પેહલ્લી રીતમાં ધાતુની પાસે
 ૧૧૭ તન, અથવા ૧૧૭ દન, અને ૧૧૭ ઈદન, ૧ એવા પ્રત્યઓ મેલે
 આમાં આવેછે, જેમકે ધાતુ-૧૧૭ આમુજ-સીખ, તેનું ૧૧૭-૧૧૭
 આમુખતન-સીખવું; ૧૧૭ ખુર-ખા, તેનું ૧૧૭-૧૧૭ ખુરદન-ખાવું;
 ૧૧૭ જાતુન-આવ, તેનું ૧૧૭-૧૧૭ જાતુનતન-આવું; ૧૧૭ વરજ-
 એખતીઆર કર, તેનું ૧૧૭-૧૧૭ વરજીદન-એખતીઆર કરવું; ખી

૧ આએ ૧૧૭ ઈદન, પ્રત્યમાં વપરાએલી ૧૧૭, સઘલે કાંઈ સામાન્ય રૂપના
 અસલ પ્રત્યને લગતી નથી; પણ તે કેટલીએક વેલા અવસતાના ચોથા વર્ગનાં ધાતુની
 નીશાંની દાખલ, કેટલીએક વેલા નાંમને ક્રિયાપદની હાલતમાં લાવવા સાદું અવસતા
 માં વપરાએલા ૧૧૭, ની જગ્યાએ, અને કાંઈ વેલા વધારા તરીકે દાખલ કરે
 આમાં આવેલીછે. જેમકે અવસતાના ચોથા વર્ગને લગતાં ધાતુ ૧૧૭ જાય,
 ઉપરથી ૧૧૭-૧૧૭ જાયદન-જાયમવું; ૧૧૭-૧૧૭ ધુદય, ઉપરથી ૧૧૭-૧૧૭ અધુઝીદન-
 અધુઝવું, લડવું; અવસતાના પેહલ્લા વર્ગના ધાતુ ૧૧૭ ખજ-વેહયવું; તેને
 ૧૧૭ શ, લાગવાથી ૧૧૭-૧૧૭ ખજ-ભાગ, હીસો; હવું પરીથક નાંમ બનીઈ, અને તે
 હની ઉપર ૧૧૭, વધારે આથી તેહનું સામાન્ય રૂપ ૧૧૭-૧૧૭ ખજીમ-ખખસવું;
 અથવા લાંઘણી કરવી; જે ઉપરથી પેહલવી સામાન્ય રૂપ ૧૧૭-૧૧૭ ખજીદન-વેહયવું,
 ખખસવું. વલી ૧૧૭ ગેરેજ-પોકારવું, રડવું; ૧૧૭-૧૧૭ તેરેસ-ખીહવું; એ
 અવસતાનાં પેહલ્લા વર્ગનાં ધાતુ ઉપરથી ૧૧૭-૧૧૭ ગરઝીદન-પોકારવું; અને
 ૧૧૭-૧૧૭ તરસીદન-ખીહવું; ઈતિઆદી રૂપો બનેલાંછે.

૧૧૭ રીતમાં ધાતુની પાસે પેહલ્લાં ૧૧૭ શને, પ્રત્ય મેલીને તેહનું ૧
 રીથક નાંમ બનાવેઆમાં આવેછે, અને તેઆર પછી તેહની પાસે
 ૧૧૭ અથવા ૧૧૭, સામાન્ય રૂપની નીશાંની દાખલ મેલેઆમાં
 આવેછે. જેમકે, ૧૧૭ ગોખ-ખોલ, તેનું ૧૧૭-૧૧૭ ગોખશને-ખોલી;
 અને તે ઉપરથી ૧૧૭-૧૧૭ ગોખશનશ-અથવા ૧૧૭-૧૧૭ ગોખશની-
 ખોલવું; ૧૧૭-૧૧૭ ઈતીખુન-ખેસ, તેહનું ૧૧૭-૧૧૭ ઈતીખુનશને-ખેક્ક;
 અને તે ઉપરથી ૧૧૭-૧૧૭ ઈતીખુનશનશ-અથવા ૧૧૭-૧૧૭
 ઈતીખુનશની-ખેસવું. તરીકે રીતમાં ધાતુની પાસે ૧૧૭ તી, અથ
 વા ૧૧૭ દી, હેવા પ્રત્ય મેલેઆમાં આવેછે, જેમકે; ૧૧૭ ખૂ-થા, તેહનું
 ૧૧૭-૧૧૭ ખૂદી-થવું-અથવા હોવું; ૧૧૭-૧૧૭ પદીરોશ-કબુલ, તે ઉ
 પરથી ૧૧૭-૧૧૭ પદીરોશતશ-કબુલ કરવું.

૧૯૮. ચોથી રીતમાં નાંમ અથવા વીશેષણની પાસે ૧૧૭ શ-
 અથવા ૧૧૭, આવેઆથી તેહનું સામાન્ય રૂપ બનેછે. જેમકે;
 ૧૧૭ અકાર-નકાંમું, તે ઉપરથી ૧૧૭-૧૧૭ અકારાશ-નકાંમું થવું;
 વગર ઉપીઓગનું બનવું; ૧૧૭ અવીજ-નીરમલ, તે ઉપરથી
 ૧૧૭-૧૧૭ અવીજગશ-નીરમલ રેહવું; ૧૧૭-૧૧૭ પેદાક-બહર, તે
 ઉપરથી ૧૧૭-૧૧૭ પેદાકશ-બહર થવું; ૧૧૭-૧૧૭ ઓસતોખાંન-
 ઓસતવાર, તે ઉપરથી ૧૧૭-૧૧૭ ઓસતોખાંનશ-ઓસતવાર
 રેહવું; ૧૧૭ હીમ-ખસલત, તે ઉપરથી ૧૧૭-૧૧૭ હીમશ-ખસલત થવી.

૧૯૯. આએ ઉપલી સામાન્ય રૂપની ચેઆર નીશાંનીઓમાં
 ની પેહલ્લી નીશાંની ૧૧૭ તન-અથવા દન, ને લગતો આકાર અ
 વસતામાંથી આપણને મલતો નથી; પણ ખીલારોકી તખતીઓનાં
 લખાણમાં સામાન્ય રૂપની નીશાંની તરીકે તન પ્રત્ય વપરાએલો મ

લેછે, જેમકે; અન્તરે પાપેરેતાને-લઘાઈ કરવાની અંદર; આએ એખારતમાં વપરાએલા પાપેરેતાને ખોલની અંદર આવેલો પાપેરે વીસ્તાર ખતલાવનારો ધાતુછે, તેહની પાસે આવેલો તન સામાન્ય રૂપનો પ્રત્યછે, અને તેની સાથે જોડાએલો એ ચોથી એકવચનની નીશાંનીછે. પાપેરેતાને ની અંદર તન ને ખદલે તાન પ્રત્યછે, તેમાં આવેલી આ અસલ અ છે; પણ કાએદા પરમાંજે તેની પાસે ન આ વેઆને લીધે તેનો ઊચ્યાર આ નો થએલોછે. સામાન્ય રૂપની ખી છ તથા ચોથી રીતમાં ભાવવાચક નાંમ અથવા વીશેષનની પાસે જુ શ-અથવા જ - જુ ય, વપરાએલોછે, તે અવસતામાં નાંમનું સા માંન્ય રૂપ ખનાવ્વા સાડું નાંમની પાસે જુ ય, મેલેઆમાં આવેછે તે ઊપરથીછે; જેમકે- જુ યેરેસન-સવાલ, તેહનું જુ યેરેસન્ય-સવાલ કરવો; જુ વીઆખમન-વીચાર, તેહનું જુ વીઆખમનીઅ-વીચાર કરવો. પેહલવીમાં સા માંન્ય રૂપની નીશાંની દાખલ જે જુ શ-વપરાએલોછે, તે અસલ અવસતાના જુ ય, નો આકારછે, પણ તે આકાર જુ શ-ને એ કસરખી રીતે મલતો હોવાને લીધે પાછલથી તે શ, નાજ ઊચ્યારથી ખોલાવા લાગેછે. અને તેથી તે પેહલવી તથા શરસી એ ખેહુ ભાષામાં એકસરખી રીતે શ ને નાંમે ઓલખાએછે. તરીછ રીતમાં ધાતુને જુ તી, અથવા જુ દી, ના પ્રત્ય સામાન્ય રૂપને સાડું લગાડેઆ માં આવેછે તે અવસતામાં સામાન્ય રૂપના અર્થને સાડું વપરાતા જુ તય, અથવા જુ દીઅ, પ્રત્યને ખરોખર મલતા આવેછે; જેમકે, અવસતાના ધાતુ- જુ મન, જુ વય, અને જુ વે રેજ- ઊપરથી જુ મતય, વીચારવું; જુ ઊખતય,

ખોલવું; જુ વર્ષતય, એખતીઆર કરવું. તેમજ અવસ તાનાં ધાતુ- જુ વજ- જુ સર-અને જુ વેરેજ-ઊપરથી તેહનું સામાન્ય રૂપ જુ વજએદીઅ-લેઈ જાવું; જુ સરએદીઅ-સાંભલવું; જુ વેરેજએદીઅ-એખતીઆર કરવું. જેમ ખીછ અને ચોથી રીતમાં જુ ય, નો આકાર જુ શ-ને મલ તો લખેઆમાં આવેએછે, તેમજ આએ તરીછ રીતમાં ફેટલીએક વેલા જ ને ખદલે જુ આવેછે, અને તેહનો ઊચ્યાર શ નો કરેઆ માં આવેછે. આએ ઊપલી તરંજે રીતમાં જુ ય, વપરાએલો છે, તોપણ તેહનો ઊચ્યાર દીર્ઘ જ થી કરેઆમાં આવેછે.

૨૦૦. આએ ઊપલાં સામાન્ય રૂપને લગતા આકારોને નામ સાધિત ધાતુને નાંમે જો આપણ ખોલીએતો તે કાંઈ અંનઘરતું ન થી; કેમકે તે ધાતુને નાંમી પ્રત્ય લાગીને ખનેલાછે.

૨૦૧. ઊપર જણાવેલી પેહલવી રીત સેવાએનાં નાંમસાધીત ધાતુઓ જેમ સામાન્ય રૂપને સાડું વપરાએલાંછે, તેમજ તે નાંમ તથા વીશેષનને અરથે પણ વપરાએલાછે. એમાં ખીછ રીતની અંદર વપરાએલો જુ શને, પ્રત્ય અવસતામાં પરીચક અથવા ભાવવાચક નાંમ ખનાવ્વા સાડું હેલ્લ થવેમ, પ્રત્ય વપરાએલોછે, તે ઊપરથી લીધામાં આવેલોછે; કેમકે અવસતાનો હેલ્લ થવેમ, પ્રત્ય પેહલવી માં જુ શને, ના ઊચ્યારથી લખાએલો આપણને મલેછે. જેમકે અવ૦ હેલ્લ થવેમ, ખોરાક; તેહનું પેહલવીમાં જુ પશ ને, તેમજ હેલ્લ થવેમ, સ્તોથવેમ, નું જુ સેતાજશને, સ્તુતી, વખાણ; જુ શને, ની પાસે જેઆરે જ ય, અથવા જુ શ, હોવા પ્રત્ય લાગેછે તેઆરે તેહની સેવરે વપરાએલો ન નીકલી

ચન સેવાએ સઘલા સેગાઓમાં । અ, લખાણમાં જરવાઈને રેહે
લોછે. આએ કમ અસ, તથા ફ્રમ હુમન, ઊપરથી ખનેલા વર્ત
માંનકાલના સેગાઓની વીગત હુમો અતરે આપીએછે :—

સ વાર્થ.

વર્તમાંન.

ધરાંની.

સેમીટીક.

પુ૦ એકવચન.

પુ૦ એકવચન.

૧ ફ્ર-ફ્ર હું છેડીં,

૧ ફ્રિફ્ર-ફ્રિફ્ર હું છેડીં.

૨ ક તું છે,

૨ ક્રિફ્ર તું છે.

૩ ફ્રમ તે છે,

૩ ફ્રિફ્ર તે છે.

અનેકવચન.

અનેકવચન.

૧ ફ્ર હુમો છઈએ,

ફ્રિફ્ર હુમો છઈએ.

૨ ફ્ર તમો છેઓ,

ફ્રિફ્ર તમો છેઓ.

૩ ક્રમ } તેઓછે,

ફ્રિફ્ર અથવા ક્રિફ્ર તેઓછે.

૨૦૪. શરસીમાં ۱, ۲, ۳ એકવચનને સાઈ અને ۴, ۵, ۶ અનેકવચનને સાઈ વપરાએલા સેગાઓ આપણને મલેછે,
તે ઊપલા આકારને ખરોખર મલતાછે; આએ ખેહુ જાતના આકા
રોના દાખલા આપણને પેહલવી પુશતકોમાં નીચે જણાવેઆ પર
માંણે મલેછે :—

† તરીજ પુરૂષ એકવચનમાં કાએદા પરમાંણે ફ્રમ હુમનેદ—જોહએ
તેહને ખદલે ફ્રમ હઈત, ખાલ વપડાએલોછે તેમાં કમ હઈ, એ સેમીટીક તરીજ પુરૂ
પનો સેગોછે અને તેને છેડ ધરાંની કાએદા મુજબ તરીજ પુરૂષનાં સર્વનામને
સાઈ ۴ લગાડેઓછે.

ફ્ર-ફ્રમ ۱ ફ્રમ ۱ ફ્રમ ۱ (વન ૧૩)
ઓ સપેતમાંન જરતોશત ! હું જે અહુરમજદ છેડીં તે મેં સગને
પેદા કીધુંછે. ફ્રમ ૧ ફ્રમ ૧ ફ્રમ ૧ (ઈજ ૦ હા. ૧૩)
હું અહુરમજદને માંનનારો છેડીં, ઇઆને લલા પુરૂષમાંનો એક પુરૂ
ષ છેડીં. ۱ ફ્રમ ۱ ફ્રમ ۱ ۱ ફ્રમ ૧ (ઈજ ૦ હા. ૮)
તમો અમેશાસપંદો છેઓ યજદાંપરસતી દીનની મારફતે યાદ કરવા
જોગ : ۱ ફ્રમ ૧ ફ્રમ ૧ ۱ ફ્રમ ૧ ۱ ફ્રમ ૧ ۱ ફ્રમ ૧ ۱ ફ્રમ ૧ (વન ૭)
જે દરવંદો નસાને લગ
તું કાંમ કરનારાછે તેઓ દુકાલને પસંદ કરનાર, અને ધાસતીને વ
ધારે મદદ આપનારાછે.

૨૦૫. પેહલવીમાં અવસતાનાં કમ અસ-ધાતુ ઊપરથી ખને
લા અસલ પ્રત્યયોનાં રૂપો ઊપર જણાવેઆ પરમાંણે ઘણાં કમ
આપણને મલેછે; અને તેહને ખદલે એજ અવસતાનાં કમ અસ,
ધાતુ ઊપરથી ખેકાએદ ખનેલાં ۱ ફ્રમ ૧ ફ્રમ ૧ ફ્રમ ૧ ફ્રમ ૧ ફ્રમ ૧ ફ્રમ ૧
રૂપના સેગાઓ સઘલા કાલ તથા અર્થની અંદર અસલ તથા સાહી
આકારક રીતે વપરાએલાછે.

ફ્રમ ને લગતા દાખલાઓ.

ફ્રિફ્ર-ફ્રિફ્ર ۱ ફ્રિફ્ર ۱ ફ્રિફ્ર ۱ ۱ ફ્રિફ્ર ૧ ૧ ફ્રિફ્ર ૧ ૧ ફ્રિફ્ર ૧
(વન ૫) હું જે અહુરમજદ છેડીં તે હું તેઓને એકદમ વર
સારીંય; ۱ ફ્રિફ્ર ૧ ફ્રિફ્ર ૧ ફ્રિફ્ર ૧ ફ્રિફ્ર ૧ ફ્રિફ્ર ૧ (દી ૦ ૬)
કે હું કોણ છેડીં ? આદમી છેડીં કે દેવ ? ૧ ફ્રિફ્ર ૧ ફ્રિફ્ર ૧ ફ્રિફ્ર ૧
ફ્રિફ્ર ૧ ફ્રિફ્ર ૧ (કાર ૦) તેં કેમ જાણીજીં કે હું શાપુર છેડીં ?
ફ્રિફ્ર ૧ ફ્રિફ્ર ૧ ૧ ફ્રિફ્ર ૧ ૧ ફ્રિફ્ર ૧ (વન ૫) કે તું જર

જાણ્ય ઇસ્તાદન-અથવા જાણ્યાની જાકવી મુનાતન-આએ
ખે સામાન્ય રૂપોમાંનું પેહલવું રૂપ અવસતા અને ખીનું સેમીટીક મુલ
ઊપરથી ખનેલુંછે, તેઓનો અર્થ 'હાલું' અથવા 'ઊલુ રેહલું' હોવો
થાયોછે. આએ સામાન્ય રૂપના સેગાઓ જેમ છુટા તેમજ ખીન
ક્રિયાપદોના સેગાઓની પછી જોડાઈને આવેછે; તેમાં જેઆરે તેહ
ના સેગાઓ છુટા વપરાયેલા હોએ તેઆરે તેહને અસલ ક્રિયાપદને
લગતા ગણવા, અને ખીન કોઈ ક્રિયાપદની પછવાડે તે વપરાયેલા
હોએતો તેહને સહીઆકારક સાહમજવા. તેઓનું રૂપાખ્યાયન ની
ચે જણાવેઆ પરમાંણેછે :—

અનિયમિત વર્તમાનકાલ. †

ધરાંની.	સેમીટીક.
પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧ ફાજ્ય હું હોઊં.	૧ ફાજીય હું હોઊં.
૨ યજ્ય તું હોએ.	૨ યાજીય તું હોએ.
૩ જાજ્ય તે હોએ.	૩ જાજીય તે હોએ.
પુ૦ અનેકવચન.	પુ૦ અનેકવચન.
૧ ફાજ્ય હમે હોઈએ.	૧ ફાજીય હમે હોઈએ.
૨ જાજ્ય તમે હોવ.	૨ જાજીય તમે હોવ.
૩ ડાજ્ય } તેઓ હોએ, ડાજ્ય }	૩ ડાજીય તેઓ હોએ.

† એના વર્તમાનકાલનાં રૂપ અનિયમિતને મળતાંછે, અને તે 'છે' ને
અર્થે વપરાયેછે.

ભૂતકાલ.

ધ૦	સે૦
પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧ જાજ્ય ફ-ફ-હ-હ } હું હતો.	૧ જાજીય ફ-ફ-હ-હ } હું હતો.
૨ જાજ્ય જાજ્ય-જાજ્ય-જાજ્ય } તું હતો.	૨ જાજીય જાજ્ય-જાજ્ય-જાજ્ય } તું હતો.
૩ જાજ્ય યજ્ય-યજ્ય-યજ્ય } તે હતો.	૩ જાજીય યજ્ય-યજ્ય-યજ્ય } તે હતો.
પુ૦ અનેકવચન.	પુ૦ અનેકવચન.
૧ જાજ્ય જાજ્ય-જાજ્ય-જાજ્ય } હમે હતો.	૧ જાજીય જાજ્ય-જાજ્ય-જાજ્ય } હમે હતો.
૨ જાજ્ય જાજ્ય-જાજ્ય-જાજ્ય } તમે હતો.	૨ જાજીય જાજ્ય-જાજ્ય-જાજ્ય } તમે હતો.
૩ જાજ્ય જાજ્ય-જાજ્ય-જાજ્ય } જાજ્ય તેઓ હતો.	૩ જાજીય જાજ્ય-જાજ્ય-જાજ્ય } જાજીય તેઓ હતો.

૨૦૭. ભવિષ્યકાલને માટે ઊપર લખી જણાવેલા અનિયમિત
વર્તમાનના સેગાઓ કરસો ફેરફાર થએઆ વગર વપરાયેછે.

૨૦૮. કેટલાંએક લખાણોમાં જાજ્ય તથા જાજીય ના
ભૂત તથા વર્તમાનકાલના સેગાઓને બદલે જાજ્ય બૂદન-અથવા
જાજ્ય જાજ્ય-જાજ્ય-જાજ્ય ના સેગાઓ વપરાયેલા મળેછે, તે ફેરફાર પાછ
લથી થાયેલો ધારેઆમાં આવેછે, અને તે ઊપરથી શરસીમાં સઘલે
કેંકાંણે ઊપલા અર્થને સાફ ડાજ્ય ને બદલે ડાજ્ય ના સેગાઓ વપ
રાયેલાછે. જેમકે—જાજ્ય જાજ્ય કીધું હતું; જાજ્ય જાજ્ય કીધું હોએ; ધ૦

વર્તમાનની બીજી રીત.

અથવા

અપૂર્ણ વર્તમાન.

ધ૦	સે૦
પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧ ફા સુફ } ફ-ફુ- ફા સુફ } હું થાઉં છું.	૧ ફા સુફ } ફ-ફુ- ફા સુફ } હું થાઉં છું.
૨ આ સુફ } આ-આ- આ સુફ } તું થાએછે.	૨ આ સુફ } આ-આ- આ સુફ } તું થાએછે.
૩ આ સુફ } આ-આ- આ સુફ } તે થાએછે.	૩ આ સુફ } આ-આ- આ સુફ } તે થાએછે.
પુ૦ અનેકવચન.	પુ૦ અનેકવચન.
૧ ફા સુફ } ફ-ફુ- ફા સુફ } હમો થઈએછે.	૧ ફા સુફ } ફ-ફુ- ફા સુફ } હમો થઈએછે.
૨ આ સુફ } આ-આ- આ સુફ } તમે થાએછો.	૨ આ સુફ } આ-આ- આ સુફ } તમે થાએછો.
૩ આ સુફ } આ-આ- આ સુફ } તેઓ થાએછે.	૩ આ સુફ } આ-આ- આ સુફ } તેઓ થાએછે.

રીતિ વર્તમાન.

ધ૦	સે૦
પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧ ફા સુફ } ફા સુફ } હું થતો રહેલું.	૧ ફા સુફ } ફા સુફ } હું થતો રહેલું.
૨ આ સુફ } આ સુફ } તું થતો રહેલું.	૨ આ સુફ } આ સુફ } તું થતો રહેલું.
૩ આ સુફ } આ સુફ } તે થતો રહેલું.	૩ આ સુફ } આ સુફ } તે થતો રહેલું.
પુ૦ અનેકવચન.	પુ૦ અનેકવચન.
૧ ફા સુફ } ફા સુફ } હમે થતા રહીએચ.	૧ ફા સુફ } ફા સુફ } હમે થતા રહીએચ.
૨ આ સુફ } આ સુફ } તમે થતા રહેલું.	૨ આ સુફ } આ સુફ } તમે થતા રહેલું.
૩ આ સુફ } આ સુફ } તેઓ થતા રહેલું.	૩ આ સુફ } આ સુફ } તેઓ થતા રહેલું.

ભૂતકાલ.

ધ૦	સે૦
પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧ આ સુફ } આ સુફ } હું થએઓ.	૧ આ સુફ } આ સુફ } હું થએઓ.

* રીતિ વર્તમાનની અંદર જેમ ભૂત કૃતનો તેમજ ભૂતકાલનો સેગો એકસરખી રીતે વપરાયેલા છે.

- ૨ જી } જી તું થએઓ, ૨ જીજી } જી તું થએઓ.
જી જી
- ૩ જી } જી તે થએઓ, ૩ જીજી } જી તે થએઓ.
જી જી

પુ૦ અનેકવચન.

પુ૦ અનેકવચન.

- ૧ જી } જી હમે થએઓ, ૧ જીજી } જી હમે થએઓ.
જી જી
- ૨ જી } જી તમે થએઓ, ૨ જીજી } જી તમે થએઓ.
જી જી
- ૩ જી } જી તેઓ થએઓ, ૩ જીજી } જી તેઓ થએઓ.
જી જી

ભતકાલની ખીલ રીત.

પુ૦ એકવચન.

પુ૦ એકવચન.

- ૧ જી } જી હું થએઓ, ૧ જીજી } જી હું થએઓ.
જી જી
- ૨ જી } જી તું થએઓ, ૨ જીજી } જી તું થએઓ.
જી જી
- ૩ જી } જી તે થએઓ, ૩ જીજી } જી તે થએઓ.
જી જી

પુ૦ અનેકવચન.

પુ૦ અનેકવચન.

- ૧ જી } જી હમે થએઓ, ૧ જીજી } જી હમે થએઓ.
જી જી
- ૨ જી } જી તમે થએઓ, ૨ જીજી } જી તમે થએઓ.
જી જી
- ૩ જી } જી તેઓ થએઓ, ૩ જીજી } જી તેઓ થએઓ.
જી જી

અપૂર્ણ ભૂત.

પુ૦

સે૦

પુ૦ એકવચન.

પુ૦ એકવચન.

- ૧ જી } જી હું થાતા હતા, ૧ જીજી } જી હું થાતા હતા.
જી જી
- ૨ જી } જી તું થાતા હતા, ૨ જીજી } જી તું થાતા હતા.
જી જી
- ૩ જી } જી તે થાતા હતા, ૩ જીજી } જી તે થાતા હતા.
જી જી

પુ૦ અનેકવચન.

પુ૦ અનેકવચન.

- ૧ જી } જી હમે થાતા હતા, ૧ જીજી } જી હમે થાતા હતા.
જી જી
- ૨ જી } જી તમે થાતા હતા, ૨ જીજી } જી તમે થાતા હતા.
જી જી

૩ જા } મુઝાલે,
મુઝાલે તેઓ થાતા ૩ જામુ } મુઝાલે તેઓ થા
મુઝાલે હતા, મુઝાલે તા હતા.

અપૂર્ણ ભૂતકાલની બીજી રીત.

ધ૦	સે૦
પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧ ફીર્મ } મુઝાલે હું થતો. ફીર્મ } જામુ મુઝાલે હતા.	૧ ફીર્મ } જામુ મુઝાલે હું થતો. ફીર્મ } જામુ મુઝાલે હતા.
૨ જામુ } મુઝાલે તું થતો. જામુ } જામુ મુઝાલે હતા.	૨ જામુ } જામુ મુઝાલે તું થતો. જામુ } જામુ મુઝાલે હતા.
૩ જામુ } મુઝાલે તે થતો. જામુ } જામુ મુઝાલે હતા.	૩ જામુ } મુઝાલે તે થતો. જામુ } જામુ મુઝાલે હતા.

ધ૦	સે૦
પુ૦ અનેકવચન.	પુ૦ અનેકવચન.
૧ ફીર્મ } મુઝાલે હમો થતા. ફીર્મ } જામુ મુઝાલે હતા.	૧ ફીર્મ } જામુ મુઝાલે હમો થતા. ફીર્મ } જામુ મુઝાલે હતા.
૨ જામુ } મુઝાલે તમે થતા. જામુ } જામુ મુઝાલે હતા.	૨ જામુ } જામુ મુઝાલે તમે થતા. જામુ } જામુ મુઝાલે હતા.
૩ જામુ } મુઝાલે તેઓ થતા. જામુ } જામુ મુઝાલે હતા.	૩ જામુ } જામુ મુઝાલે તેઓ થતા. જામુ } જામુ મુઝાલે હતા.

પૂર્ણ ભૂત.

ધ૦	સે૦
પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧ જામુ જામુ ફીર્મ-જામુ હું થઈ રહેલો,	૧ જામુ જામુ ફીર્મ-જામુ હું થઈ રહેલો.
૨ જામુ જામુ જામુ-જામુ તું થઈ રહેલો,	૨ જામુ જામુ જામુ-જામુ તું થઈ રહેલો.
૩ જામુ જામુ જામુ-જામુ તે થઈ રહેલો,	૩ જામુ જામુ જામુ-જામુ તે થઈ રહેલો.

બીજી રીત.

ધ૦	સે૦
પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧ ફીર્મ } ફીર્મ } હું થઈ રહેલો,	૧ ફીર્મ } ફીર્મ } હું થઈ રહેલો.
૨ જામુ } જામુ જામુ તું થઈ રહેલો, જામુ } જામુ જામુ તું થઈ રહેલો.	૨ જામુ } જામુ જામુ તું થઈ રહેલો. જામુ } જામુ જામુ તું થઈ રહેલો.
૩ જામુ } જામુ } તે થઈ રહેલો,	૩ જામુ } જામુ } તે થઈ રહેલો.
ધ૦	સે૦
પુ૦ અનેકવચન.	પુ૦ અનેકવચન.
૧ ફીર્મ } ફીર્મ } હમો થઈ રહેલો,	૧ ફીર્મ } ફીર્મ } હમો થઈ રહેલો.
૨ જામુ } જામુ જામુ તમે થઈ રહેલો, જામુ } જામુ જામુ તમે થઈ રહેલો.	૨ જામુ } જામુ જામુ તમે થઈ રહેલો. જામુ } જામુ જામુ તમે થઈ રહેલો.
૩ જામુ } જામુ } તેઓ થઈ રહેલો,	૩ જામુ } જામુ } તેઓ થઈ રહેલો.

† હુંએ ૧૮૨ મા નંબર વાલા ફેકરામાં જણાવીઉંછે કે પૂર્ણભૂતકાલની મુહમલ બતલાવ્યા સારું જામુ ના સેગાની પાસે જામુ ના સેગો વપરાયેછે, તે માં ગોા ના દાખલા ઉપરથીછે, પણ તેહને મલતો બીજો દાખલો મને મલે યો નથી, મારે કાએદા પરમાણે જામુ અથવા જામુ ના સેગાઓ ઉપલાં રૂપાખ્યાપ નમાં હુંએ મેલેલાછે.

॥ ૧૦૦૦ ॥ ક્રિયાપદની ગરદાન.

વર્તમાનકાલ.

૨૧૨. આએ ક્રિયાપદમાં વર્તમાન અથવા લવિષ્યને સારૂં ૧૦૦૦ આવાફ્ત, અને ભૂતકાલને સારૂં ૧૦૦૦ આવાફ્સ્ત, એવા બે સે ગાઓ સાહીઆકારક રૂપમાં વપરાએલા મલેછે, અને તેહની આગલ પુરૂષ સર્વનાંમો મેલેઆમાં આવેછે. એમાં દરએક પુરૂષ ખીલ અથવા તરીલ વીલકતીમાં વપરાએછે. જેમકે:—

ધ૦	વર્તમાનકાલ.	સે૦
પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧ " { #-છ-૧ મહેને થવું પડેય, હુંએ થવું જોઈએય,	૧ " { #-છ-૧ મહેને થવું પડેય. હુંએ થવું જોઈએય.	૧ " { #-છ-૧ મહેને થવું પડેય. હુંએ થવું જોઈએય.
૨ ૧૧ ૧૦૦૦ { ૧૦-૧૦-૩ અં ૦ { તુંને થવું પડેય, તુંએ થવું જોઈએય,	૨ ૧૧ ૧૦૦૦ { ૧૦-૧૦-૩ અં ૦ { તુંને થવું પડેય. તુંએ થવું જોઈએય.	૨ ૧૧ ૧૦૦૦ { ૧૦-૧૦-૩ અં ૦ { તુંને થવું પડેય. તુંએ થવું જોઈએય.
૩ ૧૧ ૧૧ { ૧૦-૧૦-૬ તેણે થવું જોઈએય, તેહને થવું પડેય,	૩ " { ૧૧ ૧૧ ૧૦ { ૧૦-૧૦-૬ તેણે થવું જોઈએય. તેહને થવું પડેય.	૩ " { ૧૧ ૧૧ ૧૦ { ૧૦-૧૦-૬ તેણે થવું જોઈએય. તેહને થવું પડેય.

પુ૦ અનેકવચન.	પુ૦ અનેકવચન.	પુ૦ અનેકવચન.
૧ " { ૧૦-૧૦-૬ હમોએ થવું જોઈએય, હમોને થવું પડેય,	૧ " { ૧૦-૧૦-૬ હમોએ થવું જોઈએય. હમોને થવું પડેય.	૧ " { ૧૦-૧૦-૬ હમોએ થવું જોઈએય. હમોને થવું પડેય.
૨ ૧૧ ૧૦૦૦ { ૧૦-૧૦-૬ અં ૦ { તમોને થવું પડેય, તમોએ થવું જોઈએય,	૨ ૧૧ ૧૦૦૦ { ૧૦-૧૦-૬ અં ૦ { તમોને થવું પડેય. તમોએ થવું જોઈએય.	૨ ૧૧ ૧૦૦૦ { ૧૦-૧૦-૬ અં ૦ { તમોને થવું પડેય. તમોએ થવું જોઈએય.
૩ ૧૧ ૧૧ { ૧૦-૧૦-૬ તેઓને થવું પડેય, તેઓએ થવું જોઈએય,	૩ " { ૧૧ ૧૧ ૧૦ { ૧૦-૧૦-૬ તેઓને થવું પડેય. તેઓએ થવું જોઈએય.	૩ " { ૧૧ ૧૧ ૧૦ { ૧૦-૧૦-૬ તેઓને થવું પડેય. તેઓએ થવું જોઈએય.

ભૂતકાલ.

ધ૦	સે૦
પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧ " { #-છ-૧ મને થવું પડીહં,	૧ " { #-છ-૧ મને થવું પડીહં.
૨ ૧૧ ૧૦૦૦ { ૧૦-૧૦-૩ અં ૦ { તુંને થવું પડીહં,	૨ ૧૧ ૧૦૦૦ { ૧૦-૧૦-૩ અં ૦ { તુંને થવું પડીહં.
૩ ૧૧ ૧૧ { ૧૦-૧૦-૬ તેહને થવું પડીહં,	૩ " { ૧૧ ૧૧ ૧૦ { ૧૦-૧૦-૬ તેહને થવું પડીહં.
પુ૦ અનેકવચન.	પુ૦ અનેકવચન.
૧ " { ૧૦-૧૦-૬ આપણને થવું પડીહં, હમોને થવું પડીહં,	૧ " { ૧૦-૧૦-૬ આપણને થવું પડીહં. હમોને થવું પડીહં.
૨ ૧૧ ૧૦૦૦ { ૧૦-૧૦-૬ અં ૦ { તમોને થવું પડીહં,	૨ ૧૧ ૧૦૦૦ { ૧૦-૧૦-૬ અં ૦ { તમોને થવું પડીહં.
૩ ૧૧ ૧૧ { ૧૦-૧૦-૬ તેઓને થવું પડીહં,	૩ " { ૧૧ ૧૧ ૧૦ { ૧૦-૧૦-૬ તેઓને થવું પડીહં.

એને લગતો લવીષ્યકાલ વર્તમાનનાં રૂપને મલતોછે.

સંસ્કાર્ય.

વર્તમાન.

ધ૦	સે૦
પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧ ૧૦-૧૦-૬ હું થાહિં,	૧ ૧૦-૧૦-૬ હું થાહિં.
૨ ૧૦-૧૦-૬ તું થાએ- ૧૦-૧૦-૬ તું થાએ,	૨ ૧૦-૧૦-૬ તું થાએ- ૧૦-૧૦-૬ તું થાએ.
૩ ૧૦-૧૦-૬ તે થાએ, ૧૦-૧૦-૬ તે થાએ,	૩ ૧૦-૧૦-૬ તે થાએ, ૧૦-૧૦-૬ તે થાએ.

ખીજી રીત.

પુ૦ એકવચન.

૧ $\left. \begin{array}{l} \text{પ્રદીક્ષ્} \\ \text{પ્રદીક્ષ્} \end{array} \right\} \left. \begin{array}{l} \text{હું થએઓ,} \\ \text{હું થએઓ હોત,} \\ \text{હું થાત,} \end{array} \right\}$ ૨ $\left. \begin{array}{l} \text{પ્રદીક્ષ્} \\ \text{પ્રદીક્ષ્} \end{array} \right\} \left. \begin{array}{l} \text{તું થએઓ,} \\ \text{તું થએઓ હોત,} \\ \text{તું થાત,} \end{array} \right\}$ ૩ $\left. \begin{array}{l} \text{પ્રદીક્ષ્} \\ \text{પ્રદીક્ષ્} \end{array} \right\} \left. \begin{array}{l} \text{તે થએઓ,} \\ \text{તે થએઓ હોત,} \\ \text{તે થાત,} \end{array} \right\}$

પુ૦ એકવચન.

૧ $\left. \begin{array}{l} \text{પ્રદીક્ષ્} \\ \text{પ્રદીક્ષ્} \end{array} \right\} \left. \begin{array}{l} \text{હું થએઓ,} \\ \text{હું થએઓ હોત,} \\ \text{હું થાત.} \end{array} \right\}$ ૨ $\left. \begin{array}{l} \text{પ્રદીક્ષ્} \\ \text{પ્રદીક્ષ્} \end{array} \right\} \left. \begin{array}{l} \text{તું થએઓ,} \\ \text{તું થએઓ હોત,} \\ \text{તું થાત.} \end{array} \right\}$ ૩ $\left. \begin{array}{l} \text{પ્રદીક્ષ્} \\ \text{પ્રદીક્ષ્} \end{array} \right\} \left. \begin{array}{l} \text{તે થએઓ,} \\ \text{તે થએઓ હોત,} \\ \text{તે થાત.} \end{array} \right\}$

પુ૦ અનેકવચન.

૧ $\left. \begin{array}{l} \text{પ્રદીક્ષ્} \\ \text{પ્રદીક્ષ્} \end{array} \right\} \left. \begin{array}{l} \text{હમે થએઓ,} \\ \text{હમે થએઓ હોત,} \\ \text{હમે થાત,} \end{array} \right\}$ ૨ $\left. \begin{array}{l} \text{પ્રદીક્ષ્} \\ \text{પ્રદીક્ષ્} \end{array} \right\} \left. \begin{array}{l} \text{તમે થએઓ,} \\ \text{તમે થએઓ હોત,} \\ \text{તમે થાત,} \end{array} \right\}$ ૩ $\left. \begin{array}{l} \text{પ્રદીક્ષ્} \\ \text{પ્રદીક્ષ્} \end{array} \right\} \left. \begin{array}{l} \text{તેઓ થએઓ,} \\ \text{તેઓ થએઓ હોત,} \\ \text{તેઓ થાત,} \end{array} \right\}$

પુ૦ અનેકવચન.

૧ $\left. \begin{array}{l} \text{પ્રદીક્ષ્} \\ \text{પ્રદીક્ષ્} \end{array} \right\} \left. \begin{array}{l} \text{હમે થએઓ,} \\ \text{હમે થએઓ હોત,} \\ \text{હમે થાત.} \end{array} \right\}$ ૨ $\left. \begin{array}{l} \text{પ્રદીક્ષ્} \\ \text{પ્રદીક્ષ્} \end{array} \right\} \left. \begin{array}{l} \text{તમે થએઓ,} \\ \text{તમે થએઓ હોત,} \\ \text{તમે થાત.} \end{array} \right\}$ ૩ $\left. \begin{array}{l} \text{પ્રદીક્ષ્} \\ \text{પ્રદીક્ષ્} \end{array} \right\} \left. \begin{array}{l} \text{તેઓ થએઓ,} \\ \text{તેઓ થએઓ હોત,} \\ \text{તેઓ થાત.} \end{array} \right\}$

† ગુઓ પેહલવી વીરાહનાંમાં મધે ફો સ્ક્રી, ગ્રે સ્ક્રી જાતલ જાતલ
 પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ ઓ વીરાહ હમે મજદીઅમનનાતિના પેગમખર તું સલામત આ
 એઓ ! પ્રદીક્ષ્ જાતલ પ્રદીક્ષ્ + + ફેમ ગાત ૧૧૦ તું એહરેમનની દીત ઉપર સુ
 સત રેહી. પ્રદીક્ષ્ જાતલ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્
 નહી સીખવી, કે હું પછી ખુબી તથા નેકી કરત.

શક્ય શં રથાર્થ.

વર્ત માં નકાલ.

સે૦

એકવચન.

પુ૦

ધ૦

એકવચન.

૧ $\left. \begin{array}{l} \text{પ્રદીક્ષ્} \\ \text{પ્રદીક્ષ્} \end{array} \right\} \left. \begin{array}{l} \text{હું થએઓ,} \\ \text{હું થએઓ હોત,} \\ \text{હું થાત,} \end{array} \right\}$ ૨ $\left. \begin{array}{l} \text{પ્રદીક્ષ્} \\ \text{પ્રદીક્ષ્} \end{array} \right\} \left. \begin{array}{l} \text{તું થએઓ,} \\ \text{તું થએઓ હોત,} \\ \text{તું થાત,} \end{array} \right\}$ ૧ $\left. \begin{array}{l} \text{પ્રદીક્ષ્} \\ \text{પ્રદીક્ષ્} \end{array} \right\} \left. \begin{array}{l} \text{હું થએઓ,} \\ \text{હું થએઓ હોત,} \\ \text{હું થાત,} \end{array} \right\}$ ૨ $\left. \begin{array}{l} \text{પ્રદીક્ષ્} \\ \text{પ્રદીક્ષ્} \end{array} \right\} \left. \begin{array}{l} \text{તું થએઓ,} \\ \text{તું થએઓ હોત,} \\ \text{તું થાત,} \end{array} \right\}$

† દહિ૦ હા. ૬૪ મો ૧૧૧૩ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્
 નગીએ પેહલું. કેટલીએક વેલા પ્રદીક્ષ્, પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્
 નેમકે : — ૧૧૧૩ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્
 થાત એકે તે કરી એકે. ૧૧૧૩ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્ પ્રદીક્ષ્
 કાંમ તે કરે તે હેવી દહિએ, કે હું વધારે કરી એકોતો કેહવું સારે !

૩ જુ ૫૫૫-૫૫૫૫ ૩ જુ ૫૫૫ ૫૫૫-૫૫૫૫
તેઓને થાઓ, ૫૫ " તેઓને થાઓ.
તેઓને થનો, તેઓને થનો.

કૃ દં ત .

ધ૦	સ૦
કર્તૃવાચક	૫૫૫ } થાતું, ૫૫૫ } થનાર,
કર્મવાચક	૫૫૫ } થાએલું, ૫૫૫ } થાએલું.
ક્રિયાવાચક	૫૫૫ } હોનારત, ૫૫૫ } હોનારત.
૫૫૫૫૫ થતું,	૫૫૫૫૫ થતું.

સકર્મક ક્રિયાપદ.

૫૫૫ અથવા ૫૫૫૫ ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન.

મૂલ લેદ.

સ્વાર્થ .

ધ૦	વર્તમાનકાલ.	સ૦
પ૦ એકવચન.	પ૦ એકવચન.	
૧ ૫૫ હું આપુ,	૧ ૫૫ હું આપુ.	
૨ ૫૫ તું આપે,	૨ ૫૫ તું આપે.	
૩ ૫૫ } તે આપે, ૫૫ }	૩ ૫૫ તે આપે.	

પ૦ અનેકવચન.	પ૦ અનેકવચન.
૧ ૫૫ હો આપીએ,	૧ ૫૫ હો આપીએ.
૨ ૫૫ તમે આપો,	૨ ૫૫ તમે આપો.
૩ ૫૫ } તેઓ આપે, ૫૫ }	૩ ૫૫ તેઓ આપે.

અ પૂર્ણ વર્તમાન .

પ૦ એકવચન.	પ૦ એકવચન.
૧ ૫૫ ૫૫ હું આપુંછું,	૧ ૫૫ ૫૫ હું આપુંછું.
૨ ૫૫ ૫૫ તું આપેછે,	૨ ૫૫ ૫૫ તું આપેછે.
૩ ૫૫ } ૫૫ અ. ૫૫ }	૩ ૫૫ } ૫૫ અ. ૫૫ }
૫૫ ૫૫ ૫૫ તે આપેછે,	૫૫ ૫૫ ૫૫ તે આપેછે.
૫૫ ૫૫ ૫૫	૫૫ ૫૫ ૫૫

પ૦ અનેકવચન.	પ૦ અનેકવચન.
૧ ૫૫ ૫૫ હો આપીએછે,	૧ ૫૫ ૫૫ હો આપીએછે.
૨ ૫૫ ૫૫ તમે આપો છેઓ,	૨ ૫૫ ૫૫ તમે આપો છેઓ.
૩ ૫૫ ૫૫ તેઓ આપેછે,	૩ ૫૫ ૫૫ તેઓ આપેછે.

રીતી વર્તમાન .

પ૦ એકવચન.	પ૦ એકવચન.
૧ ૫૫ } ૫૫ હું આપતો. ૫૫ } રેહ્ય,	૧ ૫૫ } ૫૫ હું આપતો. ૫૫ } રેહ્ય.
૨ ૫૫ } ૫૫ તું આપતો. ૫૫ } રેહ્ય,	૨ ૫૫ } ૫૫ તું આપતો. ૫૫ } રેહ્ય.
૩ ૫૫ } ૫૫ તે આપતો. ૫૫ } રેહ્ય,	૩ ૫૫ } ૫૫ તે આપતો. ૫૫ } રેહ્ય.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ફામ્મ } ઇયુ હમો આપતા
ફ } રહીએચ,૨ જામ્મ } ઇયુ તમો આપતા
જ } રેહોચ,૩ ગામ્મ } ઇયુ તેઓ આપતા
ગ } રેહુચ,

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ફામ્મ } જામ્મ હમો આપ
ફ } તા રહીએચ.૨ જામ્મ } જામ્મ તમો આપ
જ } તા રેહોચ.૩ ગામ્મ } જામ્મ તેઓ આપ
ગ } તા રેહુચ.

ભૂતકાલ.

પુ૦ એકવચન.

૧ ઇયુ ફ-ફ-લ-
હુંએ આપીશું,૨ ઇયુ જ-જ-લ-લ-
તુંએ આપીશું,૩ ઇયુ ગ-ગ-લ-લ-
તેઓએ આપીશું,

પુ૦ એકવચન.

૧ જામ્મ ફ-ફ-લ-
હુંએ આપીશું.૨ જામ્મ જ-જ-લ-લ-
તુંએ આપીશું.૩ જામ્મ ગ-ગ-લ-લ-
તેઓએ આપીશું.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ઇયુ મફ-મફ-લ-લ-
હમોએ આપીશું,૨ ઇયુ મજ-મજ-લ-લ-
તમોએ આપીશું,૩ ઇયુ મગ-મગ-લ-લ-
તેઓએ આપીશું,

પુ૦ અનેકવચન.

૧ જામ્મ મફ-મફ-લ-લ-
હમોએ આપીશું.૨ જામ્મ મજ-મજ-લ-લ-
તમોએ આપીશું.૩ જામ્મ મગ-મગ-લ-લ-
તેઓએ આપીશું.

ખીજ રીત.

ધ૦

પુ૦ એકવચન.

૧ ફામ્મ } ઇયુ
ફ } હુંએ આપીશું,૨ જામ્મ } ઇયુ
જ } તુંએ આપીશું,

૩ ગામ્મ } ઇયુ તેઓએ આપીશું,

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ફામ્મ } જામ્મ
ફ } હમોએ આપીશું,૨ જામ્મ } જામ્મ
જ } તમોએ આપીશું,૩ ગામ્મ } જામ્મ
ગ } તેઓએ આપીશું.

સ૦

પુ૦ એકવચન.

૧ ફામ્મ } જામ્મ
ફ } હુંએ આપીશું.૨ જામ્મ } જામ્મ
જ } તુંએ આપીશું.

૩ ગામ્મ } જામ્મ તેઓએ આપીશું.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ફામ્મ } જામ્મ
ફ } હમોએ આપીશું.૨ જામ્મ } જામ્મ
જ } તમોએ આપીશું.૩ ગામ્મ } જામ્મ
ગ } તેઓએ આપીશું.

આપૂર્ણ ભૂત.

ધ૦

પુ૦ એકવચન.

૧ ઇયુ મફ-ફ-લ-લ-
હું આપતા હતા,
ધ૦

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ઇયુ મફ-મફ-મફ-લ-લ-
હમો આપતા હતા,
ધ૦

સ૦

પુ૦ એકવચન.

૧ જામ્મ મફ-ફ-લ-લ-
હું આપતા હતા.
ધ૦

પુ૦ અનેકવચન.

૧ જામ્મ મફ-મફ-મફ-લ-લ-
હમો આપતા હતા.
ધ૦

ખીજી રીત.

પુ૦ એકવચન.

૧ ફાજિમ } જુઠુ સફ
ફ } હું આપતો હતો,
ફ } ઈં

પુ૦ એકવચન.

૧ ફાજિમ } જાણુ સફ
ફ } હું આપતો હતો.
ફ } ઈં

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ફાજિમ } જુઠુ સફ
ફ } હમો આપતા હતા,
ફ } ઈં

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ફાજિમ } જાણુ સફ
ફ } હમો આપતા હતા.
ફ } ઈં

રીતી ભૂત.

પુ૦ એકવચન.

૧ જાણુ } જાણુ-ફ-જો
અં } હું આપતો રહેા,
જા }

૨ જાણુ } જાણુ-જા-જો
અં } તું આપતો રહેા,
જા }

૩ જાણુ } જાણુ-જા-જો
અં } તે આપતો રહેા,
જા }

પુ૦ એકવચન.

૧ જાણુ } જાણુ-ફ-જો
અં } હું આપતો રહેા.
જા }

૨ જાણુ } જાણુ-જા-જો
અં } તું આપતો રહેા.
જા }

૩ જાણુ } જાણુ-જા-જો
અં } તે આપતો રહેા.
જા }

પુ૦ અનેકવચન.

૧ જાણુ } જાણુ-ફ-જો-જો
અં } હમો આપતા રહેા,
જા }

૨ જાણુ } જાણુ-જા-જો-જો
અં } તમો આપતા રહેા,
જા }

૩ જાણુ } જાણુ-જા-જો-જો-જો
અં } તેમો આપતા રહેા.
જા }

પુ૦ અનેકવચન.

૧ જાણુ } જાણુ-ફ-જો-જો
અં } હમો આપતા રહેા.
જા }

૨ જાણુ } જાણુ-જા-જો-જો
અં } તમો આપતા રહેા.
જા }

૩ જાણુ } જાણુ-જા-જો-જો-જો
અં } તેમો આપતા રહેા.
જા }

ખીજી રીત.

ધ૦

પુ૦ એકવચન.

૧ ફાજિમ } જાણુ જાણુ
અં } હું આપતો રહેા,
જા } ઈં

સ૦

પુ૦ એકવચન.

૧ ફાજિમ } જાણુ જાણુ
અં } હું આપતો રહેા.
જા } ઈં

પૂર્ણ ભૂત.

ધ૦

પુ૦ એકવચન.

૧ જાણુ } જાણુ-ફ-જો
અં } હું આપી રહેા,
જા }

૨ જાણુ } જાણુ-જા-જો
અં } તું આપી રહેા,
જા }

૩ જાણુ } જાણુ-જા-જો
અં } તે આપી રહેા,
જા }

સ૦

પુ૦ એકવચન.

૧ જાણુ } જાણુ-ફ-જો
અં } હું આપી રહેા.
જા }

૨ જાણુ } જાણુ-જા-જો
અં } તું આપી રહેા.
જા }

૩ જાણુ } જાણુ-જા-જો
અં } તે આપી રહેા.
જા }

પુ૦ અનેકવચન.

૧ જાણુ } જાણુ-ફ-જો-જો
અં } હમો આપી રહેા,
જા }

૨ જાણુ } જાણુ-જા-જો-જો
અં } તમો આપી રહેા,
જા }

૩ જાણુ } જાણુ-જા-જો-જો-જો
અં } તેમો આપી રહેા.
જા }

પુ૦ અનેકવચન.

૧ જાણુ } જાણુ-ફ-જો-જો
અં } હમો આપી રહેા.
જા }

૨ જાણુ } જાણુ-જા-જો-જો
અં } તમો આપી રહેા.
જા }

૩ જાણુ } જાણુ-જા-જો-જો-જો
અં } તેમો આપી રહેા.
જા }

પુ૦	અનેકવચન.	પુ૦	અનેકવચન.
૧	"	૧	"
૨	અં	૨	અં
૩	"	૩	"

૨૧૩. ભવિષ્યકાલને સાંઝે વર્તમાનકાલનાં છએ રૂપ એકસર ખી રીતે વપરાયેલાં છે. ભવિષ્ય વર્તમાનને સાંઝે કર્તૃવાચક વિશેષનની પાસે જિને લગતા વર્તમાનના સેગાઓ વપરાયેલાં છે; ભવિષ્યભૂતને સાંઝે જિણાઈ અથવા જિણાઈ ક્રિયાપદના ભૂતકાલના સેગાઓ કર્તૃવાચક વિશેષનની પાસે મેલેઆમાં આવેલાં છે. વર્તમાન ભવિષ્ય અથવા અપૂર્ણ ભવિષ્યને સાંઝે ઊપલાં ખેલું ક્રિયાપદના વર્તમાનના સેગાઓ ભૂતકદંતના સેગાની પાસે મેલેઆમાં આવેલાં છે. ભૂતભવિષ્યને સાંઝે ભૂતકાલના સેગાની પાસે મજકુર ક્રિયાપદના વર્તમાનકાલના સેગાઓ વાપરેઆમાં આવેલાં છે, અને ભવિષ્ય ભવિષ્યકાલને સાંઝે ઊપલા સેગાઓ કર્તૃવાચક વિશેષનની પાસે મેલેઆમાં આવે છે. જેમકે:—

ભવિષ્યકાલ.

પુ૦	એકવચન.	પુ૦	એકવચન.
૧	જિણું હું આપસ,	૧	જિણું હું આપસ.

ભવિષ્યવર્તમાન.

૧	જિણું	૧	જિણું
૨	જિણું	૨	જિણું
૩	જિણું	૩	જિણું

ભવિષ્યભૂત.

૧	જિણું	૧	જિણું
૨	જિણું	૨	જિણું
૩	જિણું	૩	જિણું

ખીજી રીત.

૧	જિણું	૧	જિણું
૨	જિણું	૨	જિણું
૩	જિણું	૩	જિણું

અપૂર્ણ અથવા વર્તમાન ભવિષ્ય.

પુ૦	એકવચન.	પુ૦	એકવચન.
૧	જિણું	૧	જિણું
૨	જિણું	૨	જિણું
૩	જિણું	૩	જિણું

ભૂત ભવિષ્ય.

૧	જિણું	૧	જિણું
૨	જિણું	૨	જિણું
૩	જિણું	૩	જિણું

ભવિષ્ય ભવિષ્ય.

૧	જિણું	૧	જિણું
૨	જિણું	૨	જિણું
૩	જિણું	૩	જિણું

શકી આર્થ.

॥છામ્મા॥ ને લગતું રૂપાખ્યાયન.

વર્તમાન.

પુ	ઈ	એકવચન.	સે	એકવચન.
૧	॥છમ્	ઈન્દિમ્ ॥મા	૧	॥છમ્
	અં	ઈન્દિમ્ "		અં
	છમ્	ઈન્દિમ્ ॥મા		છમ્
		હું આપી સકુંચ, ઈ		હું આપી સકુંચ. ઈ

ભૂતકાલ.

૧	॥છમ્	ઈન્દિમ્ ॥મા	૧	॥છમ્
	અં	ઈન્દિમ્ ॥મા		અં
	છમ્	ઈન્દિમ્ ॥મા		છમ્
		હું આપી સકેઓ, ઈ		હું આપી સકેઓ. ઈ

અપૂર્ણભૂત.

પુ	ઈ	એકવચન.	સે	એકવચન.
૧	॥છમ્	ઈન્દિમ્ ॥મા	૧	॥છમ્
	અં	ઈન્દિમ્ ॥મા		અં
	છમ્	ઈન્દિમ્ ॥મા		છમ્
		હું આપી સકેતો હો, ઈ		હું આપી સકેતો હો. ઈ

હું.

ભૂતભૂત.

૧	॥છમ્	ઈન્દિમ્ ॥મા	૧	॥છમ્
	અં	ઈન્દિમ્ ॥મા		અં
	છમ્	ઈન્દિમ્ ॥મા		છમ્
		હું આપી સકેઓ હો, ઈ		હું આપી સકેઓ હો. ઈ

॥સમ્યક્ ને લગતું રૂપાખ્યાન.

વર્તમાનકાલ.

પુ૦	એકવચન.	પુ૦	એકવચન.
૧	અં { હું આપી સકું, ॥૧૨૫	૧	અં { હું આપી સકું. ॥૧૧૨૫
	ઈ૦		ઈ૦

ભૂતકાલ.

પુ૦	એકવચન.	પુ૦	એકવચન.
૧	અં { હું આપી સકેઓ, ॥૧૨૫	૧	અં { હું આપી સકેઓ. ॥૧૧૨૫
	ઈ૦		ઈ૦

ખીજી રીત.

પુ૦	એકવચન.	પુ૦	એકવચન.
૧	અં { ઈર્જિમ સમ્યક્-હું આપી ॥૧૨૫ { ઈર્જિમ સકેઓ, ઈ {	૧	અં { ઈર્જિમ સમ્યક્-હું આપી ॥૧૧૨૫ { ઈર્જિમ સકેઓ. ઈ {

॥સમ્યક્ ને લગતું રૂપાખ્યાન.

વર્તમાનકાલ.

પુ૦	એકવચન.	પુ૦	એકવચન.
૧	અં { મને આપવું પડેય, ॥૧૨૫ { હુંએ આપવું નોઈએ, ઈ {	૧	અં { મને આપવું પડેય. ॥૧૧૨૫ { હુંએ આપવું નોઈએ. ઈ {

ભૂતકાલ.

પુ૦	એકવચન.	પુ૦	એકવચન.
૧	અં { મને આપવું પડીઁ, ॥૧૨૫	૧	અં { મને આપવું પડીઁ. ॥૧૧૨૫
	ઈ૦		ઈ૦

ખીજી રીત.

પુ૦	એકવચન.	પુ૦	એકવચન.
૧	અં { ઈર્જિમ સમ્યક્-મને આપ ॥૧૨૫ { ઈર્જિમ વું પડીઁ, ઈ {	૧	અં { ઈર્જિમ સમ્યક્-મને આપવું ॥૧૧૨૫ { ઈર્જિમ પડીઁ. ઈ {

સંસ્કાર્ય.

વર્તમાનકાલ.

પુ૦	એકવચન.	પુ૦	એકવચન.
૧	પ્રફ-હું આપું, ફિ-ઈ	૧	પ્રફિ-હું આપું. ફિ-ઈ
૨	પ્રફ-તું આપે,	૨	પ્રફિ-તું આપે.
૩	પ્રફ-તે આપે, પ્રફિ-તે આપે, પ્રફિ-તે આપે,	૩	પ્રફિ-તે આપે. પ્રફિ-તે આપે. પ્રફિ-તે આપે.

શ કય શં રયા થં.

વર્તમાનકાલ.

ધો	એકવચન.	પુ	એકવચન.	સે
૧	આમં	૧	આમં	આમં
૨	આમં	૨	આમં	આમં
૩	આમં	૩	આમં	આમં
૪	આમં	૪	આમં	આમં
૫	આમં	૫	આમં	આમં
૬	આમં	૬	આમં	આમં
૭	આમં	૭	આમં	આમં
૮	આમં	૮	આમં	આમં
૯	આમં	૯	આમં	આમં
૧૦	આમં	૧૦	આમં	આમં

ભૂતકાલ.

ધો	એકવચન.	પુ	એકવચન.	સે
૧	આમં	૧	આમં	આમં
૨	આમં	૨	આમં	આમં
૩	આમં	૩	આમં	આમં
૪	આમં	૪	આમં	આમં
૫	આમં	૫	આમં	આમં
૬	આમં	૬	આમં	આમં
૭	આમં	૭	આમં	આમં
૮	આમં	૮	આમં	આમં
૯	આમં	૯	આમં	આમં
૧૦	આમં	૧૦	આમં	આમં

આ શી રવા દા થં.

ધો	એકવચન.	પુ	એકવચન.	સે
૧	આમં	૧	આમં	આમં
૨	આમં	૨	આમં	આમં
૩	આમં	૩	આમં	આમં
૪	આમં	૪	આમં	આમં
૫	આમં	૫	આમં	આમં
૬	આમં	૬	આમં	આમં
૭	આમં	૭	આમં	આમં
૮	આમં	૮	આમં	આમં
૯	આમં	૯	આમં	આમં
૧૦	આમં	૧૦	આમં	આમં

કૃદંત.

ધો	એકવચન.	પુ	એકવચન.	સે
૧	આમં	૧	આમં	આમં
૨	આમં	૨	આમં	આમં
૩	આમં	૩	આમં	આમં
૪	આમં	૪	આમં	આમં
૫	આમં	૫	આમં	આમં
૬	આમં	૬	આમં	આમં
૭	આમં	૭	આમં	આમં
૮	આમં	૮	આમં	આમં
૯	આમં	૯	આમં	આમં
૧૦	આમં	૧૦	આમં	આમં

† પતવંદનાંમે અથવા નેકાહને લગતા બંદોબસતમાં ઉપલાં સર્વનાંમા ક્રિયાપદના સેગાની પછી વપરાયેલાછે. જેમકે આમં આમં આમં આમં આમં તમાને દાદાર અહુરમઝદ.

કર્મવાચક	૧૯૫૭ } આપેલું, ૧૯૫૭ }	૧૯૧૧૫૭ } આપેલું. ૧૯૧૧૫૭ }
ક્રિયાવાચક	૧૧૫૭-૫૭ } આપ, પેદાએશ, ૫૭૧૯૫૭ }	૧૧૫૭૧૫૭ આપ, પેદાએશ.
	૫૭૧૫૭-૫૭ } આપલું, ૫૭૧૫૭-૫૭ }	૫૭૧૫૭૧૫૭ } આપલું. ૫૭૧૫૭૧૫૭ }

૨૬૪. આએ ભાષામાં મતહ હવાં સેમીટીક ધાતુ ઊપરથી ૧૧૯૬ મદન-ક્રિયાપદ વપરાએલું છે, જેનો અર્થ 'પોંડયું' હવો થા એ છે, તેનું રૂપાખ્યાપન સેમીટીક ધાતુઓ ઊપરથી બનેલાં સામાન્ય રૂપોની રીત પરમાંણે થએલું નથી; પણ તદન જુદી રીતે થાએલું છે. સેમીટીક ધાતુની પાસે ૧૧. આવેઆ પછી મસદરની નીશાંની ૧૧૯ લાગીને સઘલાં પેહલવી સામાન્ય રૂપો બનેલાં છે, પણ આએ રૂપમાં તે ૧૧ મુતલક વપરાએલી નથી, શકત અસલ ધાતુ ૫૯૬ મતહ-છે તેહને છેડેનો ૫૭ હ નીકલી બાઈને તેહની પાસે ૧૧ વધી ધાતુનો ૯૭ ત-મસદરી ત ની જગાએ વપરાએલો છે; અને ભૂતકાલ સેવાએ ખીબ સઘલા કાલ અને અર્થોને લગતા સેગાઓ સાહીઆ કારક ક્રિયાપદોની મદદથી બનેલા છે; જેનું રૂપાખ્યાપન જુદું બત લાવેઆ વના વીદ્યારથીઓને સહમજ પડી સકે નહી, માંટે હમો તે હની ગરદાંન વીગતે નીચે જણાવીએ છે.

૧૧૯૬ ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન.

સ વાર્થ.

વર્તમાનકાલ.

પુ૦	એકવચન.	પુ૦	અનેકવચન.
૧	૬૧૧૫૭ } ૯૬ હું પોંડયું, ૬૧ }	૧	૬૧૧૫૭ } ૯૬ હમો પોંડયીએ.
૨	૬૧૧૫૭ } ૯૬ તું પોંડયે, ૬૧ }	૨	૬૧૧૫૭ } ૯૬ તમો પોંડયો.
૩	૬૧૧૫૭ } ૯૬ તે પોંડયે, ૬૧ } †	૩	૬૧૧૫૭ } ૯૬ તેઓ પોંડયે.

અપૂર્ણ વર્તમાન.

પુ૦	એકવચન.	પુ૦	અનેકવચન.
૧	૬૧૧૫૭ } ૯૬ ૫૬ ૬૧ } હું પોંડયું છું,	૧	૬૧૧૫૭ } ૯૬ ૫૬ ૬૧ } હમો પોંડયીએ છે.
૨	૬૧૧૫૭ } ૯૬ ૫૬ ૬૧ } તું પોંડયે છે,	૨	૬૧૧૫૭ } ૯૬ ૫૬ ૬૧ } તમો પોંડયો છે.
૩	૬૧૧૫૭ } ૯૬ ૫૬ ૬૧ } તે પોંડયે છે,	૩	૬૧૧૫૭ } ૯૬ ૫૬ ૬૧ } તેઓ પોંડયે છે.

† જુઓ "અંદરજે વજરગ મવુન" ૯૬ ૫૭ ૫૬ ૬૧ ૬૧ ૬૧ ૬૧
આપરગીઓ જેઆરે કાંમ સરંજાંમ પોંડયે (તેઆરે જાણ્ય.)

ભૂતકાલ.

પુ૦ એકવચન.	પુ૦ અનેકવચન.
૧ ૧૯૬ ૧૯૬૫૫૫ ૬-૬૫૫ અ૦ મને જવું પડીશું, ૧૧૯૬ ઈ૦	૧ ૧૯૬ ૧૯૬૫૫૫ ૫૬-૫૬૫૫-૬૫૫ અ૦ હમોને જવું પડીશું. ૧૧૯૬ ઈ૦

ભવિષ્યકાલનાં રૂપ વર્તમાનને લગતાંછે.

શં રથાર્થ.

વર્તમાનકાલ.

પુ૦ એકવચન.	પુ૦ અનેકવચન.
૧ ૧૬૧૧૫૦ ૧૯૬ ૬૧૧૫૦ " } હું પોંહચું, ૧૬૧ " } ૨ ૫૦૧૧૫૦ ૧૯૬ ૫૦૧૧૫૦ " } તું પોંહચે, ૫૦૧ " } તું પોંહચે, ૩ ૧૭૧૧૫૦ ૧૯૬ ૧૭૧૧૫૦ " } તે પોંહચે, ૧૬૧ ૧૭૧ " }	૧ ૧૬૧૧૫૦ ૧૯૬ ૬૧૧૫૦ " } હમો પોંહચીએ. ૧૬૧ " } ૨ ૧૭૧૧૫૦ ૧૯૬ ૧૭૧૧૫૦ " } તમો પોંહચો. ૧૭૧ " } ૩ ૧૭૧૧૫૦ ૧૯૬ ૧૭૧૧૫૦ " } તેઓ પોંહચે. ૧૭૧ ૧૭૧ " }

ભૂતકાલ.

પુ૦ એકવચન.	પુ૦ અનેકવચન.
૧ ૧૬૧ ૧૯૬ ૧૬૧ " } ૬-૬૫૫ ૧૬૧ " } હું પોંહચીએ, ૧૬૧ " } હું પોંહચીએ હોત, ૧૬૧ " } હું પોંહચત, ૨ ૧૬૧ ૧૯૬ ૧૬૧ " } ૧૭-૧૭૫-૬૫૫ ૧૬૧ " } તું પોંહચીએ, ૧૬૧ " } તું પોંહચીએ હોત, ૧૬૧ " } તું પોંહચત, ૩ ૧૬૧ ૧૯૬ ૧૬૧ " } ૫૭-૫૭૫-૬૫૫ ૧૬૧ " } તે પોંહચીએ, ૧૬૧ " } તે પોંહચીએ હોત, ૧૬૧ " } તે પોંહચત,	૧ ૧૬૧ ૧૯૬ ૧૬૧ " } ૫૬-૫૬૫-૬૫૫ ૧૬૧ " } હમો પોંહચીએ. ૧૬૧ " } હમો પોંહચીએ હોત, ૧૬૧ " } હમો પોંહચત, ૨ ૧૬૧ ૧૯૬ ૧૬૧ " } ૧૭-૧૭૫-૬૫૫ ૧૬૧ " } તમો પોંહચીએ. ૧૬૧ " } તમો પોંહચીએ હોત, ૧૬૧ " } તમો પોંહચત, ૩ ૧૬૧ ૧૯૬ ૧૬૧ " } ૫૭-૫૭૫-૬૫૫ ૧૬૧ " } તેઓ પોંહચીએ. ૧૬૧ " } તેઓ પોંહચીએ હોત, ૧૬૧ " } તેઓ પોંહચત.

ખીજ રીત.

પુ૦ એકવચન.	પુ૦ અનેકવચન.
૧ ૧૬૧ ૧૯૬ ૧૬૧ " } હું પોંહચીએ, ૧૬૧ " } હું પોંહચીએ હોત, ૧૬૧ " } હું પોંહચત, ૨ ૧૭૧ ૧૯૬ ૧૭૧ " } તું પોંહચીએ, ૧૭૧ " } તું પોંહચીએ હોત, ૧૭૧ " } તું પોંહચત, ૩ ૧૭૧ ૧૯૬ ૧૭૧ " } તે પોંહચીએ, ૧૭૧ " } તે પોંહચીએ હોત, ૧૭૧ " } તે પોંહચત,	૧ ૧૬૧ ૧૯૬ ૧૬૧ " } હમો પોંહચીએ. ૧૬૧ " } હમો પોંહચીએ હોત, ૧૬૧ " } હમો પોંહચત, ૨ ૧૭૧ ૧૯૬ ૧૭૧ " } તમો પોંહચીએ. ૧૭૧ " } તમો પોંહચીએ હોત, ૧૭૧ " } તમો પોંહચત, ૩ ૧૭૧ ૧૯૬ ૧૭૧ " } તેઓ પોંહચીએ. ૧૭૧ " } તેઓ પોંહચીએ હોત, ૧૭૧ " } તેઓ પોંહચત.

આશીરવાદાર્થ.

પુ૦ એકવચન.	પુ૦ અનેકવચન.
૧ " ૧૯૬ ૬-૬૫૫ મને પોંહચો, ૨ ૧૭૧૧૫૦ ૧૯૬ ૧૭-૧૭૫ તુંને પોંહચો, ૩ " ૧૯૬ ૫૭-૫૭૫ તેહને પોંહચો,	૧ " ૧૯૬ ૫૬-૫૬૫ હમોને પોંહચો. ૨ ૧૭૧૧૫૦ ૧૯૬ ૫૭-૫૭૫ તમોને પોંહચો. ૩ " ૧૯૬ ૫૭-૫૭૫ તેઓને પોંહચો.

કૃદંત.

કર્તૃવાચક,	૧૭૧૬ પોંહચતાં, પોંહચતો, ૧૭૧૬ પોંહચનાર.
કર્મવાચક,	૧૯૬ પોંહચેલું.
ક્રિયાવાચક,	૧૭૧૬ પોંહચ.
	૫૭૧૬ પોંહચવું.

પુ૦ અનેકવચન.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ મિત્રાણ હમે બાહર કરીએ,

૧ ્રુતિ } હમા જાહેર થઈએ.

ਸਿਖਸ੍ਰੀ ਹਮੇ। ਦੁਖ ਦੇਖਯੋ,

$\left. \begin{array}{l} \text{५५५५५५} \\ ५५ \end{array} \right\} \text{हमो दुप्पी थाहय्ये.}$

૨ જાગૃતિ તમે જાહેર કરો,

૨ {
 ૧૭૫૫ ૧૭૭૭ } તમે જાહેર થાઓ.
 ૧૭૮૧ "
 ૧૭૯૭ "

॥१॥ तमो दुःख दृष्टो,

१०५५५५५५ } तमो दुष्मी थाओमो.
 १०५५५५५५ }
 १०५५५५५५ }

૩ ગ્રામગુજારી તેઓ બહાર કરે,

3 $\left. \begin{array}{l} \text{अप्युपगम्यते} \\ \text{अप्युप} \end{array} \right\} \text{ तेभ्यो नहिरे थाभ्ये.}$

* ॐ नमो भगवते वासुदेवाय तेभ्यो हुं ह्रीं दीभ्ये,

† ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ } तेजो दुष्मी याज्ये.

* (हस्तशेने १८ हा.) इतिहासः इतिहासः इतिहासः इतिहासः इतिहासः
लेख्यो दूरवद्वेषे, तथैवे लेख्यो मनीनाय्याने लगती सुभाषतने नोकसान् करिय.

[illegible]

અપર્ણ વર્તમાન.

૫૦ એકવચન.

પુ૦ એકવચન.

7. મગધાનુભવ - ૪૬ કું જાણેર કહેલું,

૧ મુજાલો નજર } હું જાહેર થાઉં છું.
૬૫ " }

6000) - 5 1/2 1/2 1/2 1/2

$\frac{1000}{64} = 15.625$ } 15.625 ટુપી યાઉંછું.

২. সংস্কার -# গুণ বাড়িয়ে দেওয়া,

૨ ગુણગુણ સ્વ } તું જાહેર થાએછે.

ਸਮੁੱਚਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੀਮੇਏ,

$\left. \begin{array}{l} \text{પ્રથમ} \\ \text{પ્રથમ} \end{array} \right\} \text{તું દુખી થાએછે.}$

3 ભાગ્યપુત્ર ૨૫૦ } તે જાહેર કરીએ,
 " }
ભાગ્યપુત્ર ૨૫૦ }
 "

૩ જાન્યુઆરી ૧૯૪૭ } તે બહાર થાગ્યેછે.
જાન્યુ ૧૯૪૭ " }
જાન્યુ ૧૯૪૭ " }

$\frac{10000}{200}$ } ते दुप दीयेले,
 $\frac{10000}{10}$ }

१८५५ ॥ } ते दुप्पी याग्मेछे.
 १८५७ ॥ }
 १८५८ ॥ }

પુ૦ અનેકવચન.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ કાગળો નફા હોવા જાહેર કરીએછે.

૧. $\left. \begin{array}{l} \text{કુચલ} \\ \text{કુચલ} \end{array} \right\} \text{હમો જાહેર યાદગરે}$

१५५) = हमो दुप ६६ ब्येछे,

$\frac{1000}{100} = 10$ } હમો દુખી થઈએછે.

૨. આગુત્તર = તમે જાહેર કરો છો,

२ १८५५१८७ ५५५
१८५५ " } तमो जलहेर थामोछो.

॥१॥ तमे दुःखे दृष्टेः,

१८५७ ॥ १०५ ॥
 १८५८ ॥ १०६ ॥
 १८५९ ॥ १०७ ॥

} तमो दुष्पी थाय्मेछि।

૩ ઝામ્મુનાથન = તેઓ બહાર કરે છે,

3 ગ્રામ્યજીવન માટે } તેઓ જાહેર યાગ્ય છે.
ગ્રામ્ય " }

સમજાવે તેઓ કુળ દીગ્યેએ,

$\begin{matrix} \text{ॐ} \\ \text{ॐ} \\ \text{ॐ} \end{matrix} \left. \begin{matrix} \text{ॐ} \\ \text{ॐ} \\ \text{ॐ} \end{matrix} \right\} \text{तमो दुष्पी यामेधे.}$

પુ૦ અનેકવચન.

૧ જાગૃત્યલય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } હમોએ જાહેર કરીહિ,જાગૃત્યલય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } હમોએ કુપ્પ દીધું,૨ જાગૃત્યલય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } તમોએ જાહેર કરીધું,જાગૃત્યલય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } તમોએ કુપ્પ દીધું,૩ જાગૃત્યલય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } તેઓએ જાહેર કરીધું,જાગૃત્યલય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } તેઓએ કુપ્પ દીધું,

પુ૦ અનેકવચન.

૧ જાગૃત્યલય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } હમો જાહેર થએઆ.જાગૃત્યલય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } હમો કુપ્પી થએઆ.૨ જાગૃત્યલય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } તમો જાહેર થએઆ.જાગૃત્યલય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } તમો કુપ્પી થએઆ.૩ જાગૃત્યલય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } તેઓ જાહેર થએઆ.જાગૃત્યલય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } તેઓ કુપ્પી થએઆ.

ભૂતકાલની ખીજ રીત.

પુ૦ એકવચન.

૧ જાગૃત્યલય } હુંએ જાહેર કરીધું,
જા " } હુંએ કુપ્પ દીધું,
જા " } હું

પુ૦ એકવચન.

૧ જાગૃત્યલય } હું જાહેર થએઆ.
જા " } હું કુપ્પી થએઆ.
જા " } હું

પુ૦ અનેકવચન.

૧ જાગૃત્યલય } હમોએ જાહેર કરીધું,
જા " } હમોએ કુપ્પ દીધું,
જા " } હું

પુ૦ અનેકવચન.

૧ જાગૃત્યલય } હમો જાહેર થએઆ.
જા " } હમો કુપ્પી થએઆ.
જા " } હું

અ પૂર્ણ ભૂત.

પુ૦ એકવચન.

૧ જાગૃત્યલય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } હું જાહેર કરતો હતો,જાગૃત્યલય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } હું કુપ્પ દેતો હતો,
હું

પુ૦ એકવચન.

૧ જાગૃત્યલય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } હું જાહેર થતો હતો.જાગૃત્યલય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } હું કુપ્પી થતો હતો.
હું

ખીજ રીત.

પુ૦ એકવચન.

૧ જાગૃત્યલય } મ્મ-મ્મ-ફે હું જાહેર કરતો હતો,
જા " } મ્મ-મ્મ-ફે હું કુપ્પ દેતો હતો,
જા " } મ્મ-મ્મ-ફે હું

પુ૦ એકવચન.

૧ જાગૃત્યલય } મ્મ-મ્મ-ફે હું જાહેર થતો હતો.
જા " } મ્મ-મ્મ-ફે હું કુપ્પી થતો હતો.
જા " } મ્મ-મ્મ-ફે હું

પૂર્ણ ભૂત કાલ.

પુ૦ એકવચન.

૧ જાગૃત્યલય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } હું જાહેર કરી રહ્યો,
જા " } હું જાહેર કરી ચુકો,
જા " } હું કુપ્પ દેઈ રહ્યો,
જા " } હું કુપ્પ દેઈ ચુકો,
હું

પુ૦ એકવચન.

૧ જાગૃત્યલય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } હું જાહેર થઈ રહ્યો.
જા " } હું જાહેર થઈ ચુકો.
જા " } હું કુપ્પી થઈ રહ્યો.
જા " } હું કુપ્પી થઈ ચુકો.
હું

ખીજ રીત.

પુ૦ એકવચન.

૧ જાગૃત્યલય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } હું જાહેર કરી રહ્યો,
જા " } હું જાહેર કરી ચુકો,
જા " } હું કુપ્પ દેઈ રહ્યો,
જા " } હું કુપ્પ દેઈ ચુકો,
હું

પુ૦ એકવચન.

૧ જાગૃત્યલય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } હું જાહેર થઈ રહ્યો.
જા " } હું જાહેર થઈ ચુકો.
જા " } હું કુપ્પી થઈ રહ્યો.
જા " } હું કુપ્પી થઈ ચુકો.
હું

- ૩ ડમપમણ } તેઓ જાહેર કરે, ૩ ડમપમણ } તેઓ જાહેર થાએ.
 ડમ " } કરે, ડમ " } થાએ.
 ડમપમણ }
 ડમ " }
 ડમપમણ } તેઓ દુખ દીએ, ડમપમણ } તેઓ દુખી થાએ.
 * ડમ " } દીએ, ડમ " } થાએ.

શ ક યા ર્થ .

વર્તમાનકાલ.

- પુ૦ એકવચન. પુ૦ એકવચન.
 ૧ ડમપમણ ૧૨ હું જાહેર કરે, ૧ ડમપમણ ૧૨ હું જાહેર થાઉં.
 ડમપમણ ૧૨ હું દુખ દેઉં, ડમપમણ ૧૨ હું દુખી થાઉં.
 ૨ ડમપમણ ૧૨ હું જાહેર કરે, ૨ ડમપમણ ૧૨ હું જાહેર થાએ.
 ડમપમણ ૧૨ હું જાહેર કરી સંકે, ડમપમણ ૧૨ હું જાહેર થાઈ સંકે.
 ડમપમણ ૧૨ હું જાહેર કરતે, ડમપમણ ૧૨ હું જાહેર થાઈ સંકે.
 ડમપમણ ૧૨ હું દુખ દીએ, ડમપમણ ૧૨ હું દુખી થાએ.
 ડમપમણ ૧૨ હું દુખ દેઈ સંકે, ડમપમણ ૧૨ હું દુખી થાઈ સંકે.
 † ડમપમણ ૧૨ હું દુખ દેતે, ડમપમણ ૧૨ હું દુખી થતે.

* (હજિ૦ અખીઆયા) ડમપમણ ૧૨ હું જાહેર કરે, ડમપમણ ૧૨ હું જાહેર થાઉં. તેઓ જાહેરમજદની અકલનો અતે તેમજ પુતનો નાસ કરે ઇમાને (તેને) ખરાય કરે.

† (વન૦ ૫૨૦ ૨૨ મી) ડમપમણ ૧૨ હું જાહેર કરે, ડમપમણ ૧૨ હું જાહેર થાઉં. તેથી ઇશા અરિહમંદ તું માંસરેસપંદ મારી (પેદાએશ) તું દુખ નીવારન કરે; ડમપમણ ૧૨ હું જાહેર કરે, ડમપમણ ૧૨ હું જાહેર થાઉં. તેથી તું તામિદારીને પસંદ કરનાર મારી (પેદાએશ) તું દુખ નીવારન કરે. (હજિ૦ હા. ૧૧) ડમપમણ ૧૨ હું જાહેર કરે, ડમપમણ ૧૨ હું જાહેર થાઉં. તે હામનાં દરન વીસે કુશિશ કરતે.

† (હજિ૦ હા. ૬) ડમપમણ ૧૨ હું જાહેર કરે, ડમપમણ ૧૨ હું જાહેર થાઉં. તેથી તું દુખ નીવારન તું કરી સંકે.

- ૩ ડમપમણ ૧૨ હું જાહેર કરે, ૩ ડમપમણ ૧૨ હું જાહેર થાએ.
 ડમ " } તે જાહેર કરી સંકે, ડમ " } તે જાહેર થાઈ સંકે.
 ડમપમણ ૧૨ હું જાહેર કરે, ડમપમણ ૧૨ હું જાહેર થાએ.
 ડમ " } તે જાહેર કરી સંકે, ડમ " } તે જાહેર થાઈ સંકે.

પુ૦ અનેકવચન.

- ૧ ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર કરીએ, ૧ ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર થાઈએ.
 ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર કરી સંકે, ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર થાઈ સંકે.
 ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર કરતે, ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર થાઈ સંકે.
 ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર કરી સંકે, ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર થાઈ સંકે.
 ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર કરતે, ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર થાઈ સંકે.

૩ † ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર કરે,

- ડમ " } તેઓ જાહેર કરે, ડમ " } તેઓ જાહેર થાએ.
 ડમ " } તેઓ જાહેર કરી સંકે, ડમ " } તેઓ જાહેર થાઈ સંકે.
 ડમ " } તેઓ જાહેર કરતે, ડમ " } તેઓ જાહેર થાઈ સંકે.
 ડમ " } તેઓ જાહેર કરી સંકે, ડમ " } તેઓ જાહેર થાઈ સંકે.
 ડમ " } તેઓ જાહેર કરતે, ડમ " } તેઓ જાહેર થાઈ સંકે.

પુ૦ અનેકવચન.

- ૧ ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર થાઈએ, ૧ ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર થાઈ સંકે.
 ડમ " } હમો જાહેર થાઈ સંકે, ડમ " } હમો જાહેર થાઈ સંકે.
 ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર થાઈએ, ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર થાઈ સંકે.
 ડમ " } હમો જાહેર થાઈ સંકે, ડમ " } હમો જાહેર થાઈ સંકે.
 ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર થાઈએ, ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર થાઈ સંકે.
 ડમ " } હમો જાહેર થાઈ સંકે, ડમ " } હમો જાહેર થાઈ સંકે.

* (વન૦ ૫૨૦ ૮ મી) ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર કરે, ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર થાઈએ. તેથી ઇશા અરિહમંદ તું માંસરેસપંદ મારી (પેદાએશ) તું દુખ નીવારન કરે; ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર કરે, ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર થાઈએ. તેથી તું તામિદારીને પસંદ કરનાર મારી (પેદાએશ) તું દુખ નીવારન કરે. (હજિ૦ હા. ૧૧) ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર કરે, ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર થાઈએ. તે હામનાં દરન વીસે કુશિશ કરતે.

† (હજિ૦ હા. ૪૨) ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર કરે, ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર થાઈએ. તેથી ઇશા અરિહમંદ તું માંસરેસપંદ મારી (પેદાએશ) તું દુખ નીવારન કરે; ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર કરે, ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર થાઈએ. તેથી તું તામિદારીને પસંદ કરનાર મારી (પેદાએશ) તું દુખ નીવારન કરે. (હજિ૦ હા. ૧૧) ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર કરે, ડમપમણ ૧૨ હમો જાહેર થાઈએ. તે હામનાં દરન વીસે કુશિશ કરતે.

॥१८७॥ किरीयापद साधनं इषाभ्यापन.

पदमं न कालं.

[illegible]

म त क ल .

[illegible]

॥જમ્મમ્મુ ક્રિયાપદ સાથનું રૂપાખ્યાયન.

વર્તમાનકાલ.

પુ૦ એકવચન.

૧ જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
અમ્મુ
જમ્મમ્મુ

હું જાહેર કરી સકું.

પુ૦ એકવચન.

૧ જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
જમ્મ " અમ્મુ
જમ્મ " જમ્મમ્મુ

હું જાહેર થાઈ સકું.

જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
અમ્મુ
જમ્મમ્મુ

હું કુખ દેઈ સકું.

જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
જમ્મ " અમ્મુ
જમ્મ " જમ્મમ્મુ

હું કુખી થાઈ સકું.

ભૂતકાલ.

પુ૦ એકવચન.

૧ જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
અમ્મુ
જમ્મમ્મુ
જમ્મ " જમ્મમ્મુ
જમ્મ " જમ્મમ્મુ
જમ્મ " જમ્મમ્મુ

હું જાહેર કરી સકેઓ.

પુ૦ એકવચન.

૧ જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
જમ્મ " અમ્મુ
જમ્મ " જમ્મમ્મુ
જમ્મ " જમ્મમ્મુ
જમ્મ " જમ્મમ્મુ

હું જાહેર થાઈ સકેઓ.

જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
અમ્મુ
જમ્મમ્મુ
જમ્મ " જમ્મમ્મુ
જમ્મ " જમ્મમ્મુ
જમ્મ " જમ્મમ્મુ

હું કુખ દેઈ સકેઓ.

જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
જમ્મ " અમ્મુ
જમ્મ " જમ્મમ્મુ
જમ્મ " જમ્મમ્મુ
જમ્મ " જમ્મમ્મુ

હું કુખી થાઈ સકેઓ.

॥જમ્મમ્મુ ક્રિયાપદને લગતું રૂપાખ્યાયન.

વર્તમાનકાલ.

પુ૦ એકવચન.

૧ જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
અમ્મુ
જમ્મમ્મુ

હુંએ જાહેર કરવું જોઈએ.

પુ૦ એકવચન.

૧ જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
જમ્મ " અમ્મુ
જમ્મ " જમ્મમ્મુ

હુંએ જાહેર થવું જોઈએ.

જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
અમ્મુ
જમ્મમ્મુ

હુંએ કુખ દેવું જોઈએ.

જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
અમ્મુ
જમ્મમ્મુ

હુંએ કુખી થવું જોઈએ.

ભૂતકાલ.

પુ૦ એકવચન.

૧ જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
અમ્મુ
જમ્મમ્મુ

હુંએ જાહેર કરવું પડીલું,
મને જાહેર કરવું પડીલું.

પુ૦ એકવચન.

૧ જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
અમ્મુ
જમ્મમ્મુ

હુંએ જાહેર થવું પડીલું.
મને જાહેર થવું પડીલું.

જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
અમ્મુ
જમ્મમ્મુ

હુંએ કુખ દેવું પડીલું,
મને કુખ દેવું પડીલું.

જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
અમ્મુ
જમ્મમ્મુ

હુંએ કુખી થવું પડીલું.
મને કુખી થવું પડીલું.

શંક્યાર્થ.

વર્તમાનકાલ.

પુ૦ એકવચન.

૧ જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
અમ્મુ
જમ્મમ્મુ

હું જાહેર કરું.

પુ૦ એકવચન.

૧ જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
અમ્મુ
જમ્મમ્મુ

હું જાહેર થાઉં.

જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
અમ્મુ
જમ્મમ્મુ

હું કુખ દેઊં.

જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
અમ્મુ
જમ્મમ્મુ

હું કુખી થાઉં.

૨ જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
અમ્મુ
જમ્મમ્મુ

તું જાહેર કરે.

૨ જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
અમ્મુ
જમ્મમ્મુ

તું જાહેર થાએ.

જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
અમ્મુ
જમ્મમ્મુ

તું કુખ દીએ.

જમ્મમ્મુ ફમ્મુ
અમ્મુ
જમ્મમ્મુ

તું કુખી થાએ.

કૃદંત.

ક્રિયાવાચક, સમપ્રસંગલથ	જાહેર કરવું,	સમપ્રસંગલથ	જાહેર થવું.
" " "	જાહેર કરાવું,	" " "	જાહેર થતાં, જાહેરી.
સમપ્રસંગલથ	કુખી કરવું,	સમપ્રસંગલથ	કુખી થવું.
" " "	કુખી કરાવું,	" " "	કુખી આરાપવું.
કર્તૃવાચક, સમપ્રસંગલથ	જાહેર કરનાર,	સમપ્રસંગલથ	જાહેર થનાર.
સમપ્રસંગલથ	જાહેર કરતાં, કરતો,	" " "	જાહેર થતાં, થતો.
સમપ્રસંગલથ	કુખી દેનાર,	સમપ્રસંગલથ	કુખી થનાર.
" " "	કુખી દેતાં,	" " "	કુખી થતાં, કુખી થતો.
કર્મવાચક, સમપ્રસંગલથ	જાહેર કરેલું,	સમપ્રસંગલથ	જાહેર થાએલો.
સમપ્રસંગલથ	કુખી દીધેલું,	" " "	કુખી થાએલો.

પ્રયોજક ક્રિયાપદ.

જાહેર કરનાર તથા જાહેર કરાવનાર ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન.

વર્તમાન કાલ.

ધરાંતી.	સેનીટીક.
પુ0 એકવચન.	પુ0 એકવચન.
૧ જાહેર કરું, હું વરસાડી,	૧ જાહેર કરું હું પોંડ્યાડી.
૨ જાહેર કરો, તું વરસાડે,	૨ જાહેર કરો તું પોંડ્યાડે.
૩ જાહેર કરો, તે વરસાડે,	૩ જાહેર કરો તે પોંડ્યાડે.

પુ0 એકવચન.	પુ0 એકવચન.
૧ જાહેર કરું, હું વરસાડીએ,	૧ જાહેર કરું હું પોંડ્યાડીએ.
૨ જાહેર કરો, તમે વરસાડો,	૨ જાહેર કરો તમે પોંડ્યાડો.
૩ જાહેર કરો, તેઓ વરસાડે,	૩ જાહેર કરો તેઓ પોંડ્યાડે.

અપૂર્ણ વર્તમાન.

ધ0 એકવચન.	સે0 એકવચન.
૧ જાહેર કરું, હું વરસાડીં છું,	૧ જાહેર કરું હું પોંડ્યાડીં છું.
૨ જાહેર કરો, તું વરસાડે છે,	૨ જાહેર કરો તું પોંડ્યાડે છે.
૩ જાહેર કરો, તે વરસાડે છે,	૩ જાહેર કરો તે પોંડ્યાડે છે.

પુ0 એકવચન.	પુ0 એકવચન.
૧ જાહેર કરું, હું વરસાડીએ છે,	૧ જાહેર કરું હું પોંડ્યાડીએ છે.
૨ જાહેર કરો, તમે વરસાડો છે,	૨ જાહેર કરો તમે પોંડ્યાડો છે.
૩ જાહેર કરો, તેઓ વરસાડે છે,	૩ જાહેર કરો તેઓ પોંડ્યાડે છે.

ભૂતકાલ.

પુ૦ એકવચન.

૧ ભાષા ફ-૬૭-૧
હુંએ વરસાવીઉં,૨ ભાષા ભા-૭૭-૩
તુંએ વરસાવીઉં,૩ ભાષા મમ-૭૭-૬
તેણે વરસાવીઉં,

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ભાષા મફ-૭૭-૬
હમાએ વરસાવીઉં,૨ ભાષા મભ-૭૭-૬
તમાએ વરસાવીઉં,૩ ભાષા મમ-૭૭-૬
તેઓએ વરસાવીઉં,

પુ૦ એકવચન.

૧ ભાષા મફ-૭૭-૬
હુંએ પોહચાડીઉં.૨ ભાષા મભ-૭૭-૬
તુંએ પોહચાડીઉં.૩ ભાષા મમ-૭૭-૬
તેણે પોહચાડીઉં.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ભાષા મફ-૭૭-૬
હમાએ પોહચાડીઉં.૨ ભાષા મભ-૭૭-૬
તમાએ પોહચાડીઉં.૩ ભાષા મમ-૭૭-૬
તેઓએ પોહચાડીઉં.

ભૂતકાલની ખીલ રીત.

પુ૦ એકવચન.

૧ ફાફા ભાષા હુંએ વરસાવીઉં,

૨ ફાફા ભાષા તુંએ વરસાવીઉં,

૩ મ- ભાષા તેણે વરસાવીઉં,

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ફાફા ભાષા હમાએ વરસાવીઉં,

૨ ફાફા ભાષા તમાએ વરસાવીઉં,

૩ ફાફા ભાષા તેઓએ વરસાવીઉં,

પુ૦ એકવચન.

૧ ફાફા ભાષા હુંએ પોહચાડીઉં.

૨ ફાફા ભાષા તુંએ પોહચાડીઉં.

૩ મ- ભાષા તેણે પોહચાડીઉં.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ફાફા ભાષા હમાએ પોહચાડીઉં.

૨ ફાફા ભાષા તમાએ પોહચાડીઉં.

૩ ફાફા ભાષા તેઓએ પોહચાડીઉં.

અપૂર્ણભૂત.

ભાષા મફ વરસાવતો હતો,

ભાષા મફ પોહચાડતો હતો.

પૂર્ણભૂતકાલ.

પુ૦ એકવચન.

૧ ભાષા ભાષા { ફ હું વરસાવી રહેા,

૨ ભાષા ભાષા { મ તું વરસાવી રહેા,

૩ ભાષા ભાષા { મ તે વરસાવી રહેા,

પુ૦ એકવચન.

૧ ભાષા ભાષા { ફ હું પોહચાડી રહેા.

૨ ભાષા ભાષા { મ તું પોહચાડી રહેા.

૩ ભાષા ભાષા { મ તે પોહચાડી રહેા.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ભાષા ભાષા { મ હમા વરસાવી રહેા,

૨ ભાષા ભાષા { મ તમા વરસાવી રહેા,

૩ ભાષા ભાષા { મ તેઓ વરસાવી રહેા.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ભાષા ભાષા { મ હમા પોહચાડી રહેા.

૨ ભાષા ભાષા { મ તમા પોહચાડી રહેા.

૩ ભાષા ભાષા { મ તેઓ પોહચાડી રહેા.

ખીલ રીત.

પુ૦ એકવચન.

૧ ફાફા ભાષા હું વરસાવી રહેા,

પુ૦ એકવચન.

૩ ફાફા ભાષા હું પોહચાડી રહેા.

ભૂ ત ભૂ ત કા લ .

પુ૦ એકવચન.

૧ ભાાકીઃ ભાામી } ક-લુ-ડી
ભાામી " } હુએ વરસાવીડિં
ભાામી " } હવું,

૨ ભાાકીઃ ભાામી } ભા-ભા-કી-ડી
ભાામી " } તુએ વરસાવીડિં
ભાામી " } હવું,

૩ ભાાકીઃ ભાામી } મુમ-મુમ-કી-ડી
ભાામી " } તેએ વરસાવીડિં
ભાામી " } હવું,

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ભાાકીઃ ભાામી } ક-મ-લુ-કી-ડી
ભાામી " } હમાએ વરસાવીડિં
ભાામી " } હવું,

૨ ભાાકીઃ ભાામી } મભા-મભા-કી-ડી
ભાામી " } તમાએ વરસાવીડિં
ભાામી " } હવું,

૩ ભાાકીઃ ભાામી } મમમ-મમમ-કી-ડી
ભાામી " } તેમાએ વરસાવીડિં
ભાામી " } હવું,

પુ૦ એકવચન.

૧ ભાાકીઃ ભાામી } ક-લુ-ડી
ભાામી " } હુએ પોહચાડીડિં
ભાામી " } હવું.

૨ ભાાકીઃ ભાામી } ભા-ભા-કી-ડી
ભાામી " } તુએ પોહચાડીડિં
ભાામી " } હવું.

૩ ભાાકીઃ ભાામી } મુમ-મુમ-કી-ડી
ભાામી " } તેએ પોહચાડીડિં
ભાામી " } હવું.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ભાાકીઃ ભાામી } ક-મ-લુ-કી-ડી
ભાામી " } હમાએ પોહચાડીડિં
ભાામી " } હવું.

૨ ભાાકીઃ ભાામી } મભા-મભા-કી-ડી
ભાામી " } તમાએ પોહચાડી
ભાામી " } હવું.

૩ ભાાકીઃ ભાામી } મમમ-મમમ-કી-ડી
ભાામી " } તેમાએ પોહચાડી
ભાામી " } હવું.

ખી.જી રી.ત.

પુ૦ એકવચન.

૧ કી-કી-કી } ભાાકીઃ ભાામી } હુએ વરસા
કી-કી-કી } વીડિં હવું,
કી-કી-કી } ભાામી " } હવું

પુ૦ એકવચન.

૧ કી-કી-કી } ભાાકીઃ ભાામી } હુએ પોહચા
કી-કી-કી } ડીડિં હવું.
કી-કી-કી } ભાામી " } હવું

વર્તમાન ભૂ ત કા લ .

પુ૦ એકવચન.

૧ કી-કી-કી } ભાાકીઃ ક-લુ-ડી
કી-કી-કી } હુએ વરસાવીડિં,
કી-કી-કી } ભાામી " }

પુ૦ એકવચન.

૧ કી-કી-કી } ભાાકીઃ ક-લુ-ડી
કી-કી-કી } હુએ પોહચાડીડિં.
કી-કી-કી } ભાામી " }

૨ કી-કી-કી } ભાાકીઃ ભા-ભા-કી-ડી
કી-કી-કી } તુએ વરસાવીડિં.
કી-કી-કી } ભાામી " }

૩ કી-કી-કી } ભાાકીઃ મુમ-મુમ-કી-ડી
કી-કી-કી } તેએ વરસાવીડિં,
કી-કી-કી } ભાામી " }

પુ૦ અનેકવચન.

૧ કી-કી-કી } કી-કી-કી-કી-ડી
કી-કી-કી } હમાએ વરસાવીડિં,
કી-કી-કી } કી-કી-કી-કી-ડી

૨ કી-કી-કી } ભાાકીઃ મભા-મભા-કી-ડી
કી-કી-કી } તમાએ વરસાવીડિં,
કી-કી-કી } ભાાકીઃ " }

૩ કી-કી-કી } ભાાકીઃ મમમ-મમમ-કી-ડી
કી-કી-કી } તેમાએ વરસાવીડિં,
કી-કી-કી } કી-કી-કી-કી-ડી

૨ કી-કી-કી } ભાાકીઃ ભા-ભા-કી-ડી
કી-કી-કી } તુએ પોહચાડીડિં.
કી-કી-કી } ભાામી " }

૩ કી-કી-કી } ભાાકીઃ મુમ-મુમ-કી-ડી
કી-કી-કી } તેએ પોહચાડીડિં.
કી-કી-કી } ભાામી " }

પુ૦ અનેકવચન.

૧ કી-કી-કી } કી-કી-કી-કી-ડી
કી-કી-કી } હમાએ પોહચાડીડિં.
કી-કી-કી } કી-કી-કી-કી-ડી

૨ કી-કી-કી } ભાાકીઃ મભા-મભા-કી-ડી
કી-કી-કી } તમાએ પોહચાડીડિં.
કી-કી-કી } ભાાકીઃ " }

૩ કી-કી-કી } ભાાકીઃ મમમ-મમમ-કી-ડી
કી-કી-કી } તેમાએ પોહચાડીડિં.
કી-કી-કી } કી-કી-કી-કી-ડી

ભવીષ્યકાલનાં રૂપો વર્તમાનકાલનાં રૂપોને મલતાંછે.

આ રા થી .

વર્તમાનકાલ.

પુ૦ એકવચન.

૧ મપા-મપા-મપા } હુ વરસાવિં,
મપા-મપા-મપા } મપા-મપા-મપા } હુ પોહચાડું.
મપા-મપા-મપા }

પુ૦ એકવચન.

૧ મપા-મપા-મપા } હુ પોહચાડું.
મપા-મપા-મપા } મપા-મપા-મપા } હુ પોહચાડું.
મપા-મપા-મપા }

પુ૦	અનેકવચન.	પુ૦	અનેકવચન.
૧	હમોએ વરસાવીઈ, હમોએ વરસાવીઈ હોત, હોએ, હમો વરસાવત,	૧	હમોએ પોહચાડીઈ. હમોએ પોહચાડીઈ હોત, હોએ, હમો પોહચાડત.
૨	તમોએ વરસાવીઈ, તમોએ વરસાવીઈ હોત, હોએ, તમો વરસાવત,	૨	તમોએ પોહચાડીઈ. તમોએ પોહચાડીઈ હોત, હોએ, તમો પોહચાડત.
૩	તેઓએ વરસાવીઈ, તેઓએ વરસાવીઈ હોત, હોએ, તેઓ વરસાવત,	૩	તેઓએ પોહચાડીઈ. તેઓએ પોહચાડીઈ હોત, હોએ, તેઓ પોહચાડત.

બી ૯ રી ત.

પુ૦	અનેકવચન.	પુ૦	અનેકવચન.
૧	હમોએ વરસાવીઈ, હમોએ વરસાવીઈ હોત, હોએ, હમો વરસાવત,	૧	હમોએ પોહચાડીઈ. હમોએ પોહચાડીઈ હોત, હોએ, હમો પોહચાડત.
૨	તમોએ વરસાવીઈ, તમોએ વરસાવીઈ હોત, હોએ, તમો વરસાવત,	૨	તમોએ પોહચાડીઈ. તમોએ પોહચાડીઈ હોત, હોએ, તમો પોહચાડત.
૩	તેઓએ વરસાવીઈ, તેઓએ વરસાવીઈ હોત, હોએ, તેઓ વરસાવત,	૩	તેઓએ પોહચાડીઈ. તેઓએ પોહચાડીઈ હોત, હોએ, તેઓ પોહચાડત.

પુ૦	અનેકવચન.	પુ૦	અનેકવચન.
૧	હમોએ વરસાવીઈ, હમોએ વરસાવીઈ હોત, હોએ, હમો વરસાવત,	૧	હમોએ પોહચાડીઈ. હમોએ પોહચાડીઈ હોત, હોએ, હમો પોહચાડત.
૨	તમોએ વરસાવીઈ, તમોએ વરસાવીઈ હોત, હોએ, તમો વરસાવત,	૨	તમોએ પોહચાડીઈ. તમોએ પોહચાડીઈ હોત, હોએ, તમો પોહચાડત.
૩	તેઓએ વરસાવીઈ, તેઓએ વરસાવીઈ હોત, હોએ, તેઓ વરસાવત,	૩	તેઓએ પોહચાડીઈ. તેઓએ પોહચાડીઈ હોત, હોએ, તેઓ પોહચાડત.

સામાન્ય રૂપ.	ધાતુ.	આસાર્થ.
1111111111 } હોવું, ઉભું રહેવું; 240 1111111111	1111111111	1111111111
1111111111 } મોકલવું;	1111111111	1111111111
1111111111 } પડવું; 240 1111111111	1111111111	1111111111
1111111111 } ઉભું થવું, ઉઠવું; 240 1111111111	1111111111	1111111111
* 1111111111 } મેલવું; 240 1111111111	1111111111	1111111111

કાએદો બીજો.

૨૨૦. સામાન્ય રૂપના પ્રત્યે 1111 ની આગલ 1 ઊ, આવેલી હોએતો આસારૂપમાં તે બદલાઈને 11 આફ, થાએછે, અને જો આકાર બદલાતો નહીતો 1 ઊ, નો ઊચ્ચાર ૪ અથવા ઝો, નો થાએછે. જેમકે:—

સામાન્ય રૂપ.	ધાતુ.	આસાર્થ.
1111111111 } ફરમાવું; 240 1111111111	1111111111	1111111111
1111111111 } દેખાડવું; 240 1111111111	1111111111	1111111111
1111111111 } તપાસવું; 240 1111111111	1111111111	1111111111
1111111111 } તપાસવું; 240 1111111111	1111111111	1111111111
1111111111 } સ્તુતી કરવી, તારીફ કરવી;	1111111111	1111111111

* સેમેટીક ધાતુઓ ઉપરથી બનેલાં સામાન્ય રૂપમાં જોડે કરસો ફેરફાર થાએલો નથી; તોપણ 1111111111 મેલવું, અને 1111111111 હોવું રહેવું, અથવા હોવું; એ બે સામાન્ય રૂપમાં ઉપલી રીતને મળતો 11 આ, વધારા તરીકે વપરાએલાછે.

સામાન્ય રૂપ.	ધાતુ.	આસાર્થ.
1111111111 } ગાવું; 240 1111111111	1111111111	1111111111
1111111111 } થવું; 240 1111111111	1111111111	1111111111
1111111111 } અનાજ કાપવો;	1111111111	1111111111
1111111111 } સાંભળવું; 240 1111111111	1111111111	1111111111

કાએદો ૩ જો.

૨૨૧. સામાન્ય રૂપની નીશાંની 1111 ની આગલ જો ધાતુને લગતી 1 ઈ, આવેલી હોએતો આસારૂપમાં તેહની પાસે 1 ન, વધારેઆમાં આવેછે. જેમકે:—

સામાન્ય રૂપ.	ધાતુ.	આસાર્થ.
1111111111 } ચૂટવું, વીછવું; 240 1111111111	1111111111	1111111111
1111111111 } પસંદ કરવું, ચૂટી કાઢાડવું;	1111111111	1111111111
1111111111 } જોવું; 240 1111111111	1111111111	1111111111

કાએદો ૪ થો.

૨૨૨. જે આસારૂપને છેડે 11 નં, 11 ત, 11 હ, 11 દ, અને 1 ઈ, આવેલી હોએતો સામાન્ય રૂપની નીશાંની 1111 ની આગલ તે બદલાઈને 11 સ, થાએછે. જેમકે:—

† આએ ઉપર જણાવેલાં સામાન્ય રૂપોમાંનું પેહલું અને બીજું રૂપ અવશતાના પાંચમાં વર્ગનાં ધાતુ ઉપરથી બનેલુંછે, તેથી એ વર્ગની નીશાંની દાખલ આમાં રૂપમાં તેહને લગતો 1 ન, વપરાએલો આપણને મળેછે. તરીકેનાં સામાન્ય રૂપ ઉપલા વર્ગને મળતું નથી; પણ તેહના વર્તમાનકાલનાં આકારમાં 1111111111 વેન, બોલ વપરાએલાછે, તે ઉપરથી તેનાં આમાં રૂપમાં 11 હ, થએલાછે.

આરા ૩૫.	સામાન્ય ૩૫.	અવસતા.
۱) بند آید,	۱۱۴۵۱) بستن آید.	۱) બંદ—આંધવું.
۲) شیکند تو را,	۱۱۴۵۲) شکستن تو را.	۲) શેકેન્દ—તોડવું.
۳) بپزند سینه را,	۱۱۴۵۳) پختن سینه را.	۳) બેપેન્દ + સિન્દે પેતી + વીન્દ.
۴) وقت ۴۵,	۱۱۴۵۴) وقت ۴۵.	۴) વખત + ૫૫ અવ + પત.
۵) ۸۰ ۶۲,	۱۱۴۵۵) ۸۰ ۶۲.	۵) ૮૦ કસ—ઘટવું.
۶) خوا ۸۰,	۱۱۴۵۶) خواستن ۸۰.	۶) વસ—ચાહવું.
۷) نشهد } به,	۱۱۴۵۷) نشستن به.	۷) નીશહદ—મેસવું.
۸) نشین }		
۹) روی ۸۰,	۱۱۴۵۸) روستن ۸۰.	۹) રૂય—ઉગવું.
۱۰) شوی ۸۰,	۱۱۴۵۹) شستن ۸۰.	۱۰) શૂય—ઢોલવું.

કાએદો ૫ મો.

૨૨૩. આસાર્થમાં છેલ્લો અખશર ૧ ર, ૫ લ, ૯ જ, હાએ અને તેહની આગલ નો ૫ આ, ૭ ય, આવેલો હાએતો સામાન્ય રૂપમાં ૧ ર, ૫ લ, અને ૯ જ, નો ૫ શ, થાયેછે. જેમકે:—

* ૧૦૦) એ એમલાનું શહી ઉકલાંમણુ નીશહદ, હાવું નોમએ; કેમકે તે અવસતાના ૯૫૦ નીશહદ—બાલ ઉપરથી નીકલેલાછે, પણ ૫ દ, નો એમલા પેહલવી લખાંનની એક સરખી રૂપને લીધે. ન, ને મલતો આવ્વાથી તેહનું વન ચાંત ન, કરી થાયેલુંછે, અને તેજ ઉપરથી ફારસીમાં તેહને મલતો ૭ વપરાયે છે અને લખાયેછે.

૧) ૫ રૂય માં વપરાયેલો છેલ્લો અખશર અસલ ૫ દ, છે પણ ૫ દ અને ૫, નો એક સરખો આકાર હોવાને લીધે અસલ ઉચ્ચાર એ બાલમાં સચ વાઈરહેઓ નથી; અને ફારસીમાંથી તે ૫ ઈ, નાજ આકાર અને ઉચ્ચારથી વપરાયેલાછે, અને તેમજ ૧૦૦ شوی બાલમાંથી બનીઈછે. કેમકે એને મલતો સંસ્કૃતીત બાલ शुध to be clean, ને અરથે આપણને મલેછે. અવસતામાં ૧૦૦ સ્તા, બાલ વાઈરહીએ વપરાયેલો ઉપલા અર્થને સારું આપણને મલેછે.

આરા ૩૫.	સામાન્ય ૩૫.	અવસતા.
۱) دار را می,	۱۱۴۶۰) داشتن را می.	۱) ડાર રામી, ૧૫૦ આમી પકડવું.
۲) انبار ۳۰,	۱۱۴۶۱) انباشتن ۳۰.	۲) અંબાર ઢગ કરવો, ૧૫૦ નામી રા કરવો.
۳) انکار ۳۰,	۱۱۴۶۲) انکشتن ۳۰.	۳) અંકાર ઘેચ્ચાંત ૧૫૦ નેચે આપવું, ૧૫૦ તપાસેલું.
۴) پیل ۳۰,	۱۱۴۶۳) پیل ۳۰.	۴) પીલ હોડવું, હેકે ૧૫૦ નામી તાંમી, ૧૫૦ તાંમી.
۵) افرا ۳۰,	۱۱۴۶۴) افراشتن ۳۰.	۵) અફરા ઉકાવવું. ૧૫૦ ઉકાવવું.
۶) ۳۰,	۱۱۴۶۵) ۳۰.	۶) ઇશ્તન ૩૦. ૧૫૦ ઇશ્તન.
۷) ۳۰,	۱۱۴۶۶) ۳۰.	۷) બ્રીશ્તન ૩૦. ૧૫૦ બ્રીશ્તન.

કાએદો ૬ ઠો.

૨૨૪. સામાન્ય રૂપની નીશાંની ૧૧૦ ની આગલ સું ઈરાંની કે સેમેરીક એ પેહુ જાતનાં ધાતુની પાસે નો ૫ સ, વધારાનો આ વેલો હાએતો તે આરા રૂપમાંથી હુમેશ નીકલી જાયેછે. જેમકે:—

આરા ૩૫.	સામાન્ય ૩૫.	અવસતા.
۱) ۳۰,	۱۱۴۶۷) ۳۰.	۱) જીવ—જીવવું.
۲) ۳۰,	۱۱۴۶۸) ۳۰.	۲) ૬૧—જાંણવું.
۳) ۳۰,	۱۱۴۶۹) ۳۰.	۳) ૬૧—જાંણવું.
۴) ۳۰,	۱۱۴۷૦) ۳۰.	۴) ૬—દોડવું.
۵) ۳۰,	۱۱۴۷૧) ۳۰.	۵) સે૦ કવમ to Stand.
۶) ۳۰,	۱۱۴۷૨) ۳۰.	۶) સે૦ નફલ to fall down.

કાએદો ૭ મો.

૨૨૫. સામાન્ય રૂપની નીશાંની ૧૧૦ ની આગલ આવેલા ૧ ર, ની આગલ નો ૧ ઊ, આવેલો હાએતો તે ઘણું કરીને આરા રૂપમાં ૫ આ, અથવા ૫ ઈ, સાથે બદલ થાયેછે, ઈઆતો નીકલી જાયેછે. જેમકે:—

સામાન્ય રૂપ.	આરા રૂપ.	અવસ્થા.
૧૧૭૭૨ ગોફતન કહેવું.	گوب کهد.	گوب گف-ભાશા. સં. ગુ. to sound.
૧૧૭૭૩ ગોફતન જવું.	گوب ج.	گوب ج-દરીય-ચુલરવું સં. જર. to go.
૧૧૭૭૪ ગોફતન કુટવું.	گوب کت.	گوب کت-કોકવું આ વાજ કરવો.
૧૧૭૭૫ ગોફતન પત્કોફતન અથડવું.	گوب پتکوب اٹد.	گوب + اٹد-અથડવું.
૧૧૭૭૬ ગોફતન હોકવું.	گوب هک.	گوب هک-વેરતવ-હોકવું.
૧૧૭૭૭ ગોફતન અરાય કરવું.	گوب اراي کر.	گوب اراي-અ રાય કરવું.
૧૧૭૭૮ ગોફતન ફરોફતન કંગવું.	گوب فرو ک.	گوب فرو ک-ફરોફતન સં. દમ, to deceive.
૧૧૭૭૯ ગોફતન તપવું.	گوب تپ.	گوب تپ-તપવું.
૧૧૭૮૦ ગોફતન શકાફતન આવાજ કરવો, વળડવું.	گوب شاکو وند.	
૧૧૭૮૧ ગોફતન હોશકાફતન ઉતાવલ કરવી.	گوب هوشکاو ایتاवल کر.	گوب + ایتا
૧૧૭૮૨ ગોફતન ફરોફતન પદવું, ફરેફર કરવી.	گوب فرو ایت پد, ફરેફર کر.	گوب + પસંદ કરવું. گوب + માલ કરવું.
૧૧૭૮૩ ગોફતન આશોફતન વીઅરાવું, અરાય થવું.	گوب آشوفت و اراي था.	خوشوب اراي અરાય થવું.

૨૨૮. એ સેવાએ ૧૧૭૮૪ ગોફતન કપુલ કરવું; ૧૧૭૮૫ ગોફતન ગ્રંથ પકડવું; અને ૧૧૭૮૬ ગોફતન સાંભલવું; આએ તરણુ મ્હર ની અંદર સામાન્ય રૂપની નીશાંની ૧૧૭ ની આગલ આવેલો ૭ ૫, તે નાં આરા રૂપમાંથી નીકલી નાઇને તેહનું રૂપ ૧૧૭-તથા ૧૧૭૮૭ અને ૧૧૭૮૮ ગોફતન આપણને મલેછે. જેને લગતાં ધાતુઓ અવસ્થાનાં ૧૧૭૮૯ પેલ્યસ-નજદીક થવું; ૧૧૭૯૦ ગે રેવ-પકડવું; અને ૧૧૭૯૧ સાંભલવું; એ ખોલો ઊપરથી નીકલેલાંછે.

વગર કાએદાનાં ક્રિયાપદો.

૨૩૦. ઊપર જણાવેલા તરીકાઓ સેવાએ જે ક્રિયાપદોમાં બી નો કેટલોએક કાએદાથી ઊલટો ફેરફાર થાએલોછે, તેહની એક મુખ તેસર નોધ હોમો નીચે આપીએછે.

સામાન્ય રૂપ.	આરા રૂપ.	ભાવવાચકતાંમ.
૧૧૭૯૨ ગોફતન આંગવું.	گوب آنگ.	گوب آنگ-આંગણી.
૧૧૭૯૩ ગોફતન આવવું.	گوب آ.	گوب آ-આમદ.
૧૧૭૯૪ ગોફતન આમોફતન સીઅવવું.	گوب آموخت سی.	گوب آموخت-કેલવણી.
૧૧૭૯૫ ગોફતન આમોફતન મેલવવું.	گوب آموخت مل.	گوب آموخت-મેલવણી.
૧૧૭૯૬ ગોફતન આમોફતન છીનવી લેવું.	گوب آموخت छिनवी ले.	گوب آموخت-છીનવી.
૧૧૭૯૭ ગોફતન આમોફતન મેલવવું.	گوب آموخت مل.	گوب آموخت-મેલવણી.
૧૧૭૯૮ ગોફતન આમોફતન હાંડવું.	گوب آموخت هاند.	گوب آموخت-હાંડવું.
૧૧૭૯૯ ગોફતન આમોફતન શુવું.	گوب آموخت शु.	گوب آموخت-શુવાંણી.
૧૧૮૦૦ ગોફતન આમોફતન ગુસી આવું.	گوب آموخت गुसी आ.	گوب آموخت-ગુસી.
૧૧૮૦૧ ગોફતન આમોફતન તોડવું.	گوب آموخت तोड.	گوب آموخت-તોડાંણી.
૧૧૮૦૨ ગોફતન આમોફતન પકડવું.	گوب آموخت पकड.	گوب آموخت-પકડાંણી.
૧૧૮૦૩ ગોફતન આમોફતન નિષ્ઠાવું.	گوب آموخت निष्ठा.	گوب آموخت-નિષ્ઠાંણી.
૧૧૮૦૪ ગોફતન આમોફતન હોકવું.	گوب آموخت هک.	گوب آموخت-હોકાંણી.
૧૧૮૦૫ ગોફતન આમોફતન ફરોફતન આગલ આલવું, ફેવાજ આપવો.	گوب آموخت فرو ایت آ.	گوب آموخت-આલણી. گوب آموخت-ફેવાજ.
૧૧૮૦૬ ગોફતન આમોફતન વેચવું.	گوب آموخت वेच.	گوب آموخت-વેચાંણી.
૧૧૮૦૭ ગોફતન આમોફતન ભાગ પાડવો.	گوب آموخت भाग पाड.	گوب آموخت-વેહચણી. गोब आमुخت-વાંટણી.
૧૧૮૦૮ ગોફતન આમોફતન છુટવું.	گوب آموخت छुट.	گوب آموخت-છુટકાંણી.
૧૧૮૦૯ ગોફતન આમોફતન ચારવું.	گوب آموخت चार.	گوب آموخت-ચારણી.

1144411	وَنَدِيدُ	મેલવવું.	511	وَنَدِيدُ	મેલવ.	1144411	હાસેલ.
1144411	وَشْتَن	ફરવું.	511	وَشْتَن	ફર.	1144411	ફરાંણ.
1144411	وَشْتَن	તોલવું.	511	وَشْتَن	તોલ.	1144411	તોલણી.
1144411	وَشْتَن	ખમીર કરવું.	511	وَشْتَن	ખમીર કર.	1144411	ખમીર.

આએ ઊપલી વીગતની અંદર જણાવેલાં ફેટલાંએક સામાન્ય રૂપોના આસાર્થના સેગાએ કોઈ કોઈ વેલા કાએદસર વપરાએલા ખી લખાણની અંદર આપણને મલેછે; પણ તેઓનો મોહટો ભાગ ઊપલી રીતે વપરાએલો હોવાથી હુમોએ તેને બેકાએદ ક્રિયાપદોના વર્ગમાં દાખલ કરેઆંછે.

ઉ પ સ ગો .

૨૩૧. આએ ભાષામાં જેમ ઈરાની તેમજ સેમીટીક નાંમોની આગલ ફેટલાએક ઊપસર્ગો નોડાઈને વપરાએલાછે, તેઓની ઊતપનતી અવસ્થા જખાંનમાં વપરાએલા ઊપસર્ગો ઊપરથી થાએ લીછે. નાંમની આગલ આએ ઊપસર્ગો નોડાઈને આવેઆથી તે ઓ ઘણીએક વખતે અર્થમાં ફેરફાર કરેછે, અને ફેટલીએક વખતે શલ્લુ વપરાએલા આવેછે. જેમકે:—

અ-અથવા ખ અન- આએ ઊપસર્ગોમાંનો પેહલો વ્યંજનથી શરૂ થતા શબ્દની આગલ મેલેઆમાં આવેછે, અને ખીન્ને સ્વરથી શરૂ થતા લોગતની આગલ મુકાએછે. આએ બેહુ ઊપસર્ગોની ઊતપનતી અવસ્થાના અ, અને ખ અન, ઊપરથી થાએ લીછે, અને તેહનો અર્થ વગર, સેવાએ, ઊલટું, અને નહી, નો થાએછે. જેમકે:—**ખ** અકેનારે-વગર હુદનું; **ખ** અબેનમન-છોકરા વગરનું; **ખ** અખવાખ-વગર ઊંગનું; **ખ** અખેશ-

દુઃખ વગરનું; **ખ** અરાસ-કમારગનું; **ખ** અનઈર-નાશરમાં ન; **ખ** અનઆવ-પાંણી વગરનું; **ખ** અનઅવરવસ્ત રગ-કપડાં વગરનું; **ખ** અનોશે-વગર મોતનું. ફેટલીએક વેલા ખ અન-કાએદથી ઊલટી રીતે વ્યંજનથી શરૂ થતા શબ્દની આગલખી વપરાએલો મલેછે. જેમકે:—**ખ** અનખીન-નજર વગરનો, અથવા અનદીઠ; **ખ** અનલાલા અવરૂનેદ-તે ઊપર ખોધે નહી. એ સેવાએ ફેટલાંએક નાંમોની આગલ અ-વગર અરથે વપરાએલો આવેછે. જેમકે:—અવં **ખ** ઊપરથી **ખ** અદુર-દુર; અવં **ખ** વક્ષ-ઊપરથી **ખ** અવખશ-વરધી.

૨) અ-આએ ઊપસર્ગ નજદીક, તથા પાસેના અર્થને સાદું વપરાએલોછે, અને તે ફક્ત શેહરના લોગતની આગલ આપણને મલે છે. જેમકે:—**ખ** આદેહયઈ-શેહરની આગલનું. **ખ** શેહરની આગલનાં પાક ફરોહરોની હું યાદ કરુંછું. (ઈજં હા. ૨૬) અવં **ખ** આદખીઊ-ઊપરથી ઊપલા ખોલની ઊતપનતી થાઈછે.

૩) **ખ** ઓજ-**ખ** ઓજ-અથવા **ખ** ઓજ-આએ ઊપસર્ગોની ઊતપનતી અવસ્થાના **ખ** ઓજ-ખોલ ઊપરથી ઊપલા તરેણ આકારમાં થાએલીછે, અને તેનો અર્થ દુર, પેલીગમ, અને ઊનચેનો થાએછે. જેમકે:—**ખ** ઓજદેહયઈ-શેહરની પેલી ગ મનું. **ખ** ઓજદેહ-અથવા **ખ** ઓજદેસ-અને **ખ** ઓજદસ્ત-ઊનચે ખનાવેલું, ઊનચે આપેલું; એટલેજે ખુત અથવા ખુતલું. જે ઊપરથી ખુતપરસ્તી કરનારને **ખ** ઓ

જદેસ્તપરસ્ત, અને પુતપરસ્તીને **ખરુસ્ત** આજદેસ્તપરસ્તી-
અથવા **ખરુસ્ત** આજદેસ્તપરસ્તગી-કરીને કહે છે. પા
છલથી **ખરુસ્ત** આજદેસ્ત-નો આકાર બદલાઈને **ખરુસ્ત** આજદી
વ-ખોલ પુત અથવા પુતલાંને અરથે વપરાયેલો આપણને મલે છે.
પાં **ખરુસ્ત** પુતપરસ્તીને અરથે લખાયેલું છે.

૪) **ખ** અક-આએ ઊપસર્ગ અવસ્તાના **ખ** અક-ખોલ ઊપ
રથી નીકલેલો છે, અને તે ખરાખ-તથા ખુરાંને અરથે વપરાયેલો છે.
જેમકે:— **ખ** અકદીન-ખુરી દીન વાલો. અં **ખ** ખુરી દીન, લુડો તરીકો.

૫) **ખ** હુ-સાડ, ખુખ; આએ ઊપસર્ગ અવસ્તાના **ખ** હું-ખોલ
ઊપરથી નીકલેલો છે, અને તે નાંમની આગલ જોડાઈને આવે છે,
અને તેહનો અર્થ સાડ, ખુખ; એવો થાય છે. જેમકે:— **ખ**
હુમત-સારો વીચાર, **ખ** સાડ વીચારનાર; **ખ** સારા
ખવાસનું; **ખ** સારાં સરીરનું; **ખ** સારી આખરનું; **ખ**
ખુશખોદાર; **ખ** સારી નજરનું. હાલની શરસીમાં **ખ**
ખોલે જનમ લીધો છે તેહનું મુલ જો ઊપલા ઊપસર્ગને આપણ ગ
ણીએતો તે લુલ ભરેલું નથી.

૬) **ખ** અવર-ઊપર, પાસે, તરફ, યોગીય; અવં **ખ** ઊ
પરથી આએ ઊપસર્ગની ઊતપન્તી થાયેલી છે. પાં **ખ** અને
શં **ખ** તેહને મલતો આવે છે. **ખ** ખુરોગ વીચારનું; **ખ**
ઊતપનું કાંમ કરનાર; **ખ** ઊપર ઢાંકેલું; પાંથરેલું; **ખ**
ખાવાજોગ; **ખ** યોશાક પેહલો; **ખ** હાવનીમની ઊ
પરનું. (ઈઆને હાવનીમ વળાડવાનો દસ્તો.) **ખ** મગરૂરી.

૭) **ખ** અવી-અથવા **ખ** અવા-આએ ઊપસર્ગ નહી, ઊલ
ટું, ખરાખ, વગર, અને વીના; હેવા અરથને સાડ નાંમની આગલ
જોડાઈને આવે છે. એને મલતો અવં **ખ**, સં અવ, પાં **ખ**
અને શં **ખ** આપણને મલે છે. આએ ઊપસર્ગ સાથના ખોલો પે
હલવીમાં આપણને ખેહલ મલે છે. જેમકે:— **ખ** વગર શકનું;
ખ વગર ધાસતીનું; **ખ** નકામું; **ખ** ઊલટો મારગ
પકડનાર-કમારગી; **ખ** ખુલાપા વગરનું; **ખ** વગર
હાજેતનો; **ખ** ખરાખ મારગનો. પાછલથી **ખ** નો ઈમલો
ખરાખ થઈને તેને બદલે **ખ** અદવ-ખોલ વપરાયેલો છે, અને
તે ઊપરથી **ખ** અદવદાદ-હેવો મીસર શબ્દ વગર કાએદા,
ને અરથે પુશકલ જગોએ વપરાયેલો મલે છે.

૮) **ખ** દુષ-અથવા **ખ** દુ-આએ ઊપસર્ગને મલતો અવસ્તામાં
ખ અથવા **ખ** દુષ-સં દુષ, પાં **ખ**, શં **ખ** આપણને
મલે છે. એનો અરથ ખરાખ, ઊલટું, હેવો થાય છે. જેમકે:—
ખ ખુરા ખવાશનું; શં **ખ**, **ખ** ખુરો વીચાર; **ખ**
ખદનાંમી વાલું; **ખ** ખરાખ સહમજનું.

૯) **ખ** ની-અથવા **ખ** ન-આએ ઊપસર્ગ ઘણો કમ વપરાયેલો છે,
અને તે અવસ્તાના **ખ** અથવા **ખ** અને તેમજ સં નિય અ
થવા નિર ને મલતો છે. એનો અરથ વીના, ખાહર, અને નીચું;
હેવો થાય છે. જેમકે:— **ખ** નીચ ઈદજ, ખુરો લોભ, **ખ**
ખદ દુઆ, **ખ** ખાહશ વગરનું. શં **ખ** અને **ખ**.

૧૦) **ખ** હમ-આએ ઊપસર્ગ સાથે, એખટું; હેવો અરથ ખતલા
વ્યા સાડ નાંમની આગલ જોડાઈને આવે છે, અને તે અવસ્તાના **ખ**

હમ, સં. સમ્-અને શા. هم અથવા ۱۱ ને મલતોછે. જેમકે:—
 ۱۱۰۰૬ એક દીનવાલો; ۱۱۰۰૬ સાથે કાંમ કરનાર; ۱۱۰۰૬ સાથે
 ઊભો રહેનાર; (ઈઆને સાંખો હરીફ.) ۱۱۰۰૬ સાથે પુછપ
 રછ કરનાર; ۱۱۰૦૬ સાથે ખેલનાર; શા. همدين, انبار.

૧૧) ۱۱۰૦૬ ખવીદ-વીનાં, ઊલટું, અને જુદું; એવો અરથ ખતલા
 વ્વા સાડ આએ ઊપસર્ગ ખોલની શરૂઆતમાં વપરાએછે. જેમકે:—
 ۱۱۰૦૬ ۱۱۰૦૬ પાંણી વગરનું, ۱۱۰૦૬ ۱۱۰૦૬ જાડ પાંન વગરનું, ۱۱۰૦૬
 ۱۱۰૦૬ ۱۱۰૦૬ ઊલટા ચુકાદાનું, ۱۱۰૦૬ ۱۱۰૦૬ દેવથી એહલાએદુ-દેવ
 વગરનું, ۱۱۰૦૬ ۱۱۰૦૬ ઊલટા વીચારનું; એને મલતો અવસ્તામાં
 ۱۱۰૦૬, અથવા ۱۱૦૦૬, પા. ۱۱૦૦૬ અને શા. ۱۱૦૦૬ અથવા ۱۱૦૦૬
 ખોલ આપણને મલેછે.

૧૨) ۱۱۰૦૬-અ. ۱۱૦૦૬ એ ઊપસર્ગ નાંમની આગલ સાંમણે, ઊપ
 ર, અને તરફ, હેવા અર્થને સાડ વપરાએલોછે; અને તે અવસ્તાના
 ۱۱૦૦૬ ખોલને મલતોછે. જેમકે:—۱۱૦૦૬ ۱۱૦૦૬ પાછો આપ, સાંમ
 નો ખલો, શા. ۱۱૦૦૬, પા. ۱۱૦૦૬; ۱۱૦૦૬ સખા, સાં
 માણી પુછપરછ; અવ. ۱۱૦૦૬ ۱۱૦૦૬, પા. ۱۱૦૦૬, ۱۱૦૦૬
 શા. ۱۱૦૦૬; ۱۱૦૦૬ હકુમત કરનાર, શા. ۱۱૦૦૬; ۱۱૦૦૬
 પાછો સખુન, ઈઆને જવાબ-પ્રતિશિત્તર, અવ. ۱۱૦૦૬ ۱۱૦૦૬,
 પા. ۱۱૦૦૬, શા. ۱۱૦૦૬.

ઈ સ ગા. (AFFIXES.)

૨૩૨. ۱૧ ઈચ, અથવા ۱૧ ચ-આએ ખે હરશે નાંમ અને વી
 શેષનોની પછવાડે હમેશ જોડાઈને આવેછે, અને તેહનો અરથ કાંઈ,
 કાંઈ, ખચીત, ભી, અને, ઈત્યાદીનો થાએછે. જો આપણ એને

સામાન્ય સર્વનાંમ અને ઊલયાવથી અવ્યયના વર્ગમાં મેલીએતો
 તેમાં ભુલ ભરેલું કાંઈ નથી. એઓની ઊત્પત્તી અવસ્તાના ۱૧૦૦૬
 ચીદ, અથવા ۱૧૦૦૬ ચ-ઊપરથી થાએલી જણાએછે. એ વીસેના
 દાખલાઓ આપણને આએ રીતે મલેછે. જેમકે:—۱૧૦૦૬ કાંઈ
 ચીજ; ۱૧૦૦૬ કાંઈ શખશ; ۱૧૦૦૬ ખચીત તું; ۱૧૦૦૬ તુંભી;
 ۱૧૦૦૬ ખીજો કાંઈ; ۱૧૦૦૬ જે કાંઈ; ۱૧૦૦૬ દોજખીઓલી;
 ۱૧૦૦૬ ખચીત શએદો. †

પ્રત્યયો.

૨૩૩. આએ ભાષામાં ધાતુ, નાંમ અને વીશેષણને છેડે ફેરલા
 એક પ્રત્યયો લાગવાથી તેહના જુદા જુદા અર્થો થાએછે; તે પ્રત્યયો
 જેટલા હમેને મલી આવેઆછે તેટલા તેહની વીગત સાથે હમે અ
 તરે આપીએછે.

૧) ۱ આ-આ, ۱ આક, આએ પ્રત્યયો ધાતુને લગાડેઆથી
 ઘણાંએક કર્તાની મતલબનાં નાંમો ખનેલાંછે, તેમજ તે ખીજાં નાંમોને
 લગાડેઆથી તેહને લગતાં વીશેષણો અને વીશેષણને લગાડેઆથી ભા

† ۱۱૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬
 જેમ એક વીધવા ઓરત, કે તેહની પાસેથી કાંઈ ચીજ (કાંઈ) છીનવી લીએ, તે
 હને તેથી કાંઈભી કરાઈ ચકે નહી. (અત. ۱૧૦૦૬). ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬
 ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬
 નથી; (અત. ۱૧૦૦૬). ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬
 તુંએ જે કાંઈ જોઈલે તે સાચિસાચું હમેને કેહ. (વીર. ۱૧૦૦૬). ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬
 ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬
 માં મુતલક નહી લેઈ જાએ. (મા. ૬૦ અમ. ۱૧૦૦૬). ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬
 અને વલી પોતાને નફો કરવા સાં. (મા. ચતરંગ. ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬ ۱૧૦૦૬
 ۱૧૦૦૬
 તખીઅત ખીગડી, સરીર ભાગી દુડી ગીઈ, અને ખદનને ભુલી જાઈ જીવ નીક
 લી ગીઓ, કે હીલ ચાલ કરનારી સકતી કાંમ કરવાથી બંધ પડેછે.

વવાચકનાંમે ખનેલાંછે. જેમકે:—**મ** દાન્-નું **મમ** જાણનાર, **પ** નું **મપ** જોનાર, **પ** નું **મપ** ખોલનાર, **અ** નું **મઅ** આપનાર, **અમ** નું **મઅમ** અથવા **અમઅ** કુશેશ કરનાર, જિદીઓળી; **અ** નું **અઅ** નસા, નાસ પાંમેલું; **મ** અથવા **અ** સઘલું, હ મેશે; **અમ** અથવા **અમ** જાતે પેદા થનાર, સાહેબ; **મ** નું **મઅમ** ઈઆદ, **અ** નું **અઅ** ખાનુ, **અ** નું **અઅ** જિન ચું અથવા જિનચાઈ, **અમ** લાંમખું અથવા લંખાઈ, **હે** નું **મહે** ગરમી, હુનાલો; **હે** નું **મહે** વસંત રતુ, **મહે** ખીહકનું, તે જિપરથી **મમ** ખીહક, **મઅ** દુઃખી, તે જિપરથી **મમઅ** દુઃખીઆરાપણું, **મમ** કઠિઅતદાર, તે જિપરથી **મમમ** કઠિઅ તમનદી, કુદરત. આએ પ્રત્ય અવસ્તાના જિપલી મતલખને લગતા **મ** પ્રત્યને મલતોછે, અને પાજંદ તથા હાલની શરસીમાં તે **અ**, **આ**, ના જિઅચારથી રહેલોછે. જેમકે:—**મઅ**, **ખા**, જાણનાર; **મઅ**, **ખા**, જોનાર; **મઅ**, **ખા**, જિનચું; **મઅ**, **ખા**, લાંમખું; **મઅ**, **ખા**, હુનાલો; **મઅ**, **ખા**, સઘલું.

૨) **મ** આંન—અથવા **મ**, આએ પ્રત્ય નાંમની સેવટે જોડાઈને આવેછે, તેઆરે તે નાંમને વીશેષણની હાલતમાં લાવેછે; જેમકે, **અમ** જિમેદ, હાજત, તેનું, **મઅમ** જિમેદવાર, હાજતમંદ; **મઅ** શરજ વાલું. **મઅ** નવરે (ખુબે) જીવનાર, **મઅ** કીમતી, **મઅ** ખોલનાર, **મઅ** આપનાર, **મઅ** લાર કરનાર. ૨) કોઈ શખસની ખુનીઆદ અથવા નીસખત તેહનાં ખાપ ઈઆ કોઈ નીઆગાંનની સાથે જણાવવા સાડું ખાપ અથવા નીઆગાંનનાં નાંમની સાથે **મ** પ્રત્ય લગાડેઆમાં આવેછે, જેમકે:—**મઅમઅ**

મઅમઅ સપેતમાંનની ઓલાદનો જરતોશત; **મઅમઅ** મારસપંદનો આદરખાદ; **મઅમઅ** ખાપ કનો અરદેશીર; **મઅમઅ** કોખાદનો ખુસરૂએ; **મઅમઅ** અરદેશીરનો શાહપુર. ૩) છઠી વીભકતીના અર્થને સાડું નાંમ અથવા વીશેષણની સાથે જોડાઈને આવેછે. જેમકે:—**મઅમઅ** અશોનું; **મઅમઅ** જુઠાનું; **મઅમઅ** જોતીનું; **મઅમઅ** હમેશનું.

૩) **મ** આને—આએ પ્રત્ય નાંમ અથવા વિશેષણની સાથે જોડાઈને આવેછે, તેઆરે તેહનો અર્થ મલખું, સરખું, જેલું, ખરાખરનું; હવો થાએછે. જેમકે:—**મઅમઅ** એકમલખું, એકસરખું; **મઅમઅ** મરદના જેલું, મરદની ખરાખરીનું; હાલની ચાલુ શરસીમાંખી આ પ્રત્ય એજ મતલખને સાડું વપરાએલોછે, કેમકે તેહમાં પાણ, **અમ**, **અમઅ**, **અમઅ** હવાજ ખોલો જિપલી મતલખસર વપરાએલાછે.

૪) **મઅમઅ** આમંદ—અથવા **મઅમઅ** આમંદ—આએ પ્રત્યયો અવસ્તાના **મઅમઅ** મન્ત—પ્રત્યને **મ** જિપસર્ગ લાગીને તે જિપરથી ખનેલા છે. આએ પ્રત્યયો નાંમની સેવટે જોડાઈને અથવા છુટા આવેછે, અને તેહના સંખંધથી રાખનાર, વાલું, ભરેલું, સાથનું, હવો અર્થ ખતલાવનારાં વીશેષણો ખનેછે. જેમકે:—**મઅમઅ** દુઃખ ભરેલું; **મઅમઅ** હામ સાથનું; **મઅમઅ** મોહત વાલું; **મઅમઅ** તુરમંદ, ખોરેહ વાલું; **મઅમઅ** સાણવંત; **મઅમઅ** આરાધના વાલું; **મઅમઅ** અકલમંદ; **મઅમઅ** પાણી સાથનું. પાજંદ, અથવા શરસીમાંખી **અમ**, અથવા **અમ** એ પ્રત્ય નાંમની સાથે જોડાઈને વપ

રાએલા આપણને મલેછે. જેમકે:— دندون શરીર સાથનું; دندون ફલવન્ત; دندون બુદ્ધિવાંત. કોઈ કોઈ વેલા دندون ને બદલે دندون ઈમન્દ, પ્રત્ય વપરાએલો મલેછે; જેમકે دندون શએદમંદ, નશા લરેલું.

૫) دندون આવન્દ-આએ પ્રત્ય અવસ્તાના دندون વન્ત-પ્રત્યની આગલ دندون આ-વધીને બનેલાછે, અને તે નાંમની સાથે જોડાઈને આવેઆયી, ઊપર જણાવેલા دندون પ્રત્યના અર્થને ખરોખર મલ તાં વીશેપણે બનાવેછે. જેમકે:— دندون બુજોરગી લરેલો; دندون જોરાવર; دندون સગાઈ વાલું; دندون દુઃખકારક; دندون હીમતવાંત; دندون ઈદછાવન્ત, મોરાદ લરેલું. આએ પ્રત્યનું વપરાણ હાલની શરસીમાંબી એજ રીતે રહેલું આપણને મલેછે; કેમકે دندون , دندون અને دندون ઈતીઆદી ખોલો તેમાં આપણને વારેઘડીએ મલેછે.

૬) ૧-આએ પ્રત્યની ઊત્પત્તી અવસ્તાના دندون અ, ૬, અ ને دندون ૫, પ્રત્યે ઊપરથી થાએલી ધારેઆમાં આવેછે; કેમકે અ વસ્તાના دندون ૫, ઊપરથી પેહલવીમાં ફેલાએક પ્રત્યેએ જનમ લીધેછે, તેમાં دندون અથવા دندون ૫, એ મુખ્ય પ્રત્યે, અને તેહનો સંખ્ષે ૫ આકાર ૧-૬-અથવા ૭-૬, આપણને મલેછે; તેમજ અવસ્તાના ફેલાએક ખોલોની સેવટે આવેલા دندون અ-ને બદલે પણ ઊપલો આકાર વપરાએલો આપણને મલેછે. (એ વીસેનો ખોલાસો પેહલવી અક્ષરોની તબદીલ હોએ અવસ્તાના અક્ષરો સાથે ખતલાવીછે તેમાં આગલ કરેલાછે.) આએ પ્રત્ય ધાતુ, અથવા નાંમની સાથે જોડાઈને આવેછે તેઆરે તેહનો અર્થ વાલું, લરેલું, કરનાર, લગ

તું, હેવાં વીશેપણે લગતો થાએછે. જેમકે:— دندون ગન્ધાતું, બદખોઈ લરેલું; دندون આગેવાંત; دندون વધનાર; دندون બલનાર; دندون હમેશને લગતું; دندون ખાલેસ, નીરમલ; دندون વચલું; دندون જોનારને લગતું (ઈઆને જોનાર તરીકેનું); دندون ચાકરી કરનાર; دندون બંધવાલો, ફેદી, તાબેદાર; એને મલતો શરસીમાંઆપણને ૪ મલેછે. જેમકે:— دندون ગન્ધાતું; دندون તાબેદાર; دندون વરસનું, વરસ વાલું. دندون આએ ખોલની સેવટે આવેલો ૭ એ ૧ ને મલતોછે; પણ પાછલા વખતમાં તેહનો ઊચ્ચાર ૬ અથવા ૭ સાથે તેના એકસરખા આકારને લીધે બદલાઈ ગીએછે; જેનો અર્થ છુપી રીતે હલાક કરનાર, હવો થાએછે. પાજંદમાં એ ખોલ دندون અથવા دندون એ ખેહુ રીતે આપણને મલેછે. એ સેવાએ ફેલાએક ભાવવાચક તથા ખીજાં નાંમો આએ પ્રત્ય લાગીને બનેલાંછે. જેમકે:— دندون ખસલત, دندون વેર, دندون ખાહશ, ઈદછા; دندون એલાજ, ઊપાએ; دندون તરફ, دندون મરજ, ઈદછા; دندون ઘર, دندون તુર, ફીરતી; دندون વારું, જાત; دندون ટોલો, دندون કીનારો, કાંઠો. એ ખોલો, અવસ્તાના دندون , دندون , دندون , دندون , دندون , دندون , دندون , دندون , دندون , دندون અને دندون ઊપરથી બનેલાંછે; અને તે શરસીમાં دندون , دندون , دندون , دندون , دندون , دندون , دندون કરી આપણને મલેછે.

૭) دندون આયન્દહે-આએ પ્રત્ય નાંમ અથવા ધાતુને લગાડવાથી પ્રયોજક વીશેપણે બનેછે. જેમકે:— دندون ભાગ, હીરસો; તે ઊપરથી دندون ખખશેશ કરાવનાર, ભાગ પરાવનાર;

પ્રત્ય માશી, તે ઉપરથી પ્રત્ય માશી કરાવનાર; આએ પ્રત્ય અવસ્તાના પ્રત્ય ઉપરથી બનેલો છે. ૧૦ કાંમ કરનાર, આએ પ્રત્ય અર્થને સાદું આપણને મલે છે.

૮) ૧ ક-આએ પ્રત્ય ધાતુને લાગીને, કેટલાંએક નાંમો, તેમજ વીશેષણો બનેલાં છે. જેમકે:— પ્રત્ય બચ્ચું; પ્રત્ય આબાર; પ્રત્ય અદેખાઈ; પ્રત્ય બપાવો, અથવા મમાવો; પ્રત્ય શુકું; પ્રત્ય એક; આએ પ્રત્ય અવસ્તાના પ્રત્ય ઉપરથી બનેલો છે, તેથી તેહનો ઉચ્ચાર આએ બાપામાં તેમજ શરસીમાં એકસરખી રીતે ક, નો રહેલો છે. ઉપલા લોગતોને મલતા શરસી બોલો, પ્રત્ય એક, પ્રત્ય શુકું, પ્રત્ય અદેખાઈ, ઈતીઆદી આપણને મલે છે.

૯) પ્રત્ય કાર-આએ પ્રત્ય ઉપસર્ગ અને નાંમની સાથે જોડાઈ ને આવે છે, તેઆરે તેહનો અર્થ 'કરનાર', 'વાલો', હવો થાએ છે. જેમકે:— પ્રત્ય સાથે કાંમ કરનાર, પ્રત્ય પાપ કરનાર, પ્રત્ય નોકસાંન કરનાર, પ્રત્ય મોરાદવંતો. પાજંદ અથવા શરસીમાં આએ પ્રત્ય વપરાએલો છે તેમાં ૧ ક-ને બદલે ક થાએ છે. જેમકે:— પ્રત્ય ગુનાહ કરનાર, પ્રત્ય જોલમ કરનાર, પ્રત્ય નોકસાંન કરનાર, પ્રત્ય મોરાદવંતો.

૧૦) પ્રત્ય અથવા પ્રત્ય ગર-આએ પ્રત્ય ઉપલા પ્રત્ય ઉપરથી નો લોપ થાઈને બનેલો છે, અને તે નાંમની સેવટે જોડાઈને આવેઆથી ઉપલીજ રીતે "કરનાર", "રાખનાર" ઈતી આદી અર્થનાં વીશેષણો બનેલાં છે. જેમકે:— પ્રત્ય શ્તેહ કરનાર, પ્રત્ય ઈછાકારક કાંમ કરનાર, પ્રત્ય પવીતર કાંમ કરનાર, પ્રત્ય સક્તીવાંન, પ્રત્ય આરાધના કરનાર,

પ્રત્ય ચુક કરનાર, તકસીરવાર; પ્રત્ય હશાખ થુમાર કરનાર, પ્રત્ય સવાખકાર, પ્રત્ય કાંમ કરનાર, પ્રત્ય કઠિઅતદાર, પ્રત્ય હકુમત કરનાર. આએ પ્રત્ય પાં ૧૦ અને ૧૦ કરીને આપણને મલે છે.

૧૧) પ્રત્ય કીન, અથવા પ્રત્ય ગીન-આએ પ્રત્ય જેઆરે નાંમની શેવટે જોડાઈને આવે છે તેઆરે તેને સંબંધ અથવા એખતીઆર બતલાવનારાં વીશેષણની હાલતમાં લાવે છે. જેમકે:— પ્રત્ય લએ ભરેલું; પ્રત્ય ગુનાહ ભરેલું; પ્રત્ય શરમ વાલું; પ્રત્ય દુઃખકારક; પ્રત્ય રૂનું. કોઈ કોઈ વેલા પ્રત્ય આગલ વધારાનો આદાખેલ થાએલો આવે છે. જેમકે:— પ્રત્ય કીનનું, કીનથી બનાવેલું; પાછલથી એ પ્રત્યમાંની વચેની ઈ, નીકલી બાઈને કેટલાએક બોલોને પ્રત્ય અથવા પ્રત્ય, પ્રત્ય લાગેલા આપણને મલે છે. જેમકે:— પ્રત્ય ગમગીન, કીદાસ; પ્રત્ય શરમીનદું; પ્રત્ય ગોસા ભરેલું. વલી કોઈ કોઈ ઠેકાંણે નાંમને છેડે ફક્ત પ્રત્ય-ને બદલે તેહનો આગલો એકજ અક્ષર આપણને મલે છે. જેમકે:— પ્રત્ય સીજગ-દુઃખકારક; આએ પ્રત્ય કીન-પ્રત્યની કીતપનતી ચોકસ જણાતી નથી; પણ સંસકરીત ઈય-પ્રત્યની આગલ વધારાનો ક દાખેલ થાઈને કીય, પ્રત્ય કેટલાંએક નાંમોને છેડે વપરાએલો છે, જેમકે— સ્વ યોતે, તેહનું સ્વકીય યોતાનું, યોતાને લગતું; રાજ હકુમત, તેનું રાજકીય હકુમત વાલું, રાજ ધરાવનાર; તેહને આએ પ્રત્ય નજદીક મલતો આવે છે. શરસીમાં પ્રત્ય અથવા પ્રત્ય એજ પ્રત્યને મલતો આપણને મલે છે. જેમકે:— પ્રત્ય ધાસતી ભરેલું, પ્રત્ય લયંકાર.

૧૨) ૧૧૭ ધન-આએ પ્રત્ય કેટલાંએક નાંમોની સેવટે જોડાઈને આવેછે, તેઆરે તેહનો અર્થ 'મારનાર' 'ઈળ દેનાર' હોવા થાએછે. જેમકે:— ૧૧૭૧ સાંપને મારનાર, ૧૧૭૨ મુલ જાનવરને મારનાર. આએ પ્રત્યની ઊત્પત્તિ અવસ્તાના ૧૧૭૩ ધન-પ્રત્ય ઊપરથી થાએલીછે.

૧૩) ૧૧૭ ગાન-આએ પ્રત્ય ૧ ન-થી આખર થતાં નાંમોની સેવટે અનેકવચનના અર્થને સાદું આવેછે. જેમકે:— ૧૧૭૪ દુઆઓ, ૧૧૭૫ છોકરીઓ, ઈત્યાદી.

૧૪) ૧૧૭ જાર-આએ પ્રત્ય જગો, મકાંન, અને હાર અથવા કટાર, હોવા અર્થ ખતલાવવા સાદું કેટલાંએક નાંમોની સાથે જોડાઈને આવેછે. જેમકે:— ૧૧૭૬ ફુલની હાર, ૧૧૭૭ ખેતરની હાર, ૧૧૭૮ ગોસપંદની જગો, ૧૧૭૯ પુતખાનું-પુતની જગા. પાજંદ તથા હાલની શરસીમાં એ પ્રત્ય વપરાએલો આપણને મલેછે, તેમાં ૭ જ-ને બદલે કાએદા પરમાંણે ૬, નું લખાંણ રહેલુંછે. જેમકે:— ૧૧૮૦ પુતખાનું, ૧૧૮૧ ફુલની વાડી અથવા ફુલનું ખેતર.

૧૫) ૧૧૭ તાર (અથવા) દાર-આએ પ્રત્ય ઈરાંની અને સેમે ટીક એ બંધે જાતનાં ધાતુને લાગીને તેહનાં કર્તા રૂપી નાંમો બનેલાંછે. જેમકે:— ૧૧૮૨ આપનાર, પેદા કરનાર; ૧૧૮૩ સીખવનાર; ૧૧૮૪ પાલનાર; ૧૧૮૫ ઠગનાર; ૧૧૮૬ મારનાર; ૧૧૮૭ કરનાર; ૧૧૮૮ મારી નાંખનાર; ૧૧૮૯ ખેડનાર; ૧૧૯૦ ખાનાર; ૧૧૯૧ ખાલનાર. પણ જે ધાતુઓને સામાન્ય રૂપની નીશાંની ૧૧૯૨ લાગેલી હાએછેતો તેહ

ની સેવટે ૧૧૯૩ પ્રત્ય જોડાઈને આવેછે. જેમકે:— ૧૧૯૪ એ ખતીઆર કરનાર; ૧૧૯૫ માફ કરનાર; ૧૧૯૬ ખરીદ કરનાર. આએ પ્રત્યથી હાલની શરસીમાં ઊપલાજ અર્થને સાદું ધાતુની સેવટે જોડાઈને વપરાએલા આપણને મલેછે. જેમકે:— ૧૧૯૭ પેદા કરનાર, ૧૧૯૮ પાલનાર, ૧૧૯૯ ખખશનાર, માફ કરનાર. એ સેવાએ આએ પ્રત્ય કેટલાંએક ધાતુને લાગીને આવાથી તેહનો અર્થ કર્મણી વાચ્યમને લગતા અથવા સાદા ભૂતકૃદંત નો થાએછે. જેમકે:— ૧૧૯૦ પકડાએલો, પકડમાં આવેલો; ૧૧૯૧ મોતની હાલતમાં આવેલું, અથવા નાસ પામેલું. આએ પ્રત્યની ઊત્પત્તિ અવસ્તાના ૧૧૯૨ તર, અથવા ૧૧૯૩ પ્રત્ય ઊપરથી થાએલીછે. જેમકે:— ૧૧૯૪ આપનાર; ૧૧૯૫ પકડનાર; ૧૧૯૬ જોતી.

૧૬) ૧૧૭ ત-અથવા ૧૧૭ અને ૧૧૭ તે-આએ પ્રત્ય ધાતુને લાગવાથી તેહનો ભૂતકૃદંત થાએછે. જેમકે:— ૧૧૭૭ આપ, તેહનું ૧૧૭૮ અથવા ૧૧૭૯ આપેલું; ૧૧૮૦ જા, તેહનું ૧૧૮૧ અથવા ૧૧૮૨ જાએલું; આએ પ્રત્યની ઊત્પત્તિ અવસ્તાના ૧૧૭૩ ત, ઊપરથી થાએલીછે. પાજંદ તથા શરસીમાં ઊપલાજ અર્થને સાદું ૧૧૭૪ અથવા ૧૧૭૫ પ્રત્ય વપરાએલો આપણને મલેછે. જેમકે:— ૧૧૭૬ આપેલું; ૧૧૭૭ કહેલું.

૧૭) ૧૧૭ તન-આએ પ્રત્ય સામાન્ય રૂપની નીશાંની લાખલ ધાતુની સેવટે જોડાઈને આવેછે.

૧૮) ૧૧૭ તર-આએ પ્રત્ય ધાતુને લાગીને કેટલાંએક કર્તૃપી નાંમો બનેલાંછે. જેમકે:— ૧૧૭૯ માઓ; ૧૧૮૦ ખાપ; ૧૧૮૧ ભાઈ;

જેમકે:—**𐭥𐭩𐭥𐭩** માએ, **𐭥𐭩𐭥𐭩** માપ, એ બે નાંમોની વચે વધારાની **𐭥** ઈ, દાખલ કરીને તેહને આએ પ્રત્ય લગાડેઆમાં આવેલોછે. જેમકે:—**𐭥𐭩𐭥𐭩** માએ, **𐭥𐭩𐭥𐭩** માપ; ઈતીઆદી. આએ પ્રત્ય અવસ્તાના **𐭥𐭩** અને સંસકરી ત નૃ, ને એકસરખી રીતે મલતોછે. કેમકે એ ભાષાઓમાં **𐭥𐭩𐭥𐭩** માત્ર માએ, **𐭥𐭩𐭥𐭩** પિત્ર માપ, **𐭥𐭩𐭥𐭩** ભાઈ. ઈ તીઆદી નાંમોમાં ઊપલો પ્રત્ય આપણને મલેછે. તેમજ એ પ્રત્ય શરસી **𐭥𐭩**, **𐭥𐭩**, **𐭥𐭩**, **𐭥𐭩** ઈત્યાદી નાંમોમાં વપરાએલો આ પણને મલેછે, અને તેજ પરમાંણે તે ઘણીખરી એરીઅન ભાષા માં ઊપલાં નાંમોની અંદર વપરાએલોછે. ૨) વલી **𐭥** પ્રત્ય જોડાઈને ફેલાંએક તરફ અથવા દસાને લગતાં તેમજ ખીળાં નાં મો ખનેલાંછે. જેમકે:—**𐭥𐭩𐭥𐭩** ઊગમણ, **𐭥𐭩𐭥𐭩** પસચમ, **𐭥𐭩𐭥𐭩** દસાણ, **𐭥𐭩𐭥𐭩** ઊતર, **𐭥𐭩** અતરે, આએ તરફ; **𐭥𐭩𐭥𐭩** આગલી ગમ, **𐭥𐭩𐭥𐭩** શરજોસ્તર, **𐭥𐭩** કપડું, **𐭥𐭩** રાશી-ઈત્યાદી. આએ **𐭥** પ્રત્યની ઊતપનતી અવસ્તાના **𐭥** ન- પ્રત્ય ઊપરથી થાએલીછે. પાજંદ તથા હાલની શરસીમાં પણ એ પ્રત્ય ઊપલી મતલખને મલતો આપણને **𐭥𐭩𐭥𐭩** **𐭥𐭩**, **𐭥𐭩** ઈત્યાદી ખોલોમાં મલેછે. ૩) **𐭥** પ્રત્ય વિશેષણને છેડે જોડાએલો આવેઆથી અધીકાર્યની નીશાની દાખલ તે ગણાએછે. જેમકે:—**𐭥𐭩𐭥𐭩** લહું, તેનું **𐭥𐭩𐭥𐭩** વધારે સાં; **𐭥𐭩** ખુર, તેનું **𐭥𐭩** વધારે ખુર; **𐭥𐭩** આગલ, તેનું **𐭥𐭩** વધારે આગલ. **𐭥** ઊ નચું, તેનું **𐭥𐭩** વધારે ઊનચું, ઈત્યાદી. આએ પ્રત્ય ઊપલાજ અર્થને સાં અવસ્તામાં વપરાએલો **𐭥** પ્રત્યને મલતોછે. પા

જંદ તથા હાલની શરસીમાંખી તેનું વપરાણ ઊપલી મતલખને સા ૩ ચાહું રહેલુંછે; કેમકે એ ભાષાઓને લગતાં લખાણમાં **𐭥**, **𐭥** પ્રત્ય અધીકાર્યને સાં વિશેષણની સેવટે વપરાએછે. જેમકે:—**𐭥** વધારે સાં, **𐭥** વધારે લાંમણું, **𐭥** વધારે નાંધણું, ઈત્યાદી.

૧૯) **𐭥** નુમ-આએ પ્રત્ય વિશેષણને છેડે અતિસ્થાઈની ની શાંતી દાખલ જોડાઈને આવેછે, અને તેહની ઊતપનતી અવસ્તાના **𐭥** પ્રત્ય ઊપરથી થાએલીછે, કે જે ઊપલાજ અર્થને માંડે અ વસ્તામાં વપરાએલોછે. હાલની શરસીમાં આપણને એ પ્રત્યને ખદલે થોડેએક ફેરે વપરાતો **𐭥** પ્રત્ય મલેછે. આએ પ્રત્ય **𐭥** આ ને **𐭥** એ બે જુદા જુદા પ્રત્યો મલીને ખનેલોછે.

૨૦) **𐭥** ધન-આએ પ્રત્ય મકાંન, અથવા વાસંન, હેવો અર્થ ખતલાવ્યા સાં નાંમની સેવટે જોડાઈને આવેછે. જેમકે:—**𐭥𐭩𐭥𐭩** જવાંમ રાખવાનું વાસંન; **𐭥𐭩𐭥𐭩** ખરસમને મેલવાનું વાસંન, ઈઆને માહરોએ; **𐭥𐭩** ખંદીખાંનું, તુરંગ; **𐭥𐭩𐭥𐭩** હાડકાંને રાખવાની જગો; **𐭥𐭩𐭥𐭩** આતશને રાખવાનું વાસંન, ઈઆને આશરંગાંતીઊં. અવસ્તામાં **𐭥** પ્રત્ય ઊપલીજ મત લખને સાં વપરાએલોછે, તે ઊપરથી આએ પ્રત્યની ઊતપનતી થાએલી ધારેઆમાં આવેછે. શરસીમાં **𐭥** કલમ મેલવાનું વા સંન; **𐭥** શાકર રાખવાનું વાસંન; **𐭥** નીમખદાંની, ઈ ત્યાદી ખોલોમાં **𐭥** પ્રત્ય આપણને મલેછે.

૨૧) **𐭥** દાર-આએ પ્રત્ય નાંમની સેવટે રાખનાર, માંનનાર, હેવો અર્થ ખતલાવ્યા સાં જોડાઈને આવેછે. જેમકે:—**𐭥𐭩𐭥𐭩** આભાર માંનનાર; **𐭥𐭩** હમેલ ધરાવનાર; **𐭥𐭩** ચોક

સી રાખનાર; **𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮** દોલત ધરાવનાર; એને મલતી શબ્દ
سپاسدار, بیادار, بیدار ખોલો આપણને મલેછે.

૨૨) **𐭥𐭮** નાક-આએ પ્રત્ય કેટલાંએક ભા. વા. નાંમની સેવટે
વીશેપણનો અર્થ ખતલાવનાર તરીકે વપરાયેલોછે. જેમકે:—
𐭥𐭮𐭥𐭮 ધાસતી વાલું કરનાર, **𐭥𐭮𐭥𐭮** ગોસ્તા વાલું કરનાર, ઈ
ત્યાદી. આએ પ્રત્ય **𐭥** ઈન, અને **𐭥** આક-એ બે પ્રત્યયો જોડા
ઈને બનેલા **𐭥𐭮** નો **𐭥** ઈ-નીકલી જાઇને રહેલો આકારછે. એ
પ્રત્ય શરસીમાં પણ આપણને મલેછે. જેમકે:—**𐭥𐭮𐭥𐭮** દુખી,
𐭥𐭮𐭥𐭮 ધાસતી ભરેલો; ઈત્યાદી.

૨૩) **𐭥𐭮** નદ-અથવા **𐭥** નદ-આએ પ્રત્ય ધાતુને લાગી કેટ
લાંએક વિશેષણો બનેલાંછે. જેમકે:—**𐭥𐭮𐭥** જીવનાર, જીવતું;
𐭥𐭮𐭥 સંતોષી, રાજી રહેનાર; **𐭥𐭮𐭥** દંખ દેનાર; **𐭥𐭮𐭥** જ
નાર; **𐭥𐭮** તેજી ભરેલું; આએ પ્રત્ય અવસ્તાના **𐭥𐭮𐭥**
પ્રત્યને ખરોખર મલતો આવેછે. એ ઊપરથી પાજંદમાં **𐭥𐭮**
અથવા **𐭥𐭮** અને શરસીમાં **𐭥** અથવા **𐭥** પ્રત્યયો ધાતુની સે
વટે ઊપલાજ અર્થને સાંઝે વપરાયેલા આપણને મલેછે. જેમ
કે:—**𐭥𐭮𐭥**, **𐭥𐭮** જીવતું; **𐭥𐭮𐭥**, **𐭥𐭮** સંતોષી, ખુશ;
𐭥𐭮𐭥, **𐭥𐭮** જીનચું.

૨૪) **𐭥𐭮** પાત્-આએ પ્રત્ય નાંમની સેવટે જોડાઈને આવેઆ
થી રાખનાર, ધરાવનાર, સંભાલ કરનાર, જાલવનાર, હેવી મતલ
બનાં વિશેષણો બનેછે. જેમકે:—**𐭥𐭮𐭥** પાએદાર રાખનાર,
ખચાવનાર; **𐭥𐭮** સકતીવાન; **𐭥𐭮** લડાઈમાં ખચાવ કરના
ર (ઢાલ); **𐭥𐭮** જાગીરદાર; **𐭥𐭮** દોરની જાલવાણી કર

નાર; **𐭥𐭮𐭥** બદીખાંનાંનો ઊપરી. આએ પ્રત્યની ઊત્પત્તિ
તી અવસ્તાના **𐭥𐭮** અથવા **𐭥𐭮** શબ્દ ઊપરથી થાયેલી
છે. કેમકે **𐭥𐭮𐭥** રંનમાં ખચાવ કરનાર (ઈઆને ઢાલ);
તથા **𐭥𐭮** **𐭥𐭮** દોડની પાસખાંની કરનાર, હેવા શબ્દો
અવસ્તામાં વપરાયેલા આપણને મલેછે. પાજંદ તથા હાલની શ
રસીમાં એ પ્રત્ય **𐭥** અથવા **𐭥** અને **𐭥** મલેછે. જેમકે:—
𐭥𐭮 ઊંઠની તપાસ રાખનાર; **𐭥** ગોવાલીઓ; **𐭥** જાગી
રદાર; **𐭥** ખારનાં આગલ ચોકી કરનાર.

૨૫) **𐭥** પત્-આએ પ્રત્ય સાહુખ, ધણી, માલેક, ગુરૂ, હેલો
અર્થ ખતલાવવા સાંઝે નાંમની સેવટે જોડાઈને આવેછે. જેમકે:—
𐭥 ધર ધણી, **𐭥** શેહરનો માલેક (પાદશાહ), **𐭥**
ગાંમ ધણી, **𐭥** પવીતરાઈ ધરાવનારનો ગુરૂ, **𐭥** ધરમની
કેલવાણી આપનાર, **𐭥** સેનાપતી, લશકરનો સરદાર. પા
જંદમાં આએ પ્રત્ય **𐭥** અને શરસીમાં **𐭥** કરી આપણને મ
લેછે. જેમકે:—**𐭥**, **𐭥** પારસીનો ધરમગુરૂ. **𐭥**,
𐭥 લશકરનો સરદાર; અવસ્તાના **𐭥** સાહુખ, ખોલ ઊપ
રથી આએ પ્રત્યની ઊત્પત્તિ થાયેલીછે. સં. પતિ, ધણી, ખોલ
એને મલતો આવેછે.

૨૬) **𐭥** ખાર-આએ પ્રત્ય લાગીને કેટલાંએક એખતીઆર
ખતલાવનારાં વિશેષણો બનેલાંછે. જેમકે:—**𐭥** મજબુતી
વાલું, મકમ; **𐭥** ખોજ વાલું; પા. તથા શરસીમાં **𐭥**,
𐭥, એ પ્રત્યને ખદલે વપરાયેલો આપણને મલેછે.

૨૭) **𐭥** ખર-આએ પ્રત્ય નાંમની સેવટે જોડાઈને આવેઆ

થી, રાખનાર, ધરાવનાર, કરનાર, ઈત્યાદી અર્થે ખતલાવેછે. જે મકે:—**𐭠𐭣𐭥𐭥** દોલત રાખનાર (ખર્ચાનચીન), **𐭠𐭣𐭥𐭥** ઈનસાફ કરનાર, નીઆધીશ; **𐭠𐭣𐭥𐭥** દસ્તુર-દીનની દાંનાઈ ધરાવનાર; ૨) લેઈ જાનારનો અર્થ ખતલાવેછે, અને તે આવૃં **𐭠𐭣𐭥𐭥** લેઈ જાવું, હવાં ધાતુ ઊપરથી નીકલેલોછે. જેમકે:—**𐭠𐭣𐭥𐭥** સંધેસો લેઈ જાનાર, **𐭠𐭣𐭥𐭥** ખોરાક લેઈ જાનાર, **𐭠𐭣𐭥𐭥** અવસ્તાનો અભેઆશ કરનાર, **𐭠𐭣𐭥𐭥** મુજદ લેનાર, (મજુર). આએ પ્રત્ય પાં તથા શરસીમાં **𐭠𐭣𐭥𐭥**, **𐭠𐭣𐭥𐭥**, **𐭠𐭣𐭥𐭥** અને **𐭠𐭣𐭥𐭥**, એ આકારોમાં રહેલો આપણને મલેછે. જેમકે:—**𐭠𐭣𐭥𐭥**, **𐭠𐭣𐭥𐭥** દીનનો એલમ જાણનાર, **𐭠𐭣𐭥𐭥**, **𐭠𐭣𐭥𐭥** ખર્ચાનો રાખનાર, **𐭠𐭣𐭥𐭥**, **𐭠𐭣𐭥𐭥** અથવા **𐭠𐭣𐭥𐭥** નીઆધીશ, **𐭠𐭣𐭥𐭥**, **𐭠𐭣𐭥𐭥**, **𐭠𐭣𐭥𐭥**, **𐭠𐭣𐭥𐭥** ઈત્યાદી.

૨૮. **𐭠𐭣𐭥𐭥** માર-આએ પ્રત્ય નાંમ તથા વીશેપણને જોડાઈને વ પરાએલો થોડેએક કેકાંણે મલેછે; અને તે નાંમને વીશેપણ તથા વીશેપણને લાં વાં નાં ખનાવેછે, અને તેહમાં હેસાખ તથા ગણતરીનો અર્થ ખતલાવેછે. જેમકે:—**𐭠𐭣𐭥𐭥** જોસી, રાસીનો વરતારો કરનાર, **𐭠𐭣𐭥𐭥** પાછી વરતનુક (ઈઆને સજા.) **𐭠𐭣𐭥𐭥** સેતા રાની ચાલની ગણતરી કરનાર; જેને મલતો શં **𐭠𐭣𐭥𐭥** આપણને મલેછે. લાં Astronomer ને જો આપણે એની સાથે મેલ વીએતો તેહમાં આપણ બુલ કરસું નહી.

૨૯. **𐭠𐭣𐭥𐭥** માલ-આએ પ્રત્ય કેટલાંએક નાંમ અને અવ્યયોની સેવટે જોડાઈને આવેછે; અને તેથી તેઓને હરીશઈ, તથા લડત કરનાર, એવી મતલખનાં વીશેપણો ખનાવેછે. જેમકે:—**𐭠𐭣𐭥𐭥**

આગલથી હરીશઈ કરનાર, (ઈઆને વાદી), **𐭠𐭣𐭥𐭥** પાછલથી હરીશઈ કરનાર, (પતીવાદી), **𐭠𐭣𐭥𐭥** સાથે હરીશઈ કરનાર, અથવા હુમનખરદ, **𐭠𐭣𐭥𐭥** કાંન ચીમેટનાર; આએ પ્રત્ય આવૃં **𐭠𐭣𐭥𐭥** ધાતુ ઊપરથી ખનેલાં સાં ૩૦ **𐭠𐭣𐭥𐭥** શં **𐭠𐭣𐭥𐭥** ઊપરથી જન મ પાંમેલોછે, અને તે પાં **𐭠𐭣𐭥𐭥** તથા શંમાં **𐭠𐭣𐭥𐭥** કરીને એકસરખી રીતે આપણને મલેછે. જેમકે:—**𐭠𐭣𐭥𐭥**, **𐭠𐭣𐭥𐭥** એકેક સાથે લડત કરનાર, **𐭠𐭣𐭥𐭥** વાદી, **𐭠𐭣𐭥𐭥** પતીવાદી, **𐭠𐭣𐭥𐭥** સજા, **𐭠𐭣𐭥𐭥** સજા કરનાર.

૩૦) **𐭠𐭣𐭥𐭥** મન્દ-આએ પ્રત્ય આવૃં **𐭠𐭣𐭥𐭥** પ્રત્ય ઊપરથી ખને લુંછે, અને તે કેટલાંએક નાંમોને છેડે આવેઆથી તેહને વાલું, ધરાવનાર, ઈત્યાદી અર્થે કરનારાં વીશેપણો ખનાવેછે. જેમકે:—**𐭠𐭣𐭥𐭥** સશઈદાર, **𐭠𐭣𐭥𐭥** વીદવાંન. એને મલતું પાં **𐭠𐭣𐭥𐭥** અને શં **𐭠𐭣𐭥𐭥** પ્રત્ય આપણને મલેછે.

૩૧) **𐭠𐭣𐭥𐭥** અથવા **𐭠𐭣𐭥𐭥** યાક-આએ પ્રત્ય નાંમને લાગાથી તે હનું વીશેપણ ખનાવેછે. જેમકે:—**𐭠𐭣𐭥𐭥** ચલકાટ ભરેલું, ભલુકદાર; **𐭠𐭣𐭥𐭥** રૂમી, રૂમને લગતું; **𐭠𐭣𐭥𐭥** એખલો, તનહા.

૩૨) **𐭠𐭣𐭥𐭥** યાર-આએ પ્રત્ય નાંમની સેવટે જોડાઈને આવેછે, તે આરે તેહનો અર્થ મદદગાર, અથવા રક્ષન કરનાર, અને ધરાવનારનો થાએછે. તેમજ તે જોડાઈને કેટલાંએક વીશેપ નાંમો પણ ખનેલાંછે. જેમકે:—**𐭠𐭣𐭥𐭥** શેહરનું રખશન કરનાર, **𐭠𐭣𐭥𐭥** પાદશહ, શેહરનો મદદગાર, **𐭠𐭣𐭥𐭥** હાશ ધરાવનાર, **𐭠𐭣𐭥𐭥** માહીઆર, **𐭠𐭣𐭥𐭥** મતુનીઆર; જેને મલતા શરસી ખોલો **𐭠𐭣𐭥𐭥**, **𐭠𐭣𐭥𐭥** અને **𐭠𐭣𐭥𐭥** ઈત્યાદી આપણને મલેછે.

૩૩) ય-અથવા ય અને ય ઈ-આએ પ્રત્ય અવસ્તાના
 ય, પ્રત્ય ઊપરથી ઊતપત થાયેલાછે, અને તે નાંમ, વીશે
 પણ અને કિં અં ની સેવટે જોડાઈને આવેછે. જેઆરે તે
 વીશેપણ અથવા કિં અં અને સાં નાં ની સાથે આવેછે
 તેઆરે તેહને ભાં નાં અથવા સામાન્યરૂપ બનાવેછે; અને
 નાંમની સાથે આવેછે તેઆરે તેહને સંબંધ, તથા એખતીઆર બ
 તલાવનારૂં વીશેપણ બનાવેછે. અને ભાવં નાં ની પાસે આ
 વેઆથી કોઈ વેલા વીશેપણ અને કોઈ વેલા સામાન્યરૂપની હલત
 બતલાવેછે. જેમકે:—**યુએ** ખાલેસી, નીરમલપણું, **યુમ્મ**
 રાહત, સુખ ચેન; **યુમ્મ** હસાકી, દુઃખ; **યુમ્મ** તવાનાઈ,
 સકતીવાંતપણું; **યુમ્મ** હીમતવાંતપણું, **યુમ્મ** દગાઈ,
યુમ્મ ખેઈનસાશી, **યુમ્મ** પુરજીગરી, ખેડુતપણું;
યુમ્મ માતાપણું, અથવા માત થવું; **યુમ્મ** પીતા થવું, અ
 થવા પીતાપણું; **યુમ્મ** મુશ્વેસી, કંગાલીઅત; **યુમ્મ** મીઠાસ,
યુમ્મ અકલમંદી, વીદવાંત થવું; **યુમ્મ** મોહરાઈ, **યુમ્મ**
 પરતી, નીચાઈ; **યુમ્મ** પાદશાહી, રાજ; **યુમ્મ** દુની
 આઈ, દુનીઆંને લગતું; **યુમ્મ** ખેડશતી, **યુમ્મ** ગરોથમાંન
 ને લગતું, **યુમ્મ** ઈરાંની, ઈરાંનનો રેહવાસી; **યુમ્મ** તુરાંનનો
 રેહવાસી, **યુમ્મ** ગાથાને લગતું, ગાથા વાલું; **યુમ્મ** કીમત વા
 લું, કીમતી; **યુમ્મ** કાંનને લગતું, કાંત વાલું; **યુમ્મ** જાલમી;
યુમ્મ અથવા **યુમ્મ** ચાલનાર, અથવા ચાલવું; **યુમ્મ** ખોલ
 નાર, અથવા ખોલવું; **યુમ્મ** કરનાર અથવા કરવું. અસલ અવં
 માં **યુમ્મ** આરાધનાને લગતું, **યુમ્મ** વખાણને લગતું,

યુમ્મ અહુરમજદને લગતું, **યુમ્મ** સંધરવું,
યુમ્મ અથવા **યુમ્મ** નાંખવું, **યુમ્મ** ખેડેલું કરવું,
યુમ્મ હકદાર, યોગીય, આપ વાલો. એવા શબ્દો **યુમ્મ** અ
 થવા **યુમ્મ** પ્રત્ય લાગીને બનેલા આપણને મલેછે. સંસકરીતમાં
 પણ એજ પરમાંણે નાંમને ય લાગાથી એખતીઆર અથવા સંબંધ
 બતલાવનારાં વીશેપણો, તેમજ ભાં નાં બનેલાંછે. જેમકે:—ગ્રામ
 ગાંમ, નું ગ્રામ્ય ગામડીઓ; મુખ મોહુડું, નું મુખ્ય સરદાર, વડુ
 માંણસ; અર્ધ આખરૂ, નું અર્ધ આખરૂ આપવાજોગ; સલ્લિ દોસત,
 મીત્ર, નું સહયોગ દોસ્તી; બળિજ્ સોદાગર, નું બળિજ્યા સોદાગ
 રી, વેપાર; ઇત્યાદી. પાં તથા શરસીમાં **યુ** અથવા **યુ** ઊ
 પલા પ્રત્યની જગોએ એકસરખી રીતે વપરાયેલી આપણને મલેછે.

૩૪) ય-આએ પ્રત્ય કાંઈ જુદો નથી, પણ ઊપલાજ અ
 વં નાં ય પ્રત્ય ઊપરથી બનેલોછે. જેમકે:—**યુમ્મ**=અવં
યુમ્મ દરીઆ, **યુમ્મ**=**યુમ્મ** ધરને લગતું, **યુમ્મ**=
યુમ્મ દાહડાને લગતું; ઇત્યાદી.

૩૫) ય ઈ-આએ પ્રત્યને ફેરલાએકો ઈક કરીને વાંચેછે; પ
 લ તે હુમોએ ઊપર જણાવેઆ પરમાંણે અવં ના ય-ઊપર
 થી જનમ લીધેલો પ્રત્યછે; માટે ક ના ઊચ્ચારનો આધાર આપ
 ણને મલતો નથી. આએ પ્રત્ય ઈરાંની તેમજ સેમેટીક ખોલોને જો
 ડાવાથી વીશેપણ તથા ભાંવાં અને સાંનાંમો બનેલાંછે. જેમકે:—
યુમ્મ અકલ વાલું, **યુમ્મ** કરનાર, **યુમ્મ** લટવું, લાએક;
યુમ્મ વધારો કરનાર, **યુમ્મ** ખુજોરગ, માનવંત; **યુમ્મ** જા
 તી, પોતાનું; **યુમ્મ** સકતીવાંત, **યુમ્મ** દીનતું, દીનને લગતું;

ગ્રામ્ય લિપી, લખવાનો હોનર; ગ્રામ્યમુદ્ર મદદ કરનાર, ગ્રામ્ય લેખકો, ખાતેરી.

૩૬) ગ્રામ્ય-આએ પ્રત્ય નીરજીવ પદારથોને લાગીને આ વેછે, તેઆરે તે અનેકવચનની નીશાંની દાખલ ગણાએછે. જેમ કે:—ગ્રામ્યમુદ્ર શેહરો, ગ્રામ્યમુદ્ર નદીઓ, ગ્રામ્યમુદ્ર પાહડો; ઈત્યાદી. શરસીમાં એને લગતો પ્રત્ય મલેછે. જેમકે:—ગ્રામ્યમુદ્ર જગાઓ, ગ્રામ્યમુદ્ર દેશો. ૨) ક્રિયા વીશેષણ અવ્ય તરીકે નાંમ તથા વીશેષણની પાસે વપરાએલો મલેછે. જેમકે—ગ્રામ્યમુદ્ર પાપી થવા સાહે, ગ્રામ્યમુદ્ર કાએદા પરમાંણે, ગ્રામ્યમુદ્ર જોવા સાથે, ગ્રામ્યમુદ્ર જાણી જોઈને, ગ્રામ્યમુદ્ર ખચગીથી, ગ્રામ્યમુદ્ર દોસ્તીથી, ગ્રામ્યમુદ્ર સચાઈથી, ઈત્યાદી. આએ પ્રત્યની ઊત્પત્તિ અવં ગ્રામ્ય યસ-અથવા ફોયો, પ્રત્ય ઊપરથી થાએ લીછે. જેમકે:—ગ્રામ્યમુદ્ર ફોયો, ગ્રામ્યમુદ્ર ફોયો દીનના હોકમ પરમાંણેની જગો, દીનની રાહ કરેલું. પાજંદમાં એ પ્રત્ય ગ્રામ્ય ઈણ, ના ઊચ્ચારમાં આપણને મલેછે. જેમકે:—ગ્રામ્યમુદ્ર ખુખીથી, ખુખી ભરેલી રીતે, ગ્રામ્યમુદ્ર દાંનાઈથી, દાંનાઈ ભરેલી રીતે; એને મલતો સીરીઆક ભાષામાં યત પ્રત્ય આપણને મલેછે. જેમકે:—દકયો-ખાલેસ, સાફ, તું દકયોયત-સફાઈથી, સફાઈ ભરેલી રીતે. ઈત્યાદી.

૩૭) ગ્રામ્ય ઈન-અથવા ગ્રામ્ય ઈને-આએ પ્રત્ય નાંમની સેવટે આ વેછે તેઆરે તેને સંબંધ અથવા એખતીઆર ખતલાવનારૂં વિશેષણ કરેછે. જેમકે:—ગ્રામ્યમુદ્ર રૂપાનું, ગ્રામ્યમુદ્ર સુનાનું, ગ્રામ્યમુદ્ર સુનેરી, ગ્રામ્યમુદ્ર ચારવરનું, ગ્રામ્યમુદ્ર છોએનું, ગ્રામ્યમુદ્ર પથરનું, ગ્રામ્યમુદ્ર ચાંમ

ડાંનું, ગ્રામ્યમુદ્ર રૂનું; ગ્રામ્યમુદ્ર અદેખું, ગ્રામ્યમુદ્ર કરોધ વાલું, ગો સા ભરેલું, ગ્રામ્યમુદ્ર દુઃખકારક, ગ્રામ્યમુદ્ર પસતાવાને લગતું, ગ્રામ્યમુદ્ર લાકડાંનું. આએ પ્રત્યની ઊત્પત્તિ અવસ્તાના ગ્રામ્યમુદ્ર પ્રત્ય ઊપરથી થાએલી ધારેઆમાં આવેછે. જેમકે:—ગ્રામ્યમુદ્ર ફોયો રૂપાનું, ગ્રામ્યમુદ્ર સુનાનું, ઈત્યાદી ખોલો અવં માં આપણને મલેછે. એ ઊપરથી ફોયો અથવા ફોયો પ્રત્યથો એજ અર્થને સાહે નાંમની સાથે વપરાએલા આપણને મલેછે. જેમકે:—ગ્રામ્યમુદ્ર સુનેરી, ગ્રામ્યમુદ્ર ઊત્પત્તિ.

૩૮) ગ્રામ્ય ઈવન્દ-આએ પ્રત્ય લાવાં નાંમની સેવટે વીશેષણના અર્થને સાહે જોડાઈને આવેછે. જેમકે:—ગ્રામ્યમુદ્ર ખીમીવન્દ-ભએ ભરેલું, ગ્રામ્યમુદ્ર સેહમીવન્દ-ધાસ્તી ભરેલું. જેમ ગ્રામ્યમુદ્ર ખુજેરગો ભરેલું, ગ્રામ્યમુદ્ર હીમતવાંન, એ ખોલોમાં ગ્રામ્યમુદ્ર આ-વધારા તરીકે દાખલ થાએલોછે, તેમ આએ પ્રત્યની અંદર વધારાની ગ્રામ્યમુદ્ર દાખલ થાએલીછે; ખાકી અવસ્તાના વિશેષણ ખતાવવાને સાહે વપરાતા ગ્રામ્યમુદ્ર વન્ત-પ્રત્ય ઊપરથી આએ પ્રત્યથે જનમ લીધેલોછે.

૩૯) ગ્રામ્ય ઈસ્ત-આએ પ્રત્ય અતિસ્થાઈકની નીશાંની દાખલ વિશેષણની સેવટે જોડાઈને આવેછે. (જુવો સહે ૬૫ મે ૩૦ ૬૬ મો)

૪૦) ગ્રામ્ય વાને-આએ પ્રત્ય કોઈ કોઈ વેલા ધાતુ, અથવા નાંમની સેવટે જોડાઈને આવેછે, અને તેહને વિશેષણના અર્થમાં ખદ લી નાંખેછે. જેમકે:—ગ્રામ્યમુદ્ર ઊડ, તેનું ગ્રામ્યમુદ્ર ઊડનારૂં, પર રા ખનાર, પંખેરૂં; ગ્રામ્યમુદ્ર ફરજ, તેનું ગ્રામ્યમુદ્ર અથવા ગ્રામ્યમુદ્ર ફરજ વાલું. આએ પ્રત્યની ઊત્પત્તિ અવંનો ગ્રામ્યમુદ્ર વદ-પ્રત્ય જોડાઈ

ને ખનેલાં વિશેષણનો આકાર પુરં ૫-૧ વચનમાં am થાયેછે, જેમકે:— amam અમવદ-નું amam અમવાડ-હીમતવાન; તે ઉપરથી થાયેલી ધારેઆમાં આવેછે.

૪૧) am વાર- am વારે-અથવા am વર-આએ પ્રત્યયો ધાતુ અથવા નાંમોને લાગીને ફેરલાંએક એખતીઆર ખતલાવનારાં વિશેષણો તથા નાંમો ખનેલાંછે. જેમકે:— amam ઊમેદ રાખનાર, amam વરસ વાલું, વરસને લગતું; amam પાદશાહને લાએક નું, amam વખાણ કરવાજોગ, વખાણદાર; amam કાંનની ખાલી, amam માથાંની ટોપી, am દોલત રાખનાર, am દાવર, નીઆધીસ, am લોભી, am વેર રાખનાર, am હુશમ ત વાલો, amam કંગાલ, am દુઃખી; આએ પ્રત્યને લગતો am અથવા am હોવો પ્રત્ય અવસ્તામાં ઊપલાજ અર્થને સાડું વપરાએલો આપણને મલેછે. જેમકે:— amam હુશમત ધરાવનાર, amam કાંનનું ધરેણું, amam માથાંની ટોપી. આએ પ્રત્ય am વૃ, અથવા am વર-પસંદ કરવું, એ ધાતુ ઉપરથી ખનેલો ધારેઆમાં આવેછે. સંસકરીતમાં પણ એ વર પ્રત્ય ઊપલા અર્થને માટે વપરાએલો આપણને મલેછે. જેમકે:— am સકતીવાંન થવું, તેનું am સકતી ધરાવનાર; માત્ત પરકાશવું, તેનું am માસ્તર પરકાશવાન, ચલકાટ ધરાવનાર; ઈત્યાદી. આએ પ્રત્ય શરસીમાંખી એજ રીતે રહેલોછે. જેમકે:— am દાંનાઈ વાલો, am વેરી, વેર ધરાવનાર, am દુઃખી, am જીવ ધરાવનાર, am માથાંની ટોપી, am કાંનનું જેવર; ઈત્યાદી.

૪૨) am વન્દ-આએ પ્રત્ય અવં am વન્ત-પ્રત્ય ઊપ

રથી ખનેલોછે, અને તે ભાં નાં ની સેવટે જોડાઈને આવેછે, તે આરે તેહને એખતીઆર ખતલાવનારું વિશેષણ ખતાવેછે. જેમકે:— am રૂદન વાલું, am અશ્વોસ વાલું, am તરસ વાલું, am ખુન્નોરગી વાલું, am તેજ વાલું; એને મલતો પાં am પ્રત્ય આપણને મલેછે.

૪૩) am વશ-આએ પ્રત્ય મીસાલ અથવા તરેહનો અર્થ ખતલાવનાર તરીકે વિશેષણની સાથે જોડાઈને આવેછે. જેમકે:— am હુવશ-સારી તરેહનું, am ચંદરના જેવું. શાં am જોલાખનાં ફુલની કલી જેવું.

૪૪) am સ્તાન-આએ પ્રત્ય લાગીને ફેરલાંએક જગો તથા મકાંન ખતલાવનારાં નાંમો ખનેલાંછે. જેમકે:— am ધીરીઆનું મકાંન (ઘ્યાને પુશતક), am દખમાંની જગો, am દશતાંનખાંનું, am ઈનસારની જગો, અદાલત; am નીશાલ, લખવા વાંચવાની ફેલવણી મેલવાની જગો; am વીદીઆ મેલવાની જગો, મદરેસા; am ધરમની ફેલવણી લેવાની જગો, હરખદનું મકાંન; am પશુનું મકાંન, am ગાવખાંનું, ગાએનું મકાંન; ઈત્યાદી. am પ્રત્યની ઊતપનતી અવં am ખોલ ઊપરથી થાયેલીછે; કેમકે અવસ્તામાં am સ્તાન-ખોલ જગો તથા મકાંનના અર્થને સાડું વારેઘડીએ આપણને મલેછે. જેમકે:— am ગાવખાંનું, am ઊઠખાંનું, ઊઠને રેહવાની જગો. સંં સ્થાન, અને શાં પ્રત્યયો એને મલતો આપણને મલેછે.

૪૫) am શ-આએ પ્રત્ય વિશેષણ તથા નાંમની સેવટે ભાં

(તથા) ખુબી આપનાર ગોસપંદ (અને) પાંણી (તથા) ઓરવર (અને) કાઠી (તથા) ખોએને.

તત્પરૂપ સમાસ. (Compound of Dependency.)

ખે જોડાએલા શબ્દોમાં પેહલવા શબ્દનો આધાર તે પછીના શબ્દની ઊપર હોએ, અથવા પેહલવા શબ્દની વીલકતીનો લોપ ખી ના શબ્દની સાથે તેહનો સંબંધ હોવાથી થાએઓ હોએ તેહને તત્પરૂપસમાસ સહમજવો. જેમકે:—જોડાપત-શેહરનો ધણી, જોડાપત-જોડાપત-ખંદીમાંનાંનો ધણી, જોડાપત-વેહ દોસ્ત-લલાનો મીતર, જોડાપત-દીનખુદાર-દીનને ધરાવનાર (ઈઆને દીનદાર), જોડાપત-દીન નમુદાર-દીનને દેખાડનાર, જોડાપત-આશતીખવીહુન-સુવેહને પસંદ કરનાર, જોડાપત-દીન આકાસ-દીનથી વાકેશકાર, જોડાપત-જવીદ શીદા-દેવથી જુદા, જોડાપત-રાસ્ત ગોખશને-સાચી વાત, અથવા સાચું ખોલનાર, જોડાપત-શીદા દાદે-દેવનું આપેલું.

કર્મધારય સમાસ. (Adjective Compound.)

નાંમનો ગુણ ખતલાવનારું વિશેષણ નાંમની આગલ આવીને, સંબંધ ખતલાવનારી એજાજત-વગર, નાંમની સાથે જોડાએછે, તેહને કર્મધારય સમાસ કરી જાણવો. (એને શરસી વ્યાકર્ણ ખનાવ નારાઓ *کلمه وابسته* ને નાંમે ઓલખેછે.) જેમકે:—જોડાપત-વેહ મરદ-લલો પુરૂષ, જોડાપત-અહલોખ ગખના-અશો મરદ, જોડાપત-પાહલુમ ખાનાંન-ઓતમ મકાંન (ઈઆને દુનીઆ), જોડાપત-યોશદાસર દમીક-પાક જમીન, જોડાપત-સલીઆ ખખત-ખરૂખખત, જોડાપત-જવીદ રસ્તગશ-ઊલટી ચાલચલાંણ.

ખહુત્રીહિ સમાસ. (Possessive Compound.)

આએ વર્ગ ઊપલા વર્ગોને મલતોછે; પણ માતરે તેમાં ત શવત એટલોજ છે કે એ વર્ગમાં નાંમે ગુણ ખતલાવનાર તરીકે વ પરાએલાંછે, અને તેથી તેઓ વિશેષણ તરીકે ગણાએછે. જેમકે:—જોડાપત-ખરસમ યદમન-ખરસમ સાથના હાથ વાલો, (ઈઆને હાથમાં ખરસમ રાખનાર), જોડાપત-અનહોમા દાદ રતાન-અહુરમજદી ઈનસાફ વાલો, જોડાપત-જરદ ગોશ-ખીલા કાંન વાલું, જોડાપત-સખીદ ગુન-સરેદરંગ વાલું, જોડાપત-ખીવર ચશમ-દશ હજાર આંખ વાલો, જોડાપત-કદખા ગોખશને-જુદું ખોલનાર, જોડાપત-શરાફન કુનશને-સાફ કાંમ કરનાર, જોડાપત-ઈરગ ગોશ-હજાર કાંનનો, હજાર કાંનવાલો; જોડાપત-જખીદ ખેશ-આજાર વગરનું, નીરરોગી; અવસ્તામાં આએ જો રણી વારેઘડીએ વપરાએલી આપણને મલેછે. જેમકે:—જોડાપત-સુનેરી રંગ વાલું, જોડાપત-હજાર થાંમ વાલું; ઈત્યાદી. આએ રીત હાલની શરસીમાં પણ વપરાએલીછે. જે મકે:—જોડાપત-સારા દેખાવ વાલો, જોડાપત-સારો ચેહરો રાખનાર, ઈત્યાદી.

અવ્યયભાવ સમાસ. (Particle Compound.)

નાંમ અથવા ધાતુને ઊપસર્ગો, તથા અવ્યયો અને ક્રિયાવિ શેષણો લાગીને જે જોર શખદો ખનેલા હોએચ, તેહને અવ્યયભાવ સમાસ કરીને કેહ્છે. જેમકે:—જોડાપત-વગરનું, જોડાપત-નામો રાદ, ઈત્યાદી વગરનું; જોડાપત-હમેશે ખલતો, જોડાપત-નાપ સંદ કરનાર, જોડાપત-સાથની પુછપરછ, જોડાપત-હમેશાં

આએ વખતે. (અવ. 𐭠𐭣𐭥 અને 𐭠, 𐭠𐭣𐭥 અથવા 𐭠𐭣𐭥
Chald. 𐭠𐭣𐭥 now. સં. 𐭠𐭣𐭥 બધુના). 𐭠𐭣𐭥 અકનીન-એકનદર;
મલીને; જુમલે; સાથે. (અવ. 𐭠𐭣𐭥 Chald. 𐭠𐭣𐭥 અથવા
𐭠𐭣𐭥 together, at once. Samar. 𐭠𐭣𐭥). 𐭠𐭣𐭥 અકરજ-
કોઈ વખતે; કણુ; કોઈ કાલે. (𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 સં. 𐭠𐭣𐭥 કહિંચિત્). 𐭠𐭣𐭥 અ
થવા 𐭠𐭣𐭥 અગીન-ત્યારે; તારે; (કં. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥
Chald. 𐭠𐭣𐭥). 𐭠𐭣𐭥 અજશ-ત્યારે; તારે; તે વખતે. (અવ. 𐭠𐭣𐭥
𐭠𐭣𐭥 ઊપરથી). 𐭠𐭣𐭥 અદર-તાંહાંવેર; તે વખત થુધી; ૨) 𐭠𐭣𐭥
હાંવેર, જે વખત થુધી. (Chaldee-Samariton. 𐭠𐭣𐭥 અને 𐭠𐭣𐭥, જે
હુનો પેહલવી આકાર 𐭠 અને 𐭠 થાએલોછે, તે બેહુ આકારો
જોડાઈને 𐭠𐭣𐭥 બોલ બનેલો ધારેઆમાં આવેછે; એમાં 𐭠 નો અ
સલ આકાર 𐭠 ની અંદર ફેરવાએઆ વગર જેમનો તેમ રહેલોછે).
𐭠𐭣𐭥 અદમત-કેહારે; કેહી વખતે; (Syr. 𐭠𐭣𐭥). 𐭠𐭣𐭥 અમત-
અથવા 𐭠𐭣𐭥 અમત્ય-જેઆરે; જારે; જે વખતે. (Syr. 𐭠𐭣𐭥
અથવા 𐭠𐭣𐭥 Hibu. તથા Samar. 𐭠𐭣𐭥 Chald. 𐭠𐭣𐭥, 𐭠𐭣𐭥).
𐭠𐭣𐭥 અરઅત-રખેને; કદાચ. (Chald-Samar. 𐭠𐭣𐭥, અને
અવ. 𐭠𐭣𐭥 ઊપરથી બનેલા 𐭠𐭣𐭥 અત-ના મેલાવરાથી એ
બોલ બનેલોછે. એજ વપરાંણુ ઊપરથી શરસીમાં 𐭠 અને 𐭠
જોડાઈને 𐭠𐭣𐭥 બોલ વપરાએલોછે.) 𐭠𐭣𐭥 અવાજ-પાછુ; ફરીને;
બીજી મરતબે. (અવ. 𐭠𐭣𐭥, 𐭠𐭣𐭥, 𐭠𐭣𐭥).
𐭠𐭣𐭥 અથવા 𐭠𐭣𐭥 અવદમ-સેવટે; છેલ્લે સરવારે. (અવ. 𐭠𐭣𐭥,
𐭠𐭣𐭥, 𐭠𐭣𐭥, 𐭠𐭣𐭥). 𐭠𐭣𐭥 અવદમય-છેક છે
લ્લે; આખેરશ. 𐭠𐭣𐭥 અથવા 𐭠𐭣𐭥 અવલા-પેહલ્લે; પેહલ્લાં;

(Chald. 𐭠, Arab. 𐭠). 𐭠𐭣𐭥 અવલન-પેહલ્લે; પેહલ્લાં.
𐭠𐭣𐭥 અવલવારે-પેહલ્લી વખત; પેહલ્લી મરતબે; (𐭠𐭣𐭥 અવ
લ-અને 𐭠 વારે). 𐭠𐭣𐭥 અહર-પછી; તેઆરે. (Hib. 𐭠
to be behind. Chald. 𐭠). 𐭠𐭣𐭥 આહરમેન-પછી;
(આએ અથય અવ. 𐭠𐭣𐭥 નાં વપરાંણુ ઊપરથી 𐭠 અને 𐭠
એ બે શબ્દો જોડાઈને બનેલોછે). 𐭠𐭣𐭥 આહર મેન જક-
તેવાર પછી, ત્યાર પછી. (અવ. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 ની
ઢપને મલેછે). 𐭠𐭣𐭥 આહરીય-છેક છેલ્લે, છેલ્લે સરવારે.
(𐭠𐭣𐭥 અને 𐭠 મલીને એ રૂપ બનેલુછે.) 𐭠𐭣𐭥 એમરોજ-
આજે; આજને દીવસે; આજ. (અવ. 𐭠 અને 𐭠 ઊપ
રથી 𐭠𐭣𐭥). 𐭠𐭣𐭥 અનાજોમ અથવા 𐭠𐭣𐭥 રજોમન
જોમ-આજે, આજને દીવસે. (Chald. 𐭠 this, અને 𐭠 day;
તથા 𐭠 now. અને 𐭠 day. મલીને). 𐭠𐭣𐭥 કનૂ-હમ
ણાં; હવડાં; હાલી. (અવ. 𐭠 𐭠 Chald. 𐭠 now;).
𐭠𐭣𐭥 કનૂય-હવે પછી; હવેથી. 𐭠𐭣𐭥 કનૂય-હમણાંજ; આએ
પલે; હમણાંનું હમણાં. 𐭠𐭣𐭥 𐭠 મેન કનૂ જનાજ-હવેથી આ
ગલ; હવે પછી. 𐭠𐭣𐭥 𐭠, 𐭠 બીજીવાર; ફરીને (આએ બોલ
Chald. Samar. 𐭠 second, another,) ઊપરથી બનેલો ધારે
આમાં આવેછે; કેમકે અવ. 𐭠 અથવા 𐭠 ઊપરથી
બનેલા આકારો 𐭠 અથવા 𐭠 આપણને મલેછે; જેહમાં પેહ
લ્લો અક્ષર 𐭠 છે. જોકે 𐭠 ઊપરથી બનેલો 𐭠 નો એ
મલો 𐭠 તની-કરીને વંચાઈ સકેછે; પણ જેમ પેહલવીમાં 𐭠 ન-
ઊ, અને વ, એ તરંગે રીતે વંચાઈ સકેછે, તથા 𐭠 નો-ઈ, દ, ગ,

અને જ-નો ઊચાર થાય છે, તેજ પરમાંણે ચેઆલદી તથા હીમ
રૂમાં ઈ, અને દ, તથા ન, અને હો, અથવા વ, નો આકાર
એક ખીજાને ઘણેજ થોડે ફેરે મલતો આવે છે; એટલા માટે ક્રિય
લા સેમેટીક ખોલનો ઊચાર ફેરવાઈને તની, ને બદલે દૂદ થા
એતો તેહમાં અચરત થવા જોગ કાંઈ નથી.) છાલ દૂદીય-
વલી ફરીને; વલી ખીજવાર. (આએ આકાર ગાલ દૂદ, અને
લ્ય, જોડાઈને બનેલો છે.) યા દી, અથવા યા, લા દીવ-
ગેઈ કાલે; (શા. ૧૦ અથવા ૧૦). ૧૧૭ ચીયુન-જેહરે;
જે વખતે. (અવ. ૧૦ અને ૧૧૭ મલીને). ૧૧૮ જાવે
દાન-હમેશાં; સદા; સદાકાલ. (અવ. ૧૦ ૧૧૮ ૧૧૮, શા. ૧૦ ૧૧૮)
અથવા ૧૧૮). ૧૧૯ જુદ-જલદી; ઊતાવલે. (Chald. Hib.
to fast. હીમરૂ અને ચેઆલદી ભાષામાં મ નો આકાર
ત ની સાથે મલતો આવે છે; તેથી ૧૧૯ ની અંદર મ ને બદલે
ત નું લખાંન થાયું છે; અને પેહલવીમાં ઊચારની સેહવાઈને
માંટે ૧ નો ઊચાર દ થાય છે.) ૧૨૦ જુદજુદ-વારેઘડીએ;
દર વખતે. ૧૨૧ દાનર દાનર-દર વખતે; વારેઘડીએ;
(અવ. ૧૦ ૧૨૧). ૧૨૨ દાનર-કોઈ વખતે; કોઈ કદાચ. (૧૨૩
અને સામાન્ય સર્વનાંમની ૧ મલીને બનેલો જોડ શબ્દ છે).
૧૨૪ દારે-કોઈ વખતે; કોઈ કદાચ; (આએ ૧૨૪ માંથી ૧ ન-
નીકલી જઈને બનેલો આકાર છે.) ૧૨૫ દૂગાને-ફરીને; ખીજ
મરતમે; (અવ. ૧૦ ૧૨૫ અને ૧૨૫ મલીને તે ઊપરથી બનેલો
શબ્દ છે.) ૧૨૬ દુન દમાન-તુરત; તેજ વખતે; તાખરતોર.
૧૨૭ દુન-તુરત; તાખરતોર. ૧૨૮ દેહીગર-ખીજ મરતમે; ૧

રીને; (અવ. ૧૦ ૧૨૮ ૧૨૮ ઊપરથી શા. ૧૦ ૧૨૮). ૧૨૯ નૂન-
હવડાં; હમણાં; હાલી; (અવ. ૧૦ ૧૨૯ ઊપરથી). ૧૩૦ નજરત-
૧૩૧ નજરત-અથવા ૧૩૨ નજરત-પેહલાં; પરથમ; પેહલ્લી
મરતમે. (અવ. ૧૦ ૧૩૦ ૧૩૦ ઊપરથી શા. ૧૦ ૧૩૦). ૧૩૩
પીશ-આગલ; આગલે વખતે. (અવ. ૧૦ ૧૩૩ ૧૩૩ ઊપરથી પા.
૧૩૩, શા. ૧૦ ૧૩૩). ૧૩૪ પરીર-અથવા ૧૩૫ પરિર-ગેઈ પ
રમ. ૧૩૬ પરકરત-કદાચ; કોઈ વખતે; (પા. ૧૦ ૧૩૬ ૧૩૬).
૧૩૭ પસચ-પછી; (અવ. ૧૦ ૧૩૭, શા. ૧૦ ૧૩૭). ૧૩૮ પ્રનાજ-
આગલ; આગલે વખતે; ૨) જલદી; ઊતાવલે; (અવ. ૧૦ ૧૩૮)
પા. ૧૦ ૧૩૮ શા. ૧૦ ૧૩૮ અથવા ૧૩૮). ૧૩૯ પ્રદા-આવતી કાલે;
(શા. ૧૦ ૧૩૯). ૧૪૦ પ્રદમ-પેહલાં; પેહલ્લી વખતે; (અવ. ૧૦
૧૪૦ ૧૪૦, શા. ૧૦ ૧૪૦). ૧૪૧ પાસતાન-હમેશાં; સદાકાલ;
(અવ. ૧૦ ૧૪૧ અથવા ૧૪૧ ૧૪૧). ૧૪૨ પના કનુ-
તુરત; તેજ વખતે; (અવ. ૧૦ ૧૪૨ ૧૪૨ ની રૂઢી ઊપરથી). ૧૪૩
માર-અથવા ૧૪૪ માહર-આવતી કાલ; (Chald. ૧૪૩, syr.
૧૪૩). ૧૪૫ મવન-કેહારે; (Hib. ૧૪૫). ૧૪૬ મેન જક
અમત-જેઆરથી, જે વખતથી. ૧૪૭ રાઈક-મોડે; અસુરે.
(Chald. ૧૪૭). ૧૪૮ રખાર-ફરીને; ખીજ વખતે;
(Chald. ૧૪૮). ૧૪૯ રવીન-આગલ; અગાડી; (Syr. ૧૪૯).
૧૫૦ રગોમન જોમ-આજે, આજ; (Chald. ૧૫૦ અને ૧૫૦)
નું ૧૫૦, અને ૧૫૦ નું ૧૫૦). ૧૫૧ વદ-થુધી; લગી; વેર; (Syr.
૧૫૧, until). ૧૫૨ વદ અમત-તાંહાંવેર; તાંહાંતલક; તાંહાંથુધી.
૧૫૩ વદ જક-તાંહાંવેર; તાંહાંથુધી; તાંહાંલગી. ૧૫૪ સતવર-

અં). 𐭠𐭣𐭥 પીરામુન (અથવા) 𐭠𐭣𐭥 પીરમુન-આસપાસ;
ચોતરફ; ફરતું; (અવં 𐭠𐭣𐭥, અને 𐭠𐭣𐭥 ઊપરથી, પાં 𐭠𐭣𐭥),
𐭠𐭣𐭥 પદીરે-સાંભળે; સન્મુખ; (અવં 𐭠𐭣𐭥
અને 𐭠𐭣, પાં 𐭠𐭣𐭥, 𐭠𐭣𐭥). 𐭠𐭣 પડન-સાંભળે; સાં
ખે; સન્મુખ; (અવં 𐭠𐭣𐭥). 𐭠𐭣 પડન-પેલી તરફ;
આગલી ગમ; (અવં 𐭠𐭣𐭥). 𐭠𐭣 પસજ-પછવાડે; પાછલ
થી; (અવં 𐭠𐭣𐭥, સં ૦ પશ્ચા, 𐭠𐭣𐭥 અથવા 𐭠𐭣𐭥). 𐭠𐭣
પસશ-પછવાડે; પાછલથી; (એમાં 𐭠𐭣, ને બદલે 𐭠𐭣 શ-વપરાએ
લોછે). 𐭠𐭣 પ્રશત (અથવા) પ્રશદ-નીચે; તલે; હેઠલ; (અવં 𐭠𐭣)
અને 𐭠𐭣 ઊપરથી પાં 𐭠𐭣, 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 પ્રનાજ-આગલ;
પાસે; સાંભળે; (અવં 𐭠𐭣, સં ૦ પ્રાક, પાં 𐭠𐭣, 𐭠𐭣).
𐭠𐭣 ખાલા-ઊનચે; (અવં 𐭠𐭣, પાં 𐭠𐭣, 𐭠𐭣).
𐭠𐭣 ખીરન-ખાહર; ખાહરની તરફ; ખાહરની ખામુએ; (Chald.
𐭠𐭣, ખેર-Hib. 𐭠𐭣, 𐭠𐭣; આએ શબ્દ 𐭠𐭣-ખેર, અને
𐭠𐭣-𐭠𐭣 જોડાઈને બનેલોછે). 𐭠𐭣 બના-ખાહર; ખાહર;
(Chald. 𐭠𐭣, Samar. 𐭠𐭣, Syr. 𐭠𐭣, પાં 𐭠𐭣, 𐭠𐭣).
𐭠𐭣 મદમ-ઊપર; માંથે; (Hib. 𐭠𐭣, Chald. 𐭠𐭣 અને 𐭠𐭣 જો
ડાઈ 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 મદમ જીનાક-તાંહાંજ; તેજ જગોએ.
𐭠𐭣 રતમમન-અતરે; હીયાં; આ જગોએ; (Chald. 𐭠𐭣
અથવા 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 રાઈક-લાંબુ; દુર; (Chald. 𐭠𐭣).
𐭠𐭣 રવીન-નજદીક; પાસે; આગલ; (Chald. 𐭠𐭣). 𐭠𐭣
રોઈન-આગલ; અગાઉ; (Chald. 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 રોઈનો
આહર-આગલ પછવાડે; (અવં 𐭠𐭣) 𐭠𐭣 ની રૂઢી ઊપ

રથી). 𐭠𐭣 લાલા-ઊનચે; ઊપર; (Chald. 𐭠𐭣, 𐭠𐭣 અથ
વા 𐭠 અને 𐭠 જોડાઈને 𐭠, Samar. 𐭠). 𐭠 વદ-
શુધી; લગી; તલક; (Syr. અને Chald. 𐭠, Samar. 𐭠 જોડ-
અથવા 𐭠). 𐭠 વર-ઊપર; ઊનચે; (Chald. અને Syr.
𐭠, Samar. 𐭠, પાં 𐭠). 𐭠 વર તમમન-તાંહાં;
પેલી જગોએ; (Syr. 𐭠). 𐭠 વર પદીરે-સાંભળે;
મોકાખલે. 𐭠 વર રવીન-પાસે; નજદીક.

રીત અથવા હાલત ખતલાવનારાં કિં ૦ વિં ૦ અચચો.

𐭠 (અથવા) 𐭠 અફ-એમ; એ પરમાંણે. (અવં
𐭠). 𐭠 અફદૂન-એ પરમાંણે; એમ; હેવી રીતે;
(અવં 𐭠, પાં 𐭠, 𐭠). 𐭠 અયો
ગાને-ખરોખર; એકસરખું. 𐭠 એકચુ-ઘણુંકરીને; અગત
કરીને. 𐭠 એશતાવ-જલદી; ઊતાવલે; (અવં 𐭠
અને 𐭠, 𐭠). 𐭠 એમાનાક એફ (અથવા)
𐭠 એમાનાક વરમન-તે પરમાંણે; તે મીસાલે; (અવં
𐭠 ની રૂઢી ઊપરથી). 𐭠 અગીન-હેવી રીતે;
તેમ; તેહતું; (Chald. 𐭠). 𐭠 અચ-તેજ પરમાંણે; તેમજ;
(આએ શબ્દ Chald. 𐭠 અથવા 𐭠, ઊપરથી બનેલોછે; પણ
𐭠 પ, અને 𐭠 અ, 𐭠 અ, ની સાથે જોડાઈ જવાથી 𐭠 અને 𐭠
નો એકસરખો આકાર હોવાને લીધે તેમાં આવેલો 𐭠 પ, (અથવા)
𐭠, 𐭠 અ, થી વંચાએઓછે). 𐭠 એદમત-કેમ; કેહવી રીતે;
(Chald. 𐭠). 𐭠 એમત-કેમ; કેહવી રીતે; (આએ આકાર
𐭠 નો સંકેપછે). 𐭠 અવાજ-ખાહર રીતે; ખોલું; વીસતા

રીને; (અવ૦ 𐭠𐭣𐭠𐭠𐭠 ઊપરથી; અથવા 𐭠 અને 𐭠𐭣𐭠 મલી
ને). 𐭠𐭣 અવીન-તે પરમાંણે; તેમ. ૨) એ પરમાંણે; એમ; હેવું;
(અવ૦ 𐭠𐭣𐭠). 𐭠𐭣 અવીર-ઘણીએક રીતે; ઘણીએક તરેહથી.
૨) હેવું; હેવી તરેહનું. 𐭠𐭣𐭠 અવીરતર-એકસ રીતે; સારી તરેહ
થી. 𐭠𐭣𐭠 𐭠𐭣 અવીન ઓમાનાક-તે મીસાલે; તે પરમાંણે;
આએ તરેહથી; એમ. 𐭠𐭣𐭠 𐭠𐭣 અવીન-એમ; જે પરમાંણે; કેમ; કેહ
વી રીતે; (અવ૦ 𐭠 અને 𐭠𐭣𐭠, પા૦ 𐭠𐭣𐭠, ૧૦ 𐭠𐭣𐭠).
𐭠𐭣 𐭠- (અથવા) એ-કેમ; સી રીતે. (અવ૦ 𐭠 અને 𐭠).
𐭠𐭣 એમ-કેમ; સી રીતે; કેહવી પરકારે. 𐭠𐭣 𐭠 જવીદ જવીદ-
તશસીલવાર; વીગતે. 𐭠𐭣 જવીતર-ખીલ રીતે; જુદી તરેહ
થી; (અવ૦ 𐭠𐭣𐭠, ૧૦ 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 જુદ-ઊતાવલે; જલદી.
𐭠𐭣 જકીચ-તેજ પરમાંણે; તેમજ; (આએ અવ્યય 𐭠 અને
𐭠𐭣 ના મેલાવરાથી બનેલોછે, અને તેહમાં 𐭠𐭣 ને બદલે તેહ
નો સંક્ષેપ આકાર 𐭠 વપરાયોછે). 𐭠𐭣 જકચે-તેમજ; તે
જ પરમાંણે; (એમાં 𐭠𐭣 ને બદલે 𐭠 વપરાયોછે). 𐭠
તીજ-જલદી; ઊતાવલે; (અવ૦ 𐭠 વેહું, તેજ વાહું).
𐭠𐭣 𐭠 નામચેશતી-વીગતે; તશસીલવાર. 𐭠𐭣 મેમન-કેમ;
સીરીતે; (Samar. 𐭠, Chald. 𐭠). 𐭠𐭣 રાશત-ખરોખર; ખરે
ખરું; (અવ૦ 𐭠, ૧૦ 𐭠). 𐭠𐭣 𐭠 હમઅંગોશીદ-
તે મીસાલે; તે માફક. 𐭠𐭣 𐭠 હમઆઈનીને-તેજ પરમાંણે; તેજ મા
ફક; તે માફક. 𐭠𐭣 𐭠 હમો-એવી રીતે; તેમ; તે પરમાંણે; (અવ૦
𐭠). 𐭠𐭣 𐭠 હમચુને-એ તરેહથી; તે પરમાંણે; ૨) એકસરખી
રીતે. 𐭠𐭣 𐭠 હમદીન- (અથવા) 𐭠𐭣 𐭠 હમોદીન-તે પરમાંણે;

તે પરકારે; તે રીતે; (અવ૦ 𐭠 અને 𐭠). 𐭠𐭣
હમગનશ-તે પરમાંણે; તેમ; (અવ૦ 𐭠 અને 𐭠).
𐭠𐭣 𐭠 હમચીચુન-તે પરમાંણે; ૨) એમ; જેહું; જે પરમાં
ણે. 𐭠𐭣 (અથવા) 𐭠 અવા-સાથે; મલીને; (Syr. 𐭠,
પા૦ 𐭠; ૧૦ 𐭠 અથવા 𐭠). 𐭠𐭣 જવીદ-જુદું; અલાહેકું;
(અવ૦ 𐭠, ૧૦ 𐭠). 𐭠𐭣 𐭠 બીગાને-જુદી રીતે; હેલા
એદી રીતે; જુદું; છુદું; (અવ૦ 𐭠 અને 𐭠). 𐭠𐭣 રોતમન-
સાથે; મલીને; (Samar. 𐭠, અથવા 𐭠, Chald. અને Syr.
𐭠). 𐭠𐭣 અમત-કેમ; સાસાર. 𐭠 એ-સાવાસતે; કેમ; (અવ૦
𐭠, ૧૦ 𐭠). 𐭠𐭣 મેમન- (અથવા) 𐭠 મેમનરા-સાસાર;
કાંએ; સામાંડે. 𐭠𐭣 𐭠 અવેએમ-વગર સખણે; શેકર; વગર કા
રણે; (અવ૦ 𐭠 અને 𐭠). 𐭠𐭣 મવન-કાંએ; સાસાર;
(Syr. 𐭠).

હા તથા નકારને લગતાં કિં વિં અવ્યયો.

𐭠 અર-માં; નાં; (Samar. અને Chald. 𐭠). 𐭠
અર અત-કદાચીત; રખેને; મગર. 𐭠 કમ-નહી; (અવ૦
𐭠, ૧૦ 𐭠). 𐭠 કુનરત-દીક; લલે; વારૂ; 𐭠 બના-
નહી; નાં; (Samar. 𐭠). 𐭠 યાવશ-નહીતર; નહીતો.
𐭠 પરગરત-માખાદા; કદાચ. 𐭠 રવીત-નથી. (Chald.
𐭠, અને 𐭠 મલીને. Samar. 𐭠, Syr. 𐭠). 𐭠 લા-
નહી; નાં; (Syr. Chald. Hib. અને Arab. 𐭠). 𐭠 લા
અકરજ-હરખીજ નહી; કદી નહી. 𐭠 લાય-નહીજ; કહુ નહી.

૨) એટલેને, ઈઆને, એમછેકે; ૩) કે; ૪) તે; (Samar. તથા Hib. آ , અથવા اى). ܐܝܪ અગર-નો, અગર; (પા. ܐܝܪ , શ. اگر). ܐܝܪ અત-નો, અગર; ૨) નોકે, તે નોકે; (અવ. ܐܝܪܐ , ક. પા. ܐܝܪܐ ; સં. યદિ; Chald. ܐܝܪ). ܐܝܪ અર-અગર, નો; ૨) પણ; (Samar. ܐܝܪ અથવા ܐܝܪ ; Arab. اير , Chald. ܐܝܪ અથવા ܐܝܪ). ܐܝܪ એમત-નો, અગર; ૨) કે; ૩) કારણકે; ૪) પણ; ૫) અને; (Chald. Samar. ܐܝܪ અથવા ܐܝܪ ; Chald. ܐܝܪ , because). ܐܝܪ એમતય-નો કપુ, અગરનો; (આએ અથવા Chald. ܐܝܪ અને અવ. ܐܝܪ નોડાઈને ખનેલોછે). ܐܝܪ અતય-(અથવા) ܐܝܪ અતમેમન, અગરનો, નો કપુ; (અવ. ܐܝܪܐ , શ. اگر ; ܐܝܪ મેમન-એ ܐܝܪ ને ખદલે વપરાયેલોછે). ܐܝܪ અદીન-અથવા ܐܝܪ અદીન-પણ; ૨) તેપણ; ૩) તે; ૪) અગર; (Syr. ܐܝܪ). ܐܝܪ અદીન પવન-તેપણ. ܐܝܪ અદુપ-અથવા, ઈઆ; ૨) અને, તથા; ૩) કે; (અવ. ܐܝܪ , પા. ܐܝܪ અથવા ܐܝܪ , શ. اير). ܐܝܪ એમનત-એમછેકે; ૨) એટલેને. ܐܝܪ એમનાત-એમછેકે; ૨) કે; ૩) એટલેને. ܐܝܪ અઈ ત મવન-પણ. ܐܝܪ આગ-એટલેને, ઈઆને; ૨) કે; ૩) કારણકે; ૪) અને; ૫) નો; (Chald. ܐܝܪ , અથવા ܐܝܪ , Arab. يعني ; નો ܐܝܪ આગ-ને ܐܝܪ , અથવા ܐܝܪ ની સાથે મેલવીએતો ܐܝܪ , અથવા ܐܝܪ ને ખદલે ܐܝܪ અને ܐܝܪ અથવા ܐܝܪ ને ખદલે ܐܝܪ થાયેલો જણાયેછે. ܐܝܪ દયન-ની અંદર વપરાયેલા ܐܝܪ , નો આકાર ܐܝܪ ના આકાર સાથે મલી જવાથી ܐܝܪ , ની જગાએ તે ܐܝܪ વં

ચાએઓછે). ܐܝܪ આગય-કારણકે. ܐܝܪ આહરય-તેપણ, તેખી, તે છતાં. ܐܝܪ અઈવશ-નહીતો, નહીતર; (Chald. ܐܝܪ , Whether). ܐܝܪ અરઅત-નહીતો, નહીતર. ܐܝܪ આહર-તેઆરે, હવે; ૨) તે પરથી, તેથી; ૩) પછી. ܐܝܪ એમ એમ ૨-એટલા વાસતે, એ કારણસર; (એમાં ܐܝܪ , ܐܝܪ અને ܐܝܪ એ તરણ અથવા નોડાએલાછે). ܐܝܪ અજશ-તેઆરે; ૨) તે ઊપરથી, તેથી; (અવ. ܐܝܪ ઊપરથી). ܐܝܪ અ-નો, કપુ; ૨) કારણકે, કેમકે; ૩) લી, ખી; ૪) તે; ૫) અને, તથા. (આ અથવા હમેશાં શબ્દને છેડે નોડાઈને આવેછે. એની ઊત્પત્તિ અવસ્તાના ܐܝܪ , ܐܝܪ અને ܐܝܪ ઊપરથી થાયેલીછે). ܐܝܪ એ-કેમકે, સાવાસતે કે, કારણકે; (અવ. ܐܝܪ , સં. હિ). ܐܝܪ પવન-માંડે, વાસતે; ૨) પણ, ખલકે; (Chald. ܐܝܪ). ܐܝܪ ખના-પણ, ખલકે; ૨) વાસતે, માંડે; (Chald. ܐܝܪ , Samar. ܐܝܪ). ܐܝܪ ખના અમત-પણ, ખલકે; (એ ઊપરથી શરસીમાં ܐܝܪ વપરાયેલોછે). ܐܝܪ ખનાશ-તેપણ, તેલી, તેઓપણ; (આએ અથવા ની અંદર ܐܝܪ ની સાથે ܐܝܪ નોડાએલોછે તે ઊચારની સેહલાઈ ને માંડે ܐܝܪ ને ખદલે વપરાયેલોછે). ܐܝܪ ખના અત-પણ, મગર, નહીતર. ܐܝܪ મેમન અત-નો કપુ, અગરનો. ܐܝܪ હાન-(અથવા) ܐܝܪ હાન-અને; ૨) વલી. ܐܝܪ વઅમત-પણ નો, ખલકે. ܐܝܪ કવુ-હવે. ܐܝܪ કવુય-હવેતો. ܐܝܪ મેમન-કારણકે, કેમકે, સાવાસતે કે; (Chald. ܐܝܪ). ܐܝܪ મવન-કે, કારણકે; ૨) નો; (Syr. ܐܝܪ). ܐܝܪ લા અત-નહીતર, નહીતો. ܐܝܪ ચીયુન-જેમ, જે પરમાંણે. ܐܝܪ ચીયુન

વાણ કેહવી રીતે કરવી, તેહની સહમજ આપેછે. વાક્ય-પુરતી રીતે મતલબ સહમજએ હેવી શબ્દોની એક જોરણીછે. આએ ભાષામાં વાક્યથોનું બંધારણ બે રૂઢી ઊપરથી થાયેલુંછે; તેમાં અવસ્તાના સઘલા તરજુમાની વાક્ય રચના તે અવસ્તાના વાક્યથોનાં બંધારણને ખરોખર મલતી કરેઆમાં આવેલીછે. અને તરજુમા સેવાએ એ ભાષામાં જુદે જુદે વખતે લખાએલાં પુશતકોની વાક્ય રચના કદીમ પારસી (ઈઆને ઈફિનીશરમ) નાં લખાંનની ઢપને મલતી આવેછે; જેહની ઢપછય ચાલુ શરસી તથા અરબીથી ઘણે દરજે જુદી અને એહલાહેદી માલુમ પડેછે.

આએ ભાષામાં નાંમ, વિષેશણ, સર્વનાંમ, વીભકતી, ક્રિયાવિષેશણ અને ક્રિયાપદની જોડણી કેહવી રીતે થાયેછે, તે વીજેનું ઢુકવરણન હોમો અતરે આપીએછે.

નાંમ.

૧) વજન અથવા માપ ખતલાવનારાં નાંમો, જેહની સાથે તે નાંમો સંબંધ રાખતાં હોએચ તેહની આગલ મેલેઆમાં આવેછે. જેમકે:—
 ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام
 એક તનાકુર ગુનાહ; ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام

૨) જેઆરે એક વાક્યમાં બે (અથવા બેથી વધારે) નાંમો આવેલાં હોએ, અને તે નાંમોની અંદર એક વીશેષ નાંમ અને બીજાં તેહનો દરજ્જો તથા અધીકાર અને કાંમ ખતલાવ્યા સાડું સાધારણ નાંમ તરીકે વપરાએલાં હોએ, તેઆરે વીશેષનાંમ સાધારણ નાંમની આગલ મેલેઆમાં આવેછે. જેમકે:—
 ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام
 સરદાર; ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام પાપક ઈન્કારેદાર.

૩) એક વીશેષનાંમ તેનાં બીજાં નાંમો અથવા ભાષાના બીજા ગુણ ખતલાવનારા ભાગોની સાથે જોડાઈને આવેછે, તેઆરેબી તે નાંમ આગલ આવેછે, અને તેહની પછી ગુણ ખતલાવનારા શબ્દો મેલેઆમાં આવેછે, તથા તેઓની વચેના સંબંધની જોડણી રાખવા સાડું તે નાંમ તથા ગુણ ખતલાવનારા શબ્દોને છેડે ۱ એજાશત લગાડેઆમાં આવેછે. જેમકે:—
 ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام
 રૂમનાં મોઢરાઈ (શેહર) નો રેહવાસી સેકનદર. ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام
 સપેદ સીનગારેલો હાથી.

૪) જેઆરે એક વીશેષ નાંમની સાથે બીજાં એકથી વધારે નાંમો સંબંધ ધરાવતાં હોએતો, સંબંધ ધરાવનારાં નાંમો આગલ આવેછે, અને વીશેષ નાંમ તેની સેવટે વપરાએછે; આએ નાંમોની રચનાની અંદર સંબંધ રાખનારાં દરએક નાંમની આગલ ઊભી આન્વયી અચયનો ۱ વપરાએછે, અને વીશેષ નાંમની આગલનાં સંબંધ ધરાવનારાં નાંમને છેડે ۱ એજાશત લગાડેઆમાં આવેછે. જેમકે:—
 ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام
 ઈરાંન શેહરના કેટલાએક દશતુરો, તથા દાવરો તથા એરવદો તથા મોખદો તથા દીનદારો અને હીકમતવાલા દાંનાવોને કતલ કીધા.

૫) જે વાક્યમાં નાંમ, કર્તા (Subject) અને વિશેષણ તેહના માહમુલ (Predicate) તરીકે વપરાએલું હોએચ, તેઆરે નાંમ આગલ અને વિશેષણ તેહની પછવાડે આવેછે. જેમકે:—
 ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام
 આએ છોકરો, લાએકલે. ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام ۱۰۰۰ گرام
 જે કાંઈ મીનોને લગતી વસતુ, વધારે લાએકની.

જાતનાં નામને સાડ વપરાયેલાં હોયેતો, શબ્દયોગી અથવા સંખંધી સર્વનાંમની આગલ મેલેઆમાં આવતા નથી; પણ પ્રકત તેહનાં દર્શક સર્વનાંમની આગલ મેલેઆમાં આવેછે. જેમકે:—
(આવતી દુનીઆની) અંદર વધારે ભારી દુ:ખ અને સન્ન (છે).

સર્વ નાંમ.

૧) વાક્યયોની અંદર સર્વનાંમની જોડણી નાંમ અને વીશેષ જોની માફક થાયેલીછે; માંટે તે વીસેનું પ્રરીને વરણન કરવાની જરૂર નથી. પણ દર્શક, સંખંધી અને પ્રશનાર્થક સર્વનાંમનાં વપરાણ વીસે હોયે અતરે કંઈક ખોલાસો કરીએછે.

૨) જે વાક્યની અંદર દર્શક અને સંખંધી એ બેહુ સર્વનાંમો કોઈ ખી જાતનાં નાંમને સાડ વપરાયેલાં હોયેતો તેહમાં પેહલું દર્શક અને તે પછી સંખંધી સર્વનાંમ આવેછે. જેમકે:—
જાણ્યુ મુજબ તે (કે) જેને સાડ આએ સવપનો જોએઓ; જાણ્યુ જાણ્યુ જાણ્યુ જે મને દેખાએઓ, તે સવપનો ખરો પડેઓ; જાણ્યુ જે તે (કે) જેનો ખાપ અને માએ નથી.

૩) કેટલાએક વાક્યમાં દર્શક તથા સંખંધી સર્વનાંમોનો લોપ થાઈને તે વાક્યયોનું ખંધારણ થાયેલુંછે. જેમકે:—
જાણ્યુ મુજબ જે કાંઈ નહી મલે (તે) વીસે તસદી અને રંજ માં ખેંચતો; જાણ્યુ જાણ્યુ જે મરવત નથી (તેહની) મતા લેતોમાં. જાણ્યુ જાણ્યુ જે તે શખસને આપ, (જે) હમારા કરતાં વધારે સવાખકાર (હોએ).

૪) જે વાક્યમાં દર્શક તથા સંખંધી, એ બેહુ સર્વનાંમો કોઈખી જાતનાં નાંમને સાડ વપરાયેલાં હોયેતો, શબ્દયોગી અથવા સંખંધી સર્વનાંમની આગલ મેલેઆમાં આવતા નથી; પણ પ્રકત તેહનાં દર્શક સર્વનાંમની આગલ મેલેઆમાં આવેછે. જેમકે:—
તે પુરૂષની સાથે સંખંધી રાખીને કાંમ કરનાર માં થતો, કે જેની (સાથે) તેહનાં માં ખાપ નારાજ અને નાખુશ (હોએ).

૫) દરએક વાક્યની અંદર સંખંધી સર્વનાંમો જાણ્યુ મુજબ અને શ-સેવાએ દર્શક, પ્રશનાર્થક અને સામાન્ય સર્વનાંમો તેઓ ને લગતાં નાંમ અથવા સર્વનાંમની આગલ મેલેઆમાં આવેછે. જેમકે:—
જાણ્યુ આએ વસ્તુ; જાણ્યુ આએ કાંમ; જાણ્યુ તે પુરૂષ; જાણ્યુ તે શખસ; જાણ્યુ તે ગુનાહ; જાણ્યુ આએ સન્ન. જાણ્યુ જાણ્યુ આએ કીહો પુરૂષ; જાણ્યુ જાણ્યુ આએ કેહી જગો; જાણ્યુ જાણ્યુ કેહી વાંણી. જાણ્યુ જાણ્યુ દરએક સખસ; જાણ્યુ જાણ્યુ દરએક નેકી; જાણ્યુ જાણ્યુ દરએક કાંમ. જાણ્યુ જાણ્યુ જાણ્યુ જાણ્યુ જે સવપનો હુંએ જોએઓ તે સાચો પડેઓ.

૬) જો કોઈ વાક્યમાં નજદીક અને દુરનો સંખંધી ખતલાવનારાં દર્શક સર્વનાંમો, કોઈખી જાતનાં નાંમને ખતલાવવા સાડ વપરાયેલાં હોયેતો, તે વાક્યમાં પેહલું નજદીકનો સંખંધી ખતલાવનારું અને તે પછી દુરનો સંખંધી ખતલાવનારું સર્વનાંમ આવેછે. જેમકે:—
જાણ્યુ જાણ્યુ જાણ્યુ આએ સવાંન તે ગુનેહગાર

સેમીટીક પેહલવી શબ્દ કોશ.

અ અ.

અબ (અથવા) અબુ—નાં બાપ, પિતા. (Hib. Chald. અને Arab. ابو અથવા ابو Syr. ابو એબુ.)

અબીતર—નાં બાપ, પિતા. આએ બાલ અસલ અબુ— છે, તેહને તર—હેવા અવસ્તાનો પ્રત્ય લાગીને યદગેછે.

અબુનતન—કિં રાંધવું, પકાવવું. (Hib. અં Chald. અં અફહ અથવા અં અફા Syr. અં એફા to cook, bake.)

અપમન—નાં બરડો, પીડ. (Hib. אב Back. ધણુંકરીને પેહલવીમાં સેમીટીક અ—ને બદલે અ પ—નો એમલો આપણને મલેછે, જેમકે અનું અ. આએ એમલામાં અ ની અંદર આવેલા અ ગ—અ પ—ની સાથે જોડાઈ જવાથી ગ ને બદલે અ વંચાએલા ધારેઆમાં આવેછે.)

અતએર—(અથવા) અતેર—નાં ખાંડ. (Hib. אהל અહલ to be sweet.)

અતેત—વિં તેજ, જસદ, તીવ્રશન. (Chald. אט એતત—to be sharp, a thistle. Hib. אט એતત—to go softly.)

અતીયુનતન—કિં બરવું, પુર કરવું. (Arab. اطم અથવા اطم પેટ અંધ થવું. જાડો કબજ થવો. Hib. اطم અતમ Syr. اطم અતીમા—to shut.)

અતુનતન—કિં શીવું, સાંધવું. (Chald. אט અતત to sew. Arab. خيطه કરન—).

અગદરનતન—કિં કાપણી કરવી, ઠાલવું. ૨) ચાલવું, ઝાટકવું, વા દેવો. (Talmud. אגר to reap. Chald. אגר અગર to heap up, store up.)

અદા—નાં આત્મા, પ્રાણ; (Chald. אד અથવા אדא Hib. אד અદ Syr. אד આદા to live, be, exist. ધણું કરીને સેમીટીક બોલોમાં વપરાએલી અ, નો ઉચ્ચાર અને તેમજ તેહનું લખાંન પેહલવીમાં અ—થી કરેલુંછે; એટલુંજ નહીં પણ કેટલાએક અવસ્તાના

બોલોમાં વપરાએલી અથવા અ—ને પણ પેહલવી લખાંણ કરનારાઓએ અ—ના ઉચ્ચારથી લખીને તેહનું વપરાંણ કરેલુંછે, જેમકે:— אדאનું અદ ગેબી; אדאનું અદ રીત, તરીકા; אדא અને אדאનું અદ અધવરજ—લડા અ કરનાર, લડાએક.)

અદશ—નાં અપસ, આદમી, પુરુષ. (Hib. אדશ અદશ a man.)

અદયુનસતન—કિં વીચવાસ લાવો, માંનવું. (Chald. אדאનું અદયુનસતન—)

અથવા અથમન—હામેન—to believe. אથમન અથમન to be faithful. Chald. אથમન Arab. ايمان faith.)

અરબોજીના—નાં ચિબડું, કુટ, ખડખડ. (Chald. ארબોજીના—)

અરબોજીના—આએ બાલ ધારવાએલો અર—અને અરબોજીના— એ એ લોગતો જોડાઈને બનેલોછે, અને અર—એ ફારસી અર ને બદલેનો એમલો હેવા જોઈએ; કેમકે אר નો અર્થ “માલીક નામએ અસવરી” ની અંદર “કાકડી” નો કરેલોછે; અને એજ ફરહંગમાં אר બોલની નીચે אר અરબોજીના બોલ તેહના અર્થને સાર મેલેલોછે; માટે אર નો માએનો “ધવેડાંને ખાવાની કાકડી” હેવો થવા જોઈએ. આપણે જેહને અડયુન કરીને બોલીએય તે બોલ અરબોજીના નીકસેલોછે અને અરબોજીના બોલની ઉત્પત્તિ અરબોજીના થાએલી ધારેઆમાં આવેછે.)

અરબીતા—નાં ઘરનો માર, માલીઓ. (આએ બોલ Chald. אר અર—‘ઉપર’; અને אר બીતા—‘ઘર’ એ એ શબ્દ મલીને બનેલોછે.)

અરબુનતન—કિં સીખવું, બાણવું, શિખવું, બાણવું. (Hib. אר અલફ to learn; אר to teach. Chald. אר એલફ—to learn, Syr. אר એલફ અથવા אר અલફ—to learn, אר એલફ—to teach. Arab. אר to learn.)

અરદનતન—કિં ધોવું, સ્નાન કરવું; (Syr. אר અલલ—to purify. Chald. אר અલલ—to wash.)

અરદન—નાં મેંડું, ગાડર, ઘેડું. (આએ શબ્દને બરોબર મલતો લોગત સેમીટીક ભાષામાં મલી આવતો નથી; પણ Chald. אר a ram. Syr. אר અરનો—a bullock. तथा अर a sheep, lamb. હેવા શબ્દો એ બોલના એમલાને તથા માએનીને ઘોડાએ મલતા આપણને મલેછે. Arab. ارن શેકાર.)

૧૭૭) બરબીતા—નાં રાજ્ય સભાસદ, અદાલતનો વકીલ, રાજ્ય-બારી મસલહત આપનાર. (Syr. *ܒܪܒܝܬܐ* બુલયોત્ય, senator, counsellor. Arab. *بريتا*.)

૧૭૮) બરહીનીદન—કિં ઉત્પન્ન કરવું, પેદા કરવું, બહાર કરવું. (આએ સામાન્યરૂપની આંધણી ધરાંની ધાતુઓનાં બંધારણ પરમાણે થાએલીછે; પણ એનું ધાતુ સેમીટીક છે, અને તેહને મલતું Hib. *בר* બરા, Chald. *בר* બરા, (અથવા) *בר* બરી, Samar. *בר* બરા, અને Syr. *ܒܪ* બરેહ, to create. ‘પેદા કરવું’ હેવું ધાતુ આપણને મળેછે. અને એજ પરમાણે ૧૭૮) બરજીદન—ધુજવું; ૧૭૯) નકીરીદન—જોવું; ૧૮૦) લકીપ્તન—ચાટવું. ઇત્યાદી સામાન્યરૂપે જો કે તેહનાં ધાતુઓની ઉત્પન્નતા સેમીટીક ભાષામાંથી થાએલીછે, તે છતાં તે ધરાંની આંધણીમાં વપરાએલાં છે. જે ઉપરથી ફારસીમાં *نگریدن* અને *نکیردن* એ વાં સામાન્યરૂપે ઉપલા અર્થને સાર વપરાએલાં છે; પણ તે ધરાંની નથી, કેમકે Hib. *נל* જલલ, to tremble, shake. ઉપરથી ૧૮૧) તથા Chaldee-Samaritan. *על* અગલ, to see. ઉપરથી ૧૮૨) અને Syr. *لخك* લખક, to lick, ઉપરથી ૧૮૩); હેવાં રૂપે બનેલાં છે, હેવું સાંનવાને આપણને થોડોજ થક રહેછે. જો કે ઉપલી સરખામીનીમાં *נל* નું *ל* બનવામાં ; જ, નો *ע* જ, થાએઓછે તે, જેમ અવસ્તાના *ע* નો પેહલવી *અથવા* *ע* જ, થાએય તેમ કા એદાસર બનેલું છે, અને તે અન્થર ફેરવાઇને પેહલવીમાં આગલને બદલે પછવાડે વપરાએઓછે, અને તેમ એક બીજામાંથી નીકળેલી ભાષાઓની અંદર ઘણા બોલો માં બનેલું છે. *על* નું *ע* નકીર, બનવામાં *ע* ને બદલે પેહલવીમાં ; ન, થાએલો છે, તેહનું કારણ દેખાતું છે કે, સેમીટીક *ע* ને બદલે પેહલવીમાં ; વ, થાએલો છે, અને તેહનો આકાર ; ન, ને મલતો આવવાથી અતરે વ, ને બદલે ન, થાએલો છે, અને ; ની પાસે ; ઈ, આવેલી છે તે ભુતકરીદંતની નીચાંની તરીકે છે. સેમીટીક ધાતુઓને ભુતકરીદંતની હાલતમાં લાવેઆ પછી તેહની પાસે સામાન્યરૂપના ઇત્યયો મેલાએલાં ઘણાં મસદરે પેહલવીમાં વપરાએલાં છે, જેમકે : ૧) કતબ—લખવું; તેહનો ભુન્કિં *کتب* કતીબ, તે ઉપરથી ૧૮૪) જકતીબુનતન—લખવું. *ق* એરક—નાહસવું; તેહનો ભુન્કિં *عرك* એરીક, તે ઉપરથી ૧૮૫) વરીકુનતન—નાહસવું. પેહલવીમાં *ع* ને બદલે ; વ, થાએલો ઘણા બોલોમાં આપણને મળેછે. જેમકે—*عز* જવું, યુજર કરવી; તે ઉપરથી ૧૮૬) વજશનતન—જવું, યુજરવું. *عطر* જવું, રવાંના થવું, યુજરી જવું. તે ઉપરથી

૧૮૭) વદરદન—જવું, આએ દુનીઆંથી યુજર કરવી. *عل*—ઉપર, માં, ને; તે ઉપરથી ૧૮૮) વર—ઉપર, માં, ને.)

૧૮૯) બજયુનતન—કિં ઉડવું. (Hib. *בר* to flee away, depart. Chald. *בר* અથવા *בר* to flee. જો કે આએ બોલ અર્થમાં ૧૯૦) ને થોડે ફેર મલતો આવેછે, પણ સાદી નજરે જોતાં ઉચ્ચારમાં તે બ રાખર મલતો નથી; તોપણ ; ને બદલે પેહલવીમાં *כ* થાએલો સહમજબેતો, *כ* હ, નો ઇમલો પેહલવીમાં બરાખર *અ* ને મલતો છે, તેથી ધારેઆમાં આવેછે કે પેહલવીમાં તેહનો ઉચ્ચાર ફેરવાઇને *ગ* થાએલો છે. જો હીબર *בר* બજક, to disperse. ની સાથે આપણે ૧૯૧) ને મલવીએતો ઉચ્ચારમાં નજદીક મલતો આવેછે; પણ અર્થમાં થોડા ઘણા ફર ભાએછે.)

૧૯૨) અથવા *כ* બજેહ—નાં યુનાહ, તક્સીર, ચુક. (Chald. *בר* અથવા *בר* to despise. Syr. *בר* બજેહ, Chald. *בר* બજમ, to spoil, tear.)

૧૯૩) બરત—નાં બાગ, બાગીચો, ગમન, વાડી. (Chald. *ܒܪܬܐ* બોસતન, garden.)

૧૯૪) બસરીઆ—નાં માંસ, ગોશત, સાખ. (Chald. *ܒܝܫܪܐ* બિસેરા, Hib. *בשר* બેશર, Arab *بشر*, Syr. *ܒܝܫܪܐ* બધિસેરા; flesh.)

૧૯૫) બસીમ—વિં સારં, મજેનું. (Chald. *ܒܫܡ* બેસમ, Syr. *ܒܫܡ* બસમ, to be sweet, to rejoice. Hib. *בשמ* બશોમ, to be pleasant.)

૧૯૬) બશનતન—કિં શીજવું, રાંધવું, બાફવું. (Chald. અને Hib. *בשל* બશોલ, to be cooked, ripened; Samar. *בשל* to boil, Syr. *ܒܫܠ* બશેલ, to boil, cook, ripen. ૧૯૭) બશેશતન—બાફવું, રાંધવું, બુજવું; એવા અર્થને સાર પેહલવીમાં તેમજ ફારસીમાં જે સામાન્યરૂપે વપરાએલાં છે, તેહનું અક્ષર મુલ આએજ સેમીટીક *בשל* બશેલ, બોલ છે. ફકત છેડેતો *ל* લ, કે જે પેહલવીમાં ફેરવાઇને *ર* સાથે બદલ થાએલો છે, તે વચ્ચે આવવા સેવાએ તેહમાં બીજો કરસો ફેરફાર થાએલો નથી. પેહલવીમાં ૧૯૮) બરીજન, અને ફારસીમાં *برنج*, બોલ—લાહડી, તલકાનો પેનો, અને કહડા ઇના અર્થને વાસતે વપરાએલાં છે, તેહની ઉત્પન્નતા એજ ૧૯૯) બરેશતન, બોલ ઉપરથી થાએલીછે.)

૨૦૦) બકરા—નાં ભાજી, પાણી, ઝાડપાંણ. (Hib. *כב* બકમ, અથવા *כב* બકહ, tree. *כב* પાક, Chaldee-Samar. *בר* બરાહ, desert;

wilderness. ܕܪܐ ܐܪܥ, અથવા ܕܪܐ ܐܪܥ, field. Arab. بقل—فردوس.)

૧૫) બલુન—નાં નંગલી મેહનકું, ગેટું. (Syr. ܐܠܘܢ ܦ-ܪܐ: a lamb.)

૧૬) બેનપશમન—સર્વનાં ખુદ, પોતે. (Chald. Samar. ܢܦܫ ܐܢܫ, life, soul; તેહને આગલથી ૫ જોડાઈને બનેલો શબ્દ છે. Rabbin. ܐܢܫ ܒܢܫܘ, by himself. Arab. نفس Syr. ܢܦܫ ܐܢܫ, to become whole.)

૧૭) બનતમન—નાં દીકરી, છોકરી. (Chald. Samar. ܒܢܬ ܐܪܬ, daughter. Arab. بنت.)

૧૮) બેનમન—નાં પુત્ર, છોકરો, દીકરો. (Chald. Syr. ܒܢ ܐܪ, Hib. ܒܢ ܐܪ, અથવા ܒܢ ܐܪ, son, child. Arab. ܒܢ ܐܪ.)

૧૯) બવીહુનસતન—કિં પસંદ કરવું. ૨ માંગી લેવું, વિનંતી કરવી. ૩ પુછવું, માંગવું. ૪ આહ્વાન કરવી, આહવું. (Hib. ܐܡܡܐ, Chald. ܐܡܡܐ (અથવા) ܐܡܐ, to ask, Syr. ܐܡܡܐ, to ask, seek, will.)

૨૦) બહુનતન—(અથવા) ૨૧) બહુનસતન—કિં ૨૩વું, આંસુ પાડવાં. (Hib. ܐܚܬ, Chald. ܐܚܬ, અથવા ܐܚܬ, to weep. Syr. ܐܚܬ, to weep. Samar. ܐܚܬ, to weep, ܐܚܬ, grief, mourning.) ૨ કરવું, બનાવવું. (Chald. ܐܚܬ, to make, work, do.)

૨૨) બીતા—નાં ઘર, ઈમારત, હવેલી. (Syr. ܒܝܬܐ ܐܝܬܐ, બિતો, બિતો, Hib. અને Arab. ܒܝܬ, house.)

૨૩) બીલા અથવા ૨૪) બીલા—નાં કુવા, વાવ, વાવડી. (Chald. ܒܝܠܐ, Syriac. ܒܝܠܐ, Samar. ܒܝܠܐ, Arab. ܒܝܠܐ, well.)

૨૫) બીના—નાં મહીનો, માસ, માહ. (આએ બોલના પેહલો અ ૨૫) બ, નીકલી બાહને વપરાતો શબ્દ Chaldy. અને Samaritan માં ૩૫) ઇરહ, ફરીને આપણને મલે છે, અને તેહનો અર્થ “મહીનો” ફરીને થા એ છે. Hibru માં ૩૫) યરહ, બોલ “અન્દર”, તથા “અન્દરમાહને ફરી કરવાનો વખત” અને “મહીનો” એવા અર્થને સાર વપરાયેલો છે. અને તેમજ Syriac. માં ૩૫) ઇરિઆ, the moon, a month. (અન્દર, મહીનો) એ

અર્થે આપણને મલે છે. અરબીમાં ܒܝܬ ܐܝܬܐ બોલ “મહીનો” ના અર્થ ને સાર વપરાયેલો છે. સેમીટીક, ૨ પેહલવીમાં, ૧ ના સાથે અને ૩ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧, સાથે બદલ થાયેલા વાર્ધકીએ આપણને મલે છે, તે પરમાણે ઉપલા બોલની અંદર ૩૫) ખીરહ, નું પેહલવી ૩૫) ખીના, થાઈ છે.)

૭ ૫.

૨૬) પતસાર—(અથવા) ૨૭) પતિસાર—નાં શરૂઆત, પ્રારંભ, આરંભ. (આએ બોલ Chaldy. Samaritan, અને Arab. ܦܬܝܬ, Syriac. ܦܬܝܬ, to begin, open. (આરંભવું, શરૂ કરવું.) તેહની સાથે મેલવાઈ સકે છે. કેમકે સેમીટીક પતપ અથવા ૩૫) પતપનું પેહલવી ૩૫) પતસ, અને ૭ થા કે જોના આકાર ૭ શ ને મળતો છે, તેને બદલે ૭ આર નું લખાં ન થાઈ સકે હેવું છે. જેમકે ૩૫) શનાસનું ૩૫) શનાઅ—પીછાણવું; ૩૫) નસોબાર નું ૩૫) નસોબાર—ફરીને. તેમજ ૭ નું ૭ જેમકે:— ૩૫) આરમોગનું ૩૫) હારમોગ; ૩૫) અરો નું ૩૫) હારોબ, ઇત્યાદી.)

૨૮) પરસતન—કિં ઉડવું. (Hib. અને Syriac. ܦܪܫ, to fly, flee. “ઉડવું”, પેહલવીમાં સામાન્યરૂપના ૩૫) તન—ની આગલ આવેલા ૩૫) હમેશ ૭ સ માં બદલ થાયે છે. જેમકે:— ૩૫) કુદ ઉપરથી ૩૫) ફોસતન, “ઉડવું”.)

૨૯) પરશુનતન—કિં બોલાસો કરવો, સમજાવવું. (Hib. Chald. Samar. અને Syriac. ܦܪܫ ܕܪܫܐ, to explain, interpret. Arab. ܦܪܫ ܕܪܫܐ ܕܝܬܐ, to explain, interpret.)

૩૦) પરહુનસતન—કિં સોધવું, તલાશ કરવી, બોલ કરવી; ૨ સો રાદવું થવું, ઇચ્છા મેલવી. (Hib. ܦܪ to search out, Chald. ܦܪ to flourish. Hib. Chald. ܦܪ, Samar. ܦܪ, Syriac. ܦܪ, ૩૧) ફોર, to be fruitful. Arab. ܦܪ ܕܚܬܝ ܫܬܕܢ—(ફોર ૩૧) ફોર.)

૩૨) પરશીઆ—નાં ઘોડેસવાર, સવાર, ટુરકસવાર. (Syr. ܦܪܫܐ, horseman. Chald. ܦܪܫ, Arab. ܦܪܫ. સેમીટીક નાં મોની સેવે ૭ થા, હેવા પ્રત્ય જોડાયેલા આપણને મલે છે, તે આએ ભાષામાં અનેકવચનને સાર વપરાતો ૩૫) યહ, પ્રત્યે; પણ પેહલવીમાં તેહનું વપરાણ તેહવી મતવખથી થાયેલું આપણને ઘણું કમ મલે છે. કેમકે ૩૫) શમસીઆ—સૂર્ય; ૩૫) સુસીઆ—ઘોડો; ૩૫) કમરીઆ—ચંદ્ર. ઇત્યાદી બોલો

એકવચનને વાસતે વપરાયેલા આપણને મલેછે. આએ **પરશીઆ**, બોલની અંદર આવેલા ૧૨ ને બદલે, ન થાડને વપરાયેલા બીજો **પન** શીઆ, બોલ એજ અર્થને સાર આપણને મલેછે.)

પસીહુનતન—કિં પરાગંદા કરવું, વીખરી નાંખવું, પ્રસારવું, ફેલાવવું. (Chald. Hib. **פָּשַׁח** ફશા, **פָּשַׁח** ફશહ, to spread, to be propagated.)

પજપુનતન—કિં એંચવું, તાંણવું. (જોકે આએ શબ્દની ઉત્પત્તિ સેમીટીક ભાષા ઉપરથી થાયેલીછે; પણ તેને બરાબર મલતો બોલ એ ભાષાના શબ્દ કોશમાં આપણને મલતો નથી; પણ અરબીમાં **نَجَّ** જજઅ, બોલ “એંચવા” ને અર્થે આવેલોછે, તે આએ શબ્દને કેટલેએક દરજે મનતો આવેછે.)

પસીહુનતન—કિં કાપવું, વેતરવું. (Hib. **פָּסַח** પસહ, Chald. **פָּסַח** Syr. **פָּסַח** to cut, cut off; Arab. **نَقَّ** નીરવું.)

પકદ—નાં શબ્દ, શિક્ષા, શાસન. (Syr. **כָּד** પકદ, Chald. **כָּד** પકર, to bind, retard. Syr. **כָּד** પક, a blow. આએ **પકદ** બોલની અંદર આવેલા **ક**, **ક** જ, સાથે બદલ થાડને **ક** **પકદ**, બોલ ઉપલા અર્થને સાર વપરાયેલા આપણને મલેછે.)

પકીતા—નાં ઉસ્તાદ, શિક્ષક, શિક્ષકનાર. (Hib. **כָּדִי** પકીદ overseer, officer; Chald. Samar. **כָּד** પકદ, to command, Syr. **כָּד** પકદ, to decree, command. Syriac માં **ܟܕܝܬܐ** એપીતરકી, હુલા બોલ “શિક્ષક” ને અરથે આપણને મલેછે; પણ તેહનો શબ્દ આએ બોલની સાથે મેલવતાં ઘણો દુર જાયેછે.)

પગદન—નાં શિક્ષા, સબ, શાસન. ૨ આંકુશ, ચાંક, દાખ. (Chald. **כָּד** પેગદ, Syr. **כָּד** to bridle, restrain.)

પનગ અથવા **પંગ**—અરધો ભાગ, નિમ ભાગ, અર્ધ. (Aram. **כָּד** પનગ, a half. Chald. Samar. Syr. **כָּד** પનગ, to divide.)

પુમમન—નાં મુખ, મોહિડું, મોહિ. (Hib. Chald. **כָּד** ફમ, Samar. **כָּד** ફમ, mouth. Syr. **כָּד** ફમ, a mouth, edge.)

પીરાહુન—નાં પોશાક, ડગલો, જામીનો. (Syr. **כָּד** પેરતો, priest's garment.)

પીહ—નાં હત્તી, હાથી, બીજ. (Chald. **כָּד** પીહ, Hib. **כָּד** પુહ, Syr. **כָּד** પીનો, elephant. Arab. **כָּד**, ફાં પીહ.)

૯ ત.

તાબા—નાં સોનું, સુવર્ણ, હેમ, કનક, કંચન. (Aram. **כָּד** દેહબ, gold.)

તાલમન—નાં કોહોલું, શિયાલ, લોમડી. (Chald. **כָּד** તઅલ, અથવા **כָּד** તઅલા, fox.)

તબરનતન—કિં ભાંગવું, તોડવું, ફેડવું. (Hib. Chald. Samar. **כָּד** તેબર, અને Syr. **כָּד** તેબર, to break.)

તબના—નાં ઘાંસ, ઘાસ, ચારો. (Chald. **כָּד** તેબના, grass. **כָּד** તેબન, straw. Arab. **كَبْ** નીબ.)

તતરનતન—કિં વરસાદ પડવો, વરસાદ વરસવો. (Hib. Chald. Samar. **כָּד** મતર, to rain, Syr. **כָּד** મતર, to rain. પેહલવીમાં મતર ને બદલે તતર થવાનો મુખ્ય બીજ ત અને મ નો આકાર એકસરખોછે, તેહને લીધે મ ને બદલે ત વંચાડને ઉપલો ફેરફાર થાયેલોછે.)

તતરા—નાં હુનાલો, ગરમીની રત.

તતમમન—નાં ફાલુ, લોખંડી. (Chald. **כָּד** તમન.)

તતમતા—નાં બાહારીય, બાહાબીય, રીઠ.

તરનાવરીઆ—નાં મરઘો, કુકડો. (Rabbin. **כָּד** તરી નવલ, a cock. એ સેવાએ Chald. **כָּד** તરનયુલા, બોલ “પંખેરા” ને અરથે વપરાયેલા આપણને મલેછે, અને તે પેહલવીમાં વપરાયેલા **כָּד** તન ગુરીઆ, શબ્દને મલતો આવેછે.)

તરીઆ—વિં વવ, ૯. (Chald. Hib. Samar. અને Syr. **כָּד** તશઅ, અથવા **כָּד** તશઆ, nine.)

તરેવુનતન—કિં વકીલ થવું, કાએદો સહમજબો. (Chald. અને Hib. **כָּד** તેફત, to be a lawyer.)

તકરનતન—કિં તોલવું, જોખવું. (Chald. Hib. Samar. **כָּד** તેકલ, અને Syr. **כָּד** તેકલ, to weigh.)

તકી, અથવા **તગી**—વિં જોરાવર, કહિઅતદાર, બલવાંન. (Chald. **כָּד** તેકફ, to be strong. ઉપરથી Samar. **כָּד** તેકફ, strong.)

𐭠𐭣𐭥 તલબા—નાં ચરખી, ચીકણાઈ, ચીકાસ. (Samar. ܬܪܒ, fat, fatness. Syr. ܬܪܒ અથવા ܬܪܒܐ to fatten.)

𐭠𐭣𐭥 તલતા—વિં તરણ, ૩; (Chald. Samar. ܬܠܬ, Syr. ܬܠܬ તલિત, Arab. ٣ અથવા ٣, three.)

𐭠𐭣𐭥 તલીન—અથવા દલીન—વિં બે, ૨; (Syr. ܬܪܝܢ તરીન, Chald. ܬܪܝ તરી, two.)

𐭠𐭣𐭥 તમમન—કિં વિં તિહાં, ત્યાં. (Chald. ܬܡܡ તેમમ, અથવા ܬܡ તમ, Hib. ܬܡ શમ, Samar. ܬܡܢ તમન, અથવા ܬܡܢ તમન, Syr. ܬܡܢ તમોન, there.)

𐭠𐭣𐭥 તનગુરીઆ—નાં પરતડું, મુરગ, પંખેર. (Chald. ܬܢܓܘܪܝܐ તરંગુલ—“મરગી”.)

𐭠𐭣𐭥 તોપા—નાં સેબક, સેમ. (Chald. ܬܦܐ, Hib. ܬܦܐ Arab. ܬܦܐ તોફા.)

𐭠𐭣𐭥 તોપા—નાં પોશાક, લેખાસ. (Chald. ܬܦܐ, Arab. ܬܦܐ.)

𐭠𐭣𐭥 તોપતન—કિં પરચાપ કરવો, પરતાવું, પશેમાન થવું, ઊનાઈ, ની તોજશ કરવી. (Syr. ܬܦܬܢ, to repent.)

𐭠𐭣𐭥 તોરા—નાં બલદ, બેલ, ગોધા, આખલો. (Syr. ܬܘܪܐ તઉરે, Chald. Samar. ܬܘܪ, Arab. ܬܘܪ, Hib. ܬܘܪ, an ox, bullock, bull. ܬܘܪ, ની અંદર આવેલો ૧૨, પેહલવીમાં, ન, સાથે બદલ યાદને ܬܘܪ, હેવા બીજો બોલ પેહલવી લખાનામાં એજ અર્થને સાર વપરાયેલો વારંધડીએ આપણને મહેલે.)

𐭠𐭣𐭥 તઓમા—અથવા તનમા—નાં લસણ, લસણ. (Chald. ܬܐܡܐ, Syr. ܬܐܡܐ, Arab. ܬܐܡܐ, Hib. ܬܐܡܐ, garlick.)

𐭠𐭣𐭥 તોમનીઆ—વિં આઠ, ૮; (Syr. ܬܡܢܝܐ તમોનીઆ, Chald. Samar. ܬܡܢܝ, Arab. ٨ eight.)

𐭠𐭣𐭥 તહુનતન—કિં દલવું, પિસવું, બરડવું, વાટવું. (Syr. ܬܚܢ, to grind. Arab. ܬܚܢ ‘દલવું’, ܬܚܢ ‘દલનાર’.)

𐭠𐭣𐭥 તનુર—નાં પદરખાંતી ભઠ્ઠી, ભઠ્ઠી. (જે કે આએ બોલ આ પણને અવસ્તામાં ܬܢܘܪ, કરીને એજ અર્થને સાર વપરાયેલો મહેલે;

તોપણ તે સીરીઆકમાં ܬܢܘܪ, અને સેમીટીકમાં ܬܢܘܪ, ‘furnace’ (ભઠ્ઠી), ને અર્થે વપરાયેલો આપણને મહેલે. એજ મુજબ પેહલવીમાં ܬܢܘܪ, અથવા ܬܢܘܪ—“બઝુ” હેવા અર્થને સાર અવસ્તાના ܬܢܘܪ, શબ્દ ઉપરથી વપરાયેલો એક શબ્દ છે, તોપણ તેહને મલતો તો તો, બોલ સીરીઆકમાં “youthful”, (જુવાન, તરણ) ને અર્થે વપરાયેલો શબ્દ આપણને મહેલે.)

𐭠𐭣𐭥 તીબા—નાં હરણ, મૃગ. (Chald. ܬܝܒܐ, Syr. ܬܝܒܐ, Hib. ܬܝܒܐ, Arab. ܬܝܒܐ a deer, roe.)

𐭠𐭣𐭥 તીના—નાં અનજીર. (Syr. ܬܝܢܐ, Chald. ܬܝܢܐ, Samar. ܬܝܢ, Arab. ܬܝܢ અથવા ܬܝܢܐ a Fig.)

𐭠𐭣𐭥 તીના—નાં કાદવ, મટાકી. (Syr. ܬܝܢܐ, Chald. ܬܝܢܐ, Ara. ܬܝܢ clay, earth.)

𐭠 𐭠.

𐭠𐭣𐭥 જાતુનતન—કિં આવું. (Chald. Samar. ܐܬܐ, અથવા ܐܬܐ, Syr. ܐܬܐ, to come, go.)

𐭠𐭣𐭥 જાતન—નાં ફરેશતો, ઇજદ. (આએ બોલનો ઉચ્ચાર માલીક નામે અસવરી ‘ઇ’આને પેહલવી પાશંદ શબ્દ કોશ’ ની અંદર 𐭠𐭣𐭥 જાતન, કરીને આપેલો છે, તે સહી અને વાજબી છે. જેમ ܐܬܐ, ફરેશતો—“માકલવું”; આએ ક્રિયાપદ ઉપરથી ܐܬܐ, ફરેશતો, ઇઆને ‘ઇજદ’ અથવા ‘ફરેશતો’ હેવા બોલ નીકલેલો છે, તેમજ સેમીટીક ધાતુ ܐܬܐ, અથવા ܐܬܐ, અતહ—ઉપરથી 𐭠𐭣𐭥 જાતુનતન—“આવું” હેવું ક્રિયાપદ બનેલું છે, અને તે ઉપરથી 𐭠𐭣𐭥 જાતન, બોલ ‘આવનાર’ ને અર્થે આપણને મહેલે. જેમ ફરેશતો, બોલનો અર્થ “માકલો” હેવા થાયેલો, અને તેહની મતલબ ઉપરથી ‘ઇજદ’ ને તે નામ આપેઆમાં આવીઉં; તેજ મુજબ જાતન—“આવનાર” એ બોલની મતલબ ઉપરથી ‘ફરેશતો’ ને એ નામ આપેઆમાં આવિલું છે. 𐭠𐭣𐭥 જાતન, બોલની સેવટે આવેલો, ન, સેમીટીક ભાષાના કાએદા પરમાણે આઝા રૂપની નીશાંતી છે, તેથી 𐭠𐭣𐭥 જાતન, બોલનો લોગવી અર્થ આવ, હેવા થવા જોઇએ; પણ આપણે જાણીએ છે કે આઝા રૂપી શબ્દો પેહલવી અને તેમજ ફારસી ભાષામાં ܐܬܐ (ઇઆને કતીરૂપી નામ) તરીકે વપરાયેલો વારંધડીએ આપણને મહેલે; જેમકે:—ܐܬܐ, ܐܬܐ, ܐܬܐ શીકન ગુમાંની વજાર—ઇઆને

“સંધેને તોડનારે ખોલાસો”, ܕܘܠܕܐ “જીવું ખોલનાર” ઇત્યાદી. હાલ માં કેટલાએક સહિષ્ણુએ આએ ખોલના અસલ ઉચ્ચારને ફેરવી તેહને અવસ્તાના ܕܘܠܕܐ યજ્ઞત, ખોલની સાથે મેલવવાની કોશિશ કરીછે, તેમાં તેઓએ પુરતી તલાશ કરેઆ વગર ઉતાવલ કરેલીછે; કેમકે ܕܘܠܕܐ યજ્ઞત, ખોલ ઉપરથી નીકલેલા પેહલવી ܕܠ ઈજ્ઞત, અથવા ܕܠ ઈજ્ઞ, ખોલનું લખાન આપણને મ લેછે, તે ܕܠ જાતન, ના ધમલાથી તદન જીવુંછે.)

ܕܠ જાશ—નાં પત્થર, ઘોડો, પાષાણ. (Arab. حجر.)

ܕܠ જાસુનતન—કિં પોતાના સવાધીનપણમાં ધરાવું, રાખવું. (Chald. ܕܠ ܕܠ, to possess, Arab. ܕܠ possession.)

ܕܠ જામુનતન—કિં પોહચવું, આવું. (Syr. ܕܠ મતો, to come, reach. Chald. Samar. ܕܠ મતહ, to arrive. ܕܠ માં ܕܠ, વધેલા જણાએછે, તે કાંતો અસલ સેમીટીક ܕ, ની અંદર આવેલી ઈ, અને ܕ, ને બદલે પેહલવીમાં ܕ, જ, અને ܕ ܕ, થાએઓ હોએ, ૬મા તો ܕ ܕ ની અંદરનો ܕ હ, પેહલવીમાં આગલ વપરાએઓ હોએ.)

ܕܠ જાયા—નાં ધમની, ઘોરી નસ.

ܕܠ જાઈતુનતન—કિં લાવું, લેઈ આવું. (Chald. ܕܠ, to come. ઉપરથી પ્રયોજકનું રૂપ બનેલુંછે, અને તેમાં અસલ ܕ, ને બદલે પેહલવીમાં ܕ, ગ, નો ઉચ્ચાર થાએલોછે. ફેટલીએક વેલા ܕ, ગ, નીકલી બહને એજ અર્થને સારૂ ܕܠ જાઈતુનતન, નો ધમલા લખાણ માં વપરાએલો આપણને મલેછે.)

ܕܠ જાન્યેનતન—કિં લુટવું. (Chald. ܕܠ ગજલ, to spoil. પેહલવી ܕܠ જાન્યેનતન, માં આવેલો ܕ જા, એ સેમીટીક ܕ ય, ઉપરથી (ܕ ܕ ની માફક) બનેલોછે, અને ܕ, એ અસલ ગ, ઉપરથી, ગ, અને ܕ, ના એકસરખા આકારને લીધે વંચાએલોછે. પેહલવીમાં ܕ હુજલ, ખોલ ‘લુટારો’, ‘વાટપાડો’ એ અર્થે આપણને મલેછે, તેહમાં વપરાએલો ܕ હ, અસલ નથી; પણ ܕ, ગ, અને ܕ ય, અથવા જ, એ બેના એકબીજા સાથે જોડવાથી તેહનો આકાર ܕ હુજ, કરીને વંચાએલોછે, બાકી અસલ સાથે મેલવતાં તેહનો ખરો ઉચ્ચાર ગજલ, કરીને થવો જોઈએ. અવસ્તામાં ܕ હુજ ખોલ ܕ હુજલ, ના અર્થને સારૂ વપરાએલોછે, તે ઉપર ઘેઆં ܕ એઆવાથી એ ફેરફાર થએલો ધારેઆમાં આવેછે.)

ܕܠ જાનુનતન—કિં હોવું, થવું, બનવું. (Hib. ܕܠ ܕܠ, અથવા ܕܠ ܕܠ, to breathe, live. Syr. ܕܠ ܕܠ, to be, to happen. જો કે કાએદા પરમાણે ܕܠ જાનુનત, કરીને થવો જોઈએ; પણ જેમ બીજા લોગતોની અંદર અન્યથા એકસરખા આકારને લીધે તેહના પેહલવી ઉચ્ચારમાં ફેરફાર થએલોછે, તેમ એમાં પણ ܕ હ, ની જગોએ ܕ ܕ, અને ܕ, ની જગોએ ܕ, ન, વંચાતો આવેઓછે.)

ܕܠ જદમન—નાં નસીબ, ભાગ્યે. (Syr. ܕܠ ગદા, fortune. Hib. ܕܠ ગમદ, અથવા ܕܠ ગદ, good fortune, luck, Arab. ܕܠ.)

ܕܠ જકતુનતન—કિં મારી નાંખવું, કાપી નાંખવું, કતલ કરવું. (Chald. ܕܠ કતઅલ, Hib. ܕܠ કતઅલ, to kill, slay, cut. Syr. Samar. અને Arab. ܕܠ કતઅલ, to kill.)

ܕܠ જકતીયુનતન—કિં લખવું, લખાણ કરવું, લેખ કરવો. (Hib. ܕܠ કતબ, Chald. Syr. ܕܠ કતબ, to write, describe, prescribe. ભુતકિંદત ܕܠ કતબ ‘લખેલું’, તે ઉપરથી ܕܠ લખેલું કરવું, લખત કરવું.)

ܕܠ જકનીયુનતન—કિં ઉઠવું, ઉઠું થવું, હોવું. (Chald. ܕܠ કોમ, Hib. ܕܠ કોમ, to rise, stand, live. Syr. ܕܠ કોમ, અથવા ܕܠ કોમ, to arise, live. Arab. ܕܠ قیام to arise. ܕܠ قیام to stand.)

ܕܠ જલતા—નાં ચાંમડી, ખોલ. (Hib. ܕܠ ગલદી, peel, skin. Arab. ܕܠ.)

ܕܠ જલકા—નાં બાજીપાલો, તરકારી, શાકભાજી. (Hib. ܕܠ ܕܠ, vegetable, cabbage. Chald. ܕܠ ܕܠ, to be green, ઉપરથી ܕܠ ܕܠ, green, vegetable.)

ܕܠ જમરનતન—કિં બોલવું, કેહવું. (Syr. ܕܠ ܕܠ, Hib. ܕܠ ܕܠ, to say, order. Arab. ܕܠ ܕܠ, ܕܠ ܕܠ, ܕܠ ܕܠ.)

ܕܠ જમલુનતન—કિં કેહવું, બોલવું. (Syr. ܕܠ ܕܠ, Chald. ܕܠ ܕܠ, to speak.)

ܕܠ જમના—નાં ઉંઠ, ઉંટ. (Chald. ܕܠ ગમલા, Hib. ܕܠ ગમઅલ, Syr. ܕܠ ગમઅલ, a camel. Hib. ܕܠ ગમઅલ, to carry. Arab. ܕܠ ઉંઠ.)

૧૧૧૧૧૧ જમનુનતન—કિં કેહવું, બોલવું. (આએ સામાન્યરૂપની ઉત્પત્તિ ૧૧૧૧૧ માં આવેલા ૧ ર, ને બદલે, ન, થવાથી થાએલીછે.)

૧૧૧૧૧૧ જમીનુનતન—કિં મરવું, મરણ પામવું. (Syr. Chald. Arab. موت موت, અથવા میت મીત, to die.)

૧૧૧૧૧૧ યુગન—નાં દીરમ; એક જાતનો ધરિંગી રૂપાનો સિક્કો. પૈસો, નાણું, જર. (Syr. زوزو, a penny. Chald. زوز, a denarius, or penny. Samar. زوز money.)

૧૧૧૧૧૧ જોસનુનતન—કિં લેવું, પકડવું, મેલવું. (Chald. نسيب, to take, receive. Syr. نسيب, to take. એમાં સેમીટીક ન, ને બદલે પેહલવીમાં, યો, થએએછે, તે ફેરફાર ન, અને, વ, ના એકસરખા આકારને લીધે બનેલાછે.)

૧૧૧૧૧૧ જોસનુનતન—કિં પાછું લેવું, છીનવી લેવું, લેવું, પકડવું. (Hib. نسيب, to draw back. Chald. نسيب, to lay hold of.)

૧૧૧૧૧૧ જોમ—નાં દાહડો, દીવસ. ૨ વખત, વેલા. (Hib. Chald. Syr. يوم, a day. Chald. Samar. يوم, day, day time. Arab. يوم.)

૯ ચ.

૧૧૧૧૧૧ ચયુન, (અથવા) ૧૧૧૧૧૧ ચયુન—નાં વસ્તુ, ચીજ. માલ, મતા. (Chald. چين, a thing, matter. Syr. چين, a thing, matter.)

૧૧૧૧૧૧ ચયા—નાં ગરડ પક્ષી, ઓકાખ. (Chald. چين, Arab. غرن an eagle.)

૧૧૧૧૧૧ ચદનતન—કિં ચુંટવું, વીનવું. (Syr. چاد, to be just, righteous. Chald. چاد, to be equal. Hib. چاد, to search for.)

૧૧૧૧૧૧ ચોલમન—નાં ગરદન, ડોક, ડાકી. (Syr. چور, the neck. Chald. چور, the neck.)

૧૧૧૧૧૧ ચીલા, (અથવા) ૧૧૧૧૧૧ ચીલા—નાકડું, બાલવાની કાઠી. (Syr. صوف, અથવા صوف, to burn; તે ઉપરથી صوف અથવા صوف બાલવાને લગતી વસ્તુ અથવા બાલવાનાં લાકડાં; હું ધારૂં કે ફારસીમાં વપરાતા چوب)

શબ્દની ઉત્પત્તિ ઉપલાંજ સેમીટીક મુલથી થાઈ હશે. કેમકે અવસ્તાનાં چوب અરમ, બોલ ઉપરથી પેહલવી چوب એસમ, અને ફારસી چوب બોલોની ઉત્પત્તિ થાએલીછે.)

ખ.

૧૧૧૧૧૧ ખા—નાં ભાઈ. (Syr. اخو, Chald. Samar. અને Arab. اخ brother.)

૧૧૧૧૧૧ ખાતમન—નાં બેહન. (Chald. اخت, Hib. اخت, Samar. અને Arab. اخت, sister.)

૧૧૧૧૧૧ ખાઈનુનતન—કિં સીવાવું, ભોક્ષવું. (આએ સામાન્યરૂપ ૧૧૧૧૧૧ ખતનુનતન—‘સીવું’ તે ઉપરથી કર્મણિ વાચ્યમનું રૂપ લેઈને બનેલુંછે. સેમીટીક ભાષામાં કર્મણિ વાચ્યમના કાલબોધક કૃદંત (passive participle) ને સાર, ધાતુના છેલ્લા અક્ષરની આગલ ى ઈ, વધારેઆમાં આવેછે. જેમકે ધાં કલ કતઅલ—‘મારી નાખવું’, તે ઉપરથી તેના કર્મણિ વાચ્યમ કાલબોધક કૃદંત કલ કલીલ—‘મરાઈએ’, અથવા ‘મરાએલું’.)

૧૧૧૧૧૧ ખલીઆ—નાં સરકો, શુકત. (Syr. خلو, Arab. خل vinegar.)

૧૧૧૧૧૧ ખોમશીઆ—વિં પાંચ, ૫. (Syr. خمس, Chald. خمس, Samar. خمس, અથવા خمس, અને Arab. خمس અથવા خمسة five.)

ડ દ.

૧૧૧૧૧૧ દાલા—નાં શુંજું. (Chald. دهب, Syr. دهب, દે બો, gold.)

૧૧૧૧૧૧ દાલુનતન—કિં આપવું, પેદા કરવું. (Chald. دلب, Hib. دلب, Syr. دلب, to give, place, put. Arab. دلب, અથવા دلب.)

૧૧૧૧૧૧ દાલુનતન—કિં હસવું. (Chald. دحك, to laugh, Arab. دحب, મળાપ કરવી; હસવું.)

૧૧૧૧૧૧ દાલુનતન—કિં બીહીવું, ધાસતી પાતી. (Chald. دهل, Hib. دهل, Syr. دهل, to fear. Arab. هول, ધાસતી, બીહીક.)

ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ—કિં આહવું, આહેશ કરવી. (Chald. ܐܠܡܢܐ, Syr. ܐܠܡܢܐ, to will, desire.)

ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ—કિં લેધ જવું. (Chald. ܐܠܡܢܐ, to take away. Chald. ܠܐ to disperse. Samar. ܠܐ અથવા ܠܐ to draw, Syr. ܠܐ ܕܠܐ, to draw up, elevate.)

ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ—નાં નવીસંદે, લખનાર, વાંચનાર. (Hib. ܐܠܡܢܐ, to speak, to rule. Chald. ܐܠܡܢܐ, to rule, navigate. પેહલવીમાં ઘણું કરીને સેમીટીક ܐ, નો ઉચ્ચાર ગ, અને ܐ, નો ઉચ્ચાર ન, કરીને થાયેલો છે, માટે ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, બોલને ܠܐ ܕܡܢܢ, ઉપરથી બને લો શહમજવો. એ ઉપરથી એલમ સીખવાની મદદેસાને ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, નું નામ આપેઆમાં આવેલું છે, અને એલમ અથવા વીદીઆને સાર ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, બોલ વપરાયેલો છે; જે ઉપરથી ફારસીમાં ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ અથવા ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ બોલો ઉપલી મતલબને સાર, વપરાયેલો છે.)

ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ—નાં એકામ, ગરૂડ પક્ષા. (Arab. ܐܠܡܢܐ an eagle.)

ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ—નાં અગ્નિનું ઝાડ. (Syr. ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, a palm-tree. Hib. ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ.)

ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ—સર્વં તે, પેલું. (Hib. ܐܠܡܢܐ, (અથવા) ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ.)

ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ—વિં પાક, શોધું, નીર્મલ, ચોખું. (Chald. ܐܠܡܢܐ, to be clean, pure. Samar. ܐܠܡܢܐ, pure. Syr. ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, અથવા ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, to be pure, to cleanse.)

ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, અથવા ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ—નાં દરિયો, સમુદ્ર, સાગર. (Chald. Samar. ܐܠܡܢܐ, 'sea,' ઉપરથી બેવરાયેલો આકાર છે. Syr. ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, the sea. Arab. ܐܠܡܢܐ, the sea. plur. ܐܠܡܢܐ.)

ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ—નાં નદી, નદ. (Chald. Samar. ܐܠܡܢܐ, the sea. ઉપરથી.)

ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ—નાં લોહી, રધિર. (Chald. ܐܠܡܢܐ, Syr. ܐܠܡܢܐ, Arab. ܐܠܡܢܐ, ܐܠܡܢܐ અને ܐܠܡܢܐ, blood.)

ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ—નાં દાહડી. (Syr. ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, Chald. ܐܠܡܢܐ, the beard.)

ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, અથવા ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ—નાં પુછકું, છેડો. (Syr. ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, the tail, extremity. Chald. ܐܠܡܢܐ, the tail, end.)

ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, (અથવા) ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ—નાં વર, લાંડગો. (Syr. ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, (અથવા) ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, a wolf, Samar. ܐܠܡܢܐ, Arab. ܐܠܡܢܐ plur. ܐܠܡܢܐ.)

ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ—નાં ધનસાફ, ચુકાદો. ૨. મત, વીચાર. (Samar. ܐܠܡܢܐ judgment, m. ܐܠܡܢܐ f.)

ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ—નાં તલવાર. (Chald. Samar. ܐܠܡܢܐ pestilence.)

૧ ૨.

ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ—વિં કદ, માપ, અને સંખ્યામાં મોહકું, દરજ્જા વાલું. (Chald. ܐܠܡܢܐ, ૨. ܐܠܡܢܐ, ૨. ܐܠܡܢܐ, અને ૨. ܐܠܡܢܐ, to be great. Syr. ܐܠܡܢܐ, to be multiply. Hib. ૨. ܐܠܡܢܐ, to be multiply. Chald. Samar. ܐܠܡܢܐ, to be great. ૨. ܐܠܡܢܐ, more (વધારે), lord (સાહેબ), master (ધણી, માલિક), ૨. ܐܠܡܢܐ, mistress (સેફાણી), ૨. ܐܠܡܢܐ, greatness (મોહકાઈ), Arab. ૨. ܐܠܡܢܐ.)

ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ—નાં અંતઃકરણ, હૃદય, મન, હેઠું, વચગાળો. (Chald. ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, Hib. ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, (અથવા) ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, the heart (હૃદય), the seat of thought (વીચારની જગો); the seat of will and resolution the midst (વચગાળો) Samar. ܐܠܡܢܐ.)

ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, (અથવા) ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ—નાં નોકર, આકર, દાસ. (Chald. Samar. ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, youth, a servant, m.)

ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ—નાં ચાકરડી, દાસી, પાંડી. (Chald. Samar. ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, damself. આએ ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, બોલની અંદર આવેલા ܐ ૫, નો એમલો જરા ફેરવાએઆથી બીજો ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, બોલ એજ અર્થને માટે પેહલવી પુ શતકોમાં વપરાયેલો છે.)

ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ—નાં ગોલાંમ, તામેદાર. (આએ બોલની ઉત્પત્તિ ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, અથવા ܐܠܡܢܐ ܕܡܢܢܬܢ, શબ્દોની અંદર આવેલા ܐ ૫, નો એમલો ܐ ૫, ની બદલી ܐ ૫, ની સાથે થવાથી થાયેલો છે. Chaldy. Samar. અને Syiac માં ܐ ૫, ૨. ܐܠܡܢܐ, એવું એક ધાતુ આવેલું છે, અને તેનો અર્થ એ ઉપલી તરંગે ભાષામાં એકસરખી રીતે to lie down. (નીચે પડવું, શુદ્ધ જવું); કરીને કહેલો છે; તેમજ હીબ્રમાં ܐ ૫, ૨. ܐܠܡܢܐ, બોલ to bow (નમવું, શેજા

કરવો), એ અર્થને સાદું વપરાયેલાં છે, અને આએ બેહુ શબ્દોના એકમલતા અર્થ ઉપરથી તાપેદાર રેહવાની તથા ફરમાંબરદાર થવાની મતલબ નીકળી શકે છે. અને હ, અથવા હા, એ ધાતુ પેહલવી 𐭌𐭎 અથવા 𐭌𐭎 ને ઘણું કરીને અર્થ તથા ઉચ્ચારમાં મળતું આવે છે; માટે હેવું ધારવામાં આવે છે કે 𐭌𐭎 રપમમન, બોલમાં વપરાયેલા 𐭌 મ, અચ્ચીત 𐭌 આ, નો આકાર ફેરવાઇને બનેલો છે; અને તેહની પાસે 𐭌 મન, પ્રત્ય જેમ સેમીટીક નાંમોને છેડે પેહલવીમાં 𐭌 મન, વપરાયેલાં છે, તેમ નાંમના પ્રત્ય તરીકે આવેલાં છે.)

𐭌𐭎𐭌𐭎 રપમમન—કિં તાપેદાર રેહવું, ફરમાંબરદારી કરવી. (આ સામાન્યરૂપ Chald; Samar. Syr. હ, to be down, Hib. 𐤁 to bow, ઉપરથી બનેલાં 𐭌𐭎 હેવાં એક નાંમ ઉપરથી બનેલું છે.)

𐭌𐭎𐭎 રાતુનતન—કિં દોડવું. (Chald. Hib. 𐭌𐭎 રઅહત, to run. Syr. 𐭌𐭎 રહમત, to run.)

𐭌𐭎 રપુન—નાંમ દાલ. (Arab. نفى, Chald. 𐭌𐭎, 𐭌𐭎.)

𐭌𐭎 રદદા—વિં સાચું, ખરું, વાજખી. (Chald. 𐭌𐭎 રદા, Syr. 𐭌𐭎 રદો, to chastise. ‘સજા કરવી’, ‘ચુનાહથી પાક કરવું.’)

𐭌𐭎 રખશા—નાંમ ઘોડો. (Chald. 𐭌𐭎 a horse.)

𐭌𐭎 રહુતુનતન—કિં દોડવું. (Chald. 𐭌𐭎 રસા, અથવા 𐭌𐭎 રસ, to run.)

𐭌𐭎 રસપીતા—નાંમ પાનખર રત.

𐭌𐭎 રકીતા—નાંમ ચેલો, શાગરીદ. (આએ બોલ 𐭌 લ, અને 𐭌 કીતા, એ બે શબ્દો જોડાઇને બનેલાં છે.)

𐭌𐭎 રોરમના—𐭌𐭎 રોમના—નાંમ દારમ, દાડમ, અનાર. (Chald. 𐭌𐭎 રિમોના, અથવા 𐭌𐭎 રમમના, Hib. 𐭌𐭎 રિમુન, Syr. 𐭌𐭎 રમોનો, Arab. 𐭌𐭎 રોમના, a pomegranate.)

𐭌𐭎 રોઈશમન—નાંમ માથું, મથાફ, છેડો, અંત. (Hib. 𐭌𐭎 રાશ, Chald. 𐭌𐭎 રેશ, 𐭌𐭎 રાશ, Samar. 𐭌𐭎, Syr. 𐭌𐭎 a head, extremity.)

𐭌𐭎 રમીતુનતન—કિં નાંખી દેવું, ફેંકી દેવું, ફેંકવું, ઊડાડવું. (Chald. 𐭌𐭎 રમા, અથવા 𐭌𐭎 રમહ, to cast, throw. Syr. 𐭌𐭎 રમો, to throw.)

𐭌𐭎 રીશુનતન—કિં ખમીર ચઢાવું, માંત ચઢાવું, ખમીર ચઢાવીને ટુલાવું. (Chald. Samar. 𐭌𐭎 લીશ, ‘dough.’ “ખમીર ચઢાવેલો આટો” Hib. 𐭌𐭎 ‘to be strong.’)

𐭌𐭎.

𐭌𐭎 જાબા—નાંમ શુંજું. (Hib. 𐭌𐭎 ‘gold’. Arab. 𐭌𐭎.)

𐭌𐭎 જબજબા—નાંમ શુરજ, શુરય, ઝોરશદ. (આએ શબ્દ Hib. 𐭌𐭎 જબહ, અથવા 𐭌𐭎 જબહ, ‘to shine’, (પરકાશવું), ઉપરથી બેવરાઇ ને બનેલો હોએ, અથવાતો 𐭌 જબા, બોલ એજ ભાષામાં ‘જોદનો યજમાન’ હેવે અર્થે વપરાયેલાં છે, તે મતલબ ઉપરથી બનેલો હોએ.)

𐭌𐭎 જજરા—નાંમ પરતડું, પંખેર, પંખસી. (Syr. 𐭌𐭎 અથવા 𐭌𐭎 જજરા, ‘a cricket’, ‘moth.’)

𐭌𐭎 જરપુન—નાંમ જેમસ્તાનની રત, શિયાલો. (Hib. 𐭌𐭎 𐭌𐭎, ‘to melt.’ (પાંણીનું પીગલવું.) Chald. 𐭌𐭎 જલપ, અથવા 𐭌𐭎 જરપ, ‘to flow.’ (પાંણીનું વેહવું; જીવાર આવેલો.) Syr. 𐭌𐭎 જોલપો, ‘effusion.’ “વરછી; વરસાદનું વરસાન.”)

𐭌𐭎 જરમા—નાંમ વસંત રતુ, બાહરની મુસમ. (Chald. 𐭌𐭎 ‘green herb.’ અવન 𐭌𐭎.)

𐭌𐭎 જરહુનતન—કિં જનમવું, જનમ પાંમવો; જનમ આપવો, જનવું. (Hib. 𐭌𐭎 જર-પ, ‘to rise.’ 𐭌𐭎 જર-પ, ‘to be clear.’ Samar. 𐭌𐭎, ‘to rise.’ Syr. 𐭌𐭎 જર-પ, ‘to rise.’)

𐭌𐭎 જરીતુનતન—કિં જમીન ખેડવી, ખી વાવું, ખેતી કરવી. (Syr. 𐭌𐭎 જર-પ, ‘to sow.’ Chald. Samar. 𐭌𐭎 જર-પ, Arab. 𐭌𐭎.)

𐭌𐭎 જક—સર્વનાંમ તે, પેલું. જે. (Chald. 𐭌𐭎 that, which; 𐭌𐭎 હ, ‘this.’ Hib. 𐭌𐭎 જે, ‘this.’ Syr. 𐭌𐭎, ‘who’, ‘which’; ‘that.’ આએ સીરીઆક 𐭌 𐭌, પેહલવીમાં નાંમની સેવે વપરાતી 𐭌 𐭌, કે જેહને આપણું સંબંધ બતાવનારી 𐭌 𐭌 ને નાંમ બોલાખીએ છે, તેહના અર્થ અને મતલબને બરોબર મલતો આવે છે.)

𐭌𐭎 જકતલુતન—કિં મારી નાંખવું, કાપી નાંખવું, ફાર કરવો. (જીઓ 𐭌𐭎 જકતલુતન.)

سروغ અથવા سرو, 'wicked; impious.' "પાપી"; "નાપાક". Syr. سری سری, અથવા سروا સરી: 'to be corrupt.' Arab. شر અથવા شره.)

سوز سوزی—નાં છરી, પાલી, ચપ્પુ, ચાકુ. (Chald. Samar, سكين, Arab. سكين સેકીન, 'knife', Syr. سكينو સકીનો: 'a knife. sword'.)

سوم سوما—નાં તન, તીલ. (Syr. سوما સોમા: سم, سم, 'a medicine'.)

سوبر سوبر—નાં ઉમેદ, આશા. (Hib. Chald. سوبر સેબર, 'to hope, expect', (આશા કરવી) તે ઉપરથી سوبر સબુરા, અથવા سوبر સેબર, 'hope, expectation.' Syr. سوبر સ-બર, 'to hope'.)

سوس سوس—નાં ઘેડો, અરખ. (Hib. Chald. سوس સુસ, Chald. અને Samar. سوس સોસ, Syr. سوسيا સુસીઆ, 'a horse'.)

سوسا سوسا—નાં પાલેલું ચલીકું, અથવા બગલો. (આએ બોલના અર્થે 'માલીક નામે' અસવરી' ની અંદર سوسا નો આ પેલા છે, જેનું વપરાણું પાછલથી ફારસીમાં سوسા અથવા سوسા કરીને રહેલું છે, અને તેહનો અર્થ રીચરસને 'a swallow.' કરીને કરેલો છે; પણ આએ سوسા સોસો-બર-બીતા, બોલ તરણ શબ્દોની જોરણીથી બનેલો છે. જેમ કે:—સોસો-બર-બીતા, જેમાં سوسા સોસો, બોલ ઊભર سوس સુસ, ની સાથે મળે છે, જેનો અર્થ 'ચલીકું', 'બગલું' અથવા હેવીજ જાતનાં ખીજાં પર દાનો થાય છે; અને એઆલડી તથા સેમરીટન, અને સીરીઆકમાં سوبر, એ બોલ 'છોકરો' અથવા 'બચ્ચું' હોવે અર્થે આપણને મળે છે, અને سوسા ખીતા, નો અર્થ 'ધર' નો થાય છે. તે ઉપરથી સોસો-બર-બીતા, બોલનો મોરો અર્થે "ધરનું પાલેલું ચલીકું" હોવા થાવો જોઈએ, અને તે વાજબી છે. અરખી سنونوت, سنونوت અને سنونوت બોલો એજ અર્થને સારૂ વપરાયેલા આપણને મળે છે.)

سوك سوك—(અથવા) سوك سوك—નાં બજાર, ચૌક, યુજરી. (Syr. سوق سોકો: 'market-place.' Arab. سوق سોક.)

سوك سوك—નાં ગેઢ કાલ. (આએ બોલ સુ સો, અને سوك માહર, એ બે શબ્દો જોડાઈને બનેલો છે; તેમાં સુ સો, એ અસલ ઉચ્ચાર વાલો લોગત નથી, પણ હ દીવ, અથવા સુ દીવ, જેનો અર્થ 'ગેઢ કાલ' નો થાય છે, અને તે ઉપરથી ફારસીમાં سوك દી, અથવા سوك سوك 'ગેઢ કાલ' ના અ

ર્થને સારૂ વપરાયેલો છે; તે સુ દીવ, નો એમલો અશરની એકસરખી વલોન ને લીધે સુ સો, કરીને વંચાયેલો છે.)

سوم سوما—નાં ધારવું, વીચારવું. (Hib. سوما શ-મઅ, 'to understand'.)

سوم سوما—નાં ફાડવું, ચીરવું. (Chald. سوما સદક, 'to tear', "ફાડવું", "ચીરવું" Syr. سوما સેદક, 'to tear' Arab. شق શક.)

શ.

شعر شعر—નાં બાલ, કેશ, રાંત. (Hib. Chald. અને Arab. شعر શેઅર, Syr. شعرو શએરો: 'a little feather, down, hair.' شعیل 'બાલ વાલું'.)

شعر شعر—નાં ભવાં, ભમર, અખર. (જો કે આએ બોલને બે શબ્દ મળતો લોગત, સેમીટીક ભાષામાંથી મલી આવતો નથી; પણ Chald. અને Syr. માં شهر શહર, બોલ 'ચોકી કરવી' અથવા 'ચોકીદાર થવું' હોવા અર્થને સારૂ વપરાયેલો આપણને મળે છે, અને તેહની મતલબ આંખનાં ભવાં ની સાથે સંબંધ ધરાવનારી છે; કેમકે જેમ એક છછઉ બારીની અંદર વરસાદનાં જાપટાને આવવાનો અટકાવ કરે છે, તેમ આંખનાં ભવાં આંખની ઉપર આવનારા આસેબોથી આંખની ચોકી કરનાર તરીકે છે.)

شبع شبع—વિં સાત, ૭. (Hib. Chald. અને Syr. شبع શબઅ, Arab. سبع 'seven'.)

شبع شبع—નાં છોડી દેવું. છુટકારો આપવો. (Chald. Samar. شبع શબક, 'to leave, forsake.' Syr. شبع શબક, 'to leave, allow'.)

شبر شبر—નાં તલવાર. (Syr. شبر سપસીરો: 'a sword.' આપણને ફારસીમાં شبر બોલ 'તલવાર' ના અર્થને સારૂ વપરાયેલો મળે છે, તેહની ઉત્પત્તિ આએ ઉપલા બોલ ઉપરથી થાયેલી છે.)

شبر شبر—વિં સારું, ભલું, યુતગાર. (Chald. Samar. شبر શેબર, 'fair, good.' شبر શેબર, 'to be fair.' Syr. شبر શબર, 'to be beautiful.' شبر શપરો: 'the dawn', 'આંધાદ'.)

સપ્ત રીતા—વિં ૬, ૬. (Chald. שֵׁט, Syr. שֵׁט, 'six'.)

સપ્ત રીતાર—નાં કીનારો, કાંઠો, કોર. (Chald. שֵׁטર, 'a side', Syr. سَطْر, 'the side.' Samar. سَطْر, 'extremity'.)

સપ્ત રીતમતા—નાં નાલું, જોમ્મી. (Arab. سَعِيد, 'a brook'.)

હું ધાર્ય કે સપ્ત રીતાર—'કાંઠો' અને સપ્ત મતા—'ગાંમ' એ શબ્દો ની જોડણીથી આખે લોગત બનેલાછે, જેના અર્થ 'ગાંમનો કાંઠો' કરીને થાયછે, અને તેહની મોરારી માંએની ઉપરથી 'નાંહલી નદી' અથવા 'નાલું' હેવું નાંમ નીકળીઈ હોએ.)

સપ્ત રીતમન—નાં કુત, બેઠક, ગાંડ. (Hib. שׁוּט, 'to sit.' Syr. شَوْت, 'a foundation'.)

સપ્ત રીજરા—નાં કાડ, દરખત. (Arab. شَجَر, plur. أشجار.)

સપ્ત રીકુનતન, (અથવા) સપ્ત રીકુનતન—કિં મોકલવું. (Syr. שֵׁד, (અથવા) שֵׁד, 'to send.' Chaldee-Samar. שֵׁד, 'to send, send out.' Chald. שֵׁד, 'to send'.)

સપ્ત રીકુનતન—કિં મેલવું, પાંમવું. (Hib. Chald. שֵׁד, 'to find, acquire.' Samar. שֵׁד, 'to find.' Syr. שֵׁד, 'to find.' આખે પેહલવી શબ્દની અંદર સેમીટીક 8 હ, 8 અ, અને 8 અ, ને બદલે 1 નો આકાર બનેલો ધારેઆમાં આવેછે.)

સપ્ત રીકુનતન—કિં આલું કરવું. (Chald. שֵׁד, અથવા שֵׁד, Hib. שֵׁד, 'to loose', Syr. שֵׁד, 'to loosen'.)

સપ્ત રીકુનતન—કિં આવું. (Hib. שֵׁד, 'to absorb, consume, join together'.)

સપ્ત રીકુનતન—કિં ધોવું, સ્નાંન કરવું. (આખે શબ્દ અસલમાં 8 જ, અને સપ્ત રીકુનતન, છે, તેથી એનો ઉચ્ચાર સપ્ત રીકુનતન, કરીને થયો જોઈએ, અને તે Syr. שֵׁד, થયેલુનતન, ની સાથે મળેછે; પણ 8 જ, અને 8 અ, ને એક બીજા સાથે જોડાવાથી તેહનો આકાર 8 શ, તો જેવો હોવાને લીધે, પાછલથી તેહનો અસલ ઉચ્ચાર બુલ ભરેલી રીતે ફેરવાયેલાછે.)

સપ્ત રીકુતા—નાં પાદશાહ, હાકમ. (Chald. שֵׁד, Hib. שֵׁד, અને Syr. שֵׁד, 'to rule, have dominion', (હકુમત કરવી, રાજ

ચલાવું.) તે ઉપરથી Samar. سَاطِط, 'lord, governor.' Arab. سَاطِط, 'પાદશાહ'; سَاطِط, 'હકુમત', 'રાજ'.)

સપ્ત રીજરા—વિં પાતી, ચુનેહમાર. (Chald. שֵׁד, અથવા שֵׁד, 'a demon.' (દૈત, જૂત.) Hib. שֵׁד, 'to hurt, injure.' ઉપરથી שֵׁד, 'the destroyer', 'નાશ કરનાર'; આખે પેહલવી ભાલની અંદર વપરાયેલો 5 જ, એઆલડી ઉ, અથવા ઈ, ને બદલે થાયેલાછે; હીબરમાં ઉ, અથવા 5, વ, અને ઈ, નો આકાર 8 જ, ને નજીક મળતોછે, તે ઉપરથી આખે ફેરફાર થાયેલો ધારેઆમાં આવેછે.)

સપ્ત રીકુતા—નાં હોડ, ખોટ. (Syr. سَفَا, 'lip, edge, extremity.' (હોડ, કીનારી, છેડો.) Chald. Samar. سَفَا, Arab. سَفَا, અથવા سَفَا plur. سَفَا; આખે સપ્ત ભાલની અંદર આવેલો 8 ઈન, પ્રત્ય અનેકવચનની નીશાની દાખલ વપરાયેલાછે.)

સપ્ત રીકુનતન—કિં હેડે મેલવું, હેડે નાંખવું, નીચે મેલવું. (Chald. שֵׁד, Hib. שֵׁד, 'to lie, lie down.' Samar. שֵׁד, 'to lie down, sleep.' Syr. שֵׁד, 'to lie'.)

સપ્ત રીકુતા—નાં ફકીર, મીસકીન, મુશ્કેલ, કંગાલ. (Chald. سَكِن, 'to be poor.' Arab. سَكِين, 'poor.' Syr. سَكِن, 'to be poor, needy'.)

સપ્ત રીકુનતન, (અથવા) રીકુનતન—કિં તાપેશ ભરેલું રેહવું, તપવું, તપાવું, ઉજમ રાખવે. (Hib. שֵׁד, 'to be sleepless, watch.' જો કે 'માલીક નામએ અસવરી' ની અંદર સપ્ત નો ઉચ્ચાર રીકુનતન, કરીનેજ આવેલાછે; પણ હું ધાર્ય કે આખે સામાન્યરૂપનાં ધાતુ ની સેવટે આવેલો 8 ઈ, નો એમલો હ, નો આકારને એકચરખી રીતે મળતો હોવાથી, રીકુનતન, ને બદલે તે રીકુનતન, કરીને વંચાયેલાછે.)

સપ્ત રીકુનતન—કિં તીરે કરીને વીધી નાંખવું, તીર મારવો, તીરઅંદાજ કરવી. (Hib. שֵׁד, 'thorn' તે ઉપરથી שֵׁד, 'to prick, to cut.' Arab. شوك, 'a thorn, prick, transf. to a pointed weapon.' Arab. شوك, 'કાંઠો, કંટક'.)

સપ્ત રીકુતા—નાં નામ, સંજ્ઞા. (Hib. અને Chald. שֵׁד, Arab. اسم, 'a name', Syr. שֵׁד, 'to name'.)

શમસ—nāo સૂર્ય, સૂરજ, રવી, ખારશેદ. (Hib. شمس શેમેશ, 'the sun.' Samar. شمس, Arab. شمس શમસ.)

શમીઆ—nāo આસમાન, આકાશ. (Hib. سمي 'heaven.' Syr. شميوا શમીઓ, 'heaven,' 'air' Arab. سما સમા.)

શમશદર—nāo કાંદો, પીઆળ. (Syr. سمور و سمورદો, 'a flower.')

શમીતુનતન—કિં નાશ કરવો, ભાંગ કોડી પાયામાલ કરવું, ફના કરવું. (Hib. شمد શમદ, અથવા صمت સમત, 'to destroy,' 'lay waste.')

શના—nāo ભોલી, ભાષા, જખાંત. (Chald. لشن લેશન, Syr. ليشون લેશોન, 'a tongue,' 'language.' Arab. لسان. આએ ઉપલા પેહલવી ભોલમાંથી ૧ લ, નીકલી જાહને તે અધુરા આકારથી વપરાયેલાછે.)

શનત, (અથવા) શુત—nāo વરસ, સાલ, વર્ષ. (Hib. Chald. سن શનહ, Syr. شنوا શનો, Arab. سنة, 'a year.')

શોયકા—nāo વનકર. (Arab. شوكه શયકહ.)

શોલમન—nāo દોજખ, જહાન્નમ, નરક. (Hib. شول શોલ, 'hell.')

શુમારમન—nāo ખીલાડી, બિલી. (Chald. شومر શુમર, 'a cat.' Arab. سنور સનવર. હીપર અને અરબી શબ્દમાં વપરાયેલા ۛ ન, ને બદલે પેહલવીમાં ۛ મ, યાયેલાછે તે ફરકાર આએ બેહુ અપશરનાં એકસરખાં સ્થાનને લીધે બનેલાછે.)

શુમન—nāo પેશાંતી, કપાલ, નીદાર. (જે કે એને મલતો શબ્દ સેમીટીક ભાષામાં મને મલેઓ નથી; પણ Syriac માં شوما શુમો, 'a swelling,' "જૂઠું આવેલું"; "ઉચ્છ્રાં આવેલું". હેવા અર્થના શબ્દ આવેલાછે, તે જેમ ઉચ્ચારમાં નજીક મલતો આવેછે, તેમ અર્થની અંદર તેહની મ તલખ સાથે સરખાવતાં "પેશાંતી" કે જે બદનનો બાહર નીકલી આવેલો એક ભાગછે, તેની સાથે મલી સંકેછે. ફારસીમાં پيشاني બોલ 'નીદાર' ના અર્થને સાર વપરાયેલાછે, તેહનો અર્થખી "આગલ નીકલી આવેલું" એવોજ યાયેછે.)

શુન—nāo લસંણ, લજ્જન. (Hib. અને Chald. شوم શુમ, Arab. ثوم 'garlick.')

શીદા—nāo દેવ, શેતાંત. (Hib. شيط શેત, 'the back slider, sinner, wicked.' emph. شيطا શીતા, Arab. شيطان.)

શીકુનતન—કિં છોડી દેવું, પડવું મેલવું. (Chald. شن શેકન, 'to lie,' 'settle down.' Hib. شن શ'કહ, 'to leave.')

૭ ઠ.

કાલા—nāo પોકાર, જુમ, આવાજો, ગોંધાર, કહ્લો. (Hib. قهل કહલ, (અથવા) قول કુલ, 'a voice of man, sound, noise.' Chald. قول, قا, Syr. قل કોલ, Arab. قال.)

કામા—nāo આટો, લોટ. (Hib. قمخ કેમખ, Chald. قمخ કેમખ, 'to grind, pound.' قمخ કેમખ, 'meal.' Samar. قمخ 'flour.')

કબદ—વિં કિંવિં ઘણું, પુશકલ, વધારે, વારંધડીએ. (Hib. کبد કેબદ, 'numerous.' Arab. كبس અથવા كبس.)

કપા—nāo કડછઈ, કડછી. ચમચ, ચમચો. (Syr. كفوا કફો, અથવા کپ کપો, 'a handful' Samar. كف અથવા کپ 'the paw.' Hib. کپ, کپی, 'pan, dish, curved, hollowed', Chald. Syr. کپ 'to bend, bow down.' par. کف, کفج, "માલીક નાંને અસવરી" માં ۛ કપા, નો અર્થ ۛ કફીજ, ફરીને પેહલવીમાં લખેલાછે, અને ۛ ઉપરથી ફારસી કફ અથવા کف બોલો "કડછી" અથવા "ચમચા" ના અર્થને સાર વપરાયેલાછે.)

કતા—nāo ચોપડી, પુશતક, રેસાણો, ચોપાંતીઉં. (આએ બોલ કરીતા, ની અંદરથી ۛ શી, નીકલી જાહને બનેલાછે, અને તેહની ઉત્પત્તી Hib. તથા Chald. کتا "પહવું"; "વાંચવું". હેવાં ધાવુ ઉપરથી યાયેલાછે.)

કતરેનતન—કિં રેહવું, ઠરવું, સખર કરવી, થોખવું. ખોટી રેહવું, વાત જોવી. (Chald. کتر કતર, Syr. کتر, 'to tarry, wait.')

કતફે—nāo ખાંધ, ખજું. (Chald. کتف કતેફ, Syr. کتفوا કતફો, 'the shoulder.' Arab. كتف.)

કદબા—nāo જુઠું, ખાટું, લખાડી. (Chald. Hib. Samar. کدب કદબ, 'to lie, falsify.' Syr. کديب ક-દેબ, 'to lie, falsify, deny.' Arab. کذب, 'a lie.')

ક'નશ, Chald. کُنش ک'નશ, 'to collect, gather.' ઉપરથી Syr. کُنش ک'નશ, Chald. کُنش અથવા کُنش, Samar. کُنش 'council, convention.' کُنش 'congregation.')
 ૫૧૭ કનીઆ—નાં વાંસ, બાંધુ. લાકડી, બર. (Chaldee. Samar. کُنش ک'નશ, 'stalk, reed.')
 ૫૧૮ કુલીના—નાં અચ્ચર. (Syr. کون ک'નો, 'a mule.' Chald. کون ک'નો.)
 ૫૧૯ કુજ'બરતા, (અથવા) کون'બરતા—નાં ધાણા, કોથમીરનાં પ્લી. (Chald. کوسبر ک'સ'બર, અથવા کوسبر ک'સ'બરતા, Syr. کوسبر ک'સ'બરતા, Arab. کزبر, 'coriander.')
 ૫૨૦ કુશ'સે—નાં ચોપાંતીઉ, રેસાલો. ખોલાસો, ખેત્યાં. (આએ શબ્દ Syr. کرا કોરા, 'to call, read', ઉપરથી બનેલો છે; એમાં ک'સ'સે, ની સેવે ૭૦ સે, હેવા પ્રત્ય જોગાદને આવેલો છે તે, અસલ અવસ્થાના ૫૦ થ, ઉપરથી વપરાયેલા પેહલવી ૫૦, છે, પણ તેહના આકાર લખાણમાં કંઈએક ફેર વાળને ૭૦ થવાને લીધે, તેહનું વંચાણુ 'સે' કરીને થયેલું છે; માટે જો આપણે ઉપલી રીતે ک'સ'સે નો અર્થ કરવા વાંચીએતા તે, 'વાંચવા (અથવા) કેહવાને લ ગતું' હેવા થાયે છે, અને તે તેહના અસલ અર્થને એકસરખી રીતે મલે છે.)
 ૫૨૧ કોશક—નાં ગોલાંમ, દાસ, બંદો. (Syr. کوش 'to bind together.')
 ૫૨૨ કુકા—નાં ચંદ્ર, ચાંદો, ચંદરમાહ. (Syr. کيوسا, 'the full moon.' Hib. کوكر کોકર, 'a round shape, round cake.')
 ૫૨૩ કુકબા—નાં તારો, સેતારો, ધરેહ. (Chald. کوكب કોકબ, Samar. کوكب કોકબ, Syr. کوكبا, Arab. کوكب 'a star.')
 ૫૨૪ કુકબા—નાં તારો, સેતારો, ધરેહ. (આએ ખોલ કોકબ ની અંદર આવેલા બ, ૭ પ, ની સાથે બદલ થાઈને બનેલો છે.)
 ૫૨૫ કુકમા—નાં કુજો, ઘડો, બરણી, તરબાણુ. (Syr. کوكما, 'a cask.')
 ૫૨૬ કુમતશ—નાં અમરત, અમરતફલ. (Arab. كمثرات, 'plur.')
 ૫૨૭ કઉન—કિં વિં હમણાં, હવડાં, હાલ, હાલમાં, હવે. (જો કે

“માલીક નાંમે અસવરી” ની અંદર ૧૧૭, નો ઉચ્ચાર ૧૧૭ કરીને આવેલો છે; પણ પાછલથી અસવરીની એકસરખી વલાંને લીધે તેહનો ઉચ્ચાર ક'ન કરીને બોલાવા લાગો, અને તે ઉપરથી ફારસીમાં ક'ન અથવા کون બોલો એજ અર્થને સારૂ વપરાયેલો છે. આએ શબ્દ Chaldee ک'ન ની સાથે મલે છે.)
 ૫૨૮ કુના—નાં બકલીઉં, ગોસપંદનું બચ્ચું, નાંધણું મેહનકું, હલવાંન. (જો કે આએ શબ્દ સેમીટીક છે, પણ તેને મલતા ઉચ્ચાર અને અર્થ વાલો કોઈ શબ્દ, આએ ભાષાની શાખાઓમાંથી હમીને મલેલો નથી; તોપણ Syrac માં ગરીબો ગરીબો, અથવા ગરીબો, ખોલ 'a whelp, a young lion', અને Samar. માં گور 'lion's whelp', ને અર્થે વપરાયેલો આપણને મલે છે, અને તે ગોસપંદનાં બચ્ચાંને ટુકાણે દરેકાં જાનવરનાં બચ્ચાંને સારૂ વપરાયેલો છે; પણ જો, અને જ ના આકારને ૧૧ સાથે બદલ થાયેલા ગણીએતા આ શબ્દ Syr. کرزوا કરજો, 'a buck, goat, ram.' સાથે મલે છે.)
 ૫૨૯ કહોબન—વિં જીવું, પુરાતન, પુરાણું. (Arab. قَب 'old.' Chald. کوک કોક, 'to be aged.')
 ૫૩૦ કીબા—નાં જીવું, જોડું, લભાર. (આએ શબ્દ ک'બ, ઉપરથી : ૬, ને બદલે ઈ, વંચાઈને બનેલો છે.)
 ૫૩૧ કીપા—નાં પત્થર, ઘોંડો, પાષાણુ, સંગ. (Samar. کيب, 'a stone, rock.')
 ૫૩૨ કીતા, ૫૩૩ કીદા—નાં ચોપડી, કેતાબ, પુસ્તક. (આએ ખોલ ૫૩૪ કરીતા, ઉપરથી તેહની અંદરનો ૧૨, નીકલી જાઈને બનેલો છે.)
 ૫૩૫ કીમુનરતન—કિં ઉઠવું, ઉભું થવું, ઉભું રહેવું. (Hib. کوم کુમ, Chald. کوم અથવા ک'મ કોમ, 'to rise, stand, live'; Syr. کوم કુમ, અથવા ک'મ કોમ, 'to arise, live.')
 ૫૩૬ કીના—નાં મેંડું, ઘેટું. (Hib. کر 'lamb.')
 ૫૩૭ ગ.
 ૫૩૮ ગબા—નાં કરજઈ, અમચ, અમચો. (Hib. گبا, 'to gather, to put together, or to dig; to both significations the noun derived therefrom suits.)

૪૩૮ ગબાહુ—નાં લીલું ઘાસ. (Hib. גבא'ה, 'dweller on hills.')

૧૧૧૧ ગબરનતન—કિં પકડીને લેઈ જવું, ધસડીને લેઈ જવું, ચલાવું. (Hib. גבר, 'to conduct oneself haughtily.' Samar. بيل, 'to bring, remove.' Syr. بيل, 'to bring, convey.')

૬૬ ગબ, મમન—નાં પીઠ, બરડો, વાંસો. (Hib. גב, 'the back.')

ગબના—નાં પુરુષ, નર, માંછીડો, બાયડો. (Hib. גבר, 'a man, warrior.' Chald. גבר, 'to be strong, to make firm.' Samar. גבר, 'a man, any one, m. powerful, strong.' Syr. גבר, 'a man.')

૧૧૧૧૭ ગપરહુનતન—કિં આલેશવંતુ થવું, ધક્કા મેલવી, ફલદરૂપ થવું. (Hib. גפר, 'to bring forth (fruit.)' Chald. גפר, 'to bloom.' Chald. גפר, 'to be fruitful.')

૧૬ ગદમન—નાં કીરતી, જાહેર. શાં બાએગ, ચહડતે દરજેનું ન સીખ. (Hib. גד, 'good fortune.' Syr. גד, 'fortune.')

૧૬૭ ગરજદમન, (અથવા) ૧૬૭ ગરોજદમન—નાં યુરો વીચાર, તોહમત, બાહતન. (Syr. قرصوا, 'accusation.')

૧૧૧૭ ગરોતા—નાં લખવાની ટેબલ. કુવાત, કલમદાંત. (Chald. گرش, 'a table.' Syr. كوسوا, 'a cup.' Arab. كسا, 'bind together.')

૧૧૧૭ ગુબશયા—નાં મધ. (Chald. د'બש, Hib. ד'בשי, 'honey, either from bees or berries.' Samar. ד'בש, 'honey.')

૧૧૭ ગોપતા—નાં પનીર. (Hib. גבנת, Chald. גבנת, 'cheese.')

૧૧૧૭૭ ગોપકુનતન—કિં ઉનચે આવું, તલુ થવું. (Syr. گپ, 'to be eminent.' Hib. גפ, 'to be high.')

૬૬ ગોમન—સ્વર્ગનાં આએ, આ, એ. (Hib. Arab. m. د, 'this.')

૪ લ.

લા—કિં વિં નાં, નહીં. (Hib. Chald. Samar. Arab. لا, Syr. لا, 'no, not.')

લાલા—વિં કિં વિં ઉનચું, બુલંદ. ઉનચે, બુલંદીએ. (Samar. لعل, 'above.' Arab. على, 'above.')

લામા—નાં રોટી, બાખરી, રોટલી, નાં. ખાંચું, ખોરાક, અન્ન. (Hib. لحم, 'food, nourishment, bread.' Chald. Samar. لحم, 'bread, food.' Syr. لحم, 'bread.' Arab. لحم, 'bread.')

લબના—નાં દૂધ. (Hib. لبن, 'the white one.' Hib. لبن, Chaldee Samar. لبن, Arab. لبن, 'milk.')

લકા—નાં હદ વાલી જમીન, સરજમીન. (Hib. رک, 'length, extension, length of a town.')

લગરમન—નાં પગ, ટાંચો, ટાંગ, ટંગડી. (Hib. رگل, 'to go', 'to move the feet.' Chald. رگل, 'to go', Samar. رگل, 'foot.' Syr. رگل, 'footman.' Arab. رجل, 'foot.')

લમકા, (અથવા) ૧૭૭ લમકા—નાં ઘોડી. (Hib. Chald. رمك, 'a mare.' Arab. رماق, 'a mare.')

લેલીઆ—નાં રાત, રાત્ર. (Hib. ليل, Aram. ليليا, Chald. ليل, 'the night.' Samar. ليل, 'the night.' Syr. ليل, 'the night.' Arab. ليل, 'the night.')

લીખતન—કિં ચાટવું, ચુસવું. (Syr. لکخ, 'to lick, lap.' Samar. لکخ, 'to lick.' Arab. لک, 'to lick.')

૬ મ.

માદીઆન, (અથવા) ૧૭૭ માદીઆન—નાં આખત, કેશી અત, ખીના.

משח માશીઆ—નાં તેલ. (Hib. Samar. Aram. מִשְׁחָ, 'oil'.)

מלא માલ—નાં ગેઈ કાલ. (આમે શબ્દ ધારવામેલે મેલ) નો શંખશેષ આકારછે.)

מלא માલમન—વિં ભરેલું, પૂર્ણ, ભરપૂર. (Hib. מלא 'to fulfil', 'full.' Chald. Samar. מלא 'to fill' 'to fulfil.' Syr. מלא; 'to be full, perfect.' Arab. مَلَأَ, 'full'.)

מלא માલીક—નાં હરક, અક્ષર; શબ્દ, બોલ. (Hib. מלא 'to fulfil', f. of manifold significations, like. מלא, word, speech, conversation, trans: to a thing, matter, from מלא.)

מלא માનમન—નાં પ્યાલું, વાટી, જાંમ, કાંસીઓ. (Hib. מלא 'a vessel', Samar. מלא 'vessel, weapon.' Syr. מלא 'an instrument'.)

מלא માહર, מלא માહર—નાં આવતી કાલ. (Syr. מלא 'tomorrow'. Chald. Samar. מלא 'tomorrow'.)

מלא માહરુનતન—કિં મારવું. (Chald. מלא 'to smite, destroy.' Hib. מלא 'to smite, strike, clap.' Samar. מלא 'to smite'.)

מלא મતા—નાં શહેર, નગર, નગરી. (Syr. מלא 'city'. Chald. מלא.)

מלא મતાર—નાં રાશિ, રાશિ ચક્ર-મંડલ. આકૃતાય અને ખીજા ધ રહેને ફરવાની હદ. (Hib. מלא 'place of keeping, from. نظر નતર; 2, aim, target'.)

מלא મતરા—નાં વરસાદ, મેઘ. (Hib. מלא 'to rain', 'to cause to rain.' Chald. Samar. מלא 'rain.' Syr. מלא 'to rain.' Arab. مطر 'rain.' plur. مطار.)

מלא મતન, (અથવા) મદન—કિં પોહયવું, આવવું. (Syr. מלא 'to come, reach.' Hib. מלא 'to come to, reach to',

Samar. מלא 'to arrive.' Arab. مَدَّ, 'પોહય.' Chald. מלא 'to come, meet, happen'.)

מלא મદ—નાં દેરમનો ચોથો ભાગ, ૧૭૧ જવનાં વજનનો એક રૂપાનો સીકો. (Hib. מלא 'a measure'.)

מלא મદમ—શં કિં અં ઉપર, પર. આગલ, તરફ, વીસે, આખે. (Samar. מלא 'before'.)

מלא મદમુનદતન—કિં સકવું, યોગીય થવું, લાએક થવું. પ મંદ કરવું, આહવું, અહિય કરવી. (Hib. מלא 'to be like, become like.' Chald. מלא 'to be like', 'to resemble.' Syr. מלא 'to be like'.)

מלא મદીના, (અથવા) מלא મદિના—નાં પરગણ, પ્રાંત, જિલ્લો. શહેર, નગર. (Hib. Aram. מלא 'a province, a country.' Samar. מלא 'district of a certain jurisdiction.' Arab. مَدِينَة 'city'.)

מלא મર—નાં સાહેબ, સરદાર. (Hib. Chald. מלא 'a lord, master.' Samar. מלא 'lord'.)

מלא મરબોયા—નાં ખડખડ, ખડખડ. (Chald. מלא 'to buy, to sell.' Syr. מלא 'to buy, to sell'.)

מלא મરશીઆ—નાં એરવદ, અધેઆર, જરતોશતીઓનો ધરમ ગુરુ. (Syr. מלא 'a leader, guide'.)

מלא મજદા—નાં બાલ, કેશ, રૂવાં. (Chald. Samar. מלא 'hair.' Syr. מלא 'fine linen'.)

מלא મજદુનતન—કિં વેચવું, ખરીદવું. (Hib. Samar. מלא 'to buy.' Hib. מלא 'to sell', Chald. Samar. מלא 'to buy'.)

מלא મજદુબર, (અથવા) מלא મજદુર—નાં મજુર, હેલકરી. (Hib. מלא 'to bind gird, restrain.' હું ધાર્યું કે מלא, અને מלא બોલોમાં વંચાએલો ૧ હું, સેમીટીક ટ ને અહિયે અને તેહની સેવે

વપરાયેલો. ૧) બર, અથવા ૨) વર, એ એવતીઆર બતલાવનારાં વિશેષણનાં પ્રત્યયોછે. જો કે અવસ્તામાં **મીજદ**, બોલ 'ધનાંમ' અથવા 'બક્ષીસ', ને અર્થે વપરાયેલો આપણને મળેછે, જે ઉપરથી પેહલવીમાં **મ્દ** અને ફારસીમાં **مزد** શબ્દોનું વપરાણ થાયેલુંછે, તોપણ હું ઉપલા શબ્દોનાં ધાતુને સેમીટીક **مزد** ની સાથે મેલવાને વધારે વાજબી ગણુંછે.)

મજના—નાં તરાજું, તરાજુ, કાંટા, તોલ. (Arab. ميزان 'a balance.' Hib. **ازين** અઝિન, 'pointed weapon.' **ازن** અઝન, to weigh, ઉપરથી. Chald. **ازن** 'to weigh.' Syr. **مستنا** મસના, (અથવા) **مسترا** મસરા, 'a balance.')

મસનાક—નાં આમડાંનું કવર, ગલેક. (Chald. Samar. **مسن** મસન, Syr. **مسنوا** મ'સનો, 'a shoe.')

મશરનતન—કિં ચુંટવું, વીનવું, સાફ કરવું. (Chald. **شام** શમ, 'to be sound, complete.' Samar. **شام** 'perfect, just.')

મશકાર—નાં ચાંમડાંનું મીઆંન, કવર, ગલેક. (Chald. Samar. **مشک** મ'શક, 'skin.' Syr. **مشکوا** મિશકો, 'a skin.')

મશમશયા—નાં નાંધણું આણ. (Arab. مشمش.)

મશીઆ—નાં તેલ. (Hib. Samar. **مشح** મ'શખ, 'oil.')

મકદરનતન, (અથવા) **મકબલુનતન**—કિં કબુલ કરવું, કબુલવું, કહીઉં માનવું. (Syr. Chald. **كد** ક'દન, 'to subdue.' Arab. **قبول**, 'consent.' **مقبول** 'કબુલ થાયેલું.' Syr. Samar. **قبول** ક'બલ, 'to receive', Chald. Samar. Syr. **قطر** ક'તર, 'to bind.')

મગરતા—નાં ચોપડી, દફતર, પુસ્તક. કાગળ, પત્ર. (Hib. **مگلت** મગિલ-લત, 'something rolled together, roll of manuscript, scroll.' હું ધાર્ય કે આએ બોલ **ترا** 'પઠવું, વાંચવું.' તે ઉપરથી બનેલા **مگرتا**, શબ્દનો સંકેત્યાએલો આકાર **مگرت** કરીને બને લાછે, અને તેહની આગલ સેમીટીક ભાષાના કાએદા પરમાણે કેટલાંએક નાંમે બનાવ્યા સારૂ ઉપસર્ગ તરીકે વપરાતો **م**, મેલેઆમાં આવેલાછે.)

મગેશીઆ—નાં પારસીઓનો ધરમગુર, જરતોશતી ધરમગુર, એરવદ. (Syr. **مگش** મગેશ, (અથવા) **مگوشوا** મગૂશો, 'a magian.' Chald. **مگوش** અથવા **مگوشيا**, 'a magian priest.')

મગેઈ—નાં મગદયસની ધરમ પાલનાર, જરતોશતી, યજ્ઞદાંપર સ્તી દીનનો તાપેદાર. (Hib. **مگ** મગ, 'a magion. a magi, a priest.' (among the persians); hence **ر ب مگ**, 'head magi.')

મલાઈ, (અથવા) **મેલોહિ**—નાં નીમક, ખાર, મીઠું, લૂણ, ક્ષાર. (Hib. **ملح** મેલખ, 'a salt flood', **ملح** મલખ, 'to salt.' **ملح** મ'લખ, 'salt', **ملح** મ'લેખહ, 'saltiness.' Samar. **ملح** 'salt', Syr. **ملح** મ'લખ, 'to salt', Arab. **ملح** (plur. **ملاح**) 'salt.')

મલકા, (અથવા) **મલુકા**—નાં રાજા, પાદશાહ, રાએ. (Hib. **ملك**, 'to rule, be king', ઉપરથી **ملك** મેલેક, 'a king', Chald. **ملك** મલેક, emphat. **ملك** મલકા, Syr. **ملك** મલેક, emphat. **ملكوا** મલકો, 'a king.' Arab. **ملك** અથવા **مليك**.)

મલકોતા—નાં રાણી, બેગમ, રાજાની બધરી. (Hib. **ملكو** મલ'કોહ, 'Queen, pl. princesses, who descend from kings.' Chald. emp. **ملكو** મલ'કોતા, Arab. **ملكة**, 'a princess.')

મલકુતા—નાં રાજ્ય, પાદશાહત, રાજ. (Hib. **ملكو** મલ'કુત, (pl. **ملكو** મલકુયોત.) 'kingdom, dominion, empire.' Arab. **ملكة** અથવા **ملكو**, 'a kingdom.')

મેમન—સર્વનાં કિંવિં અને નાં કોણ ?, કણ ?, થું ?, જે કાંઈ કેમ, કેહવી રીતે, સાવાસતે. દોલત, મતા. (Syr. **می** મે, Chald. **ما**, અથવા **م**, 'what.' Hib. **می** મી, 'who? generally of persons, but also of inanimate objects.' Samar. **م**, 'how, why', Syr. **مدین** મોદીન, 'wherefore, therefore.' Syr. **مومونو** મોમૂનો, 'wealth.')

મનદુમ—નાં કોઈ ચીજ, વસ્તુ, પદાર્થ, જિજ્ઞસ. (Chald. **مندم** મેન'દમ, (અથવા) **مندم** મેદ'દમ, Syr. **مندم** મનઉમ, (અથવા) **مندم** મેદમ, 'any thing, any one.')

મનીતુનતન—કિં ગણવું, ગણતરી કરવી. (Chald. **منا** મ'ના, 'to number, count.' Hib. **مند** મનહ. Samar. **مني** મની. Syr. **منا** મના, 'to number, distribute.' Arab. **متر**, 'ગણતરી.')

મનશીઆ—નાં પારસીઓનો ધરમગુર, મોબેદ, જરતોશતી ઉ

પાધીઓ. (આએ શબ્દ ^{ܡܠܟܐ} મલોશીઆ, બોલની અંદરથી = ܡ, નીકલી જાહેર બનેલોછે.)

^{ܡܠܟܐ} મોલ—નાં શબ્દ, બોલ, સચ્ચુત. (Chald. ܡܠܟܐ મ'લલ—'બોલવું', એ ધાતુ ઉપરથી બનેલાં ܡܠܟܐ ક્રિયાપદ ઉપરથી આએ શબ્દની ઉત્પત્તિ થાએલી ધારેઆમાં આવેછે, તેથી એનો ઉચ્ચાર મનીઅ, કરીને થવો જોઈએ; પણ પેહલવી ܡ, અને ܡ, નો આકાર, ܡ, અને ܡ, ને એકસરખી રીતે મલતો આવવાને લીધે, આએ શબ્દના અસલ ઉચ્ચારમાં ફેરફાર થાએલોછે. Chald. ܡܠܐ મેલ'લા—'શબ્દ', ܡܠܠܐ મેલ'લ્યા—'શબ્દો'. Samar. ܡܠܐ મેલ'હ, 'word, saying'.)

^{ܡܠܟܐ} મોલીના—નાં શહેર, નગર. પરગણું, પ્રાંત, જિલ્લો. (જુઓ ^{ܡܠܟܐ} મલીના, શબ્દનું વર્ણન.)

^{ܡܠܟܐ} મોરેતા, (અથવા) ^{ܡܠܟܐ} મોરેતા—નાં કલમદાંત, ખડીઓ કલમ વગેરે લખવાને લગતી વસ્તુ મેલવાનું વાસન, ડુવાત. (Samar. ܡܠܟܐ, 'the filling'.)

^{ܡܠܟܐ} મુક—નાં જોડો, પગરખું, જુટ. (Syr. ܡܠܟܐ, 'a shoe'.)

^{ܡܠܟܐ} મોઈ—નાં પારસી ધરમગુરુ, મોખેદ, જરતોશ્તી ઉપાધીઓ. (Syr. ܡܠܟܐ, 'a magian, wiseman'.)

^{ܡܠܟܐ} મવન—સર્વનાં કોણે?, કિયું?, જો. (Syr. ܡܠܟܐ, (અથવા) ܡܠܟܐ, 'who? which? who.' Samar. ܡܠܟܐ, 'who? what'.)

^{ܡܠܟܐ} મોના—નાં ઓદા, ઇશ્વર. આવંદ, માલિક, શેઠ. (Syr. ܡܠܟܐ, Hib. ܡܠܟܐ, Chald. ܡܠܟܐ, અથવા ܡܠܟܐ, 'the lord'.)

^{ܡܠܟܐ} મોનતા—નાં શેઠાણી, બાંનું, અમીરની બઠારી. (અ. ઉપરથી.)

^{ܡܠܟܐ} મીઆ—નાં પાણી, જલ, આબ. (Syr. ܡܠܟܐ, Hib. ܡܠܟܐ, Chald. ܡܠܟܐ, emp. ܡܠܟܐ, Samar. ܡܠܟܐ, Arab. ܡܠܟܐ, 'water'.)

^{ܡܠܟܐ} મીતા—નાં જોડો, પગરખું, જુટ. (Chald. Samar. ܡܠܟܐ, Syr. ܡܠܟܐ, Hib. ܡܠܟܐ, 'a shoe', Hb. ܡܠܟܐ, 'to cover'.)

^{ܡܠܟܐ} મીલવાઈ—નાં નીમખ, મીઠું. (જુઓ ^{ܡܠܟܐ} મલાઈ, નું વર્ણન.)

૧ ન.

^{ܡܠܟܐ} નાદાંત—નાં ઉત્કૃષ્ટ, ઉજાસ, પ્રકાશ, રોશની. (આએ શબ્દ 'માલીક નામે અસવરી' ની અંદર આસમાનને લગતી વસ્તુઓના બાબમાં સૂર્ય નાં નામની આગલ આવેલોછે. આએ શબ્દનો ઉચ્ચાર અસલમાં ^{ܡܠܟܐ} નારીઆ, કરીને હોવા જોઈએ, કેમકે સેમીટીક ^{ܡܠܟܐ} નહર, જેનો અર્થ 'to shine' અથવા 'light', નો થાએછે, તે ઉપરથી એની ઉત્પત્તિ થાએલી મારા ધારેઆમાં આવેછે. ઘણી વેલા પેહલવી શબ્દોની અંદર વપરાયેલા ܡ, નો આકાર વચ્ચેથી ધસાઈ અથવા તુટી જવાને લીધે, તેહનું ܡ ܡ, ના આકારને બરાબર મલતું હોવાથી ܡ, ને બદલે તે ܡ, વંચાએલોછે તેમ આએ શબ્દની અંદર પણ બનેલોછે. એજ પરમાણે આએ ^{ܡܠܟܐ} નાદાંત, શબ્દની સેવટે ܡ થા, ને બદલે ܡ આન, પ્રત્ય આકારના સેહજ ફેરફારે બનેલોછે.)

^{ܡܠܟܐ} નબતુનતન—ક્રિા ઉગવું; (Chald. ܡܠܟܐ, 'to look forth', Hb. 'to look'.)

^{ܡܠܟܐ} નતરનતન—ક્રિા સંભાલવું, જતનમાં રાખવું. બચાવવું, રખેવા લી કરવી. જાળી રેહવું, વાત જોવી, સુખર કરવી. (Hib. ܡܠܟܐ, 'to guard, to keep, to preserve, to watch.' Syr. Chald. Samar. ܡܠܟܐ, 'to watch, keep.' Arab. ܡܠܟܐ.)

^{ܡܠܟܐ} નપથુનતન—ક્રિા ચાંપવું, દાખવું. નિચાવું, પિલવું. (Syr. ܡܠܟܐ, 'to pour forth, to shake off', Hb. ܡܠܟܐ, 'to dash scatter'.)

^{ܡܠܟܐ} નપશમન—સંનાં પોતે, ખુદ, જાતે. (Samar. Hb. ܡܠܟܐ, 'life, soul, person; with suff. ܡܠܟܐ is used for self, in the sense of a reflexive pronoun.' Arab. ܡܠܟܐ 'self'.)

^{ܡܠܟܐ} નદુક—વિા સારું, નેક, બહું, રૂઝું. (Chald. Samar. ܡܠܟܐ, 'desirable'.)

^{ܡܠܟܐ} નેજા—નાં લડાઈ, કજીઓ. (Samar. ܡܠܟܐ, 'quarrel', Arab. ܡܠܟܐ.)

^{ܡܠܟܐ} નેસહુનતન—ક્રિા જડવું, ચપટાવું. ચઢાવું, ઓસવું, ધાલવું. Chald. ܡܠܟܐ, 'to fix', ܡܠܟܐ, 'to take up, lift up'.)

𐭠𐭥𐭥𐭥, (અથવા) 𐭠𐭥𐭥𐭥𐭥—nāo નસન, નમસકાર, સં
લાંભ. (Hib. 𐭠𐭥𐭥𐭥 n'asak, 'to worship a deity'.)

𐭠𐭥𐭥𐭥—nāo નજર, દ્રષ્ટિ, દર્શન. (Hib. 𐭠𐭥𐭥𐭥 naker, 'to see'.)

𐭠𐭥𐭥𐭥—nāo નજર, દ્રષ્ટિ, દર્શન. (Hib. 𐭠𐭥𐭥𐭥 naser, 'to
look at, to see, to watch.' Arab. 𐭠𐭥𐭥𐭥 nāsir, 'watcher.' Arab. 𐭠𐭥𐭥𐭥 nāṣir, 'to see, to watch, to look at, to see, to watch'.)

𐭠𐭥𐭥𐭥𐭥—kīo મારવું, હાર કરવો, મારી નાંખવું. (Chald.
Syr. 𐭠𐭥𐭥𐭥 naks, 'to slay, kill.' Samar. 𐭠𐭥𐭥𐭥 naks, 'to slay'.)

𐭠𐭥𐭥𐭥𐭥—nāo દોલત, ખજાનો, ધન, સંપત્તિ, દ્રવ્ય. (Syr.
𐭠𐭥𐭥𐭥 naksā, 'riches.' Chald. Samar. 𐭠𐭥𐭥𐭥 naks, 'wealth, trea-
sure.' Hib. 𐭠𐭥𐭥𐭥 naks, 'property, goods, wealth'.)

𐭠𐭥𐭥𐭥—nāo આતશ, અગ્નિ. (Hib. 𐭠𐭥𐭥𐭥 nīr, 'light,
lamp.' પેહલવીમાં 𐭠𐭥, સેમીટીક 𐭠𐭥, ને અદલે ખનેલો ધારેઆમાં આવેલો.)

𐭠𐭥𐭥𐭥—kīo જોવું, નજરે દેખવું, બાલવું. (Hib. 𐭠𐭥𐭥𐭥
'to see', ઉપરથી બુતકદંત 𐭠𐭥, નકીર, ખનીને તેહને આમાન્યરૂપનો પ્રત્ય 𐭠𐭥
ઈદન, લગાડેઆમાં આવેલો. Samar. 𐭠𐭥𐭥𐭥, અથવા 𐭠𐭥𐭥𐭥 'to see'.)

𐭠𐭥𐭥—nāo દોલત, ખજાનો, દ્રવ્ય.

𐭠𐭥𐭥—nāo આતશ, અગ્નિ. (Hib. Chald. Samar. 𐭠𐭥𐭥 nūr,
(અથવા) 𐭠𐭥𐭥 nūr, 'fire.' Syr. 𐭠𐭥𐭥 n'ur, 'to give light'; ઉપરથી
𐭠𐭥𐭥 nūr, 'light, fire.' Arab. 𐭠𐭥𐭥 plur. 𐭠𐭥𐭥.)

𐭠𐭥𐭥—nāo બાણ, નેજો, અરછી. (Syr. 𐭠𐭥𐭥 nīz, 'a spear,
'a spear, lance.' 𐭠𐭥𐭥 nīz, અથવા 𐭠𐭥𐭥 nīz, 'a spear, lance'.)

𐭠𐭥𐭥—nāo અધરી, આયડી, ઓરત, નાર, સ્ત્રી. (Chald.
Samar. 𐭠𐭥𐭥 nash, 'a woman, a wife.' plur. 𐭠𐭥𐭥 nashim, 'women, wives.'
Hib. 𐭠𐭥𐭥 nāsh, 'to take a wife.' Arab. 𐭠𐭥𐭥 nāsh, 'a woman'.)

𐭠𐭥𐭥—nāo જરે, નાલુ; નદ, નદી. (Samar. 𐭠𐭥𐭥 nēr, 'river',
𐭠𐭥𐭥 nēr, 'stream'.)

૧ વ.

૧ વ—કોમ્મો અને, તથા. (Hib. Chald. Samar. 𐭠𐭥, અથવા
૧ વ, Syr. અને Arab. 𐭠𐭥, વ.)

𐭠𐭥𐭥—kīo ગુજરવું, જવું; ચાલવું. (Hib. 𐭠𐭥𐭥 asar, 'to pass over something, to pass through a place, to pass beyond something.' Chald. Samar. 𐭠𐭥𐭥 asar, 'to pass over', Syr. 𐭠𐭥𐭥 asar, 'to pass over, transgress'.)

𐭠𐭥𐭥—kīo કરવું, બનાવું, ખનાવું. (Hib. 𐭠𐭥𐭥 asad, 'to do, to make, to work, to labor, to serve.' Chald. Samar. Syr. 𐭠𐭥𐭥 asad, 'to make, perform, to serve.' આખે 𐭠𐭥𐭥 વાદુનતન, ના એમલામાં પ્રથમ વપરાયેલો, વ, સેમીટીક બ બ, ની ઉપરથી ખનેલો ધારેઆમાં આવેલો, ફક્ત સેમીટીક ધાતુમાં બ બ, ખીજા અખશર તરફે વપરાયેલો, અને પેહલવીમાં તે શરૂઆતમાં આવેલો, એ સેવાએ ખીજો કરસો ફરફાર થાયેલો નથી.)

𐭠𐭥𐭥—kīo ધરવું, પકડવું. (Syr. 𐭠𐭥𐭥 asad, Chald. 𐭠𐭥𐭥 asad, 'to take, seize.' Arab. 𐭠𐭥𐭥 asad, 'to lay hold of.' અને Hib. તથા Samar. 𐭠𐭥𐭥 asar, 'to seize.' આખે વાત ઈઆદ રાખવી જોઈએ છે, સેમીટીક 𐭠𐭥 અને 𐭠𐭥, ને અદલે પેહલવીમાં ઘણા શબ્દોની અંદર, વ, વપરાયેલો, તે મુજબ 𐭠𐭥 વાદુનતન, મ પછી સેમીટીક 𐭠𐭥, ને અદલે પેહલવી, વ, થાયેલો, અને 𐭠𐭥, ની જગોં એ તેના એકસરખા આકારને લીધે 𐭠𐭥, વંચાયેલો. સેમીટીક 𐭠𐭥 𐭠𐭥, પેહલવી માં એકસરખા આકારને લીધે અગત કરીને 𐭠𐭥, અથવા 𐭠𐭥, કરીને વંચાયેલો છે, જેમકે 𐭠𐭥 𐭠𐭥, અને 𐭠𐭥 આતમન, 𐭠𐭥 સેમીટીક 𐭠𐭥, અને 𐭠𐭥 'બાઈ (અને) પેહલ'.)

𐭠𐭥—nāo આકર, નોકર, તાબેદાર. (Hib. 𐭠𐭥 asad, (અથવા) 𐭠𐭥 asad, 'a slave, servant'.)

𐭠𐭥—શંમ્મો શુધી, લગી, વેર, તલક. (Syr. Hib. Samar. 𐭠𐭥 asad, 'until, even, till, whilst'.)

𐭠𐭥—nāo વખત, વેલા, કાલ, સમય. (Hib. Chald. Samar. 𐭠𐭥 asad, 'time, opportunity.' Syr. 𐭠𐭥 asad, (અથવા) 𐭠𐭥 asad, 'time, period.' Arab. 𐭠𐭥 asad, 'time, period'.)

𐭠𐭥—શંકોમ્મો ને, વાસતે, તરફ, ગમ, ઉપર. (Samar. 𐭠𐭥 asad, 'to', 𐭠𐭥 asad, 'upon, concerning, against.' Hib. 𐭠𐭥 asad, 'upon, onover'.)

અને , ન, નો થોડ ફેર એકબીજાને મળી સંકે હોયો આકાર હોવાને લીધે ક, ને બદલે ન, બનેલો છે, અને તેમજ 𐭠, નો આકાર તેહની આગલનો ભાગ 𐭠 આએ રીતે જરા લખાંતની અંદર વધવાને લીધે તેહનો ઉચ્ચાર 𐭠 જદ, કરીને થાએલો છે.)

𐭠 વનકા—nāo દોલત, દરવ. (Hib. عنق અનક, 'ornament of the neck.')

𐭠 𐭠.

𐭠 હુનીતા—nāo મેદી. (Hib. 𐭠 𐭠, 'myrtle', Chald. અને Arab. 𐭠.)

𐭠 હોબસથા—nāo બંદીખાંતું, કેદખાંતું, તુરંગ. (Hib. અને Chald. 𐭠 𐭠, 'to bind, to tie round.' Arab. 𐭠 — 𐭠 وقف کردن چیز را — احباس, بازداشت کردن.)

𐭠 હુપમન—nāo એહરો, ચેકલ, રૂપ. (Hib. 𐭠 f. 'hypocrisy.' 𐭠 𐭠, 'to cover, to conceal.' ઉપરથી.)

𐭠 હોચત, પમન—nāo આંગળું. (Hib. اصبع એસ'બોઅ, pl. اصبعوت 'finger.' 𐭠 اصبع 'to seize, to attack.' ઉપરથી. Samar. اصبع, Syr. اصبع, Arab. اصبع 'a finger.')

𐭠 હોચરત—nāo પોશાક, લેખાશ.

𐭠 હુનીઆ—nāo કાન, કર્ણ. (Chald. 𐭠 𐭠, 'the ear.' Samar. 𐭠, Syr. 𐭠 𐭠, Arab. 𐭠 𐭠, 'the ear.')

𐭠 હીર—nāo દોલત, મતા. (Hib. 𐭠 𐭠, 'strength, power, transf. to wealth, property.')

𐭠 𐭠.

𐭠 યતિબુનતન—𐭠 𐭠 બેસવું. (Hib. Chald. Samar. 𐭠 𐭠, 'to sit', 𐭠 𐭠, 'sitting.' Syr. 𐭠 𐭠, 'to sit.')

𐭠 યદમન—nāo હાથ, હાત, દસ્ત. (Hib. 𐭠 𐭠, 'the limb which seizes, the hand.' Chald. 𐭠 𐭠, 'a hand, power.' Syr. 𐭠 𐭠, 𐭠 𐭠, 'a hand.' Arab. 𐭠.)

𐭠 યજબા—nāo કોહોલુ, શિયાલ. (Hib. 𐭠 𐭠, 'beast of prey', 'hyena.' (તરસ, દિપકું.)

𐭠 યજબાહુનતન—𐭠 𐭠 𐭠 𐭠, યાદ કરવું, ભજવું. અરજ, અથવા વીનંતી કરવી. (Hib. 𐭠 𐭠, 'offering of sacrifice, thank offering.' Samar. 𐭠 𐭠, 'to sacrifice', Arab. 𐭠 𐭠, 'an offering.')

𐭠 યજહનતન—𐭠 𐭠 લેઈ જવું. (Hib. 𐭠 𐭠, Aram. 𐭠 𐭠, 'to carry, to bear.')

𐭠 ઈહાન—nāo ઇન્દો, ફરેશતાઓ. ઓદા, પરમેશ્વર. (Hib. 𐭠 𐭠, 'the poetic abbreviated name of.' 𐭠 𐭠 ઇહો-વહ, with the same signification as', 𐭠 𐭠 ઇહો-વહ, 'God.' Syr. 𐭠 𐭠, 'God.' પેહલવી પુસ્તકોમાં 𐭠 ઈહાન, શબ્દ 'ઇન્દો' તથા 'ઓદા' એ બેહુ અર્થને સારું વપરાયેલો છે, તેમજ પેહલવી અને પાર્સી લખાંતોમાં 𐭠 યજહાન, અથવા 𐭠, 𐭠 યજહાન, બોલ ઉપલા બેહુ અર્થોને સારું વપરાયેલો છે, અને તેહની ઉત્પત્તિ અવસ્તાના 𐭠 𐭠 યજહાનુધ, શબ્દ ઉપરથી થાયેલો છે. ફારસીમાં 𐭠 𐭠 બોલ 'ઓદા' ને સારું વપરાયેલો છે તેહની ઉત્પત્તિ પાઠ 𐭠 𐭠 યજહાં, શબ્દ ઉપરથી થાયેલો છે.

સમાપ્ત.

પેહલવી ભાષાનું વ્યાકરણ.

અસલ પુસ્તકોનાં દાખલાઓ તથા સેમીટીક
ભાષાને મલતા શબ્દોની ફરહંગ સાથે.

બનાવનાર,

પેશોતન દસતુર બેહરામજી સંભાળા,

સર જમશેદજી જીભાઈ જરતોસ્તી મદરેશાનો
મુખ્ય શીખશાગુરુ.

મુંબઈ,

દફતર આશકારા છાપાખાના મથે
બેહરામજી ફરહુનજીની કુંપનીએ છાપાઈછે.
કોટ—બેહરામજી હોરમજી સીટ, નંબર ૬ તથા ૧૧.

સને ૧૨૪૦ યજ્ઞદજર્દી,
સને ૧૮૭૧ ઇસવી.

આ પુસ્તકમાં કેટલેએક ઠેકાણે છાપતાં ભુલો થઈછે
તેહનું શુદ્ધી પતરક.

સંકે.	સતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧૩	૪	بیش	بیش
"	"	بیش	بیش
૧૭	૧૧	બાજા	બાજા
૨૭	૧૬	નોમજ	નોમજ
૨૯	૪	بیش	بیش
"	૬	بیش	بیش
"	૧૩	نحت	نحت
૩૨	૩	પુત્તા	પુરત્તા
૩૫	૫	بیش	بیش
"	૬	بیش	بیش
૪૦		Ethiopic	Athiopic
"		Phenicion	Phoenician
૪૧	૫	ખાહુ	અખ
૪૨	૬	જમના	જમના
"	૮	ગખના	ગખના
૪૪	૧૬	પાહુ	પાહુ
૫૨	૬	ચાલ	ચાલો
૬૪	૩	રસતામાં	તે રસતાઓમાં
"	૧૫	સલશ	સલીઆ
૬૬	૩	(દત ૫)	(દત ૫)
૭૬	૧૬	સવનાંમો	સર્વનાંમો
૭૮	૫	આવેછે	આવેલુંછે
૮૦	૧૫	તે	તેનું

સંક્રા.	સતર.	અશુધ.	શુધ.
૮૩	૧૬	છુપેઆ ખાનનાં	પુસતકખાનાં
૯૩	૨૧	એ	એમ,
૧૧૨	૨૦	ખાજા	ખાજા મુનું,
૧૧૪	૨૧	તબર	તબર
૧૧૫	૧	સબર	શબર
"	૨	અલે પ	અલપ
"	૭	તબર	તબર
"	૧૦	કતેબ	કતીબ
"	૧૧	મકેર	મકીર
"	૧૫	નજલ, જનું;	નજલ, પાણીનું વેહનું;
"	"	નફલ	નફલ
"	"	નતર, કાએમ રેહનું;	નતર, સંબાલનું.
"	૧૮	હેરર	ખલલ
"	"	મલલ	મલલ
"	૨૧	હેરક	ખલક
"	"	હેરમ	ખલમ
"	૨૨	હુરર	ખફર
"	"	જરઅ	જરઅ
૧૧૬	૩	ઈહિબ	ઈહિબ
"	"	ઈતબ	ઈતબ
"	૧૩	કરવા	કરવી.
"	૧૫	અજા	અતા
૧૧૯	૫—૧૦	અજા	અજા
"	૧૩	હી	હી
"	૧૭	પાણ	કારણ કે
૧૨૩	૨	કોટ	કોલ
૧૩૪	૧૮	ખાજા	ખાજા
૧૪૦	૧૩	ખાજા	ખાજા
૧૪૦	૨૧	ખાજા	ખાજા

સંક્રા.	સતર.	અશુધ.	શુધ.
૧૫૬	૧૧	પેહલો	ખીજો
૧૫૯	૧૪	સતર	સઉદ
૧૬૦	૫	(વત ૦ ૪૫૦)	(વત ૦ ૫૨૦ ૪)
૧૭૧	૧	છાજા	છાજા
૧૭૨	૪	વહિને	વહિને
૧૭૪	૧૧	ખાજા	ખાજા, અજા
૧૭૬	૨	માએઆ,	હમારી માએઆ,
૧૭૭	૯	સ	સ
૧૮૦	૧	જેને	તેને
"	૫	મોબરે,	મોબરેઅ,
૧૯૦	૮	ભતકાલનો	ભતકાલનો
૧૯૫	૨૦	મુજબનું સુખ,	મુજબની હકુમત,
૨૦૩	૯	જા દી,	જા દી,
"	૧૧	છાજા પરીરકતશ,	છાજા પરીરકતી,
૨૧૭	૧૧	ભતકાલ,	ભતકાલ,
૨૧૮	૭	ભતકાલની	ભતકાલની
૨૧૭	૬	પૂર્ણ	પૂર્ણ
૨૭૯	૧	અપૂર્ણ	અપૂર્ણ
૩૧૪		જા	જા
૩૨૬	૨૬	ચલણુએ,	ચલણુ જાણાએઅ.
૩૨૮	૪	અં ૦ જાજા	અં ૦ જાજા
૩૩૦	૪	સંબંધ	સંબંધ
૩૩૧	૧૬	દ—	દવર.
૩૩૩	૧૭	૧૦ મો	૯ મો
૩૩૬	૧૦	ઉપસગા	ઉપસર્ગો
૩૪૦	૨૦	ધસિગા	ધસિર્ગો
૩૪૨	૧૯	નવરે	નાવરે
૩૫૬	૧૩	માત થવું,	માતા થવું,
૩૫૯	૯	વીશપણ	વીશપણ,

સંકેત.	સંતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૩૭૪	૧૭	هم	هم
૩૮૧	૧	વીર	વીચાર.
૩૮૪	૧૫	ha Wao,	ho, Wo,
"	૧૭	oh	ah
"	૧૮	bihold	behold
૪૦૮	૧૦	Sye,	Syr,
"	૨૩	countenance,	countenance,
૪૧૨	૧	نر	نر
૪૧૬	૩૦	حمل	حمل
૪૨૩	૨૭	Syiac	Syriac
૪૨૭	૧૧	સાગુનતન,	સાગુનતન,
૪૩૬	૧૬	વાંચીએ	માંગીએ
૪૩૭	૭	Syrac	Syriac

પેહલવી ભાષાનું વ્યાકરણ.

અસલ પુસ્તકોનાં દાખલાઓ તથા સૈમીટીક
ભાષાને મલતા શબ્દોની ફરહંગ સાથે.

ખ ના વ ના ર,

પેશોતન દસતુર બેહરામજી સંબંધા,

સર જમશેદજી જીજીભાઈ જરતોમતી મદરેશાનો

મુખ્ય શીખશાયર.

મુંબઈ,

દફતર આશકારા છાપાખાના મથે

બેહરામજી ફરહુનજીની કુંપનીએ છાપીઉંછે.

કોટ—બેહરામજી હોરમજી સીટ, નંબર ૩ તથા ૧૧.

સને ૧૨૪૦ યજ્ઞદજરદી,

સને ૧૮૭૧ ઇસવી.

પેહલવી ભાષાનું વ્યાકરણ.

અસલ પુસતકોનાં દાખલાઓ તથા સેમીટીક
ભાષાને મલતા શબ્દોની ફરહંગ સાથે.

ખ ના વ ના ર,

પેશોતન દસતુર બેહરામજી સંજાણા,

સર જમશેદજી જીજીભાઈ જરતોસતી મદરેશાનો

મુખ્ય શીખશાયર.

મું બ ઈ,

દફતર આશકારા છાપાખાના મધે

બેહરામજી ફરદુનજીની કુંપનીએ છાપીદે.

કોટ—બેહરામજી હોરમજી સીટ, નંબર ૧ તથા ૧૧.

સને ૧૨૪૦ યબદજરદી,

સને ૧૮૭૧ ઇસવી.

સાંકલી ઉં.

	સંકી.
દીખાઓ ..	૧
વરણ વીચાર ..	૨
પેહલવી ભાષાના મુલાક્કરોનો કોડો ..	૫
અખશરોની જોરણીના દાખલાઓ ..	૧૧
સ્વરોની બાબતમાં ..	૧૬
અક્ષરોની તખ્લીફ ..	૪૦
શબ્દોત્પત્તિ ..	૪૩
નામ ..	૪૬
લિંગ ..	૪૭
વચન ..	૫૦
વિભક્તી ..	૫૩
વિભક્તી રૂપ ..	૬૦
વિશેષણ ..	૬૧
કેવલ સંખ્યા વિશેષણ ..	૬૮
ક્રમ સંખ્યા વિશેષણ ..	૭૦
સર્વનામ ..	૭૨
પ્રથમપુરુષ સર્વનામ ..	૭૩
દ્વિતીયપુરુષ સર્વનામ ..	૭૭
તૃતીયપુરુષ સર્વનામ ..	૮૦
પ્રત્યય સર્વનામ ..	૮૪
સંબંધી સર્વનામ ..	૮૮
નામવાચક સર્વનામ ..	૯૦
દર્શક સર્વનામ ..	૯૩
અનિયમિત સર્વનામ ..	૯૮
ક્રિયાપદ ..	૧૧૨
ઉપસર્ગ ..	૧૧૮
ક્રિયાપદોના વર્ગ ..	૧૨૭

ઉભયવિધ ક્રિયાપદ	૧૩૨
પ્રયોજક ક્રિયાપદ	૧૩૪
ભેદ વિચાર	૧૪૦
રૂપ વિચાર	૧૪૧
અર્થ વિચાર	૧૪૧
સુવાર્થ	૧૪૧
આત્માર્થ	૧૪૧
શક્યાર્થ	૧૪૭
સંશયાર્થ	૧૬૪
આશીરવાદાર્થ	૧૭૭
કાલ	૧૮૦
વર્તમાન	૧૮૦
અપૂર્ણ વર્તમાન	૧૮૫
રીતિ વર્તમાન	૧૮૭
ભૂત	૧૮૮
અપૂર્ણ ભૂત	૧૮૯
પૂર્ણ ભૂત	૧૯૦
ભૂતભૂત	૧૯૧
વર્તમાન ભૂત	૧૯૩
ભવિષ્ય	૧૯૫
અપૂર્ણ ભવિષ્ય	૧૯૬
વર્તમાન ભવિષ્ય	૧૯૭
ભૂત ભવિષ્ય	૧૯૭
ભવિષ્ય ભવિષ્ય	૧૯૭
કૃદંત	૧૯૮
વર્તમાન કૃદંત	૧૯૮
ભૂત કૃદંત	૨૦૦
સામાન્ય રૂપ	૨૦૨
ધાતુ રૂપ	૨૦૬
ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન	૨૦૮
અથવા ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન	૨૧૪
સકર્મક ક્રિયાપદ	૨૪૪
અથવા ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન	૨૪૪
ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન	૨૬૫

નામી ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન	૨૭૬
પ્રયોજક ક્રિયાપદ	૨૯૬
તથા ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન	૨૯૬
કર્મણી વાચ્ય	૩૧૦
તથા ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન	૩૧૧
સામાન્યરૂપની નીચાંતી તથા અન્ય ની આગલ ધાતુના અર્થ	
રેના ફેરફાર થવા વીસે	૩૨૫
શબ્દોની આગલ વપરાતા ઉપસર્ગો	૩૩૬
ઉપસર્ગો	૩૪૦
પ્રત્યયો	૩૪૧
સમાસનામ	૩૬૩
દવંદ સમાસ	૩૬૩
તત્પર સમાસ	૩૬૪
કર્મધારય સમાસ	૩૬૪
બહુવ્રીહિ સમાસ	૩૬૫
અવ્યયભાવ સમાસ	૩૬૫
વિલક્ષણ સમાસ	૩૬૬
અવ્યયો	૩૬૬
ક્રિયાવિશેષણ અવ્યયો	૩૬૭
શબ્દયોગી અવ્યયો	૩૭૯
ઉભયનાવચી અવ્યયો	૩૮૦
કેવલપ્રયોગી અવ્યયો	૩૮૪
એનાકૃત વીસે	૩૮૫
વાક્ય રચના	૩૮૫
સેમીટીક પ્રત્યયો	૪૦૨
સેમીટીક પેહલની શબ્દ કોશ	૪૦૪